

Salvati Planeta Albastră

NR. 1
DECEMBRIE 2012

Editura NOVA DIDACT
Râmnicu Vâlcea

ISSN: 2286 – 1475

REDACȚIA REVISTEI

REDACTOR ȘEF: PROF. BONCAN RUXANDRA

*REDACTORI ȘEF ADJUNCT: PROF. ȘORLEI IOANA DANIELA-GRADINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NORD 1 RM. VÂLCEA
PROF. BĂLESCU MARIANA - GRADINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT TRAIAN RM. VÂLCEA*

GRAFICĂ: INF. DĂSCĂLETE-BURTEA ALEXANDRU - CASA CORPULUI DIDACTIC VÂLCEA

COPERTĂ: INF. DĂSCĂLETE-BURTEA ALEXANDRU - CASA CORPULUI DIDACTIC VÂLCEA

AUTORII SUNT RESPONSABILI PENTRU CONȚINUTUL ARTICOLELOR PUBLICATE

**COLECTIVUL DE REDACȚIE
EDITURA NOVA DIDACT RÂMNICU VÂLCEA**

**DIRECTOR-REDACTOR ȘEF: PROF. ANDRA BICĂ
EDITOR-INFORMATICIAN: DĂSCĂLETE-BURTEA ALEXANDRU
ADMINISTRATOR FINANCIAR: EC. DUMITRANA VARINIA
BIBLIOTECAR: PURANU GEORGETA**

**EDITURA NOVA DIDACT
RÂMNICU VÂLCEA**

ISSN: 2286 – 1475

ISSNL: 2286 – 1475

Salvati
Planeta Albastră

SALVAȚI PLANETA ALBASTRĂ !

CÂTEVA CUVINTE

Prof. Boncan Ruxandra

Grădinița cu Program Prelungit „Traian”, Râmnicu Vâlcea

„Cât de departe trebuie să mergă mizeria și suferința, înainte ca noi să vedem că și astăzi chiar, în era orașelor impunătoare și a mașinilor puternice bunul Pământ este mama noastră și, dacă o distrugem, ne distrugem pe noi înșine.”

(Paul Biglow Sears)

„Nu vom fi niciodată destul de recunoscători față de pământul care ne-a dat totul.”

(Constantin Brâncuși)

Pământul nu este al nostru – noi suntem ai lui, așa că trebuie să-i identificăm și să-i respectăm legile nescrise, să trăim în armonie cu natura. Satisfacerea nevoilor și aspirațiilor generației noastre nu trebuie în nici un fel să compromită șansele viitoarelor generații. Trebuie luate în considerare, limitarea resurselor și să conștientizăm oamenii de stringența nevoii de a se abține de la distrugerea sistemelor naturale.

Mai este era tehnologică apogeul umanității acum când se încalcă dreptul nostru la un mediu sănătos? Se vorbește de împăduriri, în timp ce se golesc flagrant pădurile, de protecția malurilor, de fondul cinegetic, de aquis-ul comunitar, de monitorizarea poluării, de stații de epurare, dar numai în timpul campaniilor electorale.

Necesitatea de a pregăti populația întru cunoașterea mediului și a problemelor cu care se confruntă acestea a fost recunoscută prin Legea protecției mediului, 137/1995 unde prin articolul 4 instituia obligația instituțiilor educaționale de a informa și de a pregăti populația în vederea respectării naturii și legii. Așa a apărut în sistemul de învățământ **educația ecologică**. Ca parte a sistemului educațional, Grădinița are șansa de a se adresa copiilor, cei care sunt cei mai deschiși însușirii unor deprinderi și atitudini noi, diferite de ale adulților, mai ales că educația pentru a iubi natura este, în definitiv, educație pentru a iubi, copiii știu cel mai bine să primească și să dăruiască iubire, ori natura are nevoie, acum, măcar în ultimul ceas, de iubirea noastră.

Copiii au nevoie de exemple și de crearea situației concrete educaționale, menită a le cultiva deprinderi și atitudini concrete. Trebuie determinați copiii, încurajați să participe activ, după puterile lor, la activități concrete de îngrijire, de păstrare, a mediului, a naturii, acea puțină câtă ne-a mai rămas... *floarea micului prinț!*

Noul *curriculum* din învățământul pre-primar a creat premisa educației ecologice. Obiectivele sunt clar formulate, important este ce facem noi educatorii pentru că pe lângă planificarea unor activități specifice naturii trebuie adusă în clasă și clasa în natură. Copiii au învățat despre plante și animale tot ce permite vârsta și ce stârnește curiozitatea, și-au îmbogățit vocabularul cu noi cuvinte; a ocroti. A proteja, rezervație, dispariție. Ei trebuie să-și dea seama că au și ei rolul lor în păstrarea unei planete sănătoase, trebuie să înțeleagă că îngrijirea naturii începe cu muscata din fereastră, cu gărgărița de pe firul de iarbă sau păpădia din poieniță, chiar cu îngrijirea propriului corp.

Educația ecologică se adresează atât minții cât și sufletului copiilor de aceea avem grija să nu prezentăm o cantitate mare de informații tehnice pentru că riscăm să suprimăm interesul și entuziasmul lor. Educația ecologică nu se rezumă la discutarea aspectelor de poluare a mediului, ea trebuie să ducă la înțelegerea profundă a relațiilor existente între om, natură și mediu de viață și atitudinea individuală și comună în fața responsabilităților. Se conturează clar necesitatea cunoașterii faptului că întreaga lume este în interrelație, că fiecare acțiune va produce o reacție, care în complexul sistemelor vii este de multe ori imprevizibilă. Atunci când mediul este poluat datorită activității umane nu numai el are de suferit. Când se taie o pădure suferă animalele care își pierd mediul de viață, rămân fără hrană, mor, dispar, dar suferim

și noi pentru că aerul nu mai este curat. Când se contaminează apele dispar pești, dar unii se adaptează și ajung contaminați pe masa noastră afectându-ne grav sănătatea punându-ne în pericol viața. Îsușindu-și un set de valori, copiii vor manifesta grijă pentru mediu, vor fi motivați și vor dori să participe la acțiuni menite să îmbunătățească starea mediului.

Într-o activitate UNESCO am vizitat grottele de la Ivanovo, în Bulgaria, acolo erau microbuze cu sigla ministerului învățământului de la ei și copii de școală primară și gimnaziu echipați corespunzător curățau zona, care oricum era mult mai curată decât orice alt obiectiv turistic de la noi. Așa ar fi bine să fie și la noi! Învățarea aceasta este non-formală, de aceea necesită activități organizate sistematic, create de multe ori în afara sistemului formal în prezența unui personal bine pregătit și motivat.

Nu este de neglijat nici învățarea informală, care reprezintă, de fapt, întreaga achiziție autonomă a copilului, dobândită de o manieră întâmplătoare, în condiții numeroase și variate, așa cum le determină condițiile existenței umane. Se realizează în special prin intermediul mijloacelor de comunicare, sau prin intermediul muzeelor, grădinilor zoologice și botanice, ori prin trăirea unor experiențe spontane, personale.

Implicarea școlilor și grădinițelor în proiecte ecologice pline de bune urmări au dat satisfacții imediate dar au pus și bazele unor noi colaborări cu parteneri din domenii variate, începând cu treapta de învățământ imediat următoare, școala primară, reviste de profil, direcții de pe lângă primăria sectorului și a capitalei.

Am ieșit cu copiii în micul parc din apropiere, luând toate măsurile adecvate protejării sănătății lor, unde am plantat sau curățat pomi și am sădit flori, am luat atitudine față de cei din jurul nostru care nu respectă mediul, indiferent de vârsta agresorului, pentru că este inimaginabil cât de dureroasă poate fi observația unui copil pentru un adult care a uitat că trebuie să păstreze și să iubească natura. Am observat în acțiunile comune cu școala cum se jenau școlarii să facă observații, pe când cei mici nu ezitau nici o clipă.

În lucrarea mea am să mă opresc asupra învățării formale.

Prin tradiție, educația ecologică a fost infuzată științelor și ea poate fi inclusă în toate disciplinele. Activitatea de bază în grădinițe este jocul, și el este, într-adevăr, liantul, motivul principal pentru care copiii sunt atât de entuziași în ceea ce fac, cu toate că ei înțeleg dincolo de joacă și vor aplica mai departe lucrurile pe care le învață acum. Temei sunt obiectivele clar conturate, și anume formarea unui comportament civic, formarea unor deprinderi de conservare a naturii, implicarea copiilor în colectarea materialelor reciclabile am inițiat o mare varietate de activități.

În activitățile de cunoaștere a mediului, pe lângă transmiterea cunoștințelor am creat situații în care copiii și-au pus probleme respectând un ritual, o rutină: *"Ce poți face pentru?..."*, *"O zi în..."*, *"Povestea lui..."*, *"Încercă și tu..."*, *"Regulile sunt reguli..."*, *"Puterea cuvântului..."* Copiii au răspuns imaginându-și sau asumându-și un rol. Gândirea înseamnă deducție și presupunere, reflecție și rafinarea ideilor, clasificarea și adaptarea regulilor pentru a corespunde faptelor, inteligența în creștere și făurirea cunoașterii. Ecologia ar trebui să fie a doua religie pentru că nu poți să fii creștin și să distrugi darurile de la Dumnezeu.

În activitățile artistico-plastice pe lângă temele clare, ecologice am combinat, folosind noi metode de lucru, materiale diverse de cele mai multe ori reciclabile.

Am folosit în timpul jocurilor imagini ce conțineau un mesaj, pentru că vizualizarea ușurează înțelegerea și memorarea. Tot așa, copiii au putut să se concentreze Mai mult, chiar combinând concentrarea cu stăruința, sarcina e dusă la bun sfârșit. Copiii învață astfel de timpuriu că unele lucruri sunt corecte și altele nu. Știm cu toții ce important este să internalizăm regulile. Competențele dobândite acum vor fi utilizate cu ușurința mereu. Comunicarea este una dintre cele mai dificile competențe pe care le acumulăm. Am avut și eu, ca îndrumător, o atitudine ecologică și nu am suprasolicitat, dar nici nu am neglijat ajutând copiii să folosească uimitoarele instrumente ale gândirii pe care natura i le-a dăruit.

Am folosit un auxiliar didactic, "Prietenii Pământului", și s-a dovedit un instrument de mare valoare, pentru că am avut la dispoziție o multitudine de jocuri clasificate pe teme, dar și o bază pentru a crea la rândul meu alte jocuri. De multe ori copiii au fost creatori, dezvoltând jocul. Așa și-au imaginat dialoguri cu animale în pădurile din care s-au tăiat copacii, au participat la jocuri de rol, jocuri cu imagini,

jocuri muzicale, jocuri cu desene.

Avem în clasă cutia în care colectăm toate resturile curate de hârtie, pentru că așa, știu ei, vom salva niște copaci.

Nu mai stricăm jucăriile, fiindcă știm că pentru confecționarea lor se folosește energie, sau poluăm aerul.

La serbarea din iunie 2009, pe lângă programul artistic am organizat o paradă a costumelor din materiale reciclabile. Am colaborat cu părinții la confecționarea costumelor și am rămas uimită de varietatea deșeurilor folosite și de mulțimea costumelor realizate, de la rochii și voalete din înveliș de flori la armuri din PET-uri, roboței din burlane de hote sau chiar ghivece de flori.

Se știe că noi, cei ce lucrăm cu copiii, ne motivăm imediat ce apare o problemă, suntem gata oricând pentru muncă patriotică, dar mă întreb fără să dau înapoi, nu sunt prea mici realizările noastre față de prăpădul la care asistăm? Ce simte copilul, pe care eu l-am învățat să iubească și să apere copacii, când vede că aceștia se taie pentru ca primăria să-i taxeze tatăl pentru un loc de parcare? Nu este prea puțin și prea insignifiantă această activitate a noastră?

Implicarea copiilor în acțiuni de apărare și salvare a naturii este nu numai un mijloc de educare a lor, cum am mai spus, ci poate fi și o acțiune pentru educarea celor mari, pentru conștientizarea unei necesități urgente, care nu mai suportă nici un fel de amânare. Se vorbește din ce în ce mai apăsător despre amenințarea dereglării globale a climei pe Terra. Se vorbește, dar se face foarte puțin. În loc de împăduriri, se taie pădurile. Puținul spațiu verde din orașe se diminuează în profitul unor afaceri imobiliare care n-au nimic a face cu salvarea naturii și a planetei.

Educația ecologică la vârsta preșcolară

Prof. Aniniș Violeta

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea

”O omenire ruptă de natură reprezintă o imposibilitate și un nonsens, întrucât nu ar putea supraviețui”

Silviu Neguț ”Un singur pământ”

Copilăria, este considerată etapa transformărilor, iar copilul preșcolar are nevoie de o lungă perioadă pentru înțelegerea și asimilarea regulilor privitoare la modul de comportare, la obligațiile sale față de natura care-l înconjoară. Informațiile, normele și regulile, care asigură un comportament civilizat, corect față de mediul înconjurător, se stabilesc în funcție de particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor. Pentru copilul preșcolar, educatoarea, membrii familiei care îl înconjoară constituie exemplul corect, modelul de respectare cu strictețe a normelor ecologice.

În toate împrejurările ei au nevoie de modele pozitive, în timp reușind să le identifice, să le respecte și de cele mai multe ori să le învețe.

Grădinița, familia, emisiunile TV, îi ajută foarte mult pe copii să se familiarizeze cu normele și regulile de conviețuire cu natura, pentru a deveni odată cu vârsta, conștienți de rolul lor în menținerea echilibrului ecologic.

Jocurile exercițiu, jocurile senzoriale, activitățile de cunoaștere, observările, experimentele desfășurate la sectorul „Știință”, activitățile practice din natură și sala de grupă sunt oportunități prin care copiii se exteriorizează, își manifestă curiozitatea, interesul, dragostea pentru natură, luând atitudine, asumându-și responsabilități din propria inițiativă, pentru îngrijirea și protecția naturii în complexitatea ei.

Valorificarea potențialului fizic și psihic al fiecărui copil făcută cu tact pedagogic, reprezintă Cheia succesului în viață.

Dragostea și dorința de a ajuta sunt calitățile morale pe care Dumnezeu ar dori să le avem fiecare dintre noi pentru a ne putea numi oameni.

Și florile și iarba, și copacii și păsările, și toate viețuitoarele Pământului și apelor sunt daruri de la Dumnezeu.

Dar oare știm noi să păstrăm aceste daruri ?

Știm noi să ne bucurăm de fiecare dintre ele?

Copilul intră într-o lume necunoscută, iar noi, educatorii trebuie să-l orientăm spre ceea ce e frumos și bun în jurul lui.

De la noi au învățat de ce pământul se numește Planeta Albastră și tot de la noi știu că întinderea de ape, de la cele cu suprafețe mici și până la cele de necuprins cu ochii, sunt nu doar frumusețe, dar și sursă de bogăție.

Bălțile, lacurile, pâraurile, râurile, fluviul Dunărea și Marea Neagră oferă tuturor hrană și apă necesară vieții.

Dezvoltarea accelerată a industriei a mărit cantitățile de apă uzate evacuate și a diversificat tipurile de substanțe impurificatoare.

Modificarea treptată a calității apei de râu a fost sesizată atât de către autorități cât și de către populație.

Dezastrele ecologice din apele țării noastre s-au înmulțit, iar conștiința oamenilor a rămas mult în urma profitului financiar care e pe primul plan.

Trebuie să-i facem pe copii să înțeleagă că poluarea apei înseamnă alterarea calităților fizice, chimice, biologice. De aceea i-am implicat într-o serie de activități

- observarea unor imagini, planșe referitoare la importanța apei în viața omului

- întâlnire cu specialiști din cadrul Agenției de Protecție a Mediului
- organizarea unei expoziții de arte plastice cu tema ”Apa –parte din viața mea”
- concurs între grupe cu tema ”Apa curată – sănătate curată”

Pământul - Planeta Noastră

Prof. înv. primar Coman Cătălina Raluca

Educc Nițulescu Fănica

Școala Nr. 2 Bradu, Județul Argeș

Din cele mai vechi timpuri și până astăzi, Pământul a cunoscut o serie de schimbări majore în ceea ce privește aspectul mediului înconjurător. Prin mediu înconjurător sau mediu ambiant se înțelege ansamblul de elemente și fenomene naturale și artificiale de la exteriorul Terrei, care condiționează viața în general și pe cea a omului în special. Bineînțeles că starea mediului înconjurător, ce depinde numai și numai de fiecare dintre noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea noastră.

„Un mediu curat - o viață sănătoasă”, ar trebui să fie o deviză pentru întreaga populație a globului. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață pe care ni le oferă natura. Însă, se pare că oamenii tratează cu neglijență acest aspect important al vieții lor, ceea ce duce la agravarea procesului de poluare și distrugere a mediului și implicit la distrugerea sănătății fiecăruia dintre noi și a celor din jur.

Poluarea reprezintă modificarea componentelor naturale prin prezența unor componente străine, numite poluanți, ca urmare a activității omului, și care provoacă prin natura lor, prin concentrația în care se găsesc și prin timpul cât acționează, efecte nocive asupra sănătății, creează disconfort sau împiedică folosirea unor componente ale mediului esențiale vieții. Cea mai mare responsabilitate pentru poluarea mediului o poartă omul, poluarea fiind consecința activității mai ales social - economice a acestuia. Privită istoric, poluarea mediului a apărut odată cu omul, dar s-a dezvoltat și s-a diversificat pe măsura evoluției societății umane, ajungând astăzi una dintre importantele preocupări ale specialiștilor din diferite domenii ale științei și tehnicii, ale statelor și guvernelor, ale întregii populații a pământului. Aceasta, pentru că primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional, în spiritul ideilor pentru combaterea poluării.

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întreg spațiu al Terrei, prielnic vieții. Acum, bogățiile și resursele de energie au fost afectate în așa măsură încât se întrevede epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiții esențiale existenței umane, ca apa sau aerul, dau semne de otrăvire. Se deduce astfel posibilitatea ca viitorul omenirii să fie pus sub semnul întrebării, dacă bineînțeles nu se iau măsuri energice de protecție a planetei. Omul a înțeles că face și el parte din natură, că Terra și resursele ei sunt limitate, că această planetă funcționează ca un sistem și că dereglările produse într-un loc pot avea repercusiuni pentru un întreg circuit, inclusiv pentru om. Pentru ca Pământul să rămână o planetă vie, interesele oamenilor trebuie corelate cu legile naturii. Organizații nonguvernamentale au luat ființă la nivel local, național și internațional pentru combaterea poluării din lumea întreagă. În lume există numeroase organizații de acest tip, dintre care se disting: FEEE (Fundatia Europeană de Educație pentru Mediu), GREENPEACE, POWERFULL INFORMATION (Marea Britanie), UNESCO (Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură), PNUE (Programul Națiunilor Unite pentru mediul înconjurător).

Poluarea-un dușman al Terrei

Prof. învă. preșcolar Ban Daniela

Grădinița cu Program Normal Lunca-Bujoreni

Omenirea nu a descoperit încă faptul că poluarea ne afectează și că trebuie să protejăm acest verde imens și tot ceea ce înseamnă lumină și culoare.

Omul ar trebui să conștientizeze faptul că el respiră în fiecare zi aerul, și dacă îl poluează va înrăutăți situația planetei, pe care unii încearcă să o protejeze împotriva acestor efecte nocive care o distrug puțin câte puțin.

Datorită neglijenței omului, s-a ajuns la poluare și mii de hectare de păduri au fost distruse, iar animalele sunt pe cale de dispariție și mor pentru că nu mai pot respira aerul puternic poluat.

Și apoi ce rost ar mai avea această planetă fără frumusețea dată de plante și animale?-ele fiind adevăratele bogății, iar omul - păzitorul acestor comori are drept scop protejarea acestora de tot ce este rău și le-ar putea duce la dispariție. Cel mai important lucru pe care omul îl poate face este să încerce să lupte împotriva poluării, a ploilor acide care cauzează boli în rândul populației.

Poluarea este răul pe care omul îl face planetei lui, care va fi mama și casa următoarelor generații, care le va oferi hrana și traiul necesar unei vieți în care vor respira numai aer neatins de poluare și vor putea să bea apa limpede fără să se gândească că aerul pe care îl inspiră le scurtează viața cu câteva minute. Cele mai des întâlnite forme de poluare sunt: poluarea apei, poluarea solului, poluarea aerului (atmosferică). Aceste elemente de bază a vieții omenești sunt și cele mai afectate de acțiunile iresponsabile ale ființei omenești.

Privită istoric, poluarea mediului a apărut odată cu omul, dar s-a dezvoltat și s-a diversificat pe măsura evoluției societății umane, ajungând astăzi una dintre importante preocupări ale specialiștilor din diferite domenii ale științei și tehnicii, ale statelor și guvernelor, ale întregii populații a pamântului. Aceasta, pentru că primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional, în spiritul ideilor pentru combaterea poluării.

Toată populația și-a luat un angajament față de cei care vor trăi peste ani pe Terra, să pornească numeroase campanii care să tragă un semnal de alarmă că poluarea și-a făcut loc printre noi, și că nu vom putea să scăpăm de ea decât dacă facem ceva care să îndrepte această situație: plantarea de copaci, renunțarea la distrugerea pădurilor și în special a celor ecuatoriale, consumarea în cantități mai puține de curent, să călătorim mai puțin cu mașina, iar toate acestea vor fi pașii mărunți pe care îi vom face pentru că știm că pic cu pic se face mult și că această planetă are nevoie de noi, oamenii să o protejăm.

Poate că unii oameni nici nu știu ce este poluarea și ce rău cauzează și atunci noi, cei ce știm ar trebui să-i informăm pe cei mai puțini cunoscători pentru că prin acest pas mic, vom putea contribui la această luptă împotriva poluării.

La acest sfârșit de secol și început de mileniu, lumea se află în efervescență. Schimbările care au avut loc și vor avea loc, creează, într-o viziune optimistă, speranțe și pentru remedierea fie și treptată a mediului înconjurător.

În tumultul generalizat al schimbărilor, trebuie să tragem încă un semnal de alarmă legat de mediul înconjurător și de supraviețuirea omului.

Soarele și planeta albastră

Prof. Grosu Stela Valentina

Grădinița nr. 232 București-sector 3

Întinderea uriașă a Universului e de neconceput pentru mintea omenească.

Universul continuă să evolueze. Din cele mai vechi timpuri omul a contemplat bolta înstelată, întrebându-se: ce este cerul? Ce legi îi guvernează mișcarea? Dar singurul lucru pe care îl putea face era să observe cele circa 6.000 de stele vizibile cu ochiul liber și să le noteze pozițiile în așa numitele constelații.

El nu avea de unde să știe că Soarele este o stea și că stelele își datorează neobosita strălucire focului termonuclear care arde în adâncul lor.

Cel mai neprețuit și frumos dar al Pământului, îl constituie Natura, sursa de viață. Trăim într-o Planetă Albastră extraordinară unde temperatura, aerul, soarele și apa sunt perfect echilibrate, astfel încât să mețină viața. Ce ne-am face fără ploaie, dar fără soare? Cu siguranță natura va supraviețui, dar noi nu!

Fiind cu toții cetățenii acestui pământ trebuie să găsim în noi curajul să cerem dreptul la o viață curată.

Poate că imaginea Pământului prezentată aici pare puțin cam descurajantă însă perseverând și dorind cu adevărat să schimbăm ceva, nu avem nimic de pierdut. De ceea ce noi avem nevoie, astăzi, cel mai mult, este iubirea către tot ceea ce reprezintă viața. Noi, oamenii, aparținem acestei planete și avem dreptul și obligația să o păstrăm așa cum ne-a fost lăsată de generațiile de dinaintea noastră.

Ocrotiți Pământul! – Activitate extracurriculară de educație ecologică

Prof. învă. primar Grigorescu Crinela

Înv. Pițilă Tudora

Școala Nr. 84 „N. Bălcescu” București

TEMA: „Ziua Păsărilor și a Arborilor” – 12 mai 2012

SCOP: educarea elevilor în spiritul protejării mediului înconjurător, observarea în natură a plantelor și viețuitoarelor specifice unor parcuri din București.

OBIECTIVE:

- să cerceteze, să exploreze și să investigheze mediul înconjurător în scopul cunoașterii plantelor și viețuitoarelor din natură precum și a relațiilor dintre acestea;
- să dezaprobe pe cei care nu respectă legile și normele din domeniul ecologic;
- să ocrotească, să protejeze și să respecte natura;
- să manifeste în orice împrejurare un comportament eco-civic demn de un cetățean european.

LOC DE DESFĂȘURARE: Grădina Botanică București (Figura 1); Parcul „A. I. Cuza”, sector 3 (Figura 2, 3)

Figura 1

Grădina Botanică Parcul „A. I. Cuza”
I. Cuza” Parcul „A. I. Cuza”

RESURSE UMANE: elevii claselor a IV-a B și I A, părinți; cadre didactice.

RESURSE MATERIALE: fișe de observație, fișe de lucru, aparat foto, ilustrații.

RESURSE PROCEDURALE: munca în echipă, explorarea-investigarea, observația, demonstrația.

Figura 2

EVALUARE: completarea unor chestionare tip grilă, expunerea portofoliilor și albumelor foto și votarea celor mai reușite pentru a fi expuse la panoul Consiliului Elevilor-secțiunea „Ecologie și civism”

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII:

- formarea echipelor de lucru (echipa „Plante” și echipa „Viețuitoare”) și împărțirea sarcinilor de lucru;
- vizitarea celor două obiective (Grădina Botanică, parcul);
- culegerea informațiilor despre plante și viețuitoare și consemnarea lor în fișele de observații;
- fotografierea cât mai multor specii de plante și animale întâlnite (Figura 3, 4, 5);
- realizarea portofoliilor și a albumelor foto și prezentarea concluziilor în fața clasei.

REZULTATE: evidențierea elevilor implicați în activitate;

preocuparea tuturor pentru ecologizarea mediului.

participarea activă la acțiunile întreprinse;

sensibilizarea copiilor pentru a proteja și respecta mediul înconjurător.

Figura 3

Proiectarea ecologică în grădiniță

Prof. învă. preșcolar: Fenichiu Dorina

Prof. învă. preșcolar: Nicula Cosmina

Grădinița nr. 207 „Floare albastră” București sector 4

Maria Montessori spunea:

„Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

Natura are nevoie de prieteni. Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând să o privească în calitate de adevărat ecolog-cetățean, cu gândul refacerii ei.

Captarea interesului copiilor pentru mediu și problemele sale este mai importantă chiar decât acumularea de cunoștințe, care oricum se va realiza în timp.

Cunoașterea unor aspecte ce privesc mediul presupune nu numai „învățarea” despre diversele elemente ale acestuia, ci mai ales luarea în considerare a urmărilor și implicațiilor acțiunilor umane neprietenoase față de acesta, să reacționeze manifestând atitudini și să ia parte la diverse activități legate de mediu, în aer liber.

Vom exemplifica un proiect de activitate desfășurate anul acesta la grupa mare-pregătitoare.

PROIECT: DETECTIVII CURĂȚENIEI

Scopul: formarea și exersarea unor deprinderi de îngrijire a mediului înconjurător, în vederea educării unei atitudini pozitive față de acesta.

Obiective de referință:

Să manifeste disponibilitate în a participa la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului, aplicând cunoștințele dobândite.

Să aplice norme de comportare specifice asigurării sănătății și protecției omului și naturii.

Descrierea proiectului:

Mi-am imaginat proiectul ca pe o activitate practică continuă, activitate careia în fiecare zi să-i găsim formula de încheiere și care să reprezinte totodată punctul de plecare pentru ziua următoare.

Luni: - De ce oare trebuie să fie atâta murdărie? Ce putem să facem noi cei mici?/ **Marti:** - Ecologul și prietenii lui, copiii harnici./ **Miercuri:** - Învățați de la noi și cu noi!/**Joi:** Ecologiștii în acțiune./ **Vineri:** - Să fim cu toții detectivii curățeniei pentru o lume mai curată, mai bună, mai sănătoasă.

Evaluarea proiectului s-a materializat într-o expoziție cu lucrări ale copiilor sub genericul „Detectivii curățeniei”, prin prezentarea programului artistic „Suntem mici ecologiști” și o paradă de modă din materiale reciclabile.

În toate activitățile desfășurate cu copiii pentru înțelegerea și cunoașterea aspectelor nefaste ale poluării am folosit metode participativ-active și evaluative, dând posibilitatea copiilor să acționeze, să se manifeste, să-și spună părerea, să descopere soluții, să pună întrebări și să afle răspunsuri.

Educatia ecologica și planeta albastră

*Prof. Răducu Costinela
Grădinița nr. 232 București*

Deoarece viața nu poate fi separată de mediu, întreaga educație ar trebui făcută în direcția protecției mediului.

Fiind înzestrat cu inteligență și conștiință, omul s-a adaptat mediului ambiant, intervenind asupra naturii și transformând-o în interesul său.

Industrializarea, care a însemnat numeroase avantaje, are și numeroase efecte negative, care se afirmă prin dereglări ale echilibrului naturii.

Poluarea mediului cu substanțe toxice și radioactive, tăierea necontrolată a pădurilor, distrugerea vegetației au drept efect reducerea cantității de apă și a celei de oxigen din natură, periclitând existența lui.

Organismele internaționale trag tot mai des semnale de alarmă, atenționând asupra pericolelor la care se expune omenirea prin deteriorarea mediului ambiant.

Pentru fiecare om de pe planeta Pământ cuvântul „acasă” are un înțeles diferit și poate că reprezintă un loc sau un spațiu diferit însă un adevăr fundamental adesea ignorat este faptul că noi toți cei aproximativ 6 miliarde de oameni trăim pe o singură planetă, într-o singură „casă”. Din păcate, în ultimii ani, simultan cu dezvoltarea sindromului tehnologic, am început să adoptăm o oarecare atitudine de neglijență față de această casă a noastră a tuturor și suntem pe cale să devenim un pericol major în tulburarea echilibrului ecologic al propriului nostru cămin uitând că viața noastră, calitatea aerului, apei și a hranei vitale depind de felul în care noi avem grijă și respectăm dreptul la viață al Terrei.

Din nefericire, cu toate că planeta se găsește la ora actuală într-o situație critică, oamenii cunosc prea puțin problemele cu care ea se confruntă și asta datorită lipsei de informare, a neglijenței sau a eforturilor susținute de către marile companii și corporații industriale mondiale care au tot interesul să facă acest lucru ele fiind un factor major de poluare și perturbare a balanței ecologice.

România, în criza de tranziție în care se găsește, se înscrie în categoria țărilor în care educarea publicului în ceea ce privește adevărata stare a Pământului lipsește cu desăvârșire. Perioada critică de aproximativ 40 de ani în care ne-a îngropat comunismul face și mai dificilă trezirea noastră la realitate. De aceea consider că a cunoaște realitatea, fără să ne pese cât de dramatică este ea, este un pas esențial înainte spre salvarea a ceea ce încă mai avem și a ceea ce este Pământul.

Care este adevărul? Aici ar fi multe lucruri de spus. Planeta noastră a ajuns în această situație datorită tendinței ființei umane de cucerire, de exploatare nelimitată a resurselor naturale, de nerespectare a celor mai elementare legi ale firii și de încredere că știința și tehnologia modernă vor găsi o cale de a rezolva toate aceste probleme. Ei bine, nimic nu va reuși să rezolve aceste probleme decât atunci când noi, fiecare individ în parte, vom acționa și vom începe să protestăm împotriva tuturor nedreptăților făcute planetei în numele banului sau a altor interese. Fiind cu toții cetățeni ai acestui pământ trebuie să găsim în noi curajul să cerem dreptul la o viață curată. Poate că am fost obișnuiți de către comunism că nu avem nevoie de drepturi însă acum a venit timpul să ne deșteptăm și să cerem dreptul la a respira un aer pur, la a putea să ne plimbăm printr-o pădure sau parc fără să întâlnim hârtii și plastic aruncate pretutindeni, la a putea să spunem NU despăduririlor masive și construcțiilor de noi combinate industriale, chimice sau nucleare.

Cercetătorii britanici au înregistrat o scădere a stratului de ozon încă din anul 1985. De atunci ei au continuat să observe acest proces și au ajuns la rezultate tulburătoare. În 1990 cantitatea concentrației minime de ozon a fost găsită cu 50% mai mică decât cea cu zece ani în urmă. În Septembrie 1999 pătura de ozon în subțiere aflată deasupra Antarcticii depășea o întindere echivalentă cu cea a subcontinentului nord american. Care este pericolul acestei deteriorări a stratului de ozon? Ozonul stratosferic absoarbe razele ultraviolete solare care sunt dăunătoare organismului uman. Fără protecția păturii de ozon, numărul îmbolnăvirilor de cancer de piele cauzate de către radiațiile ultraviolete ar deveni cu mult mai mare.

Principala cauză a acestei deteriorări s-a descoperit a fi întrebuințarea masivă a unui grup de chimicale din categoria Clorfluorcarbonaților cel mai cunoscut fiind elementul de răcire Freon folosit în industria producătoare de frigidere și a sistemelor de aer condiționat.

Dar acesta nu este decat unul din motivele de îngrijorare în ceea ce privește echilibrul ecologic și viața noastră pe pământ. Un alt pericol în desfășurare este încălzirea climei globului datorate creșterii dramatice a nivelului de dioxid de carbon în aer. Două din cauzele acestei creșteri sunt arderea și consumul de carbune, țiței și gaze naturale și procesul de despădurire masivă. Ca urmare a descoperirilor făcute, cercetătorii din domeniul științelor mediului înconjurător își exprimă din ce în ce mai mult îngrijorarea privind schimbarea radicală a climei pe întreaga planetă.

Acumularea dioxidului de carbon în aer permite radiațiilor solare să penetreze înspre pământ însă nu permite caldurii dinspre planetă să treacă în spațiu. Cu cât mai dens este stratul de dioxid de carbon, cu atât mai mult caldura emisă de pământ este îndreptată înapoi înspre pământ acest lucru ducând treptat la o încălzire globală a climei Terrei. Cercetătorii Organizației Mondiale a Meteorologilor estimează că în cazul în care procesul de acumulare a dioxidului de carbon în aer continuă în ritmul actual, temperatura planetei pînă la mijlocul secolului XXI va crește cu 1,5-4,5 grade. Aceasta încălzire ar putea produce schimbări majore în ceea ce privește ciclul ploilor pe întregul pământ și ar putea cauza topirea calotei polare (proces similar cu cel petrecut cu 120.000 de ani în urma).

Pe de altă parte scurgerile chimicale reziduale de fosfor sau mercur în ape din ultimii ani au adus cu ele schimbări totale în fauna și flora mediului înconjurător. Plante care de obicei nu creșteau în Delta Dunării, din cauza alterării apei în nutrienți, au găsit un mediu prielnic de creștere și au invadat spațiul ocupat de alte specii de plante consumînd tot mai mult din oxigenul disponibil în apă și cauzînd dispariția unor numeroase specii autohtone.

Dar ce este de făcut pentru a schimba aceasta situație? După cum bine știm România se află la început de drum pe calea reciclării materialelor din plastic sau metal. Într-o excursie făcută anul trecut prin Bucegi am avut parte de o priveliște dureroasă și mi-am dat seama că avem nevoie să ne trezim rapid la realitate. Am înțeles că trebuie mai întîi să ne reeducăm și să începem cu cel mai simplu pas. Nu trebuie neapărat să curățim străzile în urma celor fără bun simț care aruncă hîrtii și cutii de bere sau suc peste tot ci să căutăm să prevenim ca aruncarea gunoiului în stradă să se mai producă. Cel mai simplu este să evităm să cumpărăm orice produs care este ambalat în plastic și să refolosim tot ceea ce se poate refolosi. După ce am reușit să ne însușim această lecție, vom putea să ne apucăm de proiecte mai mari. Ca și cetățeni ai țării noastre avem cu toții dreptul la vot și acest drept ar trebui să-l exersăm în concordanță cu ceea ce dorim să se realizeze. Cetățenii trebuie să ceară cu insistență și cu perseverență dreptul la o viață armonioasă.

Poate că imaginea Pământului prezentată aici pare puțin cam descurajantă însă perseverînd și dorind cu adevărat să schimbăm ceva, nu avem nimic de pierdut.

Dar de ceea ce noi avem nevoie astăzi cel mai mult este iubirea către tot ceea ce reprezintă viața.

Această iubire este legația a o sută de mii de generații de oameni trînd mana în mana cu natura. Mai mult de 99% din istoria omenirii ființa umană a trăit în cete și triburi, într-un contact intim cu mediul înconjurător. Nu putem să ne permitem acum să uităm că avem datoria de a purta această legație mai departe. Nu putem să ne lăsăm manipulați de ideea „magică” a confortului tehnologic pentru că noi nu suntem mașini. Vom prefera întotdeauna un peisaj natural unei imagini reprezentînd un combinat chimic. Nu avem nevoie de alta dovadă ca să ne convingem că suntem umani, că aparținem acestei planete și că avem dreptul și obligația să o păstrăm așa cum ne-a fost lăsată de generațiile de dinaintea noastră.

Bibliografie

1. ARHIP, Ana, Educația ecologică și supraviețuirea omului, Editura Arc, Chișinău, 1996
2. Cucuș C., Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Editura Polirom, Iași, 2008.
3. Dulamă Maria Eliza, Didactică axată pe competențe, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj – Napoca, 2010.

Natura – prietena mea dragă

Prof. învă. preprimar: Baicu Maria
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1 Călimănești

„Astăzi este ziua nunții noastre!”, spuse vesel rândunelul, privind la rândunică – logodnica lui.

Era soare, frumos – un soare de vară care ardea până și ultima suflare. Nu se poate povesti ce minunată a fost petrecerea: toate păsările, fiecare cu penajul ei colorat, florile și alte vietăți au cântat fericirea însuraților...

Și iată că au apărut și primii copilași... Mici, firavi și dragalași – o plăcere să te uiți la ei! Rândunica nu mai putea de dragul lor și toata ziua le aducea mâncare: viermișori și toate cele, ca să prindă copiii putere și aripile lor să poată, într-un sfârșit, să-i poarte până la lumina soarelui.

Primul care a zburat a fost cel mai mare dintre ei. Uite-așa se umfla în pene, de mândrie că a atins înaltul cerului! A urmat mijlociul și apoi cel mai mic... Vrând să arate cât e de neînfricat, s-a înaltat cel mai mult dintre toți!

În curând, puișorii erau mari și a venit toamna. Frunze căzute, copăcei golași, flori de toamnă... De atâta vânt, mai-mai că nu mai puteau să țină zborul drept.

„Trebuie să plecăm!”, spuse rândunelul, capul familiei. „Nu mai putem aștepta mult, o să se facă frig.”

„Bine, vom pleca într-o săptămână.”, fu de acord rândunica. „Trebuie să ne pregătim și să vorbim cu ceilalți.”

Au făcut întocmai – s-au pregătit, au stabilit ziua și au început să numere zilele: patru zile, trei, două... Dar, în ce-a din urmă zi, când toate pregătirile erau făcute, a început să... ningă!

„Cum este posibil așa ceva?! Nu se poate să ningă toamna! Oare chiar atât rău au putut oamenii să facă naturii? Noi ne-am făcut cuiburile din pietricele, pământ și paie... Ei taie păduri și rup florile... Nu se gândesc, oare, la efectul pe care îl are acest lucru asupra mamei naturi? Uitați-vă la ce au făcut...”, spuse, tristă rândunica. „Noi ce-ar trebui să facem acum? Unde ne vom petrece iarna?”

Disperat, rândunelul se așeză pe marginea geamului casei unde aveau cuibul și bătu de trei ori: cioc, cioc, cioc! Unul dintre copiii care lociau acolo, îl văzu.

- Ce s-a întâmplat, rândunelule? Ți-e frig? Întrebă copilul.

Rândunelul îi făcu semn că da.

- Hai în casă la mine! spuse copilul și deschise geamul. O să-ți faciție și familiei tale, o casă mare și călduroasă, ca să vă petreceți iarna, fără să îndurați frigul. O să vă aduc mâncare și n-o să vă lipsească nimic!

Și, uite-așa, rândunelii și-au petrecut iarna în casa băiețelului, ascultând povești despre „ce fac oamenii”, aflând că unii dintre ei sunt la fel de preocupați de găsirea unor soluții ecologice pentru lucrurile necesare vieții.

Natura-viitorul nostru

Prof. Toader Daniela Alina

Scoala cu Clasele I-VIII Jiblea-Veche Calimanesti

„Viitorul sună bine”...asta ne spune o faimoasă reclamă extrem de difuzată în mass-media autohtonă. Dar oare „viitorul chiar sună bine?” ne punem noi întrebarea. Care este viitorul, sau mai bine spus CINE întruchipează viitorul nostru, al României? Răspunsul găsit de noi este: viitorul suntem chiar noi, generația noastră, tinerii de azi, noi vom configura istoria zilei de mâine... V-ați întrebat vreodată cum ar fi să trăiți într-o lume întunecată? Imaginați-vă că ați călca pe un pământ ars, că ați umbla fără sfârșit în căutarea unui strop de apă, și nicăieri nu ați găsi umbra unui arbore.

Pericolul încălzirii globale care este produsă de poluarea industrială, de automobile, de ritmul alert de construire, de minele la suprafață cu lacuri de cianura etc. (...) Pentru încetinirea acestui proces ar trebui folosită energia regenerabilă.

Existența omului pe Pământ își pierde urma în negura timpului, dar este un fapt cunoscut că ceea ce ne-a făcut să evoluăm încontinuu, să ne ridicăm de la nivelul simplelor vietuitoare și să devenim oameni, să utilizăm focul, să abandonăm viața nomadă pentru una statornică, să căutăm neconținut „mai binele” a fost CURIOSITATEA. Liviu Rebreanu scria în romanul sau „Ion”: „Necunoscutul e singurul îndemn tainic în lume, căci într-însul se ascund toate tainele care dau preț vieții”. Cine nu și-a dorit vreodată să facă o incursiune în viitorul său? Trecutul ne bântuie, prezentul ne pune la încercare, însă viitorul ne intrigă!

Lucrarea de față a avut la baza o observație făcută de noi, și anume aceea că majoritatea prietenilor noștri își disimulează comportamentul în funcție de mediul în care se află (în familie sau în grupul de prieteni). Aceasta disimulare constă în ascunderea adevărului (în diferite situații), prefecătoria în scopul de a obține un beneficiu sau denigrarea părinților în fața prietenilor or a prietenilor în fața părinților pentru că aceștia căzuseră în plasa minciunilor țesute de „copilul iubitor”(în primul caz) respectiv „prietenul adevărat”(în al doilea caz).

M-am gândit atunci: dacă toți tinerii de vârsta noastră au același comportament (acela de disimulare), dacă grupul de prieteni îi îndepartează de familie și dacă aceste afirmații se vor dovedi a fi adevărate, mai putem să ne amăgim cu lozinca „Viitorul sună bine” ?

Aceasta problematizare mi-a adus în gând vorbele filozofului Ernst Cassirer, sub semnul cărora am demarat și studiul de anul trecut: „problema nu e atât de a vedea ceea ce n-a văzut încă nimeni, cât (mai ales) de a gândi ceea ce nimeni nu a gândit la ceea ce vede fiecare”, așa că, am purces din nou la treabă!

Efectele încălzirii globale include lipsa apei și secete, inundații catastrofale, uragane și incendii. Apa este un factor de mediu indispensabil vieții. Primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional. Planeta toată este bolnavă și nici România nu se simte bine, din cauza noastră, a oamenilor. Fiind prea ocupați de binele personal sau al firmei pe care o reprezentăm, am uitat de binele planetei, de faptul că trebuie să-i protejăm resursele și să le conservăm, astfel încât generațiile viitoare să beneficieze de frumusețile și bogățiile ei. Este momentul să privim cu luciditate ce se întâmplă în jurul nostru, să milităm pentru protejarea mediului, să înlocuim resursele naturale cu inlocuitori astfel încât și peste milioane de ani natura să ofere locuitorilor ei vraja cu care ne încântă astăzi. Astăzi avem ocazia să milităm pentru binele omenirii...

Am discutat la o ora de dirigentie despre schimbările climatice. Atunci am spus elevilor mei că oamenii ar trebui să fie informați mai mult despre mediu. Ei nu știu că toate activitățile lor afectează mediul. Ei cred că natura poate suporta orice și de aceea aruncă tot felul de obiecte și gunoaie, risipesc lemnul și cheltuiesc prea mult energie doar pentru a se distra. Noi vedem că în orasul nostru este multă neglijență față de natura și am hotărât să le explicăm oamenilor de ce nu este bine să arunce rumeguș în râu. Am hotărât să invităm cât mai mulți oameni la școală unde vom organiza o serbare și vom prezenta referatul și o piesă de teatru despre poluare. Principalul nostru obiectiv este ca și copii să recunoască

impactul activității umane în cea ce privește utilizarea excesivă a surselor de energie asupra mediului, prin observarea unor fapte reale și experimente. Sensibilizarea oamenilor măcinați de problemele cotidiene și aducerea problemelor globale în atenția lor pentru a-i face să colaboreze la crearea unui spațiu cu cât mai puțin poluat.

Copiii de astăzi nu conștientizează suficient faptul că de sănătatea naturii depinde propria lor sănătate. Oamenii trebuie să înțeleagă că nu pot să asiste pasiv la degradarea mediului și trebuie să acționeze. Prin activitățile propuse se va dezvolta elevilor spiritul ecologic, aceștia transmițând generațiilor viitoare importanța păstrării unui mediu curat. Campania își propune: realizarea unui panou și a unui album care să ilustreze efectele nocive ale poluării mediului, acțiuni de ecologizare a împrejurimilor școlii, plantarea de puieti, amenajarea spațiilor verzi, acestea presupunând implicarea biroului de mediu din Primărie. Pentru ca pământul să rămână o planetă vie, interesele oamenilor trebuie corelate cu legile naturii! Lupta împotriva poluării presupune multă prudență, atât la evitarea poluării aerului cât și a apei și solului.

“Omul nu s-a născut ca să fie învins” (Hemingway)

Materialul cuprinde în imagini Power Point problematica încălzirii globale și impactul asupra vieții cotidiene. Problematika fenomenelor climatice extreme și temerile cu privire la posibilitatea declanșării unor schimbări climatice trezesc neliniști din ce în ce mai mari. Evident nici România nu a fost ocolită, iar fenomenele meteorologice extreme din ultimii ani, care au culminat cu temperaturi extreme, secete prelungite sau inundațiile repetate din vara anului 2005 și 2007 sunt doar un prim semnal de alarmă. Mesajul campaniei avertizează că schimbările climatice au început și vor continua și se vor amplifica în următorii ani.

În acest context considerăm că implicarea elevilor de azi, generația de mâine, în campania împotriva încălzirii globale, nu este nici prematură nici inoportună. Să ne gândim că unul din 4 locuitori ai României este elev. Lupta împotriva acestui flagel trebuie să devină un stil de viață, o stare de spirit, un trend.

Educația ecologică a copiilor preșcolari!

Inst. Călugăroiu Maria-Cornelia

Școala cu Clasele I-VIII, Galeșu, Jud. Argeș

Moto:

„Tot cu ochii la oglindă și gunoiul până-n grindă!” (proverb)

Grijile cotidiene au transformat lumea înconjurătoare într-o groapă de gunoi aruncat la întâmplare de cei care uită că după ce-ai consumat un anumit produs, trebuie să fii atent că mai există și locuri care nu trebuie murdărite, că viața noastră depinde de felul cum păstrăm curățenia mediului.

Strămoșii noștri nu-i certau direct pe copiii lor, dar, la momentul potrivit, le adresau dojene sub formă de proverbe și zicători, care îi determinau întotdeauna să se îndrepte atunci când nu păstrau curățenia, sau când din prea multă lene, umblau murdari, nespălați, nepieptănați...

Implicarea familiilor copiilor în educarea ecologică a acestora este îndeosebi sarcina cadrului didactic care adesea trebuie fără menajamente să educe mai întâi unii dintre părinți, iar la rândul lor să

poată da exemple pozitive de ordine și curățenie fiilor lor, nu numai în locuința acestora, ci și împrejurul casei, după un picnic, când sunt nevoiți să consume ceva rapid în deplasare, sau chiar pe stradă, în fața curților, sau orișunde văd un gunoi nelalocul lui, să arate că le pasă de natura înconjurătoare curățind locul respectiv sau atrăgându-i atenția celui neglijent.

Deosebit de importantă este familiarizarea părinților cu unele activități gospodărești din sala de grupă, conștientizarea de către părinți a faptului că ordinea și curățenia asigură confortul psihic al copiilor, care, dacă trăiesc în condiții de aer curat, feriți de mirosuri neplăcute, iar pe deasupra mai consumă și o hrană naturală, vor fi perfect sănătoși atât fizic cât și psihic.

Preșcolarii din mediul rural le este poate mai ușor să înțeleagă că, prima dată, deci înainte de a se pune problema bolilor provocate de poluarea de orice fel, dacă nu ai curățenie în fața porții sau nu știi să ai ordine în curtea ta, sigur nu vei scăpa de „gura satului” care nu iartă nimic!

Învățământul preșcolar, primar, gimnazial, poate să educe mai ușor copiii, datorită vârstei, are avantajul că la această vârstă copiii sunt foarte curioși, curiozitate care trebuie menținută și transformată într-o puternică dorință de a afla cât mai multe lucruri despre ocrotirea mediului înconjurător și de a înțelege și sancționa persoanele care, murdărind aceste minuni ale naturii, periclitează dispariția vieții.

Alături de părinți și profesorii lor, copiii învață să exploreze mediul înconjurător, real, așa cum se prezintă adesea, mai curat, sau foarte murdar.

Niciodată, elevilor nu trebuie să li se impună să tacă în ceea ce privește nelămuririle, ci aceștia vor fi stimulați să pună întrebări în legătură cu aspectele întâlnite, să tragă concluzii asupra descoperirilor făcute, să-și exprime opinia personală asupra cauzelor constatate, chiar să fie liberi a propune aplicarea unor „sanțiuni” celor vinovați de distrugerea frumuseților naturii.

Deoarece aceste activități au o eficiență ridicată în lumea satului, i-am deprins pe copii, de la cea mai fragedă vârstă să nu se sfiască atunci când cineva aruncă o hârtie sau un alt ambalaj la întâmplare, să-i atragă atenția că nu este bine așa, poate să-i spună că nu așa a învățat el la școală.

Aceste activități de educație ecologică înregistrează rezultate optime când au continuitate, când deprinderile din familie sunt în concordanță cu cele din unitatea școlară, nu dispar unele de altele, dar adesea, unii părinți neglijează chiar ei să respecte protecția mediului înconjurător aruncând fel de fel de gunoaie menajere sau gunoiul de grajd chiar în vecinătatea locuinței.

Deseori copiii se îmbolnăvesc luând contact cu animalele care caută prin aceste gunoaie, în plus, insectele care populează aceste zone sunt purtătoare de microbi periculoși.

Pământul nu poate să vorbească, nu poate certa pe nimeni, dar ne întrebăm adesea de ce plantele nu mai rezistă în același sol în care le cultivam până acum, de ce se nasc copii cu malformații congenitale, de ce oamenii sunt obezi, de ce uneori este prea târziu când ne-am dat seama de cauze!

Iarși revin la părinții copiilor care nu trebuie să arunce nimic toxic împrejurul locuinței, iar acolo unde lucrează, chiar dacă este o fabrică importantă, să contribuie cât pot la păstrarea unui mediu curat, sănătos, mai nepoluat cu fel de fel de fumuri sau de substanțe toxice întregii vieți de pe Pământ.

Se întâmplă adesea mari nenorociri în lume fără a fi prevăzute, dar cele pe care le putem evita, suntem datori să le preîntâmpinăm.

Teoria nu-i prea interesează pe nici unii dintre copii... Când el, adică elevul, a strâns împreună cu școala lui tot ce alții din neglijență și din nepăsare au azvârlit pe oriunde, iar a doua zi constată că găsește la fel... sigur are voie să-și formeze de pe acum o părere asupra celor constatate, anume, aceea că el nu trebuie să procedeze la fel!

În cadrul activităților educative am încercat să stărnim curiozitatea elevilor în ceea ce privește viața pe pământ. Sunt multe lucruri pe care ei le-au învățat la școală, dar sunt și mai multe la care încă mai au neclarități, de exemplu, de ce unii copii se nasc cu malformații, de ce plantele din grădina casei noastre în loc să crească și să înflorească devin din ce în ce mai firave și apoi se usucă... fapt destul de supărător pentru cei care le cultivă!

Prin răspunsurile pe care le oferim copiilor îi conducem la înțelegerea relațiilor dintre fenomene și rezultatul acestora.

Toți copiii trebuie să înțeleagă că unul dintre principiile fundamentale ale lumii vii este acela că: tot ce este viu se naște, trăiește și moare.

Viața oricărei ființe vii nu este identică cu a altei vietăți din aceeași specie, animalele și plantele cresc, se maturizează și se înmulțesc, dar, cu toții trebuie să știm că orice ființă are dreptul să trăiască, viața nu are nimeni voie să i-o curme indiferent cât de mică ar fi vietatea.

Dacă de la cea mai fragedă vârstă copiii cunosc frumusețile naturii, se bucură cât pot de minunățiile întâlnite în excursii sau drumeții, sigur când vor deveni maturi vor ajunge să cunoască mai mult tainele naturii, să iubească și să o protejeze pe cât pot la o anumită vârstă.

Înțelegerea unor legături cauzale între evenimente petrecute mai ales în mod spontan îi face pe copii să desfășoare unele acțiuni concrete în privința menținerii, conservării, gospodăririi și protejării naturii înconjurătoare. Orice copil, indiferent de vârstă, dacă primește sfatul potrivit într-un anumit moment destul de prielnic al vieții sale, își va manifesta cu siguranță dorința de a contribui la păstrarea frumosului din locurile cele mai dragi, va ști să ocrotească și mai ales să respecte ceea ce Dumnezeu a creat-natura.

În fiecare sală de clasă nu ar trebui să lipsească plantele decorative, deoarece, astfel elevii învață ce condiții le sunt necesare plantelor pentru a se dezvolta bine.

În felul acesta școlarii rețin că plantele au nevoie de apă, căldură, lumină, că dacă nu li se oferă condițiile necesare ele se ofilesc și mor.

Locuind într-o zonă cu multe păduri elevii noștri adesea au observat efectele distructive ale unor oameni răi asupra naturii. Adesea copacii sunt tăiați fără milă, vegetația specifică dispare, dispar și animalele și păsările cântătoare, dar mai ales, se împrăștiă stratul de ozon iar gazele și fumurile fabricilor intoxica organismul care moare.

În lume există fel de fel de organizații care se ocupă de sănătatea mediului. Scopul acestora este comun și anume acela de ocrotirea plantelor și animalelor și salvarea lor de la dispariția forțată.

Creativitatea elevilor poate să salveze omenirea de la dezastrul spre care se îndreaptă

Bibliografie

1. BARNEA ELENA, „Efectele poluării atmosferei asupra aparatului respirator la copii”, Editura Medicală, București, 1978;
2. TAIBAN MARIA, „Cunoștințe despre natură și om în grădinița de copii”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979;
3. ROBERT DOTRENS, „A educa și a instrui”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970;
4. INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE, „Revista de Pedagogie”, București, 1964;
5. Colecția Revistei „Învățământul Preșcolar”

Cum ne protejăm planeta?

Prof. Călugărițoiu Mihaela

Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu- Vâlcea

Planeta noastră suferă din neglijența unor oameni care poluează mediul. Ei nu sunt întotdeauna conștienți de raul pe care îl fac, dar cu ajutorul vostru îi vom face să se gândească la efectele activităților lor asupra vieții planetei și, bineînțeles, asupra noastră, a tuturor.

Din dorința de a avea o viață comodă, oamenii au poluat, mai mult sau mai puțin grav, solul, apa și aerul, ducând la dispariția multor specii de plante și animale.

Oamenii sunt confrunțați la rândul lor cu diferite boli cauzate de poluare iar intervențiile civilizației au provocat mediului natural pagube mari.

Împreună vom înțelege că trăim pe aceeași planetă de care trebuie să avem grijă cu toții! Ceea ce natura a creat în milioane de ani se poate distruge în câteva zile, luni sau ani. Pentru a evita distrugerea mediului trebuie să cunoaștem legile acestuia și să acționăm în conformitate cu ele, trebuie să învățăm să protejăm, să ocrotim și să conservăm elementele mediului natural.

Lumea animalelor are din ce în ce mai multă nevoie de protecție și conservare, deoarece vânătoarea excesivă, defrișările și dezechilibrele biologice create de om amenință cu mari distrugerii. Toate speciile de plante și animale aflate în perimetrul rezervatiilor devin în mod automat monumente ale naturii.

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problema a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întregul spațiu al Pământului.

Acum, bogățiile și resursele de energie sunt afectate în așa măsură încât se întrevăde epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiții esențiale ale vieții, ca apa și aerul, dau semne de otrăvire.

Este necesară luarea unor măsuri energice de protecție a planetei.

Din 1970, au apărut semne clare de îmbolnăvire a planetei: subțierea stratului de ozon, încălzirea globală, ploile acide, poluarea apelor, a aerului și a solului. Oamenii au început să înțeleagă necesitatea adoptării unui comportament responsabil față de natură.

Însă responsabilitatea omului pentru ocrotirea mediului înconjurător este atât individuală, dar mai ales colectivă. Protecția naturii angajează colaborare și sprijin pe plan local, județean, național și internațional.

Știu cu toții că omul este singurul animal care își distruge mediul în care trăiește. Prin diversele sale acțiuni, omul a reușit să modifice într-un mod îngrijorător caracteristicile mediului înconjurător, punând astfel în pericol viața generațiilor următoare. Ce este de făcut? Soluțiile la care s-au gândit forurile și organizațiile de specialitate sunt la îndemână oricărui cetățean de rând, căruia îi pasă de protecția mediului și crede într-o dezvoltare durabilă a societății.

Cei care tratează cu neseriozitate problema poluării atmosferei și a mediului în general ar trebui să gândească pe termen lung și să facă ceva cât încă se mai poate. Trebuie să ne gândim la dezvoltarea durabilă, deci la resursele epuizabile, la apa fără de care nu există viața, la reciclarea deșeurilor, la folosirea produselor ecologice, la sursele de energie neconvenționale. Să conștientizăm faptul că o plimbare cu bicicleta este mai frumoasă și mai sănătoasă decât o plimbare cu mașina.

Toate pentru a le permite generațiilor care vor veni să se bucure de ceea ce ne-am bucurat și noi: apă, aer curat, soare, locuri minunate în care să-ți petreci vacanțele. Credeți că merită efortul ?

Cum și de ce să oprim poluarea atmosferei ?

Protecția mediului nu este numai responsabilitatea organizațiilor ecologiste care se străduiesc să oprească un dezastru ecologic, ci a noastră, a fiecărui individ în parte. Având în vedere că atmosfera este „scutul” care permite existența vieții pe Pământ, ar trebui ca reducerea poluării atmosferei să fie un imperativ. Datorită amplitudinii pe care a luat-o în ultimii ani fenomenul de poluare a atmosferei (poluare naturală, artificială, chimică, fizică, biologică), echilibrul atmosferic a fost dereglat. Se estimează că

poluarea atmosferei contribuie anual la aproximativ 120.000 de decese în SUA. În fiecare an dezvoltarea industriei generează miliarde de tone de materiale poluante. Deși s-au lansat nenumărate campanii ecologice, poluarea atmosferei este încă o realitate dură ale cărei efecte le suportăm cu toții zi de zi.

Viitorul planetei stă în mâinile noastre! Sunteți pregătiți să cunoașteți și să protejați mediul înconjurător? Împreună putem să avem o planetă curată!

Și să nu uităm: Omul nu poate să supraviețuiască fără natură, pe când natura poate exista și fără prezența oamenilor!

Învăț să protejiez mediul înconjurător

Prof. învă. primar Bivol Oana

Școala Națională „Oprea Iorgulescu” Câmpulung, Argeș

Protecția mediului este una dintre prioritățile majore ale fiecăruia dintre noi. Ce poate fi mai frumos, mai bun decât să ai un mediu sănătos în jurul tău? Un comportament responsabil din partea noastră, a tuturor, poate aduce beneficii mari.

Omul a înțeles că și el face parte din natură și că dereglările produse într-un loc pot avea repercusiuni pentru un întreg circuit, inclusiv pentru el.

Există proiecte care doresc să responsabilizeze, pe lângă comunități locale și părinți, elevii școlilor, începând de la cele mai fragede vârste. Se urmărește prin aceste proiecte să se formeze și să se dezvolte abilități specifice de informare și relaționare, de participare și colaborare, de creativitate și pro-ecologice.

Pe lângă centrarea pe dezvoltarea personalității copiilor, se vrea să se utilizeze cunoștințe despre mediul înconjurător, poluare, protecția mediului, să se formeze competențe participative referitoare la implicarea și susținerea nemijlocită a ideilor și principiilor ecologice, manifestarea unor atitudini civice.

Obiective generale ale formării spiritului de protecție a mediului la școlarii mici ar putea fi:

- Cunoașterea relațiilor dintre diferitele procese din natură, viața pe Pământ și activitățile umane;
- Dezvoltarea unui comportament de respect față de mediu, la nivel social.

Metodele didactice utilizate în cadrul lecțiilor trebuie să fie noi, alternative, aparținând gândirii critice. Elevii pot alcătui portofolii cuprinzând teme ca:

Aplicații practice;

- Îndemnuri la protejarea mediului;
- Elaborarea de postere, afișe, fluturași, pliante care să reprezinte măsurile care se iau pentru protejarea mediului;

Activități posibile pentru realizarea temelor:

- Investigarea unei teme;
- Întocmirea unor fișe de observații;
- Studiarea fenomenelor de poluare din zonă;
- Acțiuni de ecologizare a unor spații;

Activitățile se pot desfășura atât în sala de clasă, dar mai ales în mediul natural. Elevii dobândesc atât cunoștințe teoretice, cât și practice. Desfășoară acțiuni de strângere a gunoaielor din zona școlii, de colectare a materialelor re folosibile, de inițiere a celor mici în acțiunea de protejare a mediului.

Exemple de acțiuni care se pot desfășura cu elevii mici:

- Ocrotirea plantelor din jur;
- Îngrijirea animalelor;
- Participarea la amenajarea spațiilor verzi;
- Organizarea de excursii și descoperirea de frumuseți ale naturii;

Pentru a forma spiritul de protecție a mediului al școlarii mici e necesar să se acționeze încă de la vârste fragede. Acțiunea trebuie luată ca pe o joacă. Altfel spus, am putea să facem educație ecologică

prin joc.

Cum pentru copil activitatea principală este jocul, putem să îi determinăm să introducă în acțiunile lor jocuri din mediul de viață care ne înconjoară. Copiii iubesc plantele și animalele și le va plăcea nespuse să le ocrotească, să le atragă în jocurile lor, să învețe să nu le facă rău. Trebuie să îi învățăm să nu distrugă nimic din tot ceea ce ne înconjoară, pentru că totul se întoarce împotriva oamenilor, plantelor, animalelor.

Copiii cunosc și prețuiesc natura

*Prof. Chiriac Ionica
Grădinița Nr. 23 Craiova*

Este știut că mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde numai de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale în mod util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. E bine pentru copii să știe că de mici trebuie să fie prietenii naturii, să o protejeze pentru că și noi suntem parte integrantă a acesteia și pentru că tot restul vieții noastre depinde de acest lucru. Dacă vom ști cum să protejăm natura, vom prelungi miracolul vieții pe **Planeta Albastră**.

Protecția naturii devine una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte principale: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii, și păstrarea sau întreținerea zonelor depoluate. Educația ecologică începută încă din grădiniță are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață care nu este numai al său, ci și al plantelor și animalelor, a tot ce există pe Pământ, iar copiii trebuie să conștientizeze și să exprime respectul pentru mediul natural de care beneficiem cu toții și pe care îl vor moșteni generațiile viitoare. Orice copil poate deveni un prieten al naturii cu condiția să respecte natura. Natura are nevoie de prieteni. Vârsta preșcolară este vârsta la care copilul își etalează dragostea aproape înăscută față de animale și plante și constituie o etapă în care, dacă avem suficient tact pedagogic, vom face o complexă educație ecologică eficientă în etapele viitoare ale vieții.

Având în vedere că protecția naturii devine tot mai mult una dintre cele mai importante preocupări ale societății contemporane, este necesar ca noi, cei ce avem misiunea de a-i educa pe cei mici, să avem o conștiință ecologică bine conturată, pentru ca acțiunile pe care le desfășurăm să fie eficiente și credibile în fața copiilor. De aceea activitățile ecologice se vor desfășura într-o atmosferă relaxantă, unde interesul și comunicarea să încurajeze inițiativa și opiniile fiecăruia.

Părinții fără timp neglijează contactul direct al copiilor lor cu natura, uitându-i în fața calculatorului sau televizorului. Grădinița, prin activitățile de observare, și nu numai, îi ajută să cunoască natura, mediul înconjurător. Așadar, scopul educației ecologice este de a oferi fiecărui individ posibilitatea de a manifesta o atitudine personală, responsabilă față de mediul în care trăiește, finalitatea fiind formarea unui comportament adecvat prin derularea de acțiuni concrete de protecție a naturii și conștientizarea interdependenței dintre calitatea mediului și calitatea vieții.

În acest sens, grădiniței îi revine importanta sarcină de natură inclusiv ecologică aceea că, încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura. Le-am atras atenția copiilor asupra unor aspecte de distrugere a mediului : copaci tăiați, cu tulpina scrijelită, resturi menajere aruncate prin parc, deșeuri de hârtie, sticle sparte și ambalaje de plastic aruncate la întâmplare, iarba arsă etc. În educarea comportamentului ecologic am urmărit cu precădere următoarele aspecte: păstrarea curățeniei în sala de grupă, în curtea grădiniței, în împrejurimi, în parcuri; menținerea integrității arborilor și florilor; întreținerea spațiilor verzi; plantarea de pomi, de flori și îngrijirea lor; participarea activă la protejarea și ocrotirea naturii.

Deci, ca educatoare am încercat să insuflu preșcolărilor mei preocuparea pentru ocrotirea mediului și combaterea poluării determinându-i astfel să înțeleagă efectul adesea negativ asupra sănătății noastre.

Bibliografie

1. Pora E. – În ale naturii, Editura Dacia, Cluj-Napoca
2. Revista Învățământului Preșcolar 3-4 / 2000; 1 – 2/2003

Recilarea hartie, o activitate la indemana oricui și în folosul tuturor

Nichifor Sandra- Elena, cl. a X-a,

Clubul Elevilor Victoria

Prof. Coordonator: Simionescu Raluca

Baiulescu Magdalena

MOTTO

“Nimic nu se pierde, nimic nu se câștigă, totul se transformă”

Antoine Laurent de Lavoisier

FABRICAREA HÂRTIEI - scurt istoric

Inventarea hârtiei a fost atribuită chinezului Ts Ai Lun care în anul 75 d. Hr. a avut ideea de a fabrica o foaie de hârtie din fibre textile vechi, în special de cânepă și in, chiar mătase.

Prima hârtie s-a produs din materiale reciclate!

O descriere incompletă a fabricării hârtiei primitive chinezești este dată într-o carte chinezească din secolul al XVII-lea : “Sita ținută cu ambele mâini se introduce mișcând-o încoace și încolo în puțină cu zeamă de fibre. Când este scoasă din puțină, materialul fibros rămâne pe sită, grosimea pastei depinde de mâna omului. Dacă sita se introduce în pastă, hârtia iese subțire, dacă se introduce mai adânc foaia iese mai groasă. Materia fibroasă plutește pe sită, iar apa se scurge pe cele patru părți. Sita se răstoarnă apoi, iar hârtia e lăsată să cadă pe scandură în coli. Deasupra lor se așează o scândură și se presează. Umezeala se stoarce iar foile se ridică cu un ac de aramă și se pun la uscat pe un perete încălzit”. Ca mai toate invențiile mari chinezești, și fabricarea hârtiei a fost ținută în mare secret. După puțin timp hârtia s-a dovedit atât de utilă încât în câteva decenii a fost introdusă în administrația de stat ca apoi să fie decretată monopol de stat.

5 MOTIVE TEMEINICE ÎN SPRIJINUL RECICLĂRII

1. Conservarea resurselor naturale. Aproape toate resursele naturale ale Terrei sunt în scădere. După cum bine știm, aceste resurse se vor termina într-o zi, de aceea este necesară o bună conservare a exploatărilor atât pentru noi cât, mai ales pentru generațiile viitoare.
2. Economie de energie. Producerea și folosirea energiei este un proces care provoacă multe daune mediului înconjurător: exploatarea resurselor de combustibili fosili, producerea de gaze care provoacă poluarea aerului, efectul de seră ș.a.

3. Prevenirea poluării. Fabricarea majorității produselor provoacă poluare provenită atât din procesele industriale de producție cât și din folosirea energiei. De asemenea, depozitarea deșeurilor în gropi de gunoi sau alte asemenea locuri provoacă severe probleme de poluare.
4. Protejarea habitatelor naturale. Materiile prime sunt exploatate uneori prin minerit, proces care are loc în zone naturale unde viața florei și faunei este pusă în pericol.
5. Prevenirea problemelor viitoare. Reciclarea este un proces economic cu efect pe termen lung. Prin scăderea cantității de materii prime se produce o creștere a prețului acestora, deci, și a produselor aflate pe piață, ceea ce poate determina o mare instabilitate economică.

DE CE RECICLĂM?

Pana nu demult resursele naturale regenerabile ale Terrei erau suficiente pentru nevoile omenirii. In prezent, ca urmare a exploziei demografice si a dezvoltarii fara precedent a tuturor ramurilor de activitate, necesarul de materie prima si energie pentru productia de bunuri a crescut mult, iar exploatarea intensa a resurselor pamantului releva, tot mai evident, un dezechilibru ecologic.

Reciclarea reprezintă una dintre cele mai bune mijloace de prevenire a poluării și de conservare a resurselor naturale. Prin reciclare aproape toate materialele folosite la fabricarea unui produs sunt redat în folosință prin recuperarea sau reutilizarea lui. Procesul de reciclare nu reprezintă o noutate; ciclurile naturale (=circuiturile biogeochimice) există de la începuturile Universului. Nutrienții sunt reciclați în soluri prin intermediul ciclurilor complexe(ale C, N₂, P etc.). Nutrienții din care este constituit corpul nostru au parcurs deja numeroase procese de reciclare până la actuala stare.

După modul de înrebuințare, materialele re folosibile din hârtie, sunt cuprinse în două mari grupe și anume:

- a) - materiale re folosibile din hârtie și carton destinate producerii pasteii pentru utilizarea ca materie primă la fabricarea hârtiilor, mucavalei și cartonului cu suport bituminat;
- b) – materiale re folosibile din hârtie, carton și mucava rezultate de la finisarea și prelucrarea hârtiei, cartoanelor și mucavalei, destinate a fi utilizate ca atare sau cu mici prelucrări, în vederea înlocuirii materialelor noi.

TEHNOLOGIA RECICLĂRII HÂRTIEI

Pentru a se produce hârtie din maculatură reciclată, se parcurg mai multe etape:

1. Deșeurile de hârtie sunt măcinate, amestecate cu multă apă și cu anumiți compuși chimici în vederea obținerii pasteii de hârtie .
2. Amestecul rezultat este diluat cu apă și tecut printr-un sistem de centrifugare pentru a scoate din el rămășițele de plastic, lemn, piatră, sticlă, materiale aderente, agrafe de birou.
3. Pasta rezultată este presată pentru a scoate apa din ea apoi intră într-un proces de fragmentare

în timpul căruia fibrele se freacă unele de altele, cerneala și tușul încep să iasă din material, iar sub acțiunea compușilor chimici, pasta de hârtie, gri și murdară inițial, începe să intre în procesul de albire.

4. Pasta este trecută prin site fine care vor reține particulele lipicioase și alte impurități.
5. În recipientul în care se află pasta se adaugă niște compuși chimici numiți surfactanți care fac clăbuc precum un detergent. Particulele de cerneală, murdărie, lipici și alte impurități aderă la clăbuc și plutesc la suprafață de unde sunt luate lăsând pasta curată.
6. Pasta este spălată, presată, frământată.
7. Decolorarea finală se realizează prin adăugarea unor compuși chimici care înlătură orice pigment.
8. Pasta trece printr-un număr mare de bobine, apa este extrasă și se obține astfel hârtia reciclată care poate fi folosită din nou.
9. Cu tehnologiile actuale hârtia poate fi reciclată de cel mult patru ori. Materialele rezultate după această etapă își pot găsi utilizări în alte domenii. De exemplu pasta de celuloză poate fi utilizată ca izolator al clădirilor.

CELULOZA, FOLOSITĂ CA IZOLATOR DE PESTE 60 DE ANI

- Celuloza este un material ecologic obținut prin reciclarea hârtiei și aditivat pentru a deveni ignifug și antifungic, fiind folosită ca material izolator de peste 60 de ani ca material izolator în țări precum Canada, Suedia, Norvegia și altele.
- Fibrele de celuloză se folosesc mai ales pentru izolarea spațiilor dintre bâtele de acoperiș, pereților din lemn. Fibrele moi de celuloză sunt adecvate difuziei vaporilor, bune compensatoare de umiditate și bune izolatoare acustice.
- Comparativ cu sistemul tradițional de izolații (vată minerală, vată de sticlă), folosirea celulozei asigură pierderi termice mai mici cu până la 25%.
- Izolarea cu celuloză, aduce un plus de eficiență și în cazul izolării fonice datorită densității mărite.
- Folosirea celulozei ajută și la rigidizarea structurilor în care este injectat
- Izolațiile cu celuloză cresc rezistența la incendii cu până la 55%. Un perete izolat astfel rezistă la foc până la două ore și nu emană vapori toxici.

RECICLAREA HÂRTIEI

PUNCTE TARI

Fiecare cetățean folosește zilnic hârtie pe care o poate depozita și preda centrului de colectare;

Unul dintre cele mai importante obiective ale politicii de mediu UE este evitarea, minimizarea producerii deșeurilor și reciclarea materiilor secundare;

Implică inversarea procesului de producție a pulpei de celuloză; Managementul deșeurilor dispune de un cadru juridic complex; Este un important mijloc de educare a populației și de strângere de fonduri pentru ONG-uri; Există Planul Național de Gestionare a Deșeurilor și Planuri Regionale; Creșterea gradului de conștientizare la nivelul factorilor de decizie în vederea aplicării politicilor și a planurilor de acțiune pentru protecția mediului.

PUNCTE SLABE

Nu se poate recicla la nesfârșit deoarece fibrele de celuloză se rup în procesul repetat de preparare a pulpei; Mentalitatea, desconsiderarea gunoiului și debarasarea de responsabilitate a consumatorului și producătorului; Insuficiența sau inexistența cointeresării asociațiilor de locatari – proprietari, a gospodariilor sau a agenților economici în segregarea deșeurilor; Insuficiența sau inexistența penalizării producătorilor de deșeurii; Îndepărtarea ecologică a deșeurilor poate fi obținută numai respectând toate componentele sistemului unitar: prevenire, colectare, valorificare, reducerea toxicității deșeurilor și a poluării induse de aceasta, tratare, depozitare ecologică; Birocrația obținerii finanțării.

SFATURILE ECOLOGIȘTILOR PRIVIND RECICLAREA HARTIE

- Fotocopiază și imprimă față-verso și refolosește hârtia până la ultimul colțișor.
- Reduce numărul de copii pentru fiecare document.
- Cumpără hârtie reciclată și reciclează hârtia utilizată;
- Cumpără un singur exemplar dintr-o publicație și lasă-l pentru a putea fi citit și de alții
- Scrie pe ambele fețe ale unei foi de hârtie sau folosește hârtiile de care nu mai ai nevoie drept ciome, apoi adună-le și du-le la reciclat
- Reciclarea și re folosirea unor deșeuri înseamnă un Pământ mai curat, înseamnă respect față de planeta pe care trăim.

„Cine salvează un om, salvează omenirea. Cine salvează un colț de lume, un colț de grădină, salvează Pământul. Trebuie să înțelegem că Pământul moare și noi murim o dată cu el! Să nu le lăsăm Infernul moștenire copiilor noștri! Să le lăsăm VIAȚA ! „

Bibliografie

1. Matei Barnea, Corneliu Papadopol, Poluarea si protectia mediului inconjurator, Ed. Stiintifica si enciclopedica, Bucuresti, 1975;
2. Gh. Mohan, A. Ardelean, Ecologie si protectia mediului, Ed. Scaiul, Bucuresti, 1993;
3. N. Ghenescu, G. Dragusoiu, Ion Onutu, manual pentru clasa a IX-a - EcologieEd. LVS Crepuscul, 2004
4. www.Wikipedia.ro

Schimbările climatice și consecințele acestora

Prof. Mirea Emilia
Colegiul Comercial „Carol I” Constanța

„Protecția naturii și a spațiilor libere nu este numai o chestiune de generozitate și de etică, ci și o chestiune de supraviețuire.”

R. Marcellin

Putem spune că ultimele generații de semeni ai noștri au tratat cu indiferență pământul. Au exploatat resursele naturale fără să se gândească la consecințele acestor acțiuni pe termen îndelungat. Au poluat fără să anticipeze efectele negative asupra apelor fluviale și oceanice, asupra stratului de ozon, asupra vegetației și faunei.

În ultimul secol Pământul se confruntă cu o creștere a temperaturii medii globale cu 0.74°C, cea mai ridicată din istoria planetei, trend care va continua și chiar accelera în următoarea perioadă. Încălzirea globală este produsă de creșterea procentului de gaze cu efect de seră. Ultimul deceniu s-a evidențiat ca fiind cel mai călduros, fiind afectate atât Oceanul Planetar cât și continentele. Factorul antropic este declarat răspunzător de majoritatea schimbărilor climatice care se fac tot mai mult simțite în ultimii ani. La nivelul întregii planete au loc fenomene extreme, inexplicabile care au fost puse pe seama efectului de seră.

Creșterea în ritmul actual a emisiilor de gaze va conduce la amplificarea schimbărilor globale cu efecte negative mari pentru vițuitoare, om și activitățile sale. Schimbările anotimpurilor, creșterea nivelului mării, intensificarea fenomenelor extreme vor varia în funcție de zona climatică, dar cele mai semnificative se vor înregistra în insulele mici, zona arctică, zonele deltaice pasibile de inundații. Temperaturile ridicate vor afecta resursele de apă dulce care sunt deja intens folosite în industrie și

agricultură. Stratul de zăpadă din zonele montane vor fi diminuate și va fi afectat întreg circuit al apei în natură.

Au avut loc evenimente cu repercursiuni majore pentru oameni și natură. România este una din țările cu risc crescut la inundații, alături de Polonia, Cehia, Slovacia, Slovenia, Ungaria. Sunt afectate populația, biodiversitatea, infrastructura, resursele naturale, etc. În ultimul deceniu distrugerile provocate de inundații au fost foarte mari la nivelul țării noastre: în jur de 200 de oameni și-au pierdut viața, au fost distruse elemente de infrastructura, mii de locuințe și drumuri au fost distruse de ape și zeci de mii de hectare de teren arabil au fost inundate în urma viiturilor produse cu ritmicitate în ultimii ani. Pagubele se ridică la șase miliarde de euro. Astfel de manifestări climatice au avut loc în toată țara, dar cea mai afectată zonă a țării a fost Moldova.

Managementul riscului la inundații impune realizarea de programe de prevenire a inundațiilor, întreținere și exploatarea infrastructurii de apărare împotriva inundațiilor prin construirea de diguri și baraje și de reamenajare a bazinelor hidrografice sunt inițiate de Ministerul Mediului. La nivel european Comisia Europeană evaluează zonele cu risc de hazard la inundații. Se creează o bază de date cu hărți de hazard la nivelul țărilor cu risc la inundații pentru a putea preîntâmpina efectele distructive și pentru a se putea acționa în aceste zone cu lucrări de amenajare a bazinelor hidrografice care să poată susține o mai mare cantitate de apă.

Guvernele pot juca un rol major în combaterea schimbărilor climatice prin adoptarea de politici care să vizeze regulamente, taxe, subvenții, stimulente financiare, programe de informare și de cercetare în domeniu.

Schimbările climatice pot accentua gradul de sărăcie în țările în dezvoltare.

De ce educația ecologică?

Prof. Bistriceanu Constanța

Prof. Bistriceanu Ionuț

Grup Școlar "Traian Demetrescu" Craiova

Motto

„Nu putem schimba pe alții, dar dacă ne putem schimba pe noi înșine, putem înceta schimbarea înfățișării Pământului”

Melodie Beattie

De ce educație ecologică?

Educația ecologică studiază influența activităților umane asupra mediului înconjurător. În acest context, studiază în mediul natural și cel artificial, viețuitoarele, inclusiv omul și contribuie la înțelegerea circuitului energiei și materiei. Ea trebuie să îi ajute pe copii să înțeleagă influența comportamentului lor asupra calității mediului. Educația ecologică se bazează pe cunoștințe referitoare la sistemele sociale și ecologice, dar are și o componentă afectivă: domeniul responsabilității, sistemul de valori, atitudinile necesare construirii unei societăți durabile.

Obiectivele educației pentru mediu în toată lumea sunt asemănătoare: să menținem și să îmbunătățim calitatea mediului, să prevenim problemele mediului în viitor. Pe de o parte, educația pentru mediu înseamnă informarea și sporirea cunoștințelor elevilor despre mediul înconjurător. Elevii învață despre încălzirea globală, deșeurile solide și alte probleme ale mediului, despre ecologie și cum „funcționează” pământul, despre urmările degradării mediului și învață care este rolul lor în crearea și prevenirea problemelor mediului.

Ce poate face școala în acest sens?

Cel mai important pas pentru a constientiza că mediul ambiant trebuie protejat este educația. Copiii ar trebui să primească cursuri de ecologie încă din școala primară; dacă nimeni nu le explică că nu este bine să lase apa de la robinet să curgă neîncetat în timp ce se spală, că lumina nu trebuie lasată aprinsă în camera din care au plecat, că nu este în regulă să arunce gunoi pe stradă, atunci ei nu vor ști că ceea ce fac este un lucru rău. Copiii au nevoie de explicații pentru a înțelege că acțiunile lor pot avea efecte negative asupra mediului. Este necesar ca informațiile de bază privind protejarea mediului să le fie predate copiilor în școli pentru a le forma o educație ecologică. Cunostințele tinerilor pot ajunge și la adulții din viața lor.

Educația ecologică se poate realiza prin orice tip de activitate școlară, activități științifice, literare, artistice, plastice, sportive etc. Formele de realizare sunt diversificate: observații, experimente, povestiri științifice, desene, activități practice, plimbări, drumeții, excursii, vizionări de diapozitive, jocuri de mișcare, distractive, orientări turistice, labirinturi ecologice, colecții, expoziții, spectacole, vizionări de emisiuni TV, expediții, tabere, scenete ecologice, concursuri.

Considerăm că sunt utile următoarele principii de urmat în școli:

- Abordarea mediului în totalitatea lui: natural și artificial, tehnologic și social, economic și politic, cultural și istoric, mural și estetic. Educația ecologică este un proces continuu, începând cu vârsta prescolară și continuând cu toate stadiile formale și nonformale;
- Explorarea problemelor ecologice majore din perspectiva locală, regională, națională, internațională, astfel încât elevii să cunoască factorii de mediu și din alte regiuni geografice.
- Axarea pe problemele de mediu actuale și potențiale, luând în considerare evoluția lor istorică;
- În prevenirea și rezolvarea problemelor de mediu, promovarea valorilor și necesitățile locale, naționale și cele internaționale ;
- Descoperirea simptomelor și cauzelor reale ale problemelor de mediu;
- Promovarea învățării prin cooperare.

Bibliografie

1. Mohan Gh., Ardelean A., *Ecologie și protecția mediului*, Editura Scaiul, București, 1993;
2. Vlad Iordache, Florinela Ardelean, *Ecologie și protecția mediului*, Editura Matrixrom, București, 2007;
3. Elena Dincă, *Copiii și natura – educație ecologică și de protecție a mediului*, Editura Caba Educațional, București, 2008.

Influența mediului biotic asupra structurii biocenozei interacțiuni specifice

Prof. înv. primar, Dogaru Georgiana

STRUCTURA BIOCENOZEI

Definiția. Termenul de biocenoza a fost introdus de Mobius în 1887. El definește biocenoza ca fiind o comunitate de organisme, ocupând un anumit teritoriu, adaptate la medii, și unele față de altele, legate într-un întreg care se schimbă odata cu schimbarea condițiilor de mediu sau cu schimbarea numărului unora dintre specii.

Structura biocenozei. Structura unui sistem cuprinde atât elementele sale componente, cât și relațiile spațiale și temporale între ele. Studiul structurii biocenozei implică înregistrarea cât mai completă a speciilor care o alcătuiesc, pe cele trei mari grupe funcționale- producători, consumatori de diferite ordine și reproducători (descompunători).

Pentru aprecierea mai exactă a rolului diferitelor populații în funcționarea biocenozei, proporțiile trebuie exprimate atât prin numărul de indivizi cât și prin biomasa lor, datorită faptului că organismele mici, deși nu produc o biomasă prea mare, au o activitate metabolică relativ mai intensă decât organismele

mari și determină desfașurarea mai rapidă a proceselor de mineralizare. Organismele mari au rol mai important în acumulare de biomasă. Totodată un element important al structurii îl reprezintă distribuția în spațiu a populațiilor și dinamica în timp (în decurs de 24 ore, pe sezon, pe ani) a tuturor acestor trasături structurale.

Studiul structurii biocenozei implică nu numai cunoașterea exactă a componenței specifice dar și a fenologiei, a unor trasături caracteristice, precum și a succesiunii cel puțin pentru speciile principale ca număr și biomasă (Nicolae, B.).

FACTORII BIOTICI

Factorii de mediu după natură pot fi: abiotici și biotici.

Factorii abiotici sunt împărțiți în următoarele tipuri:

Factori geografici- condițiile de altitudine, dimensiune, volum ce în ansamblul lor condiționează morfometria biotopului;

Factori geologici- substratul biotopului, în funcție de natura lui influențează instalarea organismelor în biocenoză;

Factori fizici- lumina, temperatura, umiditate, presiune, de acestea depinde repartitia geografică, viața și activitatea organismelor;

Factori chimici- substanțe chimice din mediul terestru și acvatic, compoziția atmosferei solul, de care depinde dezvoltarea organismelor și a producătorilor;

Factori antropici- fiecare specie este adaptată la un anumit echilibru ionic;

Factori mecanici- vânt, gravitație și granulometria influențează diferite aspecte vitale: dispersia și activitatea organismelor;

Factori cosmici- alternanța zi-noapte, determină migrațiile diurne ale unor specii, migrații nictimerale;

Factori climatici- reprezintă interacțiunea factorilor fizici și cosmici care determină împărțirea pe zone de climă pe glob în: climă caldă, climă temperată și climă rece.

Factorii biotici se referă la interacțiunea între organismele aceleiași specii sau de specii diferite, relația omului cu viețuitoarele. La randul lor și acești factori se împart în:

- relații intraspecifice: se realizează între indivizii aceleiași specii în baza traiului comun;
- relații interspecifice: au loc între indivizii de specii diferite din cadrul aceleiași biocenoze, astfel de relații asigură reglarea numărului populației, menține echilibrul biocenotic;
- al treilea tip de relație este reprezentată de factorul antropici diferite activități ale omului asupra biocenozei și biotopului, în folosul propriilor interese (Gomoiu, T., M., 2006).

INTERACȚIUNI POPULAȚIONALE

Interacțiunile populaționale sunt reprezentate de factorii biotici care se individualizează la nivelul sistemului populațional prin relații intraspecifice (se constituie între organisme și populații aparținând aceleiași specii) și prin relații interspecifice - între specii diferite (Barbu, V., Mărgineanu, L.-1986).

I. Relațiile intraspecifice .

La anumite animale relațiile intraspecifice înregistrează două tendințe fundamentale: repulsive, care se manifestă prin agresivitate și care explică diversele antagonisme mergând de la simpla concurență până la canibalism; și atractive, care au drept rezultat gruparea indivizilor sau întâlnirea partenerilor în vederea reproducerii. (Petre, N.-1974).

Relația de concurență intraspecifică este generată de pretenții identice ale indivizilor populației pentru spațiul vital, se manifestă atunci când densitatea crește peste limită, depășind capacitatea de mediu și are ca rezultat dominanța indivizilor mai riguroși asupra celor firavi. Atunci când densitatea nu este exagerată concurența intraspecifică se face în folosul speciei prin reglarea numărului de indivizi, ducând

la supraviețuirea celor mai valoroase genotipuri.

II. Relații interspecifice.

Între populațiile ce coexistă într-o biocenoză se stabilesc conexiuni relații interspecifice) ce determină atât structura, cât și funcțiile biocenozei ca suprasistem integrator. Cu cât conexiunile sunt mai diverse și variate, cu atât va fi și biocenoză mai complexă și mai stabilă. Întrucât domeniul spațio-temporal în care își desfășoară activitatea populațiile componente variază majoritatea populațiilor nu interacționează deloc sau foarte puțin (Cogalniceanu, D.-2006).

Relațiile interspecifice posibile între două specii sunt: neutralism, protocooperarea, mutualism (simbioza), comensalism, amensalism (antibioza), competiția și pradatorism și parazitism. Rolul ecologic al acestor relații este de reglarea numărului în biocenoză în menținerea echilibrului biocenotic (Gomoiu, T., M., 2006).

Natura ne dăruiește sănătate

Prof. Dragomiroiu Delia

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1

Știința a conexiunilor și a supraviețuirii omului, ecologia studiază legile care determină productivitatea, stabilitatea, evoluția lumii vii și a naturii în ansamblul ei și, implicit, influența activității umane asupra acestor procese, precum și implicațiile lor în calitatea vieții oamenilor.

Educația ecologică sau educația relativă la mediu presupune relația dintre om și natură. Fiind înzestrat cu inteligență și conștiință, omul s-a adaptat mediului ambiant, intervenind asupra naturii și transformând-o în interesul său. Industrializarea care a însemnat numeroase avantaje pentru confortul vieții materiale a comunității, are și numeroase efecte negative, care se afirmă prin dereglări ale echilibrului naturii.

Scopul educației ecologice sau al educației pentru respectarea mediului este formarea conștiinței și conduitei ecologice. Această educație începe în familie și se continuă în școală. Bazele afective ale convingerilor ecologice se creează însă la vârsta prescolară prin cultivarea dragostei pentru natură și prin formarea deprinderilor elementare de ocrotire a mediului.

Omul formează un tot unitar cu natura. Nevoia de mișcare este impusă de viața agitată, stresantă de zi cu zi. Pe de o parte, obișnuița de a face plimbări și excursii în aer liber oferă avantaje pentru menținerea sănătății fizice și psihice. Pe de altă parte, contactul cu natura sporește eficiența demersului specific al educației ecologice.

Calatoria începe de acasă, din frageda copilărie odată cu privitul și cu primele deplasări în jurul locuinței și în localitate.

În grădiniță planificarea excursiilor și drumetțiilor se face de foarte puține ori ca scop în sine. În primul plan se are în vedere apropierea copilului de mediul natural pentru că el are nevoie să stabilească raporturi cu lumea externă. Acest lucru comportă mișcare, manipulare și transformare a lucrurilor, descoperire și o adaptare cât mai spontană la proprietățile naturii. În aceste condiții s-ar părea că el vrea mai degrabă să fie ascultat de natură decât să asculte de ea.

Drumetia și excursia trebuie considerate ca o foarte utilă școală a vieții, prilejuri de cunoaștere a regulilor, a conexiunilor și a consecințelor pozitive sau negative ale acțiunilor proprii asupra naturii. Astfel, cunoscând natura vie învățăm să-o cunoaștem, să-o crutăm, să-o ocrotim.

Ca dascăl care se respectă și cunoaște principiile didactice am pornit de la introducerea copilului în mediul apropiat: clasa, curtea grădiniței, parcul etc. Am organizat activități de observare a copacilor, a florilor, a insectelor, de îngrijire a plantelor ornamentale, a rondurilor de flori și a arbuștilor din curtea grădiniței. Prescolarii au învățat lucruri interesante despre acestea, au constientizat legăturile care există între ele, regulile de comportare în mediul natural. Realizând activități în aer liber, practic-gospodărești

de: plivit, udat, varuit, copiii si-au intarit sanatatea. Ele au ajutat la formarea si exersarea deprinderilor mortice utilitar-aplicative: ridicarea, transportul, tractiunea si impingerea unor obiecte usoare.

La grupele mici am inceput cu deplasari scurte in afara gradinitei, marind treptat distanta si durata. Astfel am ajuns in parcul Zavoi pentru a cunoaste diverse ecosisteme.

Copiii au observat vegetatia si vietuitoarele specifice lacului, specii de arbusti, arbori, flori. Cu aceste prilejuri am organizat jocuri de miscare in aer liber pe iarba, pe nisip, pe pietre. De asemenea s-au urcat in foisorul din salcie, au parcurs labirinturi, au escaladat ziduri construite special pentru ei, s-au tarat prin tuneluri. In concluzie, pornind de la activitati de cunoastere a mediului si educatie ecologica am realizat actiuni dinamice, apreciate de copii, prin care am dezvoltat calitati fizice (forta, indemanare), calitati morale (vointa, curaj) si am exersat deprinderi motrice: mers, alergare, saritura etc.

La grupele mari am organizat de la inceput plimbări mai lungi, marind apoi treptat durata mersului fara oprire.

Curiozitatea si interesul pentru medii neobisnuite de viata a fost satisfacuta prin organizarea unei excursii cu grupa pregatitoare la Pestera Muierilor. Pe langa cunostintele asimilate despre stalactite, stalacmite, liliac, roci, vegetatia specifica zonei de munte, regulile de comportare in vederea protejarii mediului inconjurator (sa nu distruga acele forme naturale, sa nu rupa florile din poiana si crengile copacilor etc.), copiii au exersat deprinderi motrice de baza: mersul, echilibrul, sariturile, tararea, si-au intarit musculatura corpului, si-au dezvoltat mobilitatea articulara si le-au fost stimulate circulatia si respiratia.

Acelasi lucru l-am realizat prin organizarea unor excursii la Gradina Zoologica din Ostroveni si Gradina Zoologica din Dumbrava Sibiului. Cu aceste ocazii copiii au cunoscut specii de animale, pasari din tara si din diferite zone ale globului cu care copiii nu pot veni in contact direct in sala de clasa. Copiii au analizat reactii ale animalelor in conditii de captivitate, au respectat reguli de protectie a vietii proprii, dar si a animalelor: au constientizat ca nu trebuie sa bage mainile intre gardurile care imprejmuiesc adaposturile animalelor, sa nu provoace sau sa raneasca vietuitoarele cu pietre, lemne sau sa le arunce alimente nepotrivite. Copiii au trait sentimente de tristete si regret pentru vietuitoarele care sufera si nu arata la fel de bine ca in reviste, enciclopedii, emisiuni TV (Animal Planet). Totusi s-au putut bucura de mersul pe jos, de aerul curat, de jocurile de miscare organizate in poienita, de soare, de vant, inaltand zmece de hartie.

Pe langa atingerea obiectivelor educatiei ecologice am indeplinit obiective ale educatiei fizice: intarirea sanatatii, dezvoltarea fizica armonioasa, formarea deprinderilor si priceperilor mortice de baza si utilitar-aplicative, formare capacitatii si obisnuitei de a practica sistematic exercitii fizice in aer liber.

Cu prilejul taberelor la munte i-am indrumat pe copii sa observe fenomenul de defrisare a arborilor, actiune care aduce oamenilor pagube imense. Le-am vorbit copiilor despre multitudinea speciilor de plante dintr-o padure. Dar, in momentul in care au observat direct toate aceste lucruri, au sesizat si paleta de culori si forme dintr-o padure. Daca in desenele lor de dinainte toti copacii erau la fel, dupa aceste discutii in mijlocul naturii acestia s-au schimbat. Este si acesta un pas in a vedea cat de generoasa este natura si a intelege biodiversitatea ei.

Plimbarile prin padure au fost pentru prescolari adevarate experiente comportamentale atat in relatia cu mediul, cat si cu ceilalti copii. Ei au invatat in mod direct reguli pe care trebuie sa le respecte tot timpul: pastrarea curateniei la locul de popas, interzicerea focului in padure, interzicerea scrijelirii trunchiurilor copacilor.

Parcursurile applicative desfasurate cu copiii au contribuit la cresterea, dezvoltarea si fortificarea lor. Obstacolele folosite au fost copacii, trunchiurile rasturnate si buturugile.

Asadar o tratare interdisciplinara a activitatilor desfasurate in gradinita eficientizeaza procesul instructiv-educativ, conduce la trairi afective puternice care fac posibila adaptarea la mediu si educarea respectului fata de natura.

Se poate spune ca nu exista activitati anume pentru educatie ecologica, ci prin toate activitatile si actiunile pe care le desfasuram in gradinita copiii isi pot insusi notiuni si cunostinte despre problematica ecologiei. Curiozitatea lor duce la acumularea de cunostinte multiple despre mediul inconjurator, despre protectia lui, contribuind la dezvoltarea capacitatii de a gandi logic si de a interpreta in mod corect anumite

aspecte din jurul lor.

Educatia ecologica a copiilor se realizeaza cu succes in gradinita daca in actiunile organizate de educatoare se urmaresc obiective accesibile si posibil de realizat, cu continuturi, strategii didactice si tematice corespunzatoare.

Salvarea naturii, mediul primordial in care s-a nascut, pastrarea calitatii vietii pentru binele si perpetuarea omenirii depind intr-o masura demna de luat in seama de educatia pe care copilul o primeste in unitatea prescolara. Grija fata de mediu trebuie cultivata si dezvoltata, pentru ca mai tarziu sa devina o latura a comportamentului uman civilizatat.

Copiii de astazi, catatenii mileniului trei, au nevoie de convingeri, de comportamente ecologice adecvate si, de aceea, orice efort si orice investigatie nu sunt prea mari in spatial educatiei ecologice.

Educatoarei ii revine sarcina de a-i invata pe copiii sa inteleaga natura, sa o protejeze, intr-un cuvânt sa le formeze constiinta ecologica.

Bibliografie

1. *** Ecos – revista de educatie ecologica si de ocrotie a naturii, Bucuresti, 1993, pag. 30.
2. Ciobotaru Melania, Geamana Nicoleta Adriana, Jalba Cornelia – Educatia ecologica in gradinita, Bucuresti, Ed. CD Press, 2005, pag. 10.
3. Ciocarlie Marinele, Caslariu Rodica, Nicolau Lucia – Educatia fizica in gradinita, Iasi, Ed. Spiru Haret, 1999, pag. 150.

Caracteristici ale abordării cunoașterii mediului la vârsta prescolară.

Educ. Radutoiu Gheorghita

Educ. Dumitrascu Mihaaela

„Educatia pentru protectia mediului a devenit, în multe tari, o noua dimensiune a curriculumului, cu scopul de a initia si promova o atitudine responsabila fata de mediu, de a-i face pe tineri sa constientizeze pericolele unei degradari accentuate a mediului. Un obiectiv transdiscip 454h72e linar regasit la nivelul politicilor curriculare din aproape toate tarile este cel privitor la educatia pentru mediul înconjurator (engl. enviromental education) ” (Laura Ciolan, 2002, pg. 96).

Scopul esential al educatiei ecologice este îndeosebi acela de a forma la copii bazele unei gândiri si atitudini centrate pe promovarea unui mediu natural propice vietii, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate fata de ecosistem. Prin participarea tuturor factorilor educativi: scoala, familie, comunitate, mass-media etc., la realizarea acestor intentii, copilul înțelege mai bine efectele pe care le are un comportament necorespunzator asupra mediului.

Educatia ecologica urmareste impulsionarea unei cunoasteri si constientizari a necesitatii cailor, mijloacelor si obiectivelor în ocrotirea si ameliorarea mediului.

Se au în vedere în principal:

- realizarea unei imagini complexe asupra mediului înconjurator, ca totalitate a factorilor naturali si a celor creati prin activitatile umane;
- înțelegerea importantei fiecarui factor natural de mediu;
- prezentarea unor elemente ale relatiei om- mediu înconjurator;
- descrierea consecintelor poluarii ;
- cunoasterea si respectarea unor reguli si reglementari privind protectia mediului înconjurator.

Educarea copiilor în spiritul protejării mediului înconjurător

*Prof. Enache Ileana
Grădinița Nr. 23 Craiova*

Protecția mediului reprezintă o preocupare de bază în educarea și formarea tinerei generații. Copiii acestei generații, precum și cei ai generațiilor viitoare vor fi adevărați beneficiari ai grijii tuturor față de mediu, dacă obiectivele protecției mediului vor fi atinse pe plan mondial la toate nivelurile.

În grădiniță copiii își însușesc primele noțiuni despre natură, aceasta contribuind la formarea unei gândiri cauzale a copiilor, la dezvoltarea spiritului de observație, la formarea de priceperi și deprinderi active, precum și la dezvoltarea afectivă, voluțională a fiecărui copil. Aici se fac primii pași în formarea unei conduite ecologice, care presupune acțiuni pentru conservarea, gospodărirea, ocrotirea și protecția naturii. Cunoscând natura și descifrându-i tainele sub îndrumarea educatorului, preșcolarii vor înțelege importanța acesteia și necesitatea de a o păstra sănătoasă pentru ei și pentru generațiile viitoare.

A ocroti și îmbunătăți mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, o sarcină a cărei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional.

Acțiunea de protejare a mediului nu este ușoară în comunitate. Este foarte adevărat faptul că nu trebuie să uităm de educația celor 7 ani de acasă, prin care unui copil i se pot transmite cele mai elementare norme de comportament, care să constituie fundamentul acțiunilor unui cetățean preocupat de mediul în care trăiește. Încă de la o vârstă fragedă copiii trebuie să învețe și să respecte legile naturii, ei fiind ajutați să descifreze și să își însușească ABC-ul ecologiei, să înțeleagă necesitatea protecției mediului, a ocrotirii naturii. Formarea unor comportamente ale copiilor de azi – adulții de mâine, prin care să asigure un mediu de viață cât mai puțin poluat, este un proces complex, de lungă durată. Rezultatul se concretizează în cunoștințe, deprinderi, trăiri emoționale, dorința de a apăra și a îmbunătăți mediul.

Deoarece copiii imită tot ceea ce văd, adulții din jurul lor trebuie să-și controleze comportamentul în permanență. Educatorii, dar și părinții trebuie să-i sprijine pentru a-și forma și dezvolta abilități necesare identificării și investigării problemelor de mediu și să le dea ocazia de a participa la rezolvarea acestora.

Depășirea situației de neglijare a educației ecologice la nivelul învățământului preșcolar- și nu numai- este un deziderat ce necesită eforturi din partea tuturor celor implicați în educația copiilor.

Noi toți suntem responsabili în a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de protejare a naturii, fiind esențial ca omul să fie educat în spiritul respectului față de mediu. Sentimentele și atitudinile copiilor față de natură trebuie să fie de respect și grijă, având în permanență convingerea că oamenii sunt parte integrantă din natură și nicidecum superiorii acesteia.

Bibliografie

1. Educația ecologică la vârsta preșcolară 2008
2. Revista de pedagogie nr. 1/2007
3. Revista de pedagogie nr. 3/4/2006

Educația ecologică în grădinița de copii

Educ. Enăchioiu-Vlad Simona-Elena

„Așa cum îi învățăm pe copii să vorbească, să se comporte în familie, în școală și în societate, să respecte normele de igienă, așa trebuie să-i învățăm să se poarte în mediul înconjurător.

Rolul educatorului este de a forma nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, ci să le determine unele reprezentări și noțiuni concrete asupra realității.

Printr-o activitate permanentă, intensă și complexă, trebuie acționat ca acestea să devină convingeri, deprinderi de păstrare, de ocrotire a mediului înconjurător.

Ducerea la îndeplinirea acestui deziderat este realizabilă atât prin simpla instruire la orele de curs, dar mai ales prin extinderea activității și în afara procesului de învățământ, prin apropierea copilului tot mai mult de natură.

Scopul final al educației ecologice este de a forma o mentalitate sănătoasă vis-a-vis de calitatea mediului în care trăim, iar realizarea acestuia este îndeplinită cu succes dacă acest tip de educație este inițiat încă din primii ani de viață. Cel mai evident efect al educației ecologice poate fi regăsit în acțiuni de protecție a mediului, cultivându-se astfel dragostea și respectul copilului pentru lumea înconjurătoare, formându-se atitudini de dezaprobare față de cei care încălcă normele de protecție a mediului.

Grădiniței îi revine importanta sarcină ecologică, aceea că, încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura. În programa activităților instructiv-educative sunt recomandate o serie de obiective a căror transpunere în activități specifice conduce copiii către înțelegerea unor legături cauzale între evenimente, le dezvoltă spiritul de observație, contribuie la formarea de priceperi și deprinderi active, precum și la dezvoltarea conștiinței civice.

În planificarea și organizarea activităților am urmărit selectarea unor activități accesibile prin forma și conținutul care să îi conducă pe prescolari spre educarea dragostei față de natură, a dorinței de a contribui la păstrarea frumosului, la educarea capacității de a ocroti și respecta natura.

Am început inițierea copiilor cu propriul lor mediu înconjurător, cu ambianța, cu „lumea lor în mic”-locuința, sala de grupă, urtea de joacă, strada, orașul. În cunoașterea mediului trebuie să predomină caracterul atractiv, accesibil și ecologic. Nu bogăția cunoștințelor de biologie interesează în primul rând învățământul prescolar, ci cunoașterea și menținerea în forul interior al copiilor a două stări: dorința de a cunoaște universul lumii vii și puterea de a ocroti formele de viață. Curiozitatea copilului este suscitată nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci și de legăturile interne, de cauzalitatea care există între obiectele și fenomenele percepute: „de ce cad frunzele?”, „de ce tuna?” etc.

Ca educatoare avem obligația de a răspunde întrebărilor cauzale puse de copii și să le explicăm fenomenele respective în raport cu posibilitățile lor de înțelegere. Astfel, copiii își îmbogățesc, treptat, orizontul de cunoștințe, ceea ce îi ajută să înțeleagă că plantele au nevoie de anumite condiții de dezvoltare (apă, lumină, căldură, pământ bun), că ele trebuie îngrijite de om, că fiecare fenomen este rezultatul unei cauze sau că între fenomene există o legătură și că ele depind unele de altele.

În vederea formării comportamentului civic, etic și a deprinderilor copiilor de păstrare și iubire a naturii, i-am antrenat în activități menite să contribuie la îngrijirea unor arbori și a spațiului verde din curtea grădiniței. Cu ocazia plimbarilor în pădure și poiana de la marginea orașului le-am atras atenția copiilor asupra unor aspecte de distrugere a mediului: copaci tăiați, cu tulpina scrijelită, resturi menajere, iarba arsă, sticle sparte, deseuri de hârtie și ambalaje de plastic aruncate la întâmplare. Pentru a întări comportamentele pozitive, întotdeauna când am mers la iarba verde, am strans toate resturile gustării și am controlat dacă totul este curat.

Toate întrebările pe care le pun copiii dovedesc interesul de cunoaștere al acestora manifestat în toate ocaziile cu multă insistență și prin întrebări variate. În practică, în desfășurarea activităților din grădiniță am aplicat variate procedee și modalități. Una dintre modalitățile la care am obținut rezultate deosebite a fost observarea plantelor puse la germinat. Acest procedeu este pentru copii un mijloc palpabil, concret. Observând plantele în dezvoltarea lor, ei își însușesc anumite cunoștințe care apoi le stimulează

curiozitatea și de aici dorința de cunoaștere, care la ei se transformă prin întrebări, ceea ce dovedește că vor să înțeleagă mecanismul, legătura dintre om – plante – apă – lumină, iar ceea ce n-au înțeles devine curiozitate.

În ideea trezirii interesului pentru mecanismul, relația dintre plante, om și condițiile mediului, am cerut copiilor să aducă de acasă câte un ghiveci sau o cutie de conserve. Am procurat pământ și în altă ședință am pus boabele la încolțit.

Am atras copiilor atenția încă de la început, că pentru a observa bine plantele, ghivecele trebuie puse într-un loc de unde ei le pot observa zilnic cu ușurință, având grijă să umezească pământul odată pe săptămână.

Am pus la încolțit boabe de fasole, de grâu și de porumb și le-am demonstrat că pentru a încolți semințele au nevoie de umezeală și de căldură. Am așezat semințele într-un loc calduros (la temperatura clasei).

În aceste experiențe am dat copiilor multă independență și îi încurajez permanent în acțiune. De exemplu, am pus boabele de grâu și porumb amestecate într-un singur ghiveci, am constatat astfel că mult mai repede încolțește grâul decât porumbul, deși au aceleași condiții.

Ocupându-se de creșterea animalelor sau de cultura plantelor, reconstituind condițiile de viață și de dezvoltare ale animalelor și plantelor, copilul poate să le observe continuu, zi de zi, ceea ce-l duce la generalizări, care încep cu conceptele. Dar conceptul de evoluție trebuie urmărit de copii și la animale. Pentru aceasta copiii se preocupă de creșterea unor animale care pot fi crescute în grădiniță: păsări (canari, papagali, sticleți), pești (varietăți de pești roșii de acvariu), broască țestoasă de uscat sau de apă, mamifere (pisică, câine, iepure, hamsteri).

Și în acest caz se fac aceleași observații ca pentru plantele cultivate cu condiția ca animalele să fie crescute în cadrul grădiniței pentru a putea fi observate permanent.

Cunoașterea mediului ambiant se realizează și prin jocurile didactice, cu material din natură sau pe bază de ilustrații și jocurile didactice orale. Jucându-se, copilul cunoaște și descoperă lumea și viața. Prin jocuri cunoașterea lumii devine accesibilă și atractivă pentru copii.

Pentru ca jocul să se regăsească în procesul de asimilare a cunoștințelor despre lumea înconjurătoare am încheiat fiecare activitate printr-un joc de mișcare (creat de noi), „Globul pământesc”, prin care am urmărit înțelegerea de către copii a faptului că mediul înconjurător este spațiul vital al unei omeniri care împarte o locuință comună și că protejând propriul nostru mediu îl protejăm și pe cel al vecinului. Jocul i-a făcut pe copii să înțeleagă că poluarea nu are granițe, ea este dăunătoare atât pentru oameni cât și pentru natură.

Lectura după imagini ca formă organizată de cunoaștere a mediului, este un alt tip de activitate prin care se poate realiza educația ecologică în grădinița de copii. Prin intermediul activității cu tema: „Pădurea, prietena omului” i-am îndrumat pe copii să observe fenomenul de defrișare a arborilor, dar și preocupările oamenilor de a planta în pepiniere diferiți arbori care vor reîmpăduri zonele defrișate. Prin cunoașterea directă de către copii a fenomenului de defrișare, împădurire, reîmpădurire, plantare contribuim la formarea gândirii lor ecologice.

Copiii știu că pădurea este „prietena” omului datorită marelui său rol de a reîmprospăta permanent aerul orașelor moderne.

„Excursia și vizita cu caracter didactic reprezintă forme auxiliare de organizare a procesului de predare a cunoștințelor despre natură și om”.¹

Orice prilej oferit de activitățile de observare a plantelor și animalelor, prin intermediul excursiilor trebuie folosit pentru a forma o gândire intuitivă și deductivă a copiilor în raport cu natura, pentru a le dezvolta dragostea și respectul față de acestea, dorința de a o ocroti.

Cu prilejul oricăror ieșiri în natură copiii grupei cunosc îndemnul:

- Nu distrugeți natura!
- Reciclați și conservați plante și animale numai în scopuri științifice!
- Ocrotiți viețuitoarele și mediul înconjurător pentru a păstra echilibrul atât de necesar al omului!

1 Tudor V., Barbuleanu R., Burtea E. – „Metodica cunoștințelor despre natură și om la cls I-IV”, editura Didactica și Pedagogica, București 1981, pag. 149.

Pe lângă activitățile arătate mai sus prin care educatoarele pot realiza educația ecologică în grădiniță mai sunt o multitudine din care amintesc: activități practice desfășurate de preșcolari în spațiile verzi din perimetrul grădinițelor, activitatea muzicală adaptată la tematica inspirată din frumusețile naturii poate influența copilul în direcția dorită, filmele artistice și documentare, emisiunile radio-tv., dedicate ecologiei, revistele pentru copii – sunt un izvor important de informare și documentare privind natura, literatura pentru copii – inspirată din viața plantelor și animalelor, vizionarea de diafilme, etc.

Știm că educația ecologică se realizează nu numai în instituțiile școlare ci și în familie. Alături de școală și de învățământ, familia joacă un rol esențial pentru a explica celor mici ce reprezintă natura, în ce constă respectul față de mediul înconjurător.

De aceea am considerat necesar și firesc să acționez și asupra familiilor copiilor, pentru a-i face să înțeleagă faptul că de modul cum se comportă ei cu natura, de reacțiile lor asupra plantelor și animalelor depinde în mare măsură succesul formării la copiii preșcolari a unor deprinderi ecologice corecte.

Degeaba copilul învață la grădiniță să ocrotească un animal sau o plantă, dacă în familie își vede părinții acționând brutal și fără milă asupra acestora..

Părinții împreună cu copiii au confecționat la grădiniță jucării din materiale refolosibile în cadrul activității concurs: „Și eu sunt folositor” (3 decembrie – “Ziua recuperării deșeurilor”) și cele mai haioase costume din deșeuri pentru parada modei pe care am organizat-o de Ziua Mediului (5 iunie). Ei sunt permanent alături de noi în activitățile de curățire a curților grădinițelor și a locurilor de joacă și de aceea la sfârșitul proiectului cei mai buni « prieteni ai naturii » - părinții au fost premiați cu diplome și daruri din materiale reciclabile. Am antrenat parintii si copiii in activitati de reciclare a hartiei, a sticlelor de plastic, ducandu-le impreuna la punctele de colectare.

Am prezentat în această lucrare varietatea de modalități folosite în grădiniță prin care micii preșcolari sunt învățați să cunoască natura și să protejeze mediul înconjurător. „Natura își oferă frumusețea și grandoarea, trebuie să învățăm copilul să o vadă cu ochii simțului și al rațiunii, să o înțeleagă și să o prețuiească!²

Bibliografie

1. Programa activităților instructiv-educative în gradinița de copii, ediția a II-a revizuită și adăugită, București 2005.
2. Lileu Alexandra – „o conduită ecologică corectă” în tribuna învățământului Nr. 41/21 oct. 1991 pag. 5
3. Tudor V., Barbuleanu R., Burtea E. – „Metodica cunoștințelor despre natură și om la cls I-IV”, editura Didactica si Pedagogica, București 1981, pag. 149.
4. Falk Iaura – „Ocrotirea și conservarea mediului înconjurător”

2 Falk Iaura – „Ocrotirea si conservarea mediului inconjurator” in Revista de pedagogie, 1981, pag. 146.

S.O.S - Planeta Albastră!

Prof. înv. preșcolar Călugăroiu Maria - Viorica
Grădinița cu Program Normal Stănuleasa - Sîmburești - Olt

„Noi locuitorii acestei planete pe care viața este din ce în ce mai tulburătoare, să nu-i educăm pe copiii noștri numai pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

(Maria Montessori, „Descoperirea Copilului”)

Încă de la începuturile existenței sale, omul a trăit în mijlocul naturii.

Uneori natura se manifestă în anumite moduri, de neînțeles minții omenești.

Dumnezeu le-a dat oamenilor resurse pentru a putea descoperi prin cercetări că natura supraviețuiește după anumite reguli, iar viața omului depinde foarte mult de aceste reguli.

Atitudinea omului față de natură se formează încă din copilărie.

Părinții și dascălii sunt cei le formează copiilor încă de la cele mai fragede vârste, comportamentul corect față de mediul înconjurător.

Problemele mediului înconjurător trebuie expuse în mod accesibil fiecărei categorii de vârstă în parte, deoarece copilul mic nu are de cele mai multe ori capacitatea de a discerne.

Singurul lucru ușor de înțeles pentru copii este acela că, de la Dumnezeu nu vine dezastrul mai mare decât îl provoacă omul cu mâna lui: distrugere de păduri, poluare de ape, aer, dar și poluare sonoră, arderi fără motive de vegetație.

J.J.Rousseau spunea că:

„Totul a ieșit bun din mâinile naturii, pentru a degenera în mâinile omului”

Copiii ar trebui educați în așa fel încât să devină prietenii de mai târziu ai naturii, nu dușmanii ei cei mai de temut.

Să încercăm să fim mai atenți cu tot ce ne înconjoară, indiferent că este om, plantă, insectă sau floare!

Să le spunem copiilor că mediul poluat înseamnă om stresat!

Ar fi de dorit ca toți oamenii, indiferent de vârstă, să se debaraseze de prostul obicei de a fi dezordonați, de a nu mai arunca la întâmplare tot felul de deșeuri, mai ales din material plastic.

Dumnezeu l-a pedepsit pe primul om făcut după chipul și asemănarea sa tocmai pentru că nu l-a ascultat, acum de ce nu se pot lua aceleași măsuri pentru cei care, deși știu că există plante sau animale ocrotite de lege, ei le distrug.

Natura păstrează și realizează înăuntrul ei un echilibru perfect, prin legile ei nescrise, pe planetă nu ar exista dezechilibre decât prin acțiunile nesăbuite ale omului, care chiar el, în mod direct suportă consecințele prin boli, dezastre naturale-alunecări de terenuri din cauza tăierilor masive de păduri, inundații.

Modul de realizare a educației ecologice în grădinița de copii

Educ. Antonie Ana Maria

Grădinița cu Program Normal Nr. 3 Râmnicu Vâlcea

„Așa cum îi învățăm pe copii să vorbească, să se comporte în familie, în școală și în societate, să respecte normele de igienă, așa trebuie să-i învățăm să se poarte în mediul înconjurător.

Deci, ca educatori, trebuie să determinăm nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, ci să le formăm unele reprezentări și noțiuni concrete asupra realității.

Treptat, printr-o activitate permanentă, intensă și complexă, trebuie acționat ca acestea să devină convingeri, deprinderi de păstrare, de ocrotire a mediului înconjurător.

Dar simpla instruire la orele de curs nu asigură deplina realizare a obiectivelor urmărite. Este necesar să fac extinsă activitatea și în afara procesului de învățământ, prin apropierea copilului tot mai mult de natură.”³

Voi relata în continuare prin ce tipuri de activități am realizat educația ecologică a micilor preșcolari în grădiniță.

Folosind **observația spontană** sau dirijată am urmărit să formez copiilor o gândire intuitivă în raport cu natura, pentru a le dezvolta dragostea și respectul față de aceasta, dorința de a o ocroti. Prin intermediul observărilor, copiii dobândesc cunoștințe elementare despre unele fenomene din natură legate de succesiunea anotimpurilor (căderea frunzelor, ploaia, ceața, înghețarea apei, topirea zăpezilor, etc.).

Preșcolarii își largesc și își conturează cunoștințele despre animalele domestice, cunosc unele animale sălbatice cu modul lor specific. Ei învață să deosebească animalele domestice de cele sălbatice, păsările migratoare de cele nemigratoare, animalele care aduc foloase omului de cele care pricinuesc daune. Pentru realizarea acestui scop, copiii trebuie puși în situația de a le observa.

Toate întrebările pe care le pun copiii dovedesc interesul de cunoaștere al acestora manifestat în toate ocaziile cu multă insistență și prin întrebări variate. În practică, în desfășurarea activităților din grădiniță am aplicat variate procedee și modalități. Una dintre modalitățile la care am obținut rezultate deosebite a fost observarea plantelor puse la germinat. Acest procedeu este pentru copii un mijloc palpabil, concret. Observând plantele în dezvoltarea lor, ei își însușesc anumite cunoștințe care apoi le stimulează curiozitatea și de aici dorința de cunoaștere, care la ei se transformă prin întrebări, ceea ce dovedește că vor să înțeleagă mecanismul, legătura dintre om – plante – apă – lumină, iar ceea ce n-au înțeles devine curiozitate.

În ideea trezirii interesului pentru mecanismul, relația dintre plante, om și condițiile mediului, am cerut copiilor să aducă de acasă câte un ghiveci sau o cutie de conserve. Am procurat pământ și în altă ședință am pus boabele la încolțit.

Am atras copiilor atenția încă de la început, că pentru a observa bine plantele, ghivecele trebuie puse într-un loc de unde ei le pot observa zilnic cu ușurință, având grijă să umezească pământul odată pe săptămână.

Am pus la încolțit boabe de fasole, de grâu și de porumb și le-am demonstrat că pentru a încolți semințele au nevoie de umezeală și de căldură. Am așezat semințele într-un loc călduros (la temperatura clasei).

În aceste **experiențe** am dat copiilor multă independență și îi încurajez permanent în acțiune. De exemplu, am pus boabele de grâu și porumb amestecate într-un singur ghiveci, am constatat astfel că mult mai repede încolțește grâul decât porumbul, deși au aceleași condiții.

Ocupându-se de creșterea animalelor sau de cultura plantelor, reconstituind condițiile de viață și de dezvoltare ale animalelor și plantelor, copilul poate să le observe continuu, zi de zi, ceea ce-l duce la generalizări, care încep cu conceptele. Dar conceptul de evoluție trebuie urmărit de copii și la animale.

3 Lileu Alexandra – „O conduită ecologică corectă” în Tribuna Invatamantului Nr. 41/21 oct. 1991 pag. 5

Pentru aceasta copiii se preocupă de creșterea unor animale care pot fi crescute în grădiniță: păsări (canari, papagali, sticleți), pești (varietăți de pești roșii de acvariu), broască țestoasă de uscat sau de apă, mamifere (pisică, câine, iepure, hamsteri).

Și în acest caz se fac aceleași observații ca pentru plantele cultivate cu condiția ca animalele să fie crescute în cadrul grădiniței pentru a putea fi observate permanent.

Salvați Orașul Galați

Prof. Cîrcotă Roxana

Colegiul Economic „Virgil Madgearu„ Galați

Oferta largă și diversitatea produselor pe care le găsim astăzi în magazine au provocat totodată și o creștere îngrijorătoare a cantității de deseuri menajere. Dacă cineva ar avea curiozitatea să vadă ce fel de resturi conțin gunoaiele din ultimii ani, ar constata că aproximativ jumătate din volumul ocupat de deșeurile este format din ambalaje. Cu aceasta problema s-a confruntat și țări ca Germania și Anglia, care au consumat apoi multă energie și mulți bani pentru a o rezolva. Deoarece nivelul de trai în România este mai scăzut decât la ei, s-ar putea afirma că încă nu i-am ajuns din urmă privind volumul deșeurilor. Ținând cont și de faptul că la ei campaniile de reducere a cantității de resturi menajere este încă la început și ca la noi se încearcă deja conștientizarea populației privind această problemă, avem șansa de a ne “trezi” înainte de a fi total înecați în gunoaie.

Deșeurile poluează aerul, apa și solul, degradează peisajele pe suprafețe întinse, antrenează costuri ridicate pentru depozitarea lor și uzine pentru incinerarea rezidurilor.

Protecția mediului este o problemă a tuturor. Este problema redresării, conservării și ocrotirii mediului în scopul restrângerii și eliminării surselor de poluare, în cadrul dezvoltării armonioase a societății.

La nivelul Consiliului Local Galați, această preocupare a cunoscut un trend ascendent, fiind în atenția tuturor consilierilor și al aparatului propriu al administrației publice locale întrucât prin natura activităților industriale- siderurgie, port, etc, municipiul Galați se confruntă cu mari probleme de poluare a aerului, apei și solului.

În Strategia de dezvoltare a municipiului Galați pentru perioada 2008-2013, măsurile necesare vizează: protejarea mediului natural, prin prezervarea zonelor verzi existente și amenajarea de noi zone verzi; orientarea municipiului Galați spre un sistem de management integrat al deșeurilor; o gestiune prudentă a ecosistemului urban, cu deosebire în ceea ce privește apa, energia și deșeurile; regenerarea zonelor urbane degradate; dezvoltarea mijloacelor de transport care sunt în același timp eficiente și nu afectează mediul și care contribuie la o mobilitate durabilă; adoptarea de măsuri pentru decongestionarea traficului urban (devieri și modificări ale traficului etc.) și diminuarea poluării.

Fiecare cetățean trebuie să conștientizeze faptul că, dacă nu acționează în direcția colectării separate a unor deșeurile care se generează zilnic (ambalaje de hârtie și carton, recipiente din plastic, sticlă sau metal, deșeurile electrice și baterii) și le aruncă amestecat în pubele sau containere de gunoi, acest lucru se va reflecta, foarte curând, nu doar în gradul ridicat de poluare care afectează sănătatea umană și a mediului, ci și în prețul pe care trebuie să-l plătească pentru produsele noi din același material, pentru serviciul de salubritate etc.

În concluzie, posibilități de a diminua impactul negativ al deșeurilor asupra mediului înconjurător EXISTĂ. Concretizarea lor depinde însă de gestul simplu al fiecăruia dintre noi.

Pământul, casa noastră

Regep Dorina

Tocik Mihaela

Grădinița 195 "Prichindel" București

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, dar depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale în mod util. Poluarea planetei se accentuează pe zi ce trece și se pare că populația nu acordă interes acestui proces nociv.

Ocrotirea planetei este o problemă mondială și, tocmai de aceea, fiecare om trebuie să își asume această responsabilitate. Noi toți suntem datori să menținem un mediu sănătos, curat, nepoluat, iar copiii trebuie deprinși de mici să iubească natura, s-o protejeze cu grijă și respect, să înțeleagă și să fie convinși că omul este parte integrantă din natură și nu superiorul ei.

Protejarea planetei Pământ, casa noastră, a tuturor, este o problemă a tuturor de pretutindeni deoarece fenomenele de poluare nu cunosc limite de timp și nu țin seama de frontiere. Ignorarea măsurilor ecologice de apărare a mediului poate declanșa o criză majoră cu consecințe dezastruoase nu numai izolat ci chiar la nivel planetar.

Pentru a familiariza preșcolarii cu noțiunea de "ECO" am desfășurat periodic activități tematice implicându-ne în proiecte educaționale de tipul : "Școli pentru un viitor verde", "Hrană sănătoasă și la școală și acasă" , "Curățenia - mama sănătății", "Blue Box" în cadrul cărora am susținut activități cu caracter interactiv, practic gospodăresc în care am cooptat și familiile (părinți, bunici, frați mai mari). Cu ajutorul acestora am organizat acțiuni de plantare de copăcei, de igienizare a parcului verde al grădiniței, am creat zona verde în curtea grădiniței, am infrumusețat aleile grădiniței cu răsaduri de flori, am organizat plimbări la Grădina Botanică unde am observat și îmbrățișat copacii, am realizat expoziții de lucrări plastice dedicate zilelor pădurii, păsărilor, planetei, etc.

De ziua păsărilor am agățat în pomii din curte căsuțe pentru hrană confecționate din pet-uri de 5 litri decupate și apoi pictate de copii, având grijă permanent ca hrana să nu lipsească.

De asemenea ne-am implicat în acțiuni de colectare de deșeuri refolosibile precum hârtie, carton, pet-uri. Mare le-a fost uimirea copiilor când au asistat la compactarea pet-urilor și au înțeles rostul lor. Entuziasmul și motivația s-au concretizat în cantități uriașe de deșeuri colectate. La fel de impresionantă a fost și vizita la REMAT.

Spre finele anului școlar am realizat " Blue Box ", cutia cu speranțe născută din puterea cuburilor în urma căreia copiii au lansat mesaje de ocrotire a mediului, mesaje referitoare la viitorul planetei și implicit al lor, al celor mici : „ Iubim soarele și florile !”, „ Să prețuim pământul !”, „ Salvați pământul cu tot ce are el !”, „Vrem să creștem sănătoși !”, „Planeta încotro?”, „Pământul e o inimă ce bate!”, „Hai să salvăm natura / Să n-o lăsăm să piară acum !”.

La vârste fragede, dar nu numai, dacă iubim natura trebuie să începem cu menținerea curățeniei. Dacă totul în jurul nostru va fi mai curat iar noi vom respira un aer nepoluat și razele soarelui vor fi mai blânde. Cea mai mare bogăție a oamenilor este formată din aer curat, apă limpede, pământ brun, plante și animale sănătoase. Toate acestea contribuie la o viață sănătoasă și armonioasă pentru oameni. Sub deviza "Micul ecologist" copiii au înțeles să protejeze și să ocrotească natura, să contribuie la salvarea acestui pământ.

Alături de copii, noi toți trebuie să ne oprim o clipă din activitățile cotidiene și să ascultăm strigătul înăbușit de durere al Planetei care ne imploră să o salvăm. Copiii vor să alerge sub un cer senin, plin de păsări, să respire un aer curat, să asculte susurul izvoarelor.

"Împreună pentru un mediu sănătos!" - este genericul sub care am încercat să conștientizăm toți factorii implicați de efectele poluării asupra mediului și a depozitării necorespunzătoare a deșeurilor.

Se cuvine a face un apel la meditație: învățați-i pe copiii vosri ceea ce noi i-am învățat despre Pământ pe ai noștri, că Pământul este casa noastră. Tot ce i se întâmplă Pământului va ajunge sa li se

întâmples și copiilor acestui Pământ.

Politica de mediu în România

Prof. Petric Călin Dorin

Școala Generală cu clasele I-VIII Luncoiu de Jos Hunedoara

Motto:

“Dacă o cale e mai bună decât alta, atunci fii sigur că e calea naturii”

(Aristotel)

Protecția mediului este o problemă majoră a ultimului deceniu, dezbătută intens la nivel mondial, fapt ce a dat naștere la numeroase dispute între țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare. Acest fapt a impus înființarea unor organizații internaționale ce au ca principale obiective adoptarea unor soluții de diminuare a poluării și creșterea nivelului calității mediului în ansamblu.

Axul central al politicilor statului român în domeniul mediului îl constituie asigurarea unui mediu curat pentru sănătatea locuitorilor țării, spargerea cercului vicios al sărăciei și deteriorării mediului, asigurarea unei creșteri economice regenerative și inovative, spre binele generațiilor actuale și viitoare, armonizarea legislației specifice de mediu cu cea a Uniunii Europene în vederea accelerării procesului de integrare în structurile europene.

Fără ocrotirea mediului nu se poate asigura dezvoltarea durabilă. Dezvoltarea durabilă include protecția mediului, iar protecția mediului condiționează dezvoltarea durabilă. Cerințele și exigențele existente la nivelul Uniunii Europene impun o nouă abordare a problemelor globale de mediu, din punct de vedere al efectelor și presiunii asupra mediului și a tuturor consecințelor dezvoltării socio-economice.

Conferința Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare (UNCED), care a avut loc la Rio de Janeiro în iunie 1992, a arătat că nu se mai pot gândi mediul și dezvoltarea economică și socială ca domenii izolate și că singura cale spre progres economic pe termen lung este legarea acestuia de protecția mediului.

Problema cheie a dezvoltării durabile o constituie reconcilierea între două aspirații umane: necesitatea continuării dezvoltării economice și sociale, dar și protecția și îmbunătățirea stării mediului, ca singură cale pentru bunăstarea atât a generațiilor prezente, cât și a celor viitoare. Pentru a se dezvolta durabil, toate țările au nevoie de acces și perfecționare în domeniul utilizării tehnologiilor curate și care risipesc mai puține resurse. Un mesaj important este acela de a perfecționa sistemele de raportare către Comunitatea Europeană, pentru a face posibilă o analiză și o evaluare mai bună a cerințelor actuale prin indicarea unor modalități de îmbunătățire a eficienței măsurilor viitoare de protecție a mediului. Cu acest prilej au fost identificate sursele de mediu cărora le sunt adresate dezvoltarea durabilă: schimbările climatice, folosirea irațională a resurselor naturale regenerabile și neregenerabile, pierderea biodiversității și acumulările de substanțe chimice persistente în mediu.

Măsurarea progresului în atingerea obiectivelor propuse necesită informații despre starea mediului înconjurător și despre cauzele ce stau la baza problemelor de mediu. Este necesar un sistem de raportare eficient cu privire la punerea în practică și implementarea politicilor de mediu. Cerințele și exigențele existente la nivelul Uniunii Europene impun o nouă abordare a problemelor globale de mediu din punct de vedere al efectelor și presiunii asupra mediului și al tuturor consecințelor dezvoltării socio-economice.

Cercetările amănunțite legate de calitatea mediului, de diminuarea surselor de poluare s-au concretizat într-un ansamblu de acțiuni și măsuri care prevăd:

- cunoașterea temeinică a mediului, a interacțiunii dintre sistemul economic și sistemele naturale;

consecințele acestor interacțiuni; resursele naturale trebuie utilizate rațional și cu maxim de economicitate;

- prevenirea și combaterea degradării mediului provocată de om, dar și datorită unor cauze naturale;
- armonizarea intereselor imediate și de perspectivă ale societății în ansamblu sau a agenților economici privind utilizarea factorilor de mediu.

Pentru protejarea mediului, în primul rând, trebuie identificate zonele afectate, evaluat gradul de deteriorare și stabilite cauzele care au produs dezechilibrele respective.

În ceea ce privesc modalitățile de protejare se impune soluționarea a trei categorii de probleme:

- crearea unui sistem legislativ și instituțional adecvat și eficient care să garanteze respectarea legilor în vigoare;
- evaluarea costurilor acțiunilor de protejare a mediului și identificarea surselor de suportare a acestora;
- elaborarea unor programe pe termen lung corelate pe plan național și internațional referitor la protejarea mediului.

Situată în zona Europei de interferență a ecosistemelor complexe carpato-danubian și danubiano-pontic, România are o zestre naturală și peisagistică de o frumusețe, varietate și echilibru de invidiat. Sunt o multitudine de colțuri ale naturii în această țară, ocrotite de oameni, care le-au înfrumusețat cu locuințe, biserici, ansambluri arhitectonice, lacuri de acumulare și alte construcții ce oglindesc geniul lor creator.

După Conferința Pământului din 1992 de la Rio de Janeiro, România a început să asimileze parametrii dezvoltării durabile, în condițiile speciale ale tranziției la un alt sistem economico-social, care, inevitabil, își pune amprenta și asupra activităților legate de protecția mediului.

Vâsta problematică a protecției mediului în contextul dezvoltării durabile se concentrează pe combaterea fenomenelor de poluare inerente unor activități umane în stadiul actual, prevenirea deteriorărilor posibile, asimilarea, adaptarea și aplicarea cerințelor de mediu pentru integrarea în Uniunea Europeană, realizarea unor proiecte internaționale comune pentru valorificarea potențialului Dunării și Mării Negre, pentru protejarea biodiversității și a zonelor umede, monitorizarea calității apelor și a stării pădurilor, a efectelor fenomenelor ecologice de anvergură globală, soluționarea unor probleme acute, cum sunt cele ale diminuării și valorificării deșeurilor și ecologizării agriculturii, promovarea tehnologiilor curate, transformarea așezărilor umane în localități durabile.

Bibliografie

1. Bica, I., 2000, *Ecologia - Principii de bază*, Editura Universității Tehnice de Construcții București, București,
2. Florea, Luiza, 2002, *Protecția mediului*, Editura Fundației Universitare „Dunărea de Jos”, Galați,
3. Tumanov, S., 1989, *Calitatea aerului*, Editura Tehnică, București.

Implicarea școlărilor în protejarea mediului înconjurător

Prof. Cîrstina Daniela

Scoala cu clasele I-VIII Ionesti Vâlcea

Protecția mediului înconjurător constituie o problemă de nivel internațional și ar trebui conștientizată nu numai de către agențiile de monitorizare a calității mediului ci și de noi, oamenii înzestrați cu inteligență și conștiință, care ne-am adaptat mediului ambiant și am intervenit asupra naturii transformând-o în interesul nostru.

Organismele internaționale trag tot mai des semnale de alarmă, atenționând asupra pericolelor la

care se expune omenirea prin deteriorarea mediului ambiant. Așadar, educația pentru protejarea mediului se impune tot mai pregnant, dintr-o necesitate vitală a omenirii, aceea de a-și apăra existența.

Educația ecologică este o componentă esențială a modelării unui comportament civilizată față de natură. Din nefericire nu este tratată ca atare, ignorându-se faptul că, pentru a proteja trebuie să cunoaștem ceea ce dorim să protejăm.

Educația ecologică în școala abordează problematica ecologiei punând accent pe învățarea perceptivă. Modalitățile de organizare și desfășurare a activităților de educație ecologică, conform managementului clasei, oferă libertatea de desfășurare a acestora atât ca activități integrate, opționale cât și ca activități extracurriculare și lasă la latitudinea educatoarelor proiectarea acestora în funcție de necesități sau alți factori în cadrul cărora copiii vor fi încurajați permanent să exploreze, să pună întrebări, să dialogheze în grup, să coopereze, să lucreze în echipă.

Dreptul la un mediu sănătos

Prof.înv. primar. Fugaciu Victoria Tasi

Liceul cu Program Sportiv „Petruche Trișcu”, Craiova

Înțelegerea fenomenelor legate de evoluția societății omenești în contextul protejării mediului este o parte a educației elementare a fiecărui cetățean. Resursele necesare vieții scad îngrijorător, iar consecințele directe pe care cetățeanul de rând le simte nu întârzie să apară. Degradarea de astăzi a mediului afectează siguranța zilei de mâine.

Școala oferă o educație în sensul respectului față de mediu și societate. Îmbinarea măsurilor educative în direcția formării unei conștiințe ecologice este una dintre marile necesități de rezolvat în societatea românească. Dreptul la un mediu sănătos nu trebuie doar afirmat, ci întărit cu măsuri practice care să ofere cetățeanului siguranță și încredere

Un prim pas în respectarea dreptului la un mediu sănătos ar fi conștientizarea cetățenilor (încă de la cea mai fragedă vârstă) de necesitatea ocrotirii și protecției mediului ca un „bun” moștenit ce trebuie transmis nealterat generațiilor viitoare. Degradarea mediului aduce după sine încălcarea de către generația actuală a dreptului la un mediu sănătos al generațiilor viitoare.

Educația ecologică studiază influența activităților umane asupra mediului înconjurător. În acest context, studiază în mediul natural și cel artificial, viețuitoarele, inclusiv omul și contribuie la înțelegerea circuitului energiei și materiei. Ea trebuie să îi ajute pe copii să înțeleagă influența comportamentului lor asupra calității mediului. Educația ecologică se bazează pe cunoștințe referitoare la sistemele sociale și ecologice, dar are și o componentă afectivă: domeniul responsabilității, sistemul de valori, atitudinile necesare construirii unei societăți durabile.

Scopul este de a crea atitudini pozitive față de mediul înconjurător. Obiectivele educației de mediu în toată lumea sunt asemănătoare: îmbunătățirea și menținerea calității mediului. Pe de o parte, educația de mediu înseamnă informarea și sporirea cunoștințelor elevilor despre mediul înconjurător. Elevii învață cum „funcționează” pământul și ce urmări poate avea degradarea mediului, conștientizând astfel care este rolul lor în crearea și prevenirea problemelor de mediu. Pe de altă parte, educația de mediu sporește sensibilizarea opiniei publice față de protecția mediului, ajutându-i pe elevi să-și evalueze și să-și clarifice sentimentele față de mediu și față de modul cum contribuie la rezolvarea problemelor acestuia. Apoi educația de mediu este și una practică, în sensul învățării unor deprinderi de viață care ar reduce impactul negativ asupra mediului. Și, în final, educația ecologică accentuează abilitățile de acțiune ca cetățean – de la elaborarea unui proiect până la influențarea consiliilor locale sau a autorităților publice și a instituțiilor internaționale.

Este foarte important ca informațiile despre problemele de mediu și soluțiile lor să fie transmise într-un mod cât mai interesant și accesibil copiilor. În general, potrivit opiniei mai multor specialiști în

domeniul educației, orele ecologice vor fi cu atât mai eficiente, cu cât profesorii îi vor ajuta pe elevi să-și evalueze aportul lor la rezolvarea unor probleme de mediu. Din aceste considerente ar fi bine ca acțiunile ecologice – fie că e vorba de salubritatea unui izvor, fie că e vorba de plantarea unor copaci – să se desfășoare ca o sărbătoare, astfel încât elevii să simtă că au contribuit și ei cu ceva la protecția mediului înconjurător, iar atunci când vor crește mari să-și îndrume proprii copii să sădească un arbore.

Încălzirea climatică la nivel global

Prof. Anca Barbulescu

Liceul Teoretic "Tudor Arghezi" Craiova

Încălzirea globală este creșterea continuă a temperaturilor medii înregistrate ale atmosferei în imediata apropiere a solului, precum și a apei oceanelor, constatată în ultimele decenii.

Odată cu apariția, dezvoltarea și expansiunea industrializării, activitățile umane au dus la o intensificare semnificativă a emisiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă. În ultimul secol și jumătate, arderea combustibililor fosili (carbune, petrol, gaze naturale) și despădurirea nerațională, au condus la o creștere a dioxidului de carbon emis în atmosferă cu aproximativ 30% și a nivelului de metan cu 145%.

Începând cu mijlocul secolului al XIX-lea, temperatura la nivel global a înregistrat o creștere cu 0,4 0C până la 0,8 0C și o creștere a nivelului oceanelor cu 10 până la 25 cm. Viteza de încălzire s-a accentuat în ultimele decenii și există posibilitatea dublării acestui ritm în următorul secol.

Conform previziunilor actuale, dacă nu se intervine rapid și în mod eficient pentru a se limita acest fenomen, se preconizează profunde transformări climatice în viitorul apropiat deoarece temperatura ar crește cu 1,4 0C și 5,8 0C până la sfârșitul secolului XXI.

Potrivit experților de la Centrul Hadley de Analiză Climaterică din Marea Britanie⁴, numai o reducere cu 3% a emisiilor la nivel global până în 2010 ar evita o încălzire globală cu 2 0C care ar avea efecte dezastruoase asupra întregii lumi. Oamenii de știință au avertizat că dacă temperaturile globale vor crește cu 2 0C, o cincime dintre speciile lumii vor fi pe cale de dispariție și două miliarde de oameni ar putea suferi de lipsa apei potabile. Dacă temperaturile vor depăși 2 0C, plantele și solul vor reduce semnificativ cantitatea de dioxid de carbon pe care o absorb.

La începutul anului 1990 au devenit tot mai cunoscute modelele climatice care corelează componentele atmosferei cu cele ale oceanelor. Odată cu dezvoltarea tehnicilor de calcul, modelele climatice au devenit tot mai complexe și mai precise, reușind să prezinte și diferite scenarii de evoluție a climei la nivel regional. Scenariile climatice, elaborate pe baza modelelor, indică modul în care temperatura, precipitațiile sau nivelul mării se vor schimba pe parcursul secolului al XXI-lea.

Europa a devenit continentul unde încălzirea climatică este cea mai rapidă și cea mai gravă. Toate modelele aplicate în România pun în evidență pentru țara noastră o tendință evidentă de încălzire a climei, cuprinsă între 2,4 și 7,4 0C.

Semnalele de alarmă, cu privire la problemele mondiale asociate fenomenului de încălzire globală, trase de lumea științifică, au făcut ca în 1988, să se înființeze, de către Organizația Meteorologică Mondială (OMM) și Programul Națiunilor Unite pentru Mediu, IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change).

⁴ <http://www.ecomagazin.ro/salvarea-lumii-sta-in-reducerea-emisiilor-de-gaze-cu-3-in-maximum-doi-ani/>

Bibliografie

1. Planul Național de Dezvoltare 2007 – 2013
2. Protocolul de la Kyoto
3. Comunicarea Comisiei UE către Consiliu și către Parlamentul European “Revizuirea Politicii de Mediu 2007”
4. Planul național de acțiune privind schimbările climatice (PNASC)

Ochi de copil – ochii naturii

Prof. înv. pr. Dîrleci Gina-Eugenia

Colegiul Național de Informatică “Matei Basarab” Râmnicu Vâlcea

”Natura nu este numai a noastră și noi nu putem dispune de ea așa cum dorim, pentru că o avem în păstrare și pentru generațiile viitoare!...,”

Ocrotirea naturii, păstrarea echilibrelor biologice din ecosisteme trebuie să constituie o preocupare a fiecarui om, începând încă de la vârste fragede. Particularitățile de vârstă ale elevilor din clasele I-IV permit formarea și dezvoltarea la acești elevi a conștiinței ecologice și, implicit, a unui comportament adecvat. Copilul manifestă o curiozitate senzorială în plină dezvoltare și, dacă știm să-i prelungim această curiozitate, ea devine suportul dorinței de cunoaștere.

Educația pentru protejarea naturii este oportună și, cu cât este începută de la o vârstă cât mai fragedă, cu atât are șanse mai mari de reușită. O condiție esențială a realizării acestei educații este ca ea să se conceapă în natură și pentru natură.

Antrenând elevii (în timpul liber) în diverse acțiuni: excursii, acțiuni practice de plantare și îngrijire a pomilor și a florilor, de curățare a spațiilor verzi și de întreținere a acestora, hrănirea păsărilor pe timp de iarnă, am realizat o dezvoltare a spiritului de inițiativă, a deprinderilor de cercetare, a răspunderii pentru lucrul făcut, a curiozității.

Plimbările și activitățile în natură, jocurile de rol, studiul de caz dezvoltă responsabilități pentru păstrarea și ocrotirea naturii. Diversitatea acțiunilor extracurriculare care ar trebui să se desfășoare cel puțin odată pe săptămână au un aport benefic asupra formării personalității copilului.

Cu fiecare prilej, în școală sau în afara ei, noi am fost preocupați să inducem elevilor concepția că omul nu are dreptul să distrugă o specie animală sau vegetală, altfel spus: << Dacă iubești natura, imit-o, nu ți-o însuși !>>.

Pentru a ajunge mai ușor la sufletul elevilor și pentru a le prezenta urmările tragice ale distrugerii naturii, putem apela la povestirea „Primavara tăcută” de Rachel Carson, povestire alarmantă în legătură cu poluarea. Mai târziu, cu 15-20 de ani, povestea ei devenea o îngrozitoare realitate în multe locuri ale lumii.

„A fost odată un oraș în care toate viețuitoarele păreau să trăiască în armonie cu cele din jur. Orașul se afla în mijlocul unor ferme prospere, cu lanuri cu grâne și dealuri, cu livezi unde primăvara nori albi de flori erau purtați de vânt peste câmpurile verzi. Toamna stejarii, arțarii și mestecenii dădeau la iveală o revărsare de culori, care se învăpăiau și licăreau peste o perdea de conifere. Atunci, vulpile urlau pe dealuri și cerbul străbătea tăcut câmpurile, pe jumătate ascuns în cețurile dimineților de toamnă.

În lungul drumurilor, dafinul și aninul, ferigile mari și florile sălbatice încântau ochiul călătorului tot timpul anului ...

Apoi, o stranie nenorocire s-a furișat în regiune și totul a început să se schimbe. O vrajă diavolească s-a instalat în așezare; boli misterioase au măturat stoluri de păsări, vite și oi s-au îmbolnăvit și au murit. Pretutindeni plutea umbra morții ...

Nici o vrajă, nici o acțiune dușmănoasă nu redusese la tăcere viața, în această lume îndurerată. Omul o făcuse ...”

Orașul acesta nu există în realitate, dar se poate afla cu ușurință într-o mie de părți ale lumii.

Copiii trebuie să devină prieteni ai naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă s-o privești ca un adevărat cetățean ce dorește nu o natură strivită, cu gândul refacerii ei, ci conștient că apără și conservă una din bogățiile cu care noi, românii, ne mândrim. Și dacă vrem cu adevărat să fim prieteni ai naturii, s-o invităm la noi acasă.

Educația ecologică la preșcolari prin activitățile din grădiniță

*Prof. înv. preșc. Bece Georgeta Mădălina
Școala cu Clasele I-VIII Măceșu De Sus Dolj*

Termenul de ecologie creat de E. Haeckel în 1866 definește „știința condițiilor luptei pentru existență” (vezi grecescul oikos = casă, gospodărie, loc de viață și logos = știință, vorbire).

Ecologia contemporană studiază structura, funcționalitatea și conservarea ecosistemelor. Civilizația umană are un rol foarte important în evoluția ecosistemelor de pe planeta noastră, dar, din păcate, omul nu pare să fie conștient de imensul rol pe care îl are. Pentru a cunoaște modul de funcționare al acestui sistem din care facem și noi parte este esențial ca omul să fie educat în spiritul respectului pentru mediul înconjurător, pentru ca el să devină conștient de faptul că nu este stăpânul naturii, ci parte a ei.

Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața. De aceea, în educația realizată în grădiniță trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă în general natura pentru ei.

Pentru realizarea educației ecologice la vârsta preșcolară, am urmărit realizarea următoarelor obiective:

- familiarizarea preșcolarilor cu aspecte cât mai variate ale mediului înconjurător;
- dezvoltarea dragostei pentru natură;
- formarea deprinderii de a ocroti, proteja și respecta natura;
- formarea unui comportament civic, etic și a deprinderilor de păstrare și ocrotire a naturii;
- educarea copiilor în sensul păstrării sănătății mediului în care trăiesc.

Prin activitățile de observare *”Colțul viu al naturii”*, *”Aspecte de toamnă, iarnă, primăvară”*, *”Crizantema și tufănică”*, *”Animale domestice”*, *”Animale sălbatice”* etc., copiii au cunoscut aspecte ale mediului înconjurător, fenomenele care se produc în natură în fiecare anotimp, plante, animale precum și relația dintre acestea și om. Activitățile de observare nu s-au limitat numai la activitățile în clasă la colțul viu al naturii ci s-au extins și în afara grădiniței, mai întâi în împrejurimile unității și apoi în natură cu prilejul plimbărilor, drumețiilor și excursiilor. Le-am explicat copiilor pe înțelesul lor că pentru a trăi într-un mediu sănătos, fiecare trebuie să ne îngrijim de curățenia spațiilor din jurul nostru, să contribuim la sănătatea noastră și a celor din jur.

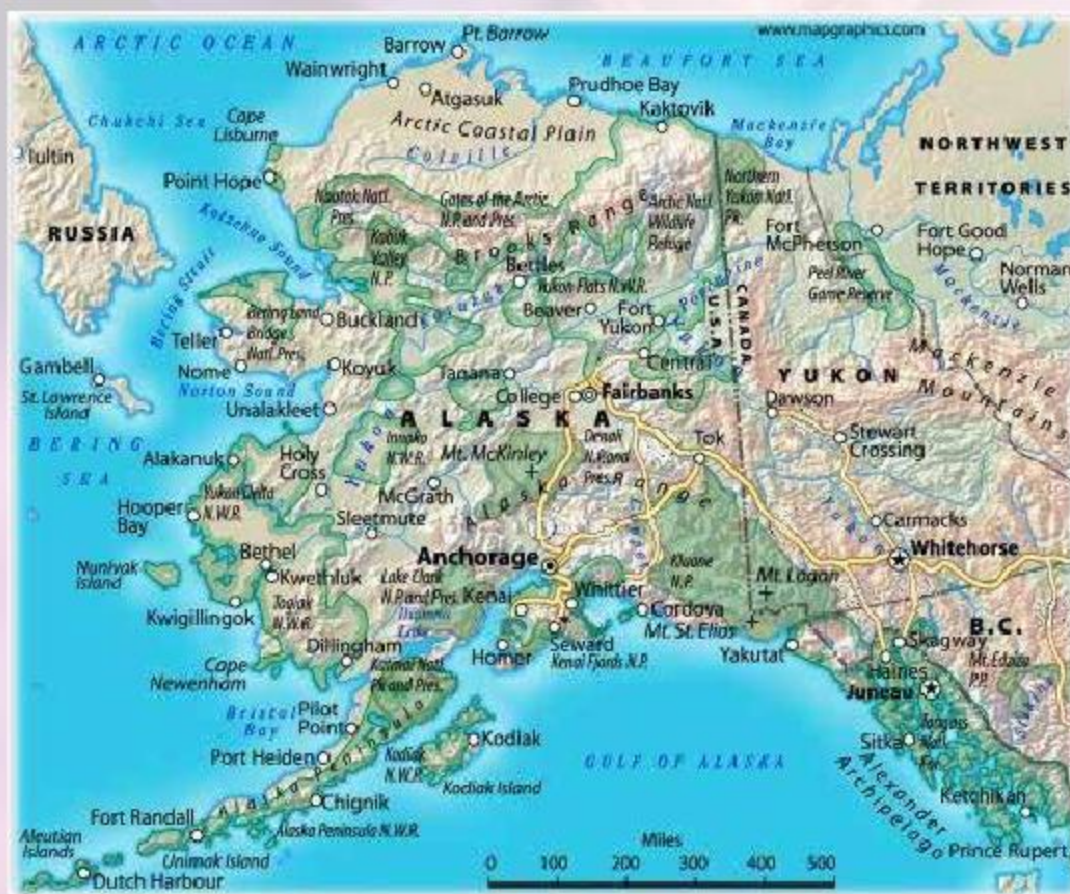
Alaska

Inst. Pătru Cristiana

Inst. Onuț Maria

Școala cu clasele I-VIII Măgura Structura Govora-Sat Comuna Mihăești Județul Vâlcea

Un ținut al planetei albastre încă neatins de poluare, gunoaie și acțiuni distrugătoare ale omului –Alaska –imaculat, rece, cu fiorduri, dantelarii de piatra și gheață, apa curată ca lacrima, ne așteaptă să-l descoperim și să-l admirăm.

Aproximativ 100.000 de ghețari acoperă 5 % din suprafața țării.

Navele cu turiști vin aproape și aceștia urmăresc cum bucăți mari de gheață cad în apă.

Alaska se află în zona cercului polar de nord.

Pentru că este aproape de acesta, noaptea se vede pe cer aurora boreală produsă de magnetism. Spectacolul de lumină și culoare e datorat exploziilor solare, care aprind atmosfera.

Măsuri de prevenire a producerii deșeurilor

Prof. Bădiță Elena

Prof. Aprodu Maria

Grădinița cu Program Prelungit „Nicolae Bălcescu” Râmnicu Vâlcea

Deșeurile sunt acele materii (prime sau finite) care nu mai pot fi folosite direct sau se degradează în cursul prelucrării. Deșeurile sunt de mai multe feluri: menajere, industriale, nucleare, etc. și după cum ne dăm seama, cel mai adesea sunt toxice. Ele sunt depozitate, reprocesate, eliminate sau incinerate și în anumite concentrații prezintă un risc însemnat pentru echilibrul ecosistemelor în care ajung. De obicei, scopurile eliminării definitive duc la crearea altor materiale sau stări ale mediului mai periculoase decât înainte, rezultate prin incinerarea sau depozitarea necontrolată și necorespunzătoare. Expresiile „reducere”, „refolosire”, „reciclare”, reprezintă o ierarhie a măsurilor de prevenire a producerii deșeurilor la care trebuie să aderăm foarte strict dacă dorim să realizăm o societate durabilă. Pentru a ne integra în această ierarhie, este bine să urmăm următorii pași:

- prevenirea, reducerea sau minimalizarea;
- reutilizarea;
- reciclarea sau utilizarea secundară;
- depozitarea controlată;
- recuperarea;
- depozitul necontrolat;
- incinerarea (atât în scopul reducerii cantitative, cât și ca metodă de reciclare a energiei conținute).

Prevenirea - se referă la neintroducerea materialelor nereciclabile și nerentabile (inclusiv a unor ambalaje). Scopul este de a preveni încorporarea în produse a materialelor periculoase care ulterior devin deșeuri; de asemeni, elimină nevoia de gospodărire sau incinerare a deșeurilor. Când aparitța deșeurilor nu poate fi prevenită, facem urmatorul pas.

Reducerea sau minimalizarea - constă în reducerea folosirii materialelor periculoase, atunci cand nu poate fi ocolită utilizarea lor. Scopul este de a reduce consumul, greutatea și volumul materialelor sau substanțelor conținute în astfel de articole.

Reutilizarea - constă în folosirea substanțelor sau a produselor fabricate într-un mod cât mai „curat”(natural) posibil, ale căror substanțe componente și caracteristici periculoase au fost minimalizate.

Reciclarea sau utilizarea secundară - constă în reprocesarea, în măsura în care este posibil, a materialelor care au mai fost refolosite. Aceste materiale, vor fi transformate în produse noi, dar nu neaparat aceleași. Reciclarea este posibilă în anumite limite, de exemplu: unele deșeuri pot fi reciclate (hârtia, sticla), dar există numeroase deșeuri imposibil de reciclat.

Reciclarea controlată - cuprinde un întreg sistem de management al deșeurilor. Acest pas constă în crearea unor rampe sau gropi de gunoi ce deserveșc o comunitate mai mare sau câteva mai mici.

Depozitul de deșeuri este de obicei o groapă ce are suprafețe stabile , din punct de vedere geologic, și impermeabilă, pentru a asigura securitatea mediului. Această securitate se poate realiza fie prin folosirea unui strat de argilă dedesubt, fie folosind o captușeală sintetică, care nu permit apei și luminii să afecteze conținutul, acesta putând rămâne în aceeași stare decenii întregi.

Recuperarea - este deseori confundată cu reciclarea. Energia „recuperabila” este însă minimă comparativ cu energia economisită, reutilizând și reciclând același material.

De obicei , depozitul este necontrolat sub forma unui morman de gunoi din care, sub influența ploii, razelor solare sau pur și simplu prin incinerare, deșeurile sunt descompuse și ajung în apele de suprafață sau freatiche.

Incinerarea - constă în arderea deșeurilor pentru a produce energie care, atât cât este posibil, va

fi recuperată. Dar, nu întotdeauna deșeurile arse sunt și surse de energie, deci este vorba de un mit al reciclării prin incinerare.

În urma incinerării, rămâne o cantitate considerabilă de deșeurii necombustibile, care trebuie să fie înlăturate. Dar, până la 33 % din greutatea gunoaielor rămâne la bază, sub formă de cenușă sau zgură și ajunge în sistemele tampon de filtrare ale mediului. Deci, prin incinerare se obține doar o scădere semnificativă în greutate și volum a gunoaielor, dar procedeul de incinerare duce la o creștere a toxicității.

Reciclarea se consideră că este un lucru minunat, însă, s-a dovedit că, de fapt, este unul periculos. De exemplu: din deșeurile industriale și nucleare, numai o parte a acestora este cu adevărat reciclată, restul fiind depozitată necorespunzător întrucât nu întotdeauna există posibilitatea de a prelucra aceste materii.

Deseori, unele produse și ambalaje poartă eticheta „reciclabil”. „Reciclabil” nu este însă echivalent cu „reciclat”, adeseori etichetele ne induc în eroare, deoarece „reciclabil” putem spune unui compus format dintr-un singur material sau materiale ușor de separat și există un mijloc de a garanta celui ce le reciclează că materialele au fost colectate selectiv și curate.

Sport și sănătate în mediul natural

Prof. Negreanu Emilia

Grădinița Cu Program Normal Leleasca-Olt

Mediul natural de care beneficiază copiii din mediul rural, oferă un surplus de sănătate, un mijloc de relaxare permanentă cu ajutorul jocului, atât de îndrăgit de toți.

Jocurile de mișcare nu se desfășoară numai în instituția de învățământ, copiii se joacă ori de câte ori se întâlnesc mai mulți, de cele mai multe ori nimic nu este planificat, prin energia de care dau dovadă s-ar părea că niciodată nu ar fi capabili să stea locului.

Paolo Coelho, sublinia faptul că:

„Un copil poate oricând să învețe un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să ceară cu insistență ce își dorește și cum să stea locului niciodată!”

Dacă și adulții ar lua exemplul de la copilașii lor cât sunt de fericiți atunci când fac mișcare, poate nu ar mai suferi niciodată de grijile cotidiene care apar parcă mai multe atunci când desfășurăm o muncă sedentară.

Copiii, care veșnic sunt neastâmpărați, nu obolesc niciodată, dar adulții în schimb, la puțin efort, se plâng de dureri musculare, acest lucru datorită faptului că și-au pierdut antrenamentul, au rămas doar o simplă amintire a orele de educație fizică din școală!

În timpul efortului fizic mușchiul consumă glucoză care reprezintă principalul carburant al acestuia.

Glucoza este cea mai importantă sursă de energie pentru mușchi, deoarece molecula de glucoză conține oxigenul necesar mușchiului pentru contracție, deci, pentru efectuarea mișcării. În efortul prelungit, au loc contracții repetate ale mușchiului care nu mai are timp să se relaxeze și atunci prin arderea glucozei se eliberează un intermediar al acesteia-acidul lactic, responsabilul pentru apariția durerilor musculare.

Același lucru pățesc și copiii care beneficiază de o super protecție din partea părinților, care de cele mai multe ori, fără nici un motiv, scutesc copilul de a face mișcare, chiar cu documente de la medic!

Cu toate restricțiile impuse de unii părinți, atunci când se întâmplă „să scape”, din „închisoarea” părinților, acești copilași obolesc foarte repede, imediat fac febră musculară, sunt din nou condamnați să stea locului.

Părinții ar trebui să știe ce măsuri să ia cu odraslele lor care de cele mai multe ori sunt supraponderale, sunt alimentați necorespunzător, lise dau foarte multe alimente și băuturi interzise, iar mișcare nu sunt lăsați să facă deloc, așa înțelegând acești părinți să-și manifeste dragostea față de copiii lor.

În cazul când apare febra musculară, se recomandă dușuri fierbinți pentru relaxarea musculaturii care rămâne la copiii sedentari încordată, contractată, în urma celui mai mic efort.

Febra musculară dispare mai rapid dacă se continuă activitatea fizică într-un ritm moderat, decât dacă aceasta lipsește.

Jocurile copiilor în aer liber contribuie la creșterea tonusului psihic, cresc vitalitatea organismului și chiar rezistența la infecții, sporirea imunității.

Jocul în aer liber detemină o motivație puternică pentru acțiune, stimulează interesul și participarea activă și creatoare a copiilor la ceea ce ei iau foarte în serios, totdeauna vin cu idei noi, improvizează din nimic lucruri importante pentru ei, dar niciodată un copil sănătos nu va putea să stea degeaba într-un loc.

Adesea ne mirăm de instabilitatea copiilor în unele activități, îi categorisim drept „hiperactivi”, dar uităm că acum este vârsta jocului și ne mirăm adesea de ce unii bătrâni ajung senili, uită, sau chiar sunt anchilozați!

Mediul natural- sănătate pentru toți copiii

Inst. Stuparu Medonia

Grădinița cu Program Normal Trepteni, Vitomirești-Olt

Cunoaștem faptul că creierul funcționează cel mai bine în poziție verticală, atunci de ce să-i lipsim pe copii de dreptul de a se juca cât se poate de mult în aer liber, mai ales când au această posibilitate fără nici un fel de cheltuială din partea părinților.

Copiii din mediul urban, doar când merg la bunici, sau la rudele de la țară, beneficiază de libertatea jocurilor și jucăriilor oferite de natură, aici ei găsind prieteni sănătoși, care nu au prea multe jucării moderne și sofisticate, dar care nu ar putea să stea locului în nici un chip, tot timpul aleargă, se ascund, se cațără prin copaci, urcă dealurile cu repeziciunea specifică vârstei, niciodată nu obolesc, deoarece antrenamentul zilnic îi călește.

Mișcarea în aer liber face bine la sănătatea tuturor organelor, în special menține activitate inimii în limitele acceptabile, ajută la digestie, iar organismul este dezvoltat armonios, copilul care face sport (nu neapărat de performanță) este rumen în obrăjiori, are poftă de mâncare, dar în același timp, are și posibilități intelectuale mai mari decât ale celor „cocoloșiți” de părinți.

Programa de educație fizică, indică prin obiectivele sale, ca majoritatea activităților prin care se realizează educația psiho-motrică, să se desfășoare în aer liber.

Pentru acest lucru este obligatoriu ca zilnic să se desfășoare „secvența de mișcare”, obligatoriu inclusă în planificarea activităților instructiv-educative.

Jocurile de mișcare au un rol deosebit de important în menținerea și întărirea sănătății copiilor, indiferent de vârstă.

Fără a lua în considerare micile incidente ce pot apare în cadrul acestor jocuri, educatoarea nu poate concepe desfășurarea lor. Este vorba, în mod realist vorbind, de analiza în prealabil a posibilităților așa zise „riscuri”, iminente, dar cunoașterea lor dinainte poate să atenueze unele urmări! De exemplu, la o simplă distragere a atenției profesorului de ceva neașteptat, poate să creeze o situație în care copiii care profită tot timpul de neatenția adultului, să se hârjonească, cei mai violenți din fire să-i accidenteze pe colegi punându-le piedica, manifestând tendința de acaparare a unei mingi, etc.

Jocul copiilor detemină o puternică motivație pentru acțiune, stimulează interesul și participarea activă și creatoare la alte activități din școală ce se realizează cu ajutorul mișcării: transportul unor obiecte, strânsul jucăriilor, aranjatul mobilierului (care se face prin mers, aplecări, cărat de greutate).

În vederea măririi eficienței activităților de joc, mai ales cu caracter sportiv și, totodată, a realizării unui obiectiv important al educației fizice a elevilor-creșterea capacității de rezistență generală a organismului-este necesară extinderea și mai mare a practicării exercițiilor fizice și a tuturor jocurilor de mișcare în aer liber, folosindu-se intensiv și simultan cu influențele factorilor naturali și de călire a organismului atât în timpul iernii cât mai ales în cel al anotimpurilor călduroase.

Deosebit de mari rezultate dau jocurile în care se implică în mod direct chiar învățătoarea! Alegând locul cel mai potrivit pentru a fi observată de către toți copiii, ea se poate preface că nu a făcut acest lucru intenționat, trebuie cu orice preț ca elevii să o accepte în grupul lor ca pe oricare alt membru.

Realitatea este că, adesea, deși noi nu suntem încântași niciodată de acest lucru, în unele grupe, spre nenorocul nostru, avem și copii cu probleme de sănătate. Pentru acești copii, mai ales pentru cei cu malformații fizice, improvizăm de cele mai multe ori jocuri care poate cu câteva minute înainte nici nu ne gândeam că le-am fi putut desfășura.

Pentru a atrage copiii este importantă alegerea jocului care va tine cont de particularitățile de vârstă ale copiilor, de dezvoltarea și pregătirea lor din punct de vedere psiho-fizic, de starea lor de sănătate de locul de desfășurare și de condițiile atmosferice.

Aer, soare, sănătate!

Educatoare: Drăgușin Maria

Grădinița Cu Program Normal Dejești-Vitomirești-Olt

Chiar dacă condițiile atmosferice nu permit, nu trebuie renunțat la activitățile fizice.

Lipsa activității fizice duce la instalarea obezității prin excesul de calorii cu care toți părinții își „indoapă” odraslele, de mișcare au nevoie și cei sănătoși, dar și cei bolnavi, în limitele posibilităților.

Activitatea fizică joacă un rol important în păstrarea sănătății și în menținerea unei stări de bine, în acest sens, părinții ar trebui instruiți în a lua măsurile prioritare în a stabili un program zilnic de joc bazat pe mișcare (mulți îi dau drumul copilului la calculator sau la televizor și sunt mulțumiți că stă cuminte și nu-i deranjează), copilul trebuie determinat și obișnuit cu un stil de viață sănătos, alături de o alimentație corespunzătoare vârstei.

Materialele de specialitate de pe site-urile online propaganda vizuală din instituțiile preșcolare și școlare, emisiunile pe teme medicale, recomandările medicilor, ar trebui să stimuleze pe toată lumea în a-și antrena copiii la fel de fel de activități fizice, chiar sub formă de joc, deoarece niciunde, nu este incurajat sedentarismul.

Trebuie totuși făcute în acest sens niște atenționări speciale, referitoare la dozajul efortului, dar și la măsurile de precauție după efort.

Niciodată cineva care a alergat, sau a depus un efort deosebit nu va fi îndemnat să bea apă rece, sau alte lichide, deoarece în astfel de situații temperatura corpului fiind mai mare după efort, aceste lichide reci îi vor face deosebit de rău.

De asemenea, copiii trebuiesc învățați că poziția corpului în timpul diferitelor activități și jocuri fizice este destul de importantă.

Nu trebuie să iei o greutate de jos pur și simplu aplecându-te brusc, ci mai bine te ghemuiești și este mai sănătos pentru corp.

De asemenea, în jocurile cu transport de greutate, ar fi indicat ca în fiecare dintre cele două mâini copilul să ducă o sarcină echivalentă, deoarece dacă doar cu o mână obiectul este transportat, coloana vertebrală se deformează, dând naștere și la alte complicații implicate de această malformație.

În mediul rural, oamenii au moștenit un obicei și anume acela de a transporta greutate deasupra capului: aduc apă în găleată, cară vreascuri din pădure tot în acest mod, acest lucru fiind deosebit de dăunător pentru sistemul cervical.

Cadrul didactic este pregătit cu noțiuni de igiena sportului sănătos, de aceea ar trebui să-i înformeze și pe părinți în acest sens.

Pentru ca efectele jocurilor și exercițiilor cu caracter sportiv să fie deosebit de eficiente și benefice pentru corpul fiecărui copil sau pentru oricine le practică, trebuie să se țină seama de dozajul efortului fizic, așa cum prea multă mâncare duce la obezitate, tot la fel și efortul fizic peste posibilitățile fiecăruia nu este

indicat de nici un specialist.

Modelele de sportivi de performanță prezentate de mass media sau din presă îi îndeamnă pe toți tinerii ca în loc de alte activități nefolositoare, să practice orice fel de joc sportiv, conform particularităților de vârstă ale fiecăruia.

Așa cum de cele mai multe ori copilul este întrebat ce a învățat la matematică sau la educarea limbajului, ar trebui să fie antrenat în familie să execute și ce deprindere a mai învățat la educație fizică.

Spre surprinderea noastră, nici un părinte nu este interesat de acest fel de activitate, avantajul copiilor este acela că ai sunt foarte energici și chiar dacă îi este interzis să se miște acasă el sigur nu va respecta această indicație a părinților, adesea fiind surprins cel puțin lîn timpul unei partide de „bătaie cu perini” cu fratele său , pentru că el simte nevoia stringentă de mișcare, jocul este caracteristic vârstei, a-l opri pe copil de la mișcare este ceva foarte grav, lucru pe care unii părinți nu-l înțeleg.

Pentru a-i convinge pe cei obișnuiți cu viața sedentară , ar trebui să le expunem o sumedenie de motive pentru a face sport și pentru a-și schimba stilul de viață cu unul sănăros:

- Sportul reduce considerabil depresia și anxietatea;
- Crește încrederea în sine și automulțumirea, prin formarea unei imagini pozitive despre propria persoană;
- Reduce considerabil efectele stressului ,
- Îmbunătățește rezistența fizică și concentrarea psihică;
- Ajută la dezvoltarea mobilității articulațiilor și la coordonarea perfectă a mișcărilor;

Există deci o motivație destul de puternică pentru a ne menține starea organismului perfect sănătos, căci numai așa mintea noastră va fi și ea la fel de sănătoasă!

Bibliografie

1. SABĂU L, DRAGOI C, SABĂU E, „Educația fizică la preșcolari”, Editura SPORT-TURISM, București, 1989;
2. SION GRAȚIELA, „Dezvoltarea psihomotorie a copilului de 3-7 ani”, in „Psihologia vârstelor”, Editura FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE, București, 2009;
3. www.csid.ro/sport/sportul-de-mii-de-ani-pentru-sănătate-2755879

Natura, prietena mea!

Prof. Nistrea Viorica

Grădina nr.23 Craiova Judetul Dolj

Este foarte ușor să-i înveți pe cei mici diferite lucruri despre natura, să le spui povești și să le arăți imagini din cărți sau atlase. În plus, pot fi organizate mici expediții, fie doar și de o după-amiaza, în vecinătatea casei, într-un parc sau chiar în pădurea din apropiere. Un weekend poate fi rezervat pentru o excursie la grădina zoologică, la grădina botanică, la munte sau într-o zonă deosebită a țării. Toate aceste excursii ar trebui să fie sezoniere, pentru ca cei mici să poată urmări și schimbarea anotimpurilor.

Natura este foarte importantă pentru fiecare persoană. Ea se găsește pretutindeni, reprezintă frumusețea, magia, farmecul Terrei. Din păcate, aceasta prezintă nenumărate „lipsuri”, deoarece pădurile sunt în număr foarte mic din cauza defrișărilor, animalele dispar din cauza vânatului excesiv, apele sunt murdare pentru că lumea „le-a confundat” cu coșurile de gunoi, iar aerul devine tot mai nociv din cauza gazelor toxice produse de uzine sau mașini. Există sute de probleme care pot fi rezolvate mai mult sau mai puțin.

Încă de mici, suntem obișnuiți să aruncăm gunoaiile pe jos, deși la cinci metri distanță se află un coș...gol. Acesta este doar începutul. Nici nu ne putem imagina cât de dăunătoare este o singură

hârtie lăsată pe pământ; e ca și cum am da unui copil ceva ce nu îi place. Poluarea nu mai este o temă necunoscută pentru nimeni. Efectele ei sunt vizibile oriunde pășim, iar „cale de întoarcere” nu prea mai există dacă nu facem câteva eforturi.

Le putem spune mai multe copiilor despre animalele ce traiesc în jurul lor: pasari, gandacei, mici reptile, veeverite etc. Cei mici vor fi surprinși, pentru ca multi considera ca aceste animale traiesc doar în salbaticie, fara sa se gandesca ca le pot intalni si in parcurile din apropierea casei.

Copiii trebuie să deprindă cunoștințe și despre viața plantelor: cum folosesc oamenii toate darurile naturii (lemn pentru construcții, alimente, fibre pentru haine etc.) sau diferența dintre ierburile medicinale și plantele otrăvitoare. Mai mult, pot fi învățați să facă conexiuni între animale/insectele și plantele/copacii care le oferă hrana sau adăpost. Toate aceste experiențe trebuie neapărat să implice toate simțurile copiilor. Cei mici pot gusta fructe, pot pipăi scoartele sau frunzele diferitelor copaci sau pot simți mirosul pomilor înfloriți primăvara sau a frunzelor uscate din parc după o ploaie de toamnă. Nimic nu se compară cu experiența acustică a unei dimineți în pădure, când se pot delimita fosnetul liniștit al frunzelor, ciripitul pasărilor, zgomotul unui animal sălbatic și poate chiar și sunetul cadentat al toporului pădurarului care taie crengile uscate. Copiii pot fi ajutați să-și formeze colecții, în funcție de ce îi atrage cel mai mult: flori sau frunze prasate, nuci, alune și alte fructe asemănătoare, conuri, roci și pietricele, seminte etc. Seara, după o astfel de expediție, copiii pot fi încurajați să deseneze tot ce au văzut sau ce i-a impresionat în timpul zilei. Toate aceste desene pot forma un veritabil album al micului explorator. În plus, copiii pot ajuta în bucătărie, iar în timpul utilizării ingredientelor pot învăța de unde provin, cum au fost obținute și cum pot fi folosite.

Pentru o viață mai bună, iubeste natura!

Preșcolarul și ecologia

Prof. învă. preșc. Băluță Mihaela

Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea

La vârsta preșcolară educația ecologică este la fel de importantă ca și educația intelectuală, morală, estetică deoarece le transmite copiilor cunoștințe despre mediul înconjurător, le formează deprinderi de a ocroti și proteja natura, le formează atitudini și comportamente corecte față de mediul înconjurător.

Consider că grădinița are la îndemână multiple posibilități de realizare, în cadrul procesului instructiv-educativ a unei bune pregătiri ecologice a copiilor care se materializează apoi în formarea unui comportament și a unei culturi ecologice.

La copii de vârstă preșcolară, educația ecologică se poate realiza mai mult la nivelul formării deprinderilor și a trăirilor afective.

Copiii mici tind să dezvolte un atașament emoțional față de ce le este familiar și față de care se simt bine. Dacă trebuie să își dezvolte un sentiment de interconectare cu natura, atunci au nevoie de experiențe pozitive în acest sens.

Natura în sine oferă o multitudine de experiențe și activități în orice anotimp sau pe orice vreme.

Viața de afară și experiența dobândită în natura la vârsta preșcolară este importantă atât pentru dezvoltarea copiilor în general cât și pentru promovarea cunoștințelor și a atitudinilor în domeniul naturii. Natura și odihna combinate cu jocurile în aer liber fac parte din conținutul zilnic al activităților din cadrul instituțiilor preșcolare.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând, să-o privească în calitate de adevărat ecolog-cetățean, cu gândul refacerii ei. Natura are nevoie de prieteni. Nu mila de vițuțoare, ci respectul este necesar unei adevărate prietenii cu natura.

Preșcolarii se interesează în mod deosebit de natura, de fenomenele caracteristice fiecărui anotimp, de diferite aspecte din viața plantelor și a animalelor care le atrag atenția, le trezesc curiozitatea și îi

preocupa. Aceasta curiozitate pe care o manifesta copiii fata de natura, in general, trebuie mentinuta si transformata intr-o puternica dorinta de a o cunoaste, de a o intelege, si de a o ocroti mai bine. Datorita particularitatilor de varsta, se observa o activitate intensa de investigatie, de cunoastere a noului. Curiozitatea copilului este suscitata nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci si de legaturile interne, de cauzalitatea care exista intre obiecte si fenomenele percepute „de ce creste graul?”, „de ce tuna?”, „de ce cad frunzele?”. Prin toate intrebarile pe care si le pun, copiii dovedesc interesul pentru cunoasterea acestora, manifestat in toate ocaziile cu multa insistenta si pun intrebari variate.

Noi, educatoarele, avem obligatia de a raspunde la intrebarile cauzala puse de copii si sa le explicam fenomenele respective in raport cu posibilitatile lor de intelegere. In feleul acesta, copiii isi imbogatesc treptat orizontul de cunostinte, ceea ce ii ajuta sa inteleaga ca plantele au nevoie de anumite conditii de dezvoltare (apa, lumina, caldura, pamant bun) ca ele trebuie sa fie ingrijite de om, ca fiecare fenomen este rezultatul unei cauze sau ca intre fenomene exista o legatura si ca ele depind unele de altele.

Formarea gândirii ecologice la preșcolari

Educ. Vasile Maria

Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu Vâlcea

Educația ecologică presupune cunoștințe, atitudini, conduite care se dobândesc într-un timp îndelungat, iar prezența ei în mai multe arii curriculare arată că obiectivele sale sunt realizabile prin contribuția mai multor domenii de activitate. Iată de ce educația ecologică se poate face prin toate activitățile instructiv-educative care se desfășoară în grădiniță.

Prin jocurile didactice ecologice se stimulează unele procese psihice și se pun bazele elementare pentru dezvoltarea laturilor educației estetice și etice în desfășurarea lor predominantă caracterul atractiv, accesibil și ecologic. Elevii trebuie să înțeleagă cel mai mare adevăr din spațiul viului; plantele se nasc, trăiesc și mor, lăsând semințe pentru următoarea generație de plante, că orice ființă are dreptul să trăiască, deci și plantele, că florile din grădină sau plantele de cultură sau din flora spontană sunt ființe vii și pe care în această idee, nu este bine să le dezmembreze nici chiar în scopul didactic al cunoașterii.

Puși în preajma plantelor, și mai cu seamă a plantelor cu flori, dobândesc pentru lumea lor interioară, gingășia, admirația, sentimentul de ocrotire și frumusețea întregului, armonia formelor și culorilor, grija față de frumusețe și fragilitate.

Astfel, orice gest al dezmembrării sau ruperii unei plante, sau a unei flori, prejudiciază stări lăuntrice ale copilului, plantele cu flori sunt observate în mediul lor natural. În acest caz sunt interiorizate și alte elemente de ecologie, etologie precum și explicațiile științifice necesare.

Se remarcă fidelitatea în observarea și interiorizarea ambianței elementelor naturii, cu bună conservare în procesul memorării. Punând copiii mereu în contact cu natura vie constituie premisa de bază în formarea lor ecologică, favorizând actul educativ în sfera ecologicului.

Copiii știu de la cele mai simple observații și descrieri și până la activitățile practice, că plantele și animalele nu trebuiesc rupte și respectiv omorâte, iar grija față de formele de viață este cultivată, și dezvoltată spre a deveni o formă a comportamentului uman civilizată.

Se realizează educația ecologică și la nivel afectiv, îndeosebi prin accentuarea aspectelor ce țin de legăturile emoționale, cunoașterea elementelor mediului începând de la cea mai fragedă vârstă. Astfel, la copil sunt conturate sentimente care se manifestă prin atitudini ce au dovedit atenția acordată de acesta mediului. La această vârstă, educația ecologică este realizată mai ales prin accentuarea sentimentelor și atitudinilor, deoarece copiii sunt mai sensibili.

Preșcolarii trebuie să știe că nu este suficient doar să afle că mediul este poluat ci trebuie să fie capabili să analizeze, să sintetizeze și să generalizeze informațiile dar să descopere și cauzele care au determinat aceste lucruri și să înțeleagă că problemele mediului nu se rezolvă prin soluții tehnice, ci să

vină în contact direct cu natura, să se apropie de copaci, pietre, plante, animale.

Bibliografie

1. Angelescu Anca, *Protecția mediului ambient*;
2. Ciubotaru Melania, Geamăna Adriana Nicoleta, Jalbă Cornelia- *Educația ecologică în grădiniță*, Editura CD PRESS., București, 2005

Natura curată înseamnă viață

Educ. Ungureanu Aurora

Educ. Georgescu Monica

Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu Vâlcea

Natura l-a învățat pe om ce înseamnă viața și moartea. De aceea, întoarcerea la valorile ei este o condiție, dar și o necesitate. Natura care ne-a creat ne cheamă la ordine. Într-un fel sau altul suntem legați de ea particula indisolubil aparținătoare ei.

Omul s-a aflat în mijlocul ei de la începuturile existenței sale, folosindu-i toate darurile. Relațiile care se stabilesc între om și natură suscită un interes permanent, condiționat atât de dorința cunoașterii fenomenelor care se petrec în natură, de producerea unor surse de materii prime, dar și de înlăturarea cauzelor care degradează mediul înconjurător, acesta fiind de o complexitate deosebită, un mecanism viu care asigură continuarea vieții pe pământ.

Omul, ființa biologică și socială, a cunoscut și a iubit natura, pentru că în matricea ei a fost plamadit și l-a uimit cu impresiunile sale frumoase și „inventii”.

Minunile naturii: stele, pietre, frunze, flori, pesteri, lumini și toate celelalte au stârnit interesul și curiozitatea omului gânditor sau artist și au fost cinstite în cântec, sculptură, poezie. Catastrofele naturale, precum și intervențiile brutale ale omului asupra naturii au dat naștere întrebării „Cum va arăta viața pe planeta albastră în mileniul următor?”. Viața pe pământ este condiționată de menținerea echilibrului ecologic și de păstrarea bogățiilor pământului.

„Dacă nu vom gospodări cu înțelepciune rezervele planetei și nu vom ocroti natura, vom rămâne în cele din urmă singuri pe o planetă pustie” (Acad. St. Milcu)

Împreună cu copiii trebuie să vedem soarele în zăre arătându-și fața acolo unde pământul și cerul se îmbrățișează. Să urmărim gazele marunte alergând prin iarba, să admirăm măreția stejarului și falnicia bradului. Alături de copii să poposim într-o păjiste întinsă, cu flori multicolore și să ne pierdem privirea în zăre, acolo unde începe pădurea, cu lumea ei mirifică de arbori și pasări. Să urmărim cu privirea fuga unui iepuraș zglobiu, să ascultăm adierea vântului, susurul izvorului și să alunecăm în apă limpede a paraului alături de pestisori.

Să alergăm în voie cu copiii prin aerul curat și înmiresmat al întinderilor netede de pământ. Să vedem oamenii muncind și bucurându-se atunci când ploaia cade cu darnicie pe pământul roditor. Gaze marunte și ursul cel mare, privighetoarea și uliul, bradul și graul, toate gasesc adăpost și hrană în locul în care trăiesc, toate cu felul lor de viață și despre care toate vrem să știm cât mai mult. Tot ceea ce vedem în jurul nostru este mediul ce ne înconjoară. El reprezintă o adevărată carte a naturii, din care putem afla lucruri extraordinare despre lumea vie a plantelor și animalelor, despre fenomenele ce se petrec în natură, despre munca și priceperea omului și totodată despre grija și marea responsabilitate ce-i revine de a păstra această carte neîntinată, pe care trebuie să o citească cu aceeași dragoste și cei ce vor urma.

„Învățați-i pe copiii vostri, ceea ce i-am învățat și noi pe ai noștri: că pământul este mama noastră. Tot ce i se întâmplă pământului ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ.” (Sioux Seattle)

Rasfoind cu migala si rabdare aceasta carte a naturii vom forma o conduita ecologica a prescolarilor, mai ales in activitatile complementare. Vom face o succinta prezentare a activitatilor complementare, aceasta nefiind o detaliere stiintifica ci o abordare personala a modalitatilor si a mijloacelor de formare a unei conduite ecologice si imbogatirea cunostintelor copiilor in domeniul educatiei ecologice.

Cunoasterea naturii si intelegerea legilor care o guverneaza trebuie sa inceapa din perioada prescolara, deoarece este si necesara, dar si posibila formarea unei atitudini ecologice la aceasta varsta.

Activitatile complementare desfasurate in gradinita au ca obiective ecologice urmatoarele:

- copiii trebuie sa cunoasca, sa iubeasca, sa ocroteasca si sa protejeze natura, care este un organism viu;
- copilul sa devina un prieten al naturii, nu un dusman al ei, deoarece natura este un bun al tuturor si trebuie sa folosim rational toate resursele naturii. De sanatatea mediului depind: viata, sanatatea, alimentatia si chiar locuinta omului.

Formarea conduitei ecologice la prescolari presupune ca obiective ecologice actiuni pentru conservarea, gospodarirea, ocrotirea si protectia naturii.

Educatia ecologica este eficienta atunci cand sensibilizezi interesul cognitiv al copilului si cand desfasori cu copiii actiuni accesibile – cunoasterea aspectelor naturii in toate anotimpurile prin diferite modalitati :

- actiuni prin care sa ocrotim si sa protejam natura (munca la coltul ecologic, in curtea gradinitei, in parc, pe alei in cartier, etc...)
- actiuni prin care sa formam si educam comportamente ecologice (plantam flori in ghivece in clasa, acasa, in curte, pe ronduri special amenajate)

Imbinand sistematic jocul cu activitatea didactica si munca satisfacem in acelasi timp si nevoia de miscare atat de fireasca la aceasta virsta .Jocurile de miscare cu continut ecologic „Vinatoarea de elefanti “ „Detectivi ecologisti “ „Ajutati-l pe Ecologel” etc.au ca obiective ecologice respectarea normelor si regulilor de convietuire cu natura ,prevenirea unor efecte nocive atat ale poluarii,cat mai ales ale interventiei brutale a omului (nu ucideti animalele, nu distrugeti frumusetile naturii, nu depozitati gunoarie peste tot ,riscand astfel sa transformam planeta Pamant intr-o planeta a deseurilor .

Concursurile pe teme ecologice „Cel mai frumos colt ecologic “ „Ce ne invata natura “ „Stiati ca... ”etc constituie nu numai momente de destindere si buna dispozitie dar si un minunat prilej de sistematizare a cunostintelor ecologice .

Acelasi obiectiv ecologic il realizam si prin dramatizari ,sezatori ,diferite spectacole dansuri tematice .etc .

Totul depinde insa de noi ,educatoarele,de modalitatile si mijloacele folosite in activitatile complementare si nu numai ,prin care formam primele atitudini ale conduitei ecologice pozitive fata de protectia mediului inconjurator ,de imaginatia si vointa noastra ,de pregatirea in acest domeniu al cunoasterii universului .

Daca nu modelam sufletul copiilor din cea mai frageda virsta in spiritual ocrotirii si protejarii mediului ambient,fata de planeta pe care traim mai tirziu acest lucru nu se mai poate realiza cu usurinta si succes. Rezultatele muncii noastre in acest domeniu al educatiei ecologice se verifica in timp ,deoarece copiii,oamenii naturii de mine,vor fructifica ceea ce au primit in copilarie de la noi .

Problema cunoasterii ,conservarii si ocrotirii mediului este de mare actualitate la nivel mondial .In masura in care noi dorim sa ne perfectionam,sa obtinem performante in procesul de invatamint ,santem preocupate de aplicarea noului, de dorinta de a cauta noi variante metodologice ,rezultatele in procesul instructiv-educativ –formativ vor fi din ce in ce mai eficiente .

Bibliografie

1. Revista „Invatamantul Prescolar”:
2. „Educatie ecologica” (Maria Savu si Maria Ciora)
3. „Joc si invatare in activitatea ecologica” (Tudorita Stavre si Silvia Craciun)
4. „Mentinerea echilibrului ecologic”- Acad. St. Milcu

Dezvoltarea conștiinței ecologice la elevi

Prof. Peche Alina-Marieta

Grădinița cu Program Prelungit Nord 3 Rm. Valcea

Durabilitatea include, dincolo de nivelul global de abordare a problemelor și de perspectivele locale, mai ales nivelul individual: fără strădaniile depuse de fiecare om în parte nu se poate schimba nimic, nu se poate ajunge la o dezvoltare durabilă.

Educația în spiritul dezvoltării durabile trebuie să înceapă încă din copilăria timpurie. Începută de la cea mai fragedă vârstă, educația ecologică are mari șanse pentru mediu. Copiii sunt un public important pentru educația mediului deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor. Cu siguranță, cadrelor didactice le revine sarcina de a forma preșcolarii/elevilor o atitudine conștientă și responsabilă față de mediu. Consider necesare derularea cât mai multor proiecte în vederea dezvoltării în rândul preșcolarii/elevilor a spiritului antreprenorial, a spiritului civic, a spiritului de inițiativă, să aibă loc un schimb de bune practici în vederea formării unei educații în spiritul dezvoltării durabile.

Proiectele trebuie să urmărească implicarea preșcolarii, elevilor, profesorilor, comunității locale, a specialiștilor în domeniu, în acțiuni ecologice, dezvoltarea conștiinței și a conduitei ecologice la elevi bazată pe respectul față de natură și protecția mediului, transformarea comportamentelor cotidiene ale elevilor în stiluri de viață ecologice, economice, sănătoase și durabile prin întreținerea unui ambient curat, responsabilizarea pentru prevenirea poluării și gestionarea resurselor fără a periclita echilibrul mediului și sănătatea comunității.

Omul modern este din pacate subjugat de dorința de a avea un progres material cât mai rapid, iar când a ajuns la un anumit nivel el își dorește din ce în ce mai mult. Încetul cu încetul a uitat că trebuie să se mai gândească și la alții, egoismul și individualismul devenind un principiu de bază în dezvoltarea lui ca om dar și a societății.

Conștientizarea problemelor de mediu ar trebui să declanșeze reacții emotionale capabile să ducă la respectarea legilor de mediu și acceptarea responsabilităților indiferent de statutul social sau profesional al individului.

Dezvoltarea durabilă trebuie discutată la nivel global, național și individual. La nivel global națiunile trebuie să coopereze pentru conservarea ecosistemului. Războiul între state este dusmanul dezvoltării durabile. La nivel național dezvoltarea actuală a unor state nu ar trebui să producă dezechilibre în ecosistemele altor state prin crearea unor surse de poluare sau supraexploatare. La nivel individual fiecare om trebuie să respecte și protejeze natura.

Dezvoltarea este evaluată prin sporul de bunăstare pe care îl determină, prin creșterea capacității și a libertății oamenilor de a trăi viața așa cum și-o doresc, de a face ceea ce și cum doresc și de a fi ceea ce doresc.

Dezvoltarea umană presupune, în primul rând, posibilitatea de a trăi o viață lungă și sănătoasă, de a beneficia de educație și resurse adecvate unui nivel de trai decent.

Depinde de fiecare din noi și de noi toți, în general, ca să depunem efort pentru salvarea planetei, să o iubim, să ne pese de noi!

Cum se realizează educația ecologică în grădinițe

Educ. Marin Maria

Educ. Antonie Ana

Grădinița cu Program Normal Nr. 1 Râmnicu Vâlcea

Prin educație ecologică, copiii trebuie să dobândească cunoștințe, atitudini și motivații pentru acțiunea individuală și în echipă la soluționarea problemelor care țin de protecția mediului.

Prin educație ecologică se cultivă dragostea și respectul elevilor pentru lumea înconjurătoare, se formează atitudini de dezaprobare față de cei care încalcă normele de protecție a mediului și se cultivă interesul pentru promovarea ideii unui mediu natural sănătos.

Educatorii trebuie să determinăm nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, ci să le formăm unele reprezentări și noțiuni concrete asupra realității.

Treptat, printr-o activitate permanentă, intensă și complexă, trebuie acționat ca acestea să devină convingeri, deprinderi de păstrare, de ocrotire a mediului înconjurător.

Dar simpla instruire la orele de curs nu asigură deplina realizare a obiectivelor urmărite. Este necesar să fac extinsă activitatea și în afara procesului de învățământ, prin apropierea copilului tot mai mult de natură.”

Educația ecologică în grădinițe poate realiza printr-o multitudine de activități precum: activități practice desfășurate de preșcolari în spațiile verzi din perimetrul grădinițelor, activitatea muzicală adaptată la tematica inspirată din frumusețile naturii poate influența copilul în direcția dorită, filmele artistice și documentare, emisiunile radio-tv., dedicate ecologiei, revistele pentru copii – sunt un izvor important de informare și documentare privind natura, literatura pentru copii – inspirată din viața plantelor și animalelor, vizionarea de diafilme, etc.

Lecțiile despre om și despre mediile de viață îi fac pe copii să înțeleagă că dezvoltarea armonioasă fizică și intelectuală este posibilă numai într-un mediu sănătos, curat, lipsit de probleme. Cele mai multe probleme de mediu le găsim în lecturile ce vin în completarea lecțiilor de Științe ale naturii. Prin intermediul acestora, elevii află lucruri care să-i determine să ocrotească natura.

Bibliografie

1. PROGRAMA ACTIVITĂȚILOR INSTRUCTIV-EDUCATIVE ÎN GRADINIȚA DE COPII, ediția a II-a revizuită și adăugită, București 2005.
2. FALK LAURA – „OCROTIREA ȘI CONSERVAREA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR” în REVISTA DE PEDAGOGIE, 1981, pag. 146.

Importanța educației ecologice

Prof. Ștefănescu Elena

Grădinița cu Program Normal Nr. 3 Râmnicu Vâlcea

Educația privind mediul este o componentă esențială a societății actuale la nivel global, fiind un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu instrumentele necesare pentru a rezolva și a împiedica problemele de mediu. Aceasta poate ajuta indivizii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a utiliza eficient resursele planetei și pentru a-și asuma responsabilitatea în vederea menținerii calității mediului înconjurător.

Este deosebit de important ca în amplul proces de formare a omului, viața din afara școlii să continue să completeze, să consolideze și să desăvârșească opera educativă într-un adevărat comportament european. Pregătirea copiilor ca și cetățeni ai Uniunii Europene a devenit o provocare și o necesitate prefigurată de un viitor previzibil, care îi va solicita să trăiască într-o permanentă stare de adaptare pentru a putea face față schimbărilor insidioase sau brutale și oportunităților potențiale.

Formarea elevilor cu o conștiință și o conduită ecologică devine o cerință deosebit de importantă pentru orice demers educativ școlar și extrașcolar. Implicarea micilor școlari în activitățile de cunoaștere, înțelegere a unor fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme de poluare și degradare a mediului, are ca rezultat formarea unor convingeri și deprinderi de apărare, conservare și dezvoltarea mediului înconjurător – condiție de viață civilizată și sănătoasă.

Bazate pe cooperare și colaborare, diversitatea activităților practice desfășurate cu elevii asigură asimilarea multor reguli de comportament care se constituie în elemente de bază în formarea unei educații europene a oamenilor de mâine. S-a dezvoltat convingerea că formarea unui comportament ecologic la micii școlari constituie un aspect important al activității instructiv- educative și că acesta se realizează, atât în școală, cât și în afara ei prin activitățile extracurriculare și printr-o strânsă colaborare cu familia și comunitatea locală.

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întreg spațiul Terrei prielnic vieții. Acum, bogățiile și resursele de energie au fost afectate în așa măsură încât se întrevide epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiții esențiale existenței umane, ca apa sau aerul dau semne de otrăvire. Se deduce astfel, posibilitatea ca viitorul omenirii să fie pus sub semnul întrebării, dacă bineînțeles, nu se iau măsuri energice de protecție a planetei. Omul a înțeles că face și el parte din natură, că Terra și resursele ei sunt limitate, că această planetă funcționează ca un sistem și că dereglările produse într-un loc pot avea repercusiuni pentru un întreg circuit, inclusiv pentru om. Omenirea nu poate renunța însă la ritmurile înalte ale dezvoltării economice. Calea pentru realizarea acestor ritmuri, cu menținerea unei bune calități a mediului, este exploatarea acestuia în așa fel încât să se poată regenera și conserva în permanență.

Primele inițiative de ocrotire a mediului au apărut acum aproximativ 200 de ani din necesitatea salvării unor specii pe cale de dispariție. Cu timpul motivele care au impus ocrotirea naturii s-au diversificat. Începând din 1970 au apărut semne clare de imbolnăvire a planetei: subțierea stratului de ozon, încălzirea globală, ploile acide, poluarea apelor, a aerului și solului. Oamenii au început să înțeleagă necesitatea adoptării unui comportament responsabil față de natură. Însă responsabilitatea omului pentru ocrotirea mediului înconjurător este atât individuală, dar mai ales colectivă: protecția naturii angajează colaborare și sprijin reciproc pe plan local, județean, național și mai ales internațional.

Construind fabrici și uzine, dezvoltând orașele și transporturile, defrișând pădurile pentru a folosi lemnul și a mări suprafețele agricole, aruncând nepăsători în apă și în aer cantități mari de deșeuri toxice omul a stricat echilibrul natural existent în mediul înconjurător, așa încât, uneori, și-a pus în pericol însăși viața lui. În asemenea situație, ființa umană s-a văzut nevoită să ia atitudine pentru înlăturarea răului pe care l-a produs și să treacă urgent la luarea unor măsuri pentru protecția mediului înconjurător, pentru menținerea în natură a unui echilibru normal între toți factorii care compun mediul. Permanent, factorii de mediu: apa, aerul, solul sunt supuși agresiunii activităților umane. Înfruntarea progresivă a calității acestora determină implicații de ordin social cu repercusiuni asupra calității vieții.

Școala prin destinația și rolul său asigură cadrul adecvat în care se desfășoară un complex de formare a elevilor, sub cele două laturi ale sale: cea instructivă și cea educativă. O cerință deosebit de importantă pentru orice demers didactic constă în pregătirea elevilor cu o concepție și conduită ecologică bună, obiectiv de mare actualitate și importanță pentru calitatea vieții. Apărarea mediului înconjurător devenind un exercițiu de practică socială, școala trebuie să facă acest exercițiu social cu întreaga populație școlară care „mâine” va avea răspunderi mari și concrete în gestionarea rațională a tuturor condițiilor de mediu natural și social. Ea este chemată să determine nu numai sentimentele de admirație pentru frumusețile naturii, ci și convingeri și deprinderi de apărare, conservare și dezvoltare a mediului înconjurător - condiție de viață civilizată și sănătoasă. În ultimă instanță, școala trebuie să trezească spiritul de independență, de formare a capacității de autoinstruire și autoeducație ecologică la elevi, căci ignorarea de către învățători a

necesității acestui lucru dăunează muncii educative fiind, una din cauzele principale ale eficienței scăzute ale acestei activități.

Este deosebit de important ca în amplul proces de formare a omului, viața din afara școlii să continue să completeze, să consolideze și să desăvârșească opera educativă într-un adevărat comportament european. Cercetarea mediului în mijlocul naturii cu elevii permite îmbogățirea volumului de cunoștințe, lărgirea orizontului științific, sesizarea legăturilor reciproce între fenomene, modul cum se interferează și se influențează reciproc și de asemenea permite formarea unei gândiri sănătoase despre lume și viață. În acest sens un rol hotărâtor îl au cadrele didactice organizatoare de activități, fie pe itinerar, fie în orizontul local și care trebuie să manifeste permanent preocuparea de formare a deprinderilor de păstrare și ocrotire a calității mediului înconjurător.

Concepte referitoare la mediul înconjurător pot fi achiziționate de la cea mai fragedă vârstă și în același timp cu noțiunile despre locurile cele mai apropiate copilului până la noțiuni abstracte mai târziu. Ca arie de investigație se alege studiul mediului apropiat al copilului (casă, școală, drumul între casă și școală). La această vârstă este foarte important de a găsi ocazia de ieșire în natură, vizionarea unor emisiuni documentare despre mediul înconjurător, amenajarea spațiilor verzi în clasă ori în afara ei. Copiii trebuie îndrumați să observe și să știe să pună întrebări asupra unei probleme de poluare și degradare a mediului (aruncarea gunoaielor la întâmplare, poluarea râurilor cu substanțe toxice etc.).

Corect înțeleasă și aplicată, educația pentru mediu ar trebui să constituie o parte componentă a procesului de educare pe parcursul întregii vieți, pentru că numai în acest mod pot avea loc schimbări benefice în acest domeniu.

Bibliografie

1. ARHIP, Ana, *Educația ecologică și supraviețuirea omului*, Editura Arc, Chișinău, 1996
2. KUMAR, Anil, KUMAR, Arnab, *Environmental education*, Editura New Age International Publishers, New Delphi, 2004
3. NEDELICU, Gabriela (coord.), *Educația ecologică și voluntariatul în protecția mediului*, Editura Fundației pentru cultură și educația ecologistă, Cluj-Napoca, 2003
4. PALMER, Joy A., *Environmental Education in 21st Century: theory, practice, progress and promise*, Editura Routledge, Londra, 2003

Educația ecologică în grădiniță

Prof. Olteanu Adriana

Prof. dir. Antonovici Ștefania

Grădinița Nr. 207 "Floare albastră" Sector 4, București

Copiii asistă inevitabil la transformările petrecute în viața socială, economică și din mediul înconjurător. Aspectele noi îi atrag, le stârnesc curiozitatea, aceasta manifestându-se prin avalanșa de întrebări pe care ni le adresează nouă, adulților. La randul nostru, suntem datori ca prin răspunsurile pe care le dam, să îi conducem la înțelegerea legăturilor ce au loc între unele fenomene și cauzele acestora.

Astfel, grădiniței îi revine rolul deosebit de important, de natură ecologică, acela că de la vârsta cea mai fragedă, copiii să cunoască, să iubească și să ocrotască natura.

În cadrul domeniului știință, la activitatea de cunoașterea mediului, preșcolarii trebuie să înțeleagă principiile de bază ale lumii vii, și anume faptul că tot ceea ce e viu se naște, trăiește și în final, moare. Pe parcursul vieții, animalele și plantele cresc, se dezvoltă și apoi se înmulțesc, iar orice ființă are dreptul la viață.

Este adevărat însă faptul că nu trebuie uitată educația celor "7 ani de acasă", prin care copilului i se

pot transmite norme elementare de comportament civic, acesta putând deveni un mic cetățean preocupat de mediul în care trăiește.

Deoarece nu pot chiar toți părinții să realizeze acest lucru, din varii motive (neștiință, lipsă de timp, sau mai rău, ignoranță), activitățile care se desfășoară la nivelul unităților de învățământ sunt de o mare importanță.

Unitățile școlare reprezintă un deosebit mijloc de acțiune în formarea generațiilor următoare deoarece se adresează unui segment vast al opiniei publice. Astfel, școala are un rol decisiv în crearea unor viitori cetățeni responsabili care să nu fie indiferenți față de problemele mediului.

Educația ecologică a copiilor din grădiniță se realizează îndeosebi la nivel afectiv, mai ales prin scoaterea în evidență a aspectelor ce țin de relațiile emoționale. Așadar, la preșcolari se conturează sentimente care se manifestă prin atitudini care demonstrează atenția acordată mediului, se construiește baza conduitei ecologice, conduita ce presupune manifestarea unor acțiuni concrete în ceea ce privește conservarea, gospodărirea și protecția naturii.

Deși, în grădiniță nu se specifică în mod explicit desfășurarea unor activități cu caracter ecologic, putem afirma, în concluzie, că prin toate tipurile de activități pe care le desfășurăm cu preșcolarii - într-o manieră integrată în marea lor majoritate - aceștia își însușesc nenumărate cunoștințe și noțiuni legate de problematica mediului înconjurător.

Curiozitatea copiilor reprezintă un factor favorizant pentru îmbogățirea cunoștințelor despre natură, despre protejarea ei, contribuind astfel la dezvoltarea gândirii logice și la interpretarea corectă a anumitor aspecte din jurul lor.

Modalități de realizare a educației ecologice la vârsta preșcolară

Educ. Ciutescu Verginica

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea

Mediul poate fi definit ca tot ce se află în jurul nostru, viețuitoarele și obiectele. Este aerul pe care-l respirăm, soarele care ne dă căldura, apa și hrana care ne întrețin organismul, reprezintă acoperișul deasupra capetelor noastre, plantele, animalele, pietrele și râurile, oceanele și munții, insulele îndepărtate, tot ce se poate vedea, simți, mirosi, auzi sau gusta. Reprezintă viața pentru noi, fără el nu am putea supraviețui.

Educația ecologică este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu modalitățile de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația ecologică poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului.

În grădiniță putem realiza educația ecologică prin: activitățile de cunoașterea mediului (observări, lecturi după imagini, convorbiri, povestiri, jocuri didactice), prin desene, prin plimbări și vizite, prin discuții libere, spontane, prin activități practice în natură, prin dramatizări și scenete. Activitățile de educație ecologică ajută copiii să manifeste sensibilitate față de întreg mediul și problemele lui; ajută copiii să înțeleagă funcționarea mediului, interacțiunea oamenilor cu mediul și despre cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu; copiii dobândesc valori și sentimente de grijă față de mediu; să utilizeze cunoștințele și abilitățile dobândite, în vederea unor acțiuni pozitive și bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

Prin activitățile ecologice desfășurate cu profesionalism copiii se dezvoltă intelectual, emoțional, volițional, moral. Prin observări concrete copiii evaluează sănătatea mediului și îndrumați de educatoare

pot găsi măsuri de protecție. Astfel, se formează atitudini pozitive față de mediul degradat. Prin unele activități desfășurate cu preșcolarii, aceștia pot constitui model pentru adulți, înfrânând unele impulsuri ale adulților care distrug într-o clipă armonia naturii.

Copiii trebuie stimulați să aibă idei personale, să ia singuri decizii pentru protecția unei plante, unui animal. Probleme de educație ecologică trebuie extinse la toate categoriile de activități. Copiii trebuie conștientizați de efectele poluării, nu numai asupra mediului, ci și asupra lor. Numai atunci copilul devine conștient de rolul lui și este motivat în comportamentul lui față de mediul. Specialiștii susțin stimularea activităților cognitive, conducerea copiilor spre studiul mediului, spre înțelegerea folosirii raționale a naturii și crearea eticii comportării în mediu. Activitățile de colectare a hârtiei, sticlei, exercițiile practice de economisire a apei, formează comportamente trainice și copilul devine conștient de locul lui în mediu, de importanța lui în protejarea resurselor naturale. Prin activitățile de educație ecologică nu-i facem pe preșcolarii mai creativi și inventivi față de mediu, ci doar le creem un «fond educativ» în acest sens, care se concretizează în ideea necesității de a cerceta, descoperi și ameliora mediul.

Sănătatea pământului, sănătatea noastră

Educ. Alexandru Silvia

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni Râmnicu Vâlcea, Jud. Vâlcea

Motto:

*„ Dacă ajungi să umpli minutul trecător
Cu șaiszeci de clipe de veșnicii mereu
Vei fi pe-ntregul Pământ deplin stăpânitor
Și mai sus presus de toate, un Om ! „*

„Protecția mediului înconjurător a apărut ca o problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit practic întregul spațiu al Terrei, prielnic vieții. Acum bogățiile și resursele de energie au fost afectate în așa măsură încât se întrevede epuizarea rapidă unora dintre ele, iar unele condiții esențiale existenței umane, ca apa curată sau aerul, dau semne de otrăvire.

Protecția mediului înconjurător înseamnă conservarea și ocrotirea. Conservarea impune cunoașterea profundă a naturii, a echilibrelor din natură, a interconexiunilor dintre elemente și mediu.

Ocrotirea mediului s-a produs ca o necesitate vitală în lumea contemporană, găsirea unor căi pentru apărarea viața pe pământ, determinând aprofundarea unei noi științe ecologia.

Noile educații sunt tocmai răspunsurile de ultimă oră la cerințele dezvoltării lumii contemporane, reprezentând noi tipuri de conținuturi care s-au constituit ca răspunsuri ale sistemelor educative la sfidările lansate de P.L.C, „cel mai pertinent și util răspuns al acestora la imperativele generale de problematica lumii contemporane.”

„Idea unei educații relative la mediu s-a răspândit la începutul anilor 1970, mulțumită conștientizării pericolelor ce amenință umanitatea și patrimoniul său natural. „

Trebuie să îi determinăm pe preșcolarii să înțeleagă că omul este inseparabil de mediul său și că efectele negative ale acțiunilor sale se repercutează asupra lui însuși.

Noțiunea de mediu înconjurător stă la baza ecologiei ca știință. Pentru a trăi pe pământ omul are nevoie de existență stabilă, continuă a unui mediu favorabil de viață, capabil să-i asigure existența fizică și să îi ofere posibilitatea dezvoltării sale intelectuale, morale, sociale și spirituale. Activitățile de prevenire a poluării și menținerea biodiversității speciilor pot fi grupate sub noțiunea de „protecție a mediului „.

Toate frumusețile naturii ne mângâie sufletul, ne dau echilibru și speranță..

Natura este sursa de valori care ușurează, îndeestulează sau înfrumusețează viața omului.

Într-un cuvânt natura este izvorul bogățiilor de care dispune umanitatea.

Bibliografie

1. Momanu, M, 2002, Introducere în Teoria Educației, Editura Polirom, Iasi
2. Strugren, B., Killyen, H., Ecologie
3. Fabian, Ana, Onaca, Ecologie aplicată, Editura Sarmis, Cluj-Napoca, 1999

Proiect educațional – ”Ocrotim pământul – salvăm viața”

Prof. înv. preșc. Guță Corina

Prof. înv. preșc. Coca Elena

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 8 Reșița

„A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.”

Eugen Pora

Argument

Dragostea pentru natură trebuie să fie o componentă esențială a comportamentului uman. Protejarea mediului este o problemă ce trebuie să-i intereseze nu doar pe ecologiști, ci pe toți: adulți și copii. Acțiunea de protecție a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educația fiecărui individ în acest sens, începând cu vârste timpurii, orice demers la scară socială de ocrotire a mediului este supus eșecului.

Comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața. Acesta este principalul motiv pentru care considerăm că vârsta copilăriei este cea mai propice demarării activităților pentru educația de mediu și trebuie să fie rezultatul lucrului în echipă, la care își aduc aportul familia, prietenii, administrația locală și școala.

Scopul proiectului:

Sensibilizarea copiilor și comunității asupra problematicei poluării cu deșeuri a mediului înconjurător, implicarea copiilor în acțiuni concrete de cunoaștere, de cercetare și intervenție practică pozitivă în ceea ce privește mediul și ocrotirea acestuia.

Obiectivele proiectului:

- Dezvoltarea unui comportament ecologic adecvat care să integreze atitudini pozitive;
- Formarea unor deprinderi de conservare a naturii;
- Crearea în grădiniță și în împrejurimi a unui mediu ambiant plăcut, prin amenajarea și întreținerea spațiilor verzi;
- Implicarea copiilor în colectarea materialelor reciclabile;
- Conștientizarea și sensibilizarea comunității locale, a copiilor, a părinților față de problemele de mediu;

Calendarul activităților:

- Octombrie

Lansarea proiectului „Ocrotim pământul-salvăm viața”,

- Noiembrie

„Pământul ne cere ajutor!” - Realizarea unor postere, afișe cu mesaje ecologice

- Decembrie

„Eco inventatorii” - Colectare de materiale reciclabile; Confecționare de jucării și podoabe

- Ianuarie

„Pericolul poluării” - Întâlnire cu reprezentanți ai Agenției pentru Protecția Mediului Caraș-Severin

- Februarie

„Colectând hârtie salvăm pădurea” - Activitate de colectare a hârtiei

- Martie
„Creștem împreună” - Întâlnire cu inginerul silvic și plantarea unor flori și puieți în curtea grădiniței;
- Aprilie
„Natura, prietena mea” - Drumeție în împrejurimile Reșiței
- Mai
Concurs „Așa da, așa nu!” - Concurs de desen, pictură, colaje
- Iunie
„Ziua Mondială a Mediului” (5 iunie) - Realizarea revistei „Ocrotim pământul-salvăm viața”

CONSERVAREA MEDIULUI ARII PROTEJATE

Educ. Eugenia Rus

Grădinița cu Program Prelungit Așchiuță, Cluj-Napoca

Motto:

Când distrugi pădurea, îți seacă izvoarele

În momentul actual, pe plan național, se acordă o atenție din ce în ce mai mare activității de protecție a mediului și de supraveghere sinoptică a modificărilor aduse calității lui.

Protejarea cea mai eficientă a elementelor naturale împotriva distrugerii și dispariției lor se face prin delimitarea unor perimetre în care să fie incluse și care să fie apărate de lege.

S-au constituit astfel, arii protejate care conservă zone naturale de pe glob, unde intervenția omului este aproape inexistentă, dar și zone în care intervenția omului este prezentă, cum e cazul peisajelor modificate ce au o importanță peisagistică și culturală deosebită. Astfel, forul care și-a propus să rezolve această problemă dificilă a fost Uniunea Internațională de Conservare a Naturii (IUCN - The World Conservation Union)

IUCN încearcă să influențeze, să încurajeze și să asiste societățile din toată lumea în procesul de conservare a integrității și diversității naturii, urmărind ca orice utilizare a resurselor naturale să fie echitabilă și durabilă.

O arie naturală protejată este o zonă terestră, acvatică și/sau subterană, cu perimetru legal stabilit și având un regim special de ocrotire și conservare, în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de alta natură, cu valoare ecologică, științifică sau culturală deosebită.

Ele protejează cursuri de apă importante; cuprind zone de o remarcabilă frumusețe și semnificație culturală; adăpostesc comunități umane ce au culturi tradiționale; protejează teritorii care reflectă istoria interacțiunii omului cu mediul; sunt locuri de maximă importanță pentru turism, cercetare și educație.

Ariile protejate sunt în mod deosebit importante pentru menținerea biodiversității - ecosistemele, speciile și varietatea genetică care alcătuiesc diversitatea vieții. Ele păstrează diversitatea biologică, sălbatică sau cultivată a unora dintre cele mai importante recolte ale omenirii. De asemenea, reprezintă un rezervor vital pentru plantele și animalele necesare medicinei.

Ariile protejate îmbunătățesc, de asemenea, calitatea vieții umane, în mod deosebit ca locuri de recreere, oferă oportunități pentru petrecerea timpului liber, sunt un antidot pentru stres și un loc pentru înțelegere și învățare. Mai mult, ele sunt o sursă de reînnoire mentală, psihică și spirituală.

Suprafața totală a ariilor naturale protejate din România este de aproximativ 20% din suprafața României.

Natura, prietena noastră

Prof. înv. primar Popescu Cornelia

Prof. înv. primar. Constantinescu Daniela

Școala de Arte și Meserii Argetoaia, Dolj

Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe și impresii prin contactul direct cu natura înconjurătoare. Fiecare contact cu mediul înconjurător îmbogățește vocabularul elevilor, permite formarea treptată a sentimentului de admirație și dragoste pentru natură. Copilul care a învățat să admire parcurile cu flori, să asculte murmurul unui izvor, să observe viața unei insecte, unei păsări, va deveni prietenul naturii, apoi protectorul ei.

Conținutul activității ecologice trebuie să fie simplu, accesibil înțelegerii copiilor. El diferă în funcție de mediul rural-urban, de așezarea geografică. În mediul rural, tradițiile folclorice românești prezintă elemente de conviețuire a omului cu natura. Copiii cunosc sub o altă formă relațiile din mediul înconjurător și au posibilitatea de a admira, trăi emoții puternice la contactul cu peisaje din medii diferite: acvatic, silvic, turistic. Împreună cu elevii, în excursiile, drumețiile și plimbările făcute am observat surse de poluare a pădurii, râului, câmpului, grădinii.

În pădurile din împrejurimile satului am desfășurat activități practice de plantare, sădire și întreținere, iar impresiile rezultate au fost notate într-un jurnal al micilor ecologiști, sub diverse forme: desene, fotografii, mesaje ecologice („Păstrați curățenia!”, „Ocrotiți natura!”).

De asemenea, copiii au alcătuit diferite colecții: de roci, de plante, au conceput machete pe care le-au folosit în amenajarea unui „colț al naturii” în sala de clasă.

În cadrul orelor de cunoașterea mediului am realizat cu elevii mici experimente ce s-au dovedit a fi foarte atractive. De exemplu, observarea plantelor puse la germinat le-a facilitat înțelegerea legăturii dintre om – plantă – apă – lumină. Același interes l-au manifestat și pentru animale, de aceea au fost preocupați de creșterea unor animale în locuri special amenajate, la „colțul viu” al clasei: acvariul, colivie.

Cum jocul este activitatea caracteristică copilăriei, am organizat numeroase jocuri didactice prin care elevii și-au verificat cunoștințele însușite. De exemplu, în jocul „Micii ecologiști”, copiii, împărțiți în două echipe, au primit un set de imagini pe care le-au așezat pe panou, după criteriile anunțate: imagini care reprezintă comportamente pozitive sub îndemnul „așa Da”, respectiv negative, sub îndemnul „așa Nu”, precum și identificarea condițiilor de dezvoltare pozitivă sau negativă a unor plante.

Excursia făcută în Parcul Romanescu din Craiova a constituit pentru elevi un prilej de a observa aspectele negative din mediu și de a-și manifesta dorința de igienizare a zonei. Ca urmare a dorinței lor, s-a derulat acțiunea „Prietenii curățeniei”. Această activitate a fost proiectată și realizată împreună cu Școala nr. 22 „Mircea Eliade” din Craiova printr-un parteneriat. Prin această activitate comună s-au stabilit factorii poluanți, s-a hotărât colaborarea cu părinții, s-au definit și clasificat deșeurile, în final reușind să sensibilizăm și alți vizitatori ai parcului.

Am convingerea că îndrumate cu responsabilitate de către adult, aceste acțiuni îl vor marca pe micul cetățean, candidat la făurirea societății de mâine, devenind un iubitor al Terrei, ocrotitor al vieții.

Dacă și școala continuă să implice pe copii în astfel de acțiuni, cu siguranță vor trăi un viitor echilibrat, format din oameni cu un profil moral ecologic bine conturat, care vor ști să preîntâmpine poluarea, degradarea mediului. Pentru că, așa cum ne îndeamnă J. Piaget, „Copilul trebuie să descopere el însuși adevărul acționând în mod practic, deoarece scopul școlii este de a forma creatori, inventatori și de a nu forma indivizi care să repete ceea ce au învățat generațiile precedente”.

Dragostea pentru natură trebuie să fie o componentă esențială a comportamentului uman. Mediul înconjurător reprezintă totalitatea factorilor externi în care se află ființele și lucrurile. Protejarea mediului este o problemă ce trebuie să-i intereseze nu doar pe ecologiști, ci pe toți: adulți și copii.

Planeta albastra – casa noastră

Prof. Kandert Stela

Școala Gimnazială „Silvania” Șimleu Silvaniei jud. Sălaj

„A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.”

E. Pora

Protecția naturii devine una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și cuprinde trei aspecte principale: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii, și păstrarea sau întreținerea zonelor depoluate.

Omul și mediul sunt entități inseparabile, existența omului fiind dependentă de mediu, iar factorii de mediu (aerul, apa, solul) se pot modifica, în urma folosirii lor de către om. Astfel apare poluarea, aspect implicit al vieții, în desfasurarea căreia unele produse, rezultate din procesele fiziologice și din activitatea omului și a animalelor, devin reziduuri care pot să incomodeze bunul trai în funcție de natura și cantitatea lor.

În acest sens, școlii îi revine importanta sarcină de natură inclusiv ecologică aceea că, încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura.

Au fost organizate cu copiii, activități de observare asupra mediului înconjurător, jocuri distractive, povestiri, activități practice, plimbări, excursii, discuții libere și convorbiri, au fost vizionate diafilme și diapozitive, toate acestea având ca scop educarea dragostei copiilor față de natură, a dorinței de a contribui la păstrarea frumosului, la educarea capacității de a respecta natura.

Totodată s-a urmărit și conștientizarea necesității de a economisii toate resursele naturale .

Copiii au fost antrenați la activități menite să contribuie la îngrijirea unor arbori, flori, a spațiului verde formându-și astfel deprinderi de protejare a naturii și un comportament civic adecvat.

Am acționat în primul rând pentru crearea unui cadru ambiental cât mai plăcut și ecologic în școală care să servească ca suport pentru organizarea activităților. În acest sens s-a amenajat în sala de clasă „Colțul verde al naturii” unde am amplasat diferite plante ornamentale pe care copiii le îngrijesc și le undă urmărind procesul lor de evoluție, de înmulțire, fiind încântați de frumusețea și coloritul florilor.

Pentru a crea o legătură mai stânsă între copii și elementele naturii am făcut mai multe plimbări în parcul din apropierea școlii, pe malurile Crasnei, râul care străbate orașul. Contactul direct cu natura a ajutat și la desfășurarea unor activități de observare a diferitelor specii de plante și arbori. Am urmărit astfel și educarea atitudinii ecologice față de mediul înconjurător. Le-am atras atenția copiilor asupra unor aspecte de distrugere a mediului : copaci tăiați, cu tulpina scrijelită, resturi menajere aruncate prin parc, deșeuri de hârtie, sticle sparte și ambalaje de plastic aruncate la întâmplare, iarba arsă etc.

Pentru a nu proceda astfel și a întări comportamentele pozitive atunci când am fost plecați cu copiii în excursii, ori în drumeții pe Măgura Șimleului, am strâns toate resturile gustării pe care am luat-o în mijlocul naturii controlând ca după noi să rămână totul curat.

Am încercat să insuflăm elevilor noștri preocuparea pentru ocrotirea mediului și combaterea poluării determinându-i astfel să înțeleagă efectul adesea negativ asupra sănătății noastre.

Pământul – comoara noastră

Prof. inv. prescolar Deaconu Elena

Grădinița cu Program Normal Sălătrucel Județul Vâlcea

Copiii vad natura ca o prietenă de-a lor care le dă lumină, căldură, mișcare. Dar și natura are nevoie de prieteni, ceea ce presupune necesitatea respectului față de aceasta.

Pentru a se putea stabili acest respect sunt necesare cunoașterea unor condiții esențiale mediului de viață umane cum ar fi: aerul, apa, hrana și nu în ultimul rând, pământul, solul.

De multe ori copiii pun întrebări legate de locul, timpul, cauza unor fenomene sau existența unor viețuitoare și plante într-un anumit mediu.

Această curiozitate față de natură ne ușurează trezirea interesului copiilor de a cunoaște natura, de a o înțelege, de a o ocroti și de a ajuta la salvarea ei.

La vârsta preșcolară, datorită particularităților de vârstă, se poate observa o activitate intensă de cunoaștere a noului.

În cadrul activităților de cunoaștere a mediului, a educației pentru societate și în cadrul activităților libere se pot organiza și desfășura o serie de activități atractive, accesibile cu caracter ecologic și sentimental. Scopul acestor activități de natură ecologică este de a trezi copiii dorința de a cunoaște lumea vie a universului, de a o iubi și ocroti.

Culorile, formele, ritmul și mișcarea prezintă o varietate deosebită a elementelor naturii. Acestea determină preșcolarii stări de bucurie, care statornicindu-se alcătuiesc și îmbogățesc atât conținutul afectiv al vieții preșcolarilor cât și reprezentări clare, precise.

Important este să contribuim prin întreaga noastră activitate la realizarea relației de prietenie a copiilor cu natura, considerând natura prietena copiilor dar și copiii să devină prietenii naturii ocrotind-o și iubind-o ca pe o prietenă adevărată.

Geo Bogza în scrierile de mare încărcătură emoțională cutreierând cărările acestei țări binecuvântată de Dumnezeu spunea: „Să privim încă o dată pământul acesta drag pe care foșnesc plopii și cântă ciocârliia, să-i arătăm mai mult decât oricând dragostea noastră... Să-i privim munții și păsările în norul de lumină ce s-a deschis asupra lui, să-l învăluim într-o dragoste mai adâncă și mai fierbinte”.

Grija față de mediu trebuie să fie o componentă esențială a dezvoltării morale, spirituale, sociale, și culturale a generațiilor actuale. Astăzi, mai mult ca oricând se impune educarea tuturor cetățenilor în spirit ecologic, în special a tinerei generații, deoarece aceasta va fi, pe lângă beneficiarul de mâine, factorul de decizie.

La vârsta școlară educația ecologică este la fel de importantă ca și educația intelectuală, morală, estetică deoarece le transmite copiilor cunoștințe despre mediul înconjurător, le formează deprinderi de a ocroti și proteja natura, le formează atitudini și comportamente corecte față de mediul înconjurător.

Întreaga activitate desfășurată în școală oferă copiilor un cadru optim de formare și dezvoltare a unei atitudini ecologice precoce care să permită manifestarea unor comportamente simple, civilizate în relațiile copiilor cu mediul.

Cu privirea îndreptată spre înaltul cerului adresăm un călduros apel celor care ne conduc destinele și tragem un semnal de alarmă: Voi oameni mari întoarceți-vă și chiar pentru o clipă în mijlocul naturii, simțiți-i pulsul și vibrația, ascultați-i strigătul înăbușit de durere care vă cheamă și vă imploră cu glas aproape stins: **SALVATI PLANETA ALBASTRĂ!**

Importanța educației ecologice în învățământul primar

Prof. Înv. Primar Joică Maria-Cristina

Școala cu Clasele I-VIII Sălătrucel Județul Vâlcea

Un vechi proverb chinezesc spunea: “Dacă te gândești la anul care va urma, plantează un copac! Dacă te gândești la secolul care va urma, educă copiii!” pentru atingerea acestui țel, o importanță deosebită o are sistemul educațional. Acest sistem educațional este menit să dezvolte conștiința ecologică a oamenilor, în așa fel încât fiecare membru al societății să devină conștient de locul și rolul său în natură.

Educația cu privire la ocrotirea naturii se poate realiza cu succes aproape la toate disciplinele școlare, accentuându-se astfel caracterul interdisciplinar și transdisciplinar al acesteia. Instituțiile de învățământ au obligația de a organiza o vie și susținută mișcare de ocrotire a mediului, iar copiii pot să formeze marele val de apărători ai naturii. Adevărata educație în materie de ecologie își va atinge scopul când se va reuși ca tânăra generație, viitorul de mâine, să fie convinsă de necesitatea ocrotirii naturii și va deveni factorul activ în acțiunea de împăcare a omului cu natura. Educația ecologică trebuie să dezvolte la nivelul întregii populații atitudini de respect și responsabilitate față de resursele naturale în vederea ocrotirii lor.

Protecția și conservarea mediului este o problemă globală, fundamentală și constituie obiectul cooperării statelor și a altor entități teritoriale, având obligația de a supraveghea și evalua starea mediului, de a interveni pentru prevenirea și repararea deteriorării acestuia. Educația în domeniul ocrotirii naturii trebuie să înceapă din copilărie și să fie continuată în timpul anilor de școală, cât și în afara școlii.

Înconjurat de performanțe tehnice din ce în ce mai sofisticate, omul modern, simte în același timp nevoia de a stabili legături subtile cu mediul înconjurător.

Formarea culturii ecologice elementare a copiilor de vârstă școlară va fi posibilă prin: antrenarea și implicarea copiilor în activități practice de orientare ecologică; utilizarea principiilor didactice generale: sistematic, complex și acțional; organizarea activităților educativ – cognitive și practice în baza conexiunii interdisciplinare și intradisciplinare. Copilul care a învățat de mic să admire parcurile cu flori, să observe viața unei insecte, obiceiurile unei păsări va deveni prietenul naturii, ocrotitorul ei. Educația elevilor în spiritul protecției mediului este o sarcină primordială a școlii și a familiei, dar și a celorlalți factori educativi. Trebuie formate convingeri care se vor materializa în conduite, trebuie oferite exemple.

Pentru a-i învăța pe elevi să iubească natura, trebuie să-i facem pe aceștia să înțeleagă atât cu mintea, cât și cu sufletul, că natura ne este prietenă. Se ajunge prin studiul cunoașterii mediului la formarea și educarea unei conduite școlare, care presupune acțiuni pentru conservarea, ocrotirea și protejarea naturii.

Interesul copiilor de a pătrunde în tainele naturii trebuie stimulat prin diverse activități în care aceștia să nu se limiteze să fie simpli spectatori. Astfel, cu ocazia Zilei Pământului, am desfășurat o activitate practică, în care elevii au confecționat ecusoane, stegulețe cu mesaje ecologice și coifuri din ziare vechi. Apoi, am organizat activități de ecologizare a spațiilor din imediata apropiere a școlii noastre. La nivelul școlii, s-a inițiat și desfășurat, lunar, concursul „Cea mai curată clasă”.

În urma activităților desfășurate cu elevii pe teme ecologice, am constatat că aceștia sunt mai implicați în procesul de învățare atunci când văd importanța subiectului pentru ei. Dezvoltarea armonioasă, fizică și intelectuală a ființei umane este posibilă numai într-un mediu curat, lipsit de poluare. Degradarea mediului de viață prin zgomote, praf, substanțe toxice sunt cauze ale unor boli grave care afectează sistemul nervos. Astfel de activități oferă copiilor posibilitatea de pregătire și înțelegere corectă a fenomenelor naturale percepute.

La copil, simțul responsabilității se concretizează prin insuflarea dorinței de a îngriji, proteja și ocroti tot ce-l înconjoară. Rolul major revine dascălilor care, încă de la intrarea copiilor în școală, îi vor ajuta să conștientizeze că toți oamenii au datoria protejării mediului în care trăiesc. În cadrul lecțiilor de educație ecologică sau în cadrul activităților extracurriculare, elevii trebuie dirijați să cunoască și să ocrotească elementele mediului înconjurător și să ia atitudine față de cei care încalcă regulile. Atitudinea

față de natură este o problemă de cultură, de educație, de civilizație și este datoria noastră, a dascălilor, să-i învățăm pe elevi cum să ocrotească acest ” templu cu stâlpi verzi”: Pământul.

Este important ca elevul să iasă în natură, să vizioneze emisiuni documentare despre mediul înconjurător, să amenajeze și să îngrijească spațiile verzi, din clasă și din afara ei. Copiii trebuie îndrumați să observe și să-și pună întrebări asupra unei probleme de poluare și degradare a mediului (aruncarea gunoaielor la întâmplare, poluarea râurilor prin deversări de substanțe toxice).

Degradarea continuă a mediului ne obligă să luăm atitudine, până nu este prea târziu, să luptăm. Copiii ar putea să-și aleagă să petreacă timpul liber în mijlocul naturii care oferă tuturor surse inepuizabile de recreare și meditație, de reconfortare fizică și psihică, de încântare a ochiului și minții.

Educația privind mediul este un proces care are ca scop îmbunătățirea calității vieții prin asigurarea oamenilor cu „uneltele” de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația de mediu poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea calității mediului.

„Natura și educația sunt asemănătoare, căci educația transformă pe om și prin această transformare creează natura”.

Bibliografie

1. Elena Dincă, *Copiii și natura – educație ecologică și de protecție a mediului*, Editura Caba Educațional, București, 2008
2. Vlad Iordache, Florinela Ardelean, *Ecologie și protecția mediului*, Editura Matrixrom, București, 2007
3. Silviu Neguț, *Un singur Pământ – omul și mediul înconjurător*, Editura Albatros, București, 1978

Să protejăm natura

Educ. Sandu Narcisa

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea

Problema raportului dintre om și mediul ambiant nu este nouă. Ea a apărut o dată cu cele dintâi colectivități omenești, căci omul cu inteligența și spiritul creator care îl definesc, nu s-a mulțumit cu natura așa cum era ea, ci a pornit cu curaj și tenacitate la opera de transformare a ei potrivit nevoilor sale.

Multiplicându-se neîncetat, specia umană a adăugat peisajului natural priveliști noi, prefăcând mlaștini și pământuri întelenite în vai roditoare, ținuturi aride în oaze de verdeață, a creat noi soiuri de plante de cultură și a domesticit animale sălbatice.

Până aici, echilibrul natural nu a avut de suferit decât, poate, pe arii foarte restrânse, care nu puteau afecta ansamblul. Cotitura a intervenit o dată cu revoluția industrială și, mai cu seama, cu noua revoluție tehnico-științifică, grație căreia avioane și rachete brăzdează, astăzi, văzduhul și străpung norii, nave tot mai mari și mai puternice despica luciul marilor și al oceanelor, cascade de hidrocentrale transformă puterea apelor în salbe de lumină, în energie ce alimentează parcul de mașini în creștere vertiginoasă. Într-un cuvânt, știința și tehnica modernă, sporind nemăsurat puterea omului, au ridicat, în medie, nivelul de viață de pretutindeni. Sub impactul dezvoltării economice au fost poluate, mai mult sau mai puțin grav, solul, apa și aerul, au dispărut sau sunt pe cale de dispariție multe specii de plante și animale, iar omul este confruntat la rândul lui cu diverse maladii cauzate de poluare, fenomen ce cuprinde astăzi toate țările și continentele. S-a calculat că în timp de un deceniu, devierile civilizației au provocat mediului natural pagube mai mari decât într-un mileniu.

Nu mai puțin important este rolul pădurii ca factor de regularizare a cursurilor râurilor.

De asemenea, pădurea este menită să asigure cerințele de agrement și turism, tot mai accentuate în condițiile vieții moderne, mediul biofizic indispensabil localităților balneoclimaterice, conservarea multor specii de plante și animale foarte utile etc.

Într-un cuvânt, fără păduri suficiente, dezvoltarea și, la urma urmelor, viața însăși nu sunt posibile. Astăzi, când pădurile ocupă cam o treime din suprafața uscatului (circa 4 miliarde de hectare), pe plan mondial își face loc părerea că aceasta reprezintă un minimum necesar, sub care omul nu-și poate permite să coboare. În condițiile când rămân de răscumpărat fața de pădure greșeli multe și vechi, când un singur automobil, parcurgând 1000 de kilometri, consumă o cantitate de oxigen suficientă unui om pe timp de un an, iar râurile dezlănțuite fac tot mai mari ravagiile, spălând nemilos ce a mai rămas din fertilitatea solului, exploatarea nerațională a resurselor forestiere a devenit un lux.

Educația ecologică- componentă vitală a educației

Prof. Lupu Aurelia- Carmen

Școala cu clasele I-VIII Nr. 13 Timișoara

„Dacă te gândești la ziua care va urma, ia-ți mâncare.

Dacă te gândești la anul care va urma-plantează un copac.

Dacă te gândești la secolul care va urma-educă copiii.”

(Proverb chinezesc)

Pentru a trăi pe pământ, omul are nevoie de existența stabilă, continuă a unui mediu favorabil de viață, capabil să-i asigure existența fizică și să-i ofere posibilitatea dezvoltării sale intelectuale, morale, sociale și spirituale.

Trebuie să-i determinăm pe elevi să înțeleagă că omul este inseparabil de mediul său și că efectele negative ale acțiunilor sale se repercutează asupra lui însuși.

Pentru realizarea educației ecologice există câteva obiective centrale, dintre care amintim:

- educarea capacității de a ocroti, proteja și respecta natura;
- cultivarea dragostei pentru Terra cu tot ce are (apă, animale, plante);
- conștientizarea capacității de a economisi apa, energia electrică, lemnul, etc.;
- educarea copilului în sensul păstrării sănătății mediului natural în care trăiește;
- antrenarea activității menite să contribuie la îngrijirea unor arbori, a fiecărui metru de spațiu verde pe care îl au la dispoziție;
- formarea unui comportament etic și a deprinderilor de păstrare și iubire a naturii.

Într-o lume tot mai grăbită, în care timpul pare „a nu mai avea răbdare”, natura își cere drepturile. Nimic nu este prea mult când este vorba despre sănătatea noastră și a mediului în care trăim.

Pe copii trebuie să-i învățăm că pacea, sănătatea și natura sunt bunurile cele mai de preț ce trebuie apărute deopotrivă.

Să le formăm copiilor o gândire interdisciplinară, cu bătaie lungă, predictivă, la scară planetară, legată de păstrarea nealterată a naturii, care este bunul generațiilor viitoare.

Elevul trebuie ajutat :

- să înțeleagă că omul este inseparabil de mediul său și că efectele negative ale acțiunilor sale se repercutează asupra lui însuși;
- să obțină cunoștințele de bază necesare soluționării problemelor mediului său imediat;
- să judece responsabilitățile individuale și colective, să se angajeze în obținerea cooperării în linia rezolvării unor probleme;
- să realizeze acțiuni concrete dar și reflecție aprofundată asupra soluțiilor preventive, de perspectivă .

„O omenire ruptă de natură reprezintă o imposibilitate și un nonsens, întrucât nu ar putea supraviețui”

(Silviu Neguț)

Bibliografie

1. Ionescu, A., „Ecologie și societate”, Editura Ceres, București, 1991
2. Văideanu, G., Educația la frontiera dintre milenii, Ed. Politică, București, 1988

Apa între materie și spirit

Prof. Dăncău Monica-Adriana

Școala cu clasele I-VIII Anton Pann, Râmnicu Vâlcea, Jud.Vâlcea

Apa, așezată sub simbolismul totalității virtualităților, ea fiind fons și origo, matricea tuturor posibilităților de existență, este primul element și cel mai bogat în reprezentări. Apa este principiu al nediferențiatului și al virtualului, temelie a oricărei manifestări cosmice, receptacol al tuturor formelor și al tuturor germenilor, apele simbolizând substanța primordială din care toate formele se nasc și în care toate se întorc, prin regresivitate sau cataclism. Comparată sau asimilată lunii, apa, prin excelență fluidă, este prototipul apei vieții sau apei vii.

Apa reunește formele mitice ale aceleiași realități metafizice și religioase: în apă rezidă viața, vigoarea și eternitatea. Apa purifică și este purificatoare, are o valoare morală: ea devine substanța însăși a purității (de aici și simbolistica botezului). Dicționarul de simboluri reduce semnificațiile simbolice ale apei la trei teme dominante: origine a vieții, mijloc de purificare și centru de regenerare. Ca masă nediferențiată, apa reprezintă infinitatea posibilităților, ea conține tot ceea ce este virtual, tot ce încă nu are formă, sămânța primordială, toate semnele unei dezvoltări ulterioare. În multe credințe precristine apa este prag între lumea viilor și a morților, între spiritual și material, apa are și puteri distrugătoare (potopul), având funcție purificatoare.

Apa este un compus chimic al hidrogenului și al oxigenului, fiind unul dintre cei mai importanți solvenți. Este una din substanțele cele mai răspândite pe Terra, formând hidrosfera, unul din învelișurile Pământului, cel mai important pentru întreținerea vieții. Apa se găsește sub mai multe stări de agregare și în locuri variate. Apa sărată există în oceane și mări; apa dulce în stare solidă se găsește în calotele polare, ghețari. În atmosferă, apa se găsește sub forma gazoasă, intrând în componența norilor sau chiar în umiditatea aerului. Pe întreaga planetă, apa se află într-o continuă modificare, numită „ciclul apei” sau „circuitul apei în natură”, element de studiu al meteorologiei și al hidrologiei.

Apa potrivită consumului uman se numește apă potabilă. Datorită creșterii populației, de-a lungul timpului, precum și a folosirii resurselor de apă potabilă, problema apei utilizabile a devenit o problemă vitală a omenirii. Apa este esențială pentru toate formele vieții. Corpul uman conține apă în proporție de două treimi, iar un om are nevoie zilnic de 2,5 litri de apă pentru a supraviețui. Orice persoană bea în decursul vieții peste 60.000 de litri de apă. S-a demonstrat științific că, un om care pierde aproximativ 20 la sută din cantitatea de apă din corp, fără să o înlocuiască, poate muri.

Omul și toate celelalte organisme vii depind de apa. Apa constituie elementul vital în multe din procesele metabolismului din interiorul organismului. Cantități semnificative de apă ajută la producerea digestiei. De exemplu, unele bacterii pot intra într-o stare aparentă de moarte pentru o perioadă nedeterminată, atunci când sunt deshidratate, ca mai târziu să revină la viață, când ajung într-un mediu umed.

Apa este o nevoie organică, fiind capabilă să astâmpere o parte din simțuri pentru a lăsa sufletul să se manifeste. Băile și înotul sunt benefice psihicului uman întrucât acestea destind și-l eliberează de

energia negativă acumulată. În apă au loc schimburi de energie, deci este un conductor. Acest confort îl resimte și fătul în lichidul amniotic în viața intrauterină.

Apa este un element foarte întâlnit și foarte puternic în vise. Însemnătatea este diferită în funcție de starea persoanei care visează. Apa este un simbol spiritual reprezentând “apa vieții” sau “curgerea vieții”. Întinderi mari de apă simbolizează experiențe inconștiente ale minții și sufletului. Apa reprezintă emoții; apa limpede simbolizează noroc și prosperitate pe când apa tulbure simbolizează vești proaste (boală sau chiar moarte).

Freud a precizat că din moment ce unele lichide sunt parte din actul sexual, apa poate avea conotații sexuale.

În lexicologie, apa are ca sinonime: inundație, izvor, irigație, ocean, apa mării, mare, lac, fântână, fluviu, pârâu, val, ocean. Astfel câmpul semantic și simbolic poate fi mărit la infinit întrucât în fiecare din aceste situații capătă funcții și calități diferite.

În istorie, civilizațiile s-au dezvoltat cu precădere în zonele în care existau surse de apă. Civilizațiile antice s-au format pe malurile râurilor sau mărilor; Mesopotamia, leaganul civilizației este situată între două râuri, Tigru și Eufrat; Egiptul antic a înflorit pe malurile Nilului, care datorită revărsărilor sale oferea oamenilor un pământ prielnic pentru agricultură.

În mitologie, apa este un element primordial, simbol al vieții, al regenerării și al purității. Lumea apelor, a mărilor este diferită de cea a uscatului, a oamenilor, având tărâmurii și adâncimi necunoscute și mistice. Așa se explică mulțimea creaturilor fabuloase, considerate a trăi în ape.

Lumea apelor era protejată de ființe magice și guvernată de zeii apelor. Oamenii trebuiau să aducă ofrande acestor zei înainte de a porni pe mare pentru a nu atrage asupra lor mânia apelor. În aproape toate mitologiile, lumea oamenilor se întindea până la marele ocean ce o înconjură. Dincolo de acest ocean urma capătul lumii. În mitologia nordică, în adâncul oceanelor exista o lume a morților condusă de Ran, dar unde mergeau doar cei înecați. Apa are funcție justițiară alegând pe cei păcătoși sau pe cei dreți, are rol de vameș alegându-și ofrande, dar și un spațiu al liniștii și al odihnei veșnice.

În concepția multor popoare se susține că omul a fost făurit din apă și pământ, elemente ce alcătuiesc lumea însăși. Omul este o miniatură a lumii prin armonizarea apei cu pământul exemplul fiind mitul Zeiței Afrodita care ia naștere din spuma mării și sângele lui Uranus. Această geneză spectaculoasă pune în evidență caracterul pur, sublim al elementului apă.

În mitologia românească, apa este element al vitalității, al regenerării și al învierii. Această caracteristică e bine evidențiată în basmele românești unde întâlnim “apa vie”, element energizant, al renașterii. În opera “Povestea lui Harap-Alb” de I. Creangă, personajul este salvat de jurământul dat Spânului prin utilizarea elementelor magice: “apă vie” și “apă moartă”. Apa este simbol al nemuririi, al tinereții veșnice și al invincibilității, exemplu Stixul din mitologia greacă, dar și în mitologia română “fântâni ale tinereții”. Apa are și forță distrugătoare întâlnită în mitul potopului, având funcție justițiară pentru ai pedepsi pe cei păcătoși și de selecție, întrucât doar cei credincioși și în comuniune cu divinitatea vor fi salvați. Poate fi socotită și element apocaliptic, al sfârșitului, al involuției și morții Universului. În basmul “Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte” apa devine simbol al amintirii și al plângerii, o ruptură între real și imaginar, între vis și realitate, între utopic și concret. Este substanța care trezește personajul la viață din vis întrucât este încărcată de cunoaștere, de informații, amintiri și sensibilitate.

Apa este simbol al oglinzii în care se reflectă dublul, spațiu în care se întâlnesc și se intersectează cosmicul cu terestru, prag și poartă spre cer și pământ. Apa este un element al metamorfozei, având puteri seducătoare de absorbție a sinelui precum în mitul lui Narcis unde acesta este atras de propria lui imagine refectată în oglinda apei.

Apa este un element transcendental în lumea morților precum râul Styx din mitologia greacă, în care sufletul trebuie să treacă această apă pentru a intra în lumea morților. Această credință se poate regăsi și astăzi în ritualul înmormântării când defunctului I se pun bani cu care să-l plătească pe luntraș, iar sicriul este trecut peste mai multe pânze care simbolizează podurile din cealaltă lume.

Apa poate fi curgătoare și stătătoare, astfel capătă noi simboluri. Apa curgătoare poate fi asociată cu mișcarea, progresul, inovația, cu timpul care se scurge neîncetat, cu trecerea, călătoria, căutarea noului, în timp ce apa stătătoare este simbol al liniștii, al siguranței, al tradiției, al purității spirituale, al păcii. Aceste

simboluri sunt bine reprezentate în poeziile eminesciene (ex. Lacul, Curgerea apelor), dar și în poeziile bacoviene. La Blaga simbolul se intelectualizează, devine metaforă, simbol al cunoașterii, inspirație, mister (ex. Vol. La cumpăna apelor). Apa susține sonoritatea și muzicalitatea încântând sau îngrozind auzul, apa este energie și mișcare, creație și increat. Pentru Ion Barbu fundul apei este locul în care se intersectează poezia cu muzica și geometria, ieșirea din cotingent, zbor invers, enigmă. În nuvelele fantastice “Pescarul Amin”, “Loștrița” de Mircea Eliade apa devine un tărâm fantastic, o chemare pentru depășirea și ruperea limitelor, a cenzurii puse de divin, un spațiu al învăluirii în mister accesibil doar inițiaților, pentru care dezvăluirea lui înseamnă intrarea în nebunie și în moarte.

Apa pune în mișcare grupuri de imagini, ajutând la asimilarea intimă a realului dispersat în formele sale. De-a lungul timpului, umanitatea și-a reprezentat prin diverse feluri modelele sale intime de gândire, sensibilitate, devenire sau existență dintr-o dorință mistică neexplicată, de a-și apropia în orice fel natura, transcendentul sau de a-și explica ființarea.

Bibliografie

1. Bârlea Ov., *Folclor românesc*, vol. I Ed. Minerva, București, 1981
2. Caraman P., *Pământ și apă*, Ed. Junimea, Iași, 1984
3. Eliade Mircea, *Aspecte ale mitului*, Ed. Univers, București, 1978
4. Evseev I., *Dicționar de simboluri și arhetipuri culturale*, Ed. Amarcord, Timișoara, 1994
5. Kernbach V., *Dicționar de mitologie generală*, Ed. Albatros, București, 1983
6. Oișteanu A., *Motive și semnificații simbolice în cultura tradițională românească*, Ed. Minerva, 1989
7. Pamfile T., *Mitologia românească*, Academia Română, București, 1916

Igiena mediului înconjurător Proiect Leaf- “Minunile pădurii”

Prof. înv. primar Ungureanu M. Carmen- Ionela
Școala Națională “Oprea Iorgulescu” Câmpulung, jud. Argeș

“Binecuvântată să fie pădurea noastră, care ne-a fost ca un frate, ne-a adăpostit, ne-a ajutat să trăim și să ne apărăm. Dar noi n-am știut să o cruțăm așa cum se cuvine s-o păstrăm, nu numai ca o frumusețe și o avere, dar și ca izvor imens de sănătate. Am făcut greșeli multe și mari... Să privească cineva râpăle din atâtea părți ale dealului și muntelui și va înțelege vina noastră. Am început să reparăm în ultimul timp, dar rănilor se vindecă foarte încet și cer timp îndelungat...”

(Constantin C. GIURĂSCU- „Istoria pădurii românești”)

ARGUMENT: Acest program își propune antrenarea elevilor din școala noastră să militeze pentru protecția pădurilor. Acțiunea are rolul de a-i conștientiza pe copii, părinți etc. privind importanța pădurii pentru menținerea vieții pe pământ. În prezent, ea reprezintă cel mai important stâlp de rezistență, deși slăbit de acțiuni umane culpabile, al întregului sistem ecologic din spațiul nostru geografic.

REZUMAT:

Pornind de la orele de Educație civică și Științe desfășurate în cadrul școlii, elevilor li s-a deschis interesul și dragostea către pădurea românească. Atrăși de frumusețea și bogăția ei, copiii au fost dornici să o cunoască mai bine, sugerând drumeții, excursii în aer liber. Orașul nostru, Câmpulung- Muscel, fiind așezat într-o superbă depresiune, înconjurată de dealuri și munți, ne-a oferit posibilitatea organizării deselor plimbări în natură, farmecul pădurilor inspirându-i apoi și în lucrările realizate în orele de Educație plastică și Abilități practice.

Într-un mod deosebit de atractiv pentru ei au învățat să cunoască și să ocrotească natura, să iubească plantele și animalele, să aibă un comportament adecvat față de mediul înconjurător și chiar să ia atitudine față de cei care îl distrug.

Pentru atingerea obiectivelor propuse elevii au întocmit portofolii, ierbare, postere, pliante, colaje, desene etc., s-au întrecut în concursuri de cultură generală pe teme ecologice, au mers în excursii, vizite, drumeții dar și vizite la Muzeul orașenesc Câmpulung.

Sursele de documentare au fost din cele mai variate: reviste, albume tematice, CD-uri educaționale, povestiri despre plante și animale, cântece, legende. Fiind mari pasionați de calculatoare, acestea au fost utilizate în mod util, pe Internet găsind multe articole, informații valoroase despre pădure, despre măsurile și activitățile întreprinse de alți copii, de la alte școli din țară și străinătate, pe linia prevenirii dezastrelor ecologice, a protejării naturii și a vieții în mod special...

DETALIEREA DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚILOR

Titlul activității	CONȚINUTURI	RESURSE	
		Informaționale	materiale
Împreună suntem mai puternici;	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Constituirea comitetului de mediu (grupul de elevi participanți la proiect) ➤ Stabilirea locului de desfășurare (pădure, parc, curtea școlii) ➤ Formarea și organizarea echipei de proiect, precum și a unui comitet de evaluare a proiectului; ➤ Stabilirea activităților ce se vor desfășura pe întregul an școlar; ➤ Popularizarea inițiativei, a proiectului la nivel de școală, familie, presă, comunitate locală. 	<ul style="list-style-type: none"> - regulamentul programului LeAF; - plianti 	<ul style="list-style-type: none"> - hârtie - carioci - culori - acuarele
S-au auzit a toamnă pădurile	<p>Drumeții în pădurile și parcurile din zona orașului Câmpulung;</p> <p><u>Activ. interdisciplinară:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Științe: ”Pădurea, toamnă”; 2. Ed. muzicală: ”A ruginit frunza din vii”; 3. Ed. tehnologică: colectarea materialelor pentru temele următoare; <p>Expoziție cu lucrările elevilor sub genericul: “<i>Darurile naturii</i>”;</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ilustrații, atlase (botanice și zoologice), plante cu aspecte de toamnă etc. 	<ul style="list-style-type: none"> - punguțe pt. Colectarea materialelor; -frunze, flori, seminte, dovleci, hârtie, lipici, pensulă etc.
Pădurea- izvor de sănătate	<ul style="list-style-type: none"> - elaborarea unui regulament cu norme și reguli de ocrotire, protejare a mediului înconjurător; - realizarea afișelor ecologice: „Micii ecologiști”, „EcoMAN salvează pădurea etc; 	<ul style="list-style-type: none"> - pliante; - broșuri; - ghid cu norme și reguli; 	<ul style="list-style-type: none"> - hârtie glasată; - carioci; - lipici.
Iarna și frumusețile pădurii	<ul style="list-style-type: none"> -realizarea unor căsuțe pentru păsările care iernează la noi confecționate din deșeuri (lemn, material plastic, metale, etc.); - fixarea căsuțelor în pomii din parcul apropiat școlii; - observarea naturii în perioada iernii; 	<ul style="list-style-type: none"> -atlas de biologie -informatii din rev. ”Doxi”, mici enciclopedii școlare etc 	<ul style="list-style-type: none"> deșeuri de lemn; -plastic; -cuie, ciocan sfoară;

Din minunile pădurii	<ul style="list-style-type: none"> • Lecție de geografie – <i>Cunoașterea pădurii</i> • Lecție de științe– <i>Padurea- mediu de viata</i> • Lecție de desen – <i>Culorile pădurii</i> • Vizita la Muzeul orășenesc Câmpulung unde există o expoziție de animale împăiate. 	<ul style="list-style-type: none"> -atlas de biologie -CD-uri educaționale; - enciclopedii școlare etc 	<ul style="list-style-type: none"> - hârtie - carioci - culori - acuarele
„De vorbă cu o frunza”;	<ul style="list-style-type: none"> - activ. interdisciplinară:” <i>Diversitatea plantelor și animalelor</i>” (Științe) - „<i>Nevoia de plante și animale</i>” (Ed. civică); -pictura pe teme la alegere (pomi și frunze)- Ed. plastică; -Compuneri libere (Limba română). 	<ul style="list-style-type: none"> -atlas de biologie -CD-uri educaționale; 	<ul style="list-style-type: none"> -pensula, acuarele, foarfeca, lipici; - hârtie - carioci
„Mens sana in corpore sano”;	<ul style="list-style-type: none"> -necesitatea înțelegerii rolului pădurii, plantelor pentru sănătatea oamenilor; - activitate de ecologizare; - amenajarea unui „colț verde”, cu flori multicolore, în incinta clasei și în curtea școlii; 	<ul style="list-style-type: none"> -atlas biologie; -pliante cu informații utile pt. întreținerea florilor de interior și de grădină; 	<ul style="list-style-type: none"> -unelte agricole, răsaduri de flori; -stropitori.
<u>„5 IUNIE</u> <u>- ZIUA</u> <u>MONDI-ALĂ</u> <u>A MEDIU-</u> <u>LUI</u> ”	<ul style="list-style-type: none"> - activ. de ecologizare; - lecție de Ed. plastică în pădurea din apropierea școlii și în parc; - lecție de Ab. practice: „<i>Animale din hârtie</i>”; - expoziție cu lucrările elevilor: „<i>Minunile pădurii</i>”; - concursuri pe teme ecologice: „<i>ECOMAN salvează planeta</i>”. 	<ul style="list-style-type: none"> -informații culese din revite, ziare, internet despre ziua mediului; 	<ul style="list-style-type: none"> -cele necesare pt. ed. plastică;
Copiii-prietenii de nădejde ai pădurii?	<ul style="list-style-type: none"> - evaluarea întregului proiect cu participarea celor implicați; - popularizarea rezultatelor proiectului (realizări, nereușite) la nivel de școală, familie presă, comunitate locală; 	<ul style="list-style-type: none"> -rapoartele întocmite de comitetul de monitorizare ; 	<ul style="list-style-type: none"> -album fotografic; -expoziție cu lucrări;

Atitudine ecologică la vârsta preșcolară

Prof. Șorlei Daniela Ioana

Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea

Grija față de mediu trebuie să fie o componentă esențială a dezvoltării morale, spirituale, sociale și culturale a generațiilor actuale.

Copiii sunt cea mai mare resursă umană a oricărei culturi. În ceea ce privește educația mediului, **copiii** sunt un grup foarte important deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor naturale. Iată de ce se impune încă de la vârsta preșcolară educația ecologică!

Preșcolarii sunt la vârsta descoperirilor: învață culorile privind cerul, iarba, florile, micile vietăți și animalele sunt personajele din poeziile, poveștile și cântecele preferate, toate lucrurile din mediul înconjurător au o poveste pentru ei.

Copiii trebuie să se apropie cu dragoste de natură și să învețe s-o ocrotească. La această vârstă se pun bazele primelor cunoștințe, deprinderi, în ceea ce privește cunoașterea omului, a mediului înconjurător și a relației dintre aceștia, având convingerea că putem să trezim interesul copiilor pentru tot ce-i înconjoară și să le formăm o atitudine pozitivă față de mediu.

În acest context, în cadrul **activităților instructiv educative** un rol important îi revine **cadrelor didactice**. Este bine să-i învățăm pe **copii** să-și mențină curiozitatea pentru tot ceea ce ne înconjoară, să o transformăm în interes de cunoaștere, permanent dezvoltat prin crearea de situații care să le permită și să-i stimuleze spre noi căutări, noi experiențe, întrebări.

În scopul formării unui **comportament ecologic**, care să permită copiilor să acționeze în folosul naturii, trebuie să ne axăm pe următoarele obiective:

- dezvoltarea capacității de cercetare, explorare, investigare a mediului; cunoașterea ființelor și fenomenelor din mediul înconjurător și caracteristicile acestora;
- înțelegerea necesității protejării mediului;
- identificarea unor reguli și norme de comportament ecologic în diverse situații;
- creșterea dorinței de a ocroti, respecta și proteja natura prin implicarea copiilor în activități cu caracter experimental și demonstrativ;
- manifestarea disponibilității copiilor de a participa la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului aplicând cunoștințele dobândite.

În educarea deprinderilor de atitudine ecologică față de mediul înconjurător și natură noi, educatoarele, ne-am ocupat de următoarele aspecte: păstrarea curățeniei în curtea grădiniței, în parcuri, păduri cu diverse prilejuri; menținerea integrității arborilor și florilor; plantarea de pomi, de flori și îngrijirea lor; participarea copiilor la activități practice de protejarea mediului.

Prin metodele folosite (conversația, explicația, observația, experimentul, problematizarea, studiul de caz, învățarea prin descoperire, jocul de rol) copiii au înțeles modul de funcționare a mediului, problemele cu care se confruntă datorită varietății factorilor de poluare precum și necesitatea implicării de la cea mai fragedă vârstă în rezolvarea problemelor de mediu. Activitățile desfășurate au deschis calea spre cunoaștere a copiilor, le-a facilitat însușirea noțiunilor despre mediu deoarece s-a pus accentul pe folosirea cunoștințelor în contexte variate, pe rezolvarea de situații-problemă, situații-experiment, pe dezvoltarea gândirii și a raționamentelor specifice.

Protecția mediului înconjurător, obiectiv prioritar al educației ecologice

Prof. Înv. Preșc. Stănescu Mihaela
Grădinița Nr. 2 Schitu Golești Județul Argeș

În contextual marilor transformări, se impune ca o condiție necesară, formarea omului nou, înarmarea copiilor cu o concepție sănătoasă despre lume și viață, de a interpreta just fenomenele și transformările ce au loc în natură.

Bazele concepției despre lume nu se reduc numai la înțelegerea științifică a fenomenelor naturale, ci implică și cultivarea încrederii în posibilitatea omului de a cunoaște și a transforma lumea.

Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe și impresii prin contactul direct cu natura înconjurătoare. Fiecare contact direct cu mediul înconjurător îmbogățește vocabularul copiilor, permite formarea treptată a sentimentului de admirație și dragoste pentru natură.

Copilul care a învățat să admire parcurile cu flori, să asculte murmurul izvoarelor, să observe viața unei insecte sau a unei păsări, va deveni prietenul naturii, apoi protectorul ei. Dornici de a cunoaște, de a vedea, de a parcurge cu ochi vieții, frumusețea naturii, copiii trebuie sensibilizați prin organizarea a cât mai multor plimbări în natură.

Numai dacă preșcolarul reușește să aprecieze frumosul din natură, reușește să-l păstreze nealterat iar demersul nostru educativ poate fi considerat un pas în efortul general de protejare a Terrei

După mulți ani petrecuți la grupă, am observat dorința copiilor de a afla informații despre mediul înconjurător, condițiile de viață ale plantelor, găzelor, animalelor, cât și modul cum se succed anotimpurile.

De aceea, în educație trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru mediu în tot ceea ce ne înconjoară. Pentru a-i educa în acest sens, mai întâi educatorul trebuie să fie cel ce iubește și protejează mediul, să aibă o conștiință ecologică bine conturată, tocmai pentru ca acțiunile pe care le desfășoară pe această temă, să fie eficiente și credibile în fața copiilor.

Preșcolarii trebuie să realizeze și să fie tot mai conștienți de problemele mediului înconjurător deoarece aparțin lumii întregi, fiecăruia dintre noi. Dorința noastră este ca preșcolarii să pătrundă tainele pădurii, să poată stopa mutilarea laboratorului dător de viață, sănătate, odihnă și bună dispoziție, pentru că numai așa vor putea mirosi în voie o floare, vor asculta trilul păsărelelor, ori susurul izvoarelor. De aceea, copiii de la grădinițele noastre, au realizat diferite activități de colaborare cu alte grădinițe, în cadrul cărora au desfășurat diverse acțiuni care au avut următoarele concluzii-mesaje, adresate oamenilor mari:

Opriti defrișarea pădurilor care aduc după sine calamități, inundații și nesfârșită durere!

Opriti vânatul păsărilor și animalelor pentru a menține echilibrul ecologic!

Opriti-vă oameni, nu-i mai faceți rău naturii, ocrotiți-o, salvați-o, căci numai ea, natura este dătoare de viață; noi oamenii suntem un model pentru copiii din jurul nostru, iar copiii copiilor noștri vor avea motive de speranță, de bucurie, iar zâmbetul lor fericit va fi ca o mulțumire pentru că i-am ocrotit.

Ocrotind natura, de fapt ocrotim oamenii de pe această planetă dând speranță copiilor că pot visa sub cerul senin, brăzdat de stoluri de păsări ce zboară fericite prin văzduh.

Natura nu este numai a noastră și noi nu putem să dispunem de ea așa cum dorim pentru că o avem în păstrare și pentru generațiile viitoare.

Prin activitățile desfășurate în grădiniță am urmărit :

- să conștientizez necesitatea păstrării unui mediu curat și sănătos;
- să măresc interesul copiilor pentru Terra, pentru frumusețile ei;
- să educ copiii pentru păstrarea unui mediu curat acolo unde locuiesc;
- să formez o atitudine dezaprobatore față de cei care nu păstrează mediul curat, care nu ocrotesc animalele;
- să existe o continuitate a acțiunilor întreprinse pentru prevenirea poluării și îngrijirii mediului, grădiniță – familie;

- să selecteze gunoiul corect, conform noilor reglementări.

Pentru conștientizarea acțiunilor sale în protejarea mediului și a animalelor am realizat împreună cu părinții și copiii, la colțul Științe un acvariu cu pești, care a permis copiilor să se familiarizeze cu modul de îngrijire a peștilor și cu condițiile necesare unei bune dezvoltări.

Am amenajat în sala de grupă un colț al plantelor, în care fiecare copil a adus un ghiveci cu flori, a plantat diverse semințe de flori, cereale, cărora le-a urmărit evoluția și a constatat cum s-au dezvoltat și ce le-a fost necesar să se dezvolte normal. Am îndemnat copiii să așeze boabe de porumb într-un pahar cu pământ și alte câteva boabe într-un pahar în care s-a așezat vată cu apă. Am urmărit dezvoltarea boabelor și au putut face câteva constatări foarte interesante.

Mulți copii au repetat și acasă activitățile desfășurate la grădiniță și s-au bucurat și de sprijinul părinților și al fraților mai mari. Au înțeles astfel, că îngrijirea mediului implică din partea omului desfășurarea unor acțiuni practice care să contribuie la evoluția plantelor și animalelor, că protejarea mediului presupune apărarea lui de acțiunile dăunătoare care pun în pericol viața plantelor, animalelor și a omului.

Manifestarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător apare la copilul preșcolar ca urmare a desfășurării unor activități variate din punct de vedere a temei, conținutului și a strategiilor utilizate, care pun copilul în situația de a exercita numeroase acțiuni de ocrotire și îngrijire a mediului.

Dacă participă la astfel de acțiuni, copilul înțelege rolul pe care îl are în mediu, ce trebuie să facă pentru a proteja mediul înconjurător și care sunt consecințele unor acțiuni personale nepotrivite.

Nu trebuie uitat rolul mediului natural asupra simțurilor puiului de om, cât și asupra noastră. Dacă reușim să-l facem pe copil să vibreze în fața naturii, înseamnă că și tu ai vibrat și astfel reușim să-i învățăm pe copii să-și folosească ochii, nasul, gura, inima și sufletul pentru a exclama: „Sunt fericit!”

Să învățăm să ocrotim și să iubim natura!

Educ. Nicolae Maria

Grădinița cu Program Prelungit Sud Râmnicu Vâlcea

Numai cunoscând-o bine o poți iubi, numai iubind-o o poți ocroti, numai ocrotind-o o poți bucura și te va bucura, căci ea, mama natură e generoasă și modestă. Nu cere prea mult, doar un dram de grijă, doar un dram de iubire, doar să vrem să o ascultăm, să o privim, să o simțim, să ne acordăm la vibrațiile ei subtile. De multe ori, înconjurați de beton, de prefabricate, de sintetic, de artificial, uităm să mai privim o floare, un fluture, un fir plătând de iarbă, nu mai știm să ascultăm pădurea, atâta timp cât toate acestea mai există, e drept, din ce în ce parcă mai departe de noi. Nu e încă prea târziu să ne trezim simțirea cea acordată inițial cu vibrațiile acestei planete și ale universului, căci “om” înseamnă și filonul de legătură între cer și pământ, între Dumnezeu și ființă`.

Dar omul este, din fericire, o ființă educabilă și nu ne putem permite să uităm acest lucru. Dar mai ales nu ne putem permite să neglijăm predispoziția pentru bine și frumos a omului, încă din faza de copilărie, ci să ne sprijinim pe ea în procesul de educare.

Dacă reușim să deslușim legile naturii vom putea să viețuim în armonie cu universul, vom învăța, cât nu e încă prea târziu, să folosim binefacerile științei și tehnicii în favoarea vieții, pentru cunoașterea și ocrotirea vieții pe pământ.

Noi, care avem în mână cele mai tinere vlăstare ale omului, copiii, să conducem cu tact și răbdare primii lor pași în cunoașterea tainelor vieții, călătorind împreună cu ei prin lumea minunată a găzelor, plantelor și animalelor, observând, povestind, cântând, jucându-ne și lucrând împreună cu ei. Avem, așadar, cel mai propice teren spre a semăna cele mai bune și frumoase sentimente, cunoștințe, deprinderi și obișnuințe, care, înrădăcinându-se vor da roade peste ani. Urmărind o minusculă sămânță cum ajunge pom ce poartă în el rodul altor păduri ori livezi, urmărind un pui ce crește ,spre a crește la rândul său pui,

ascultând foșnetul pădurii, susurul apelor ce vin mereu spre a se duce, nu se știe de unde și spre ce liman, ascultând ciripitul păsărelelor ce ne tot spun povești neînțelese de noi, urmărind și încercând să înțelegem rostul fiecărei ființe de pe pământ, poate ajungem să înțelegem mai deslușit și rostul nostru în mijlocul acestui Univers.

„Privește, ascultă, gustă roadele mele, soarbe miresmele florilor mele, scaldă-te-n apele mele”, pare a spune Pământul, „dar nu mă răni, nu mă murdări, nu fii surd la durerea mea”.

Pământul ne dă cu generozitate tot ce avem nevoie spre a ființa, trebuie doar să luăm cu pioșenie și recunoștință ce ne dăruiește el și să-l ajutăm să poată rodi veșnic, să nu-l otrăvim, să nu-l ucidem cu neglijența și nepăsarea noastră.

Dacă noi vom înțelege toate acestea, dacă ne vom înconjura casele cu flori îngrijite de noi, dacă vom sădi măcar un pom la margine de drum, dacă nu ne vom mai uita cu nepăsare în jurul nostru, așteptând ca altcineva să ne facă ordine în bătătură și nu vom mai risipi cu atâta ușurință tot ce costă o viață, o plantă, un pom, poate chiar seva pământului, abia atunci poate fi vom putea ajuta și pe cei mici, care ne iau pe noi drept model, să înțeleagă suspinul, dacă nu chiar țipătul disperat al frumoasei noastre planete albastre. Altfel, peste ani, pictorii, muzicienii, poeții nu vor mai avea de unde se inspira spre a rămâne în eternitate, iar noi nu ne vom mai putea răsfăța “în sânul naturii”.

Altfel, se va frânge filonul subtil de lumină, ce leagă cerul de pământ, se va stinge darul cel mai sfânt al Dumnezeirii: Viața.

Cum pomul bun rodește lângă izvor și sufletul va rodi, de va petrece lângă izvorul sfaturilor și exemplilor bune. Să fim, dar, pentru copiii noștri, acele izvoare, care, cu aceeași apă dătătoare de viață, mulțimi de roade hrănesc.

Instruirea ecologică a preșcolar

Prof. înv. preșc. Popescu Elena

Grădinița cu Program Prelungit Sud Râmnicu Vâlcea

Motto:

Natura este OMUL, iar omul este NATURA.

Trăim într-o perioadă de mari transformări economice, politice și sociale. Omul cucerește cosmosul și cercetează diferite planete. Au loc războaie care pârjolesc viața și planeta albastră, singura se pare, care dispune de condiții optime de viață. Starea actuală a mediului va influența sănătatea oamenilor și va afecta peisajul natural. Viața este un dar inegalabil pe care ar trebui s-o prețuim și s-o apărăm cu strășnicie sub orice formă s-ar afla ea.

De aceea, cred că se impune ca, încă din grădiniță, copilul să cunoască formele de viață existente în mediul înconjurător și să învețe să le ocrotească.

În instruirea ecologică a copiilor, trebuie să se pună accent pe cultivarea intereselor copiilor pentru mediul înconjurător, dezvoltarea spiritului de observație și înarmarea lor cu unele deprinderi de observare corectă și sistematică a realității înconjurătoare, iar principalul mijloc prin care se poate asigura accesibilitatea cunoștințelor despre natură contactul direct, nemijlocit și organizat, cu obiecte și fenomene din mediul apropiat de viață, pentru ca pe această bază să se realizeze progresiv cunoașterea mediului mai îndepărtat și a fenomenelor generale.

Consider că experiențe simple, la îndemâna educatoarelor, pot contribui la dezvoltarea interesului copiilor pentru lumea înconjurătoare, plină de alcătuirii senzaționale și de mecanisme surprinzătoare, pe care marele technician, NATURA, le-a creat.

Prin cultivarea interesului pentru lumea vie se formează implicit, atitudinea corectă a copiilor față de aceasta, pentru că, înțelegând cât de minunate sunt aceste creații de pe Pământ, copiii învață să le

respecte, să le îngrijească, să le ocrotească.

Rezultatele obținute în urma activităților de educație ecologică a copiilor cu care am lucrat, mă determină să trag următoarele concluzii:

- contactul nemijlocit cu mediul prin intermediul activităților de observare facilitează înțelegerea de către copii a interferenței care există în natură, le formează unele reprezentări clare despre animalul sau planta pusă în discuție, despre felul în care omul contribuie la ocrotirea și protejarea acestora;
- pentru a construi o societate normală, într-o ambianță sănătoasă, este nevoie de educarea, în acest sens, a celor mai mici beneficiari ai unei forme de învățământ: copiii preșcolari. La această vârstă, prin cunoștințele însușite și deprinderile de formare se pune piatra la temelia educației ecologice, care trebuie să devină o component de primă mărime a educației permanente;

Grija față de mediu trebuie cultivată și dezvoltată, pentru ca mai târziu să devină o latură a comportamentului uman civilizată. Educatoarele le revine sarcina de a-i învăța pe copii să înțeleagă și să iubească natura, să o protejeze, într-un cuvânt, să le formeze conștiința ecologică.

Bibliografie

1. Ciubotaru Melania, Geamăna Adriana Nicoleta, Jalbă Cornelia- *Educația ecologică în grădiniță*, Editura CD PRESS., București, 2005
2. Drăgan I., Petroman, *Educația noastră cea de toate zilele*, Editura EUROBIT, Timișoara, 1992;

Pericolul poluării determinat de impactul depozitelor de deșeuri industriale și urbane asupra mediului

Dr. ing. prof. educație tehnologică Sergentu Delia
Școala cu clasele I-VIII Drăgănești de Vede, Teleorman

Principalele forme de impact și risc determinate de depozitele de deșeuri orășenești și industriale, în ordinea în care sunt percepute de populație, sunt:

- modificări de peisaj și disconfort vizual;

- poluarea aerului;

- poluarea apelor de suprafață;

- modificări ale fertilității solurilor și ale compoziției biocenozelor pe terenurile învecinate.

Poluarea aerului cu mirosuri neplăcute și cu suspensii antrenate de vânt este deosebit de evidentă în zona depozitelor orășenești actuale, în care nu se practică exploatarea pe celule și acoperirea cu materiale inerte.

Scurgerile de pe versanții depozitelor aflate în apropierea apelor de suprafață contribuie la poluarea acestora cu substanțe organice și suspensii.

Depozitele neimpermeabilizate de deșeuri urbane sunt deseori sursa infestării apelor subterane cu nitrați și nitriți, dar și cu alte elemente poluante. Atât exfiltrațiile din depozite, cât și apele scurse pe versanți influențează calitatea solurilor înconjurătoare, fapt ce se repercutează asupra folosinței acestora.

Scoaterea din circuitul natural sau economic a terenurilor pentru depozitele de deșeuri este un proces ce poate fi considerat temporar, dar care în termenii conceptului de “dezvoltare durabilă”, se întinde pe durata a cel puțin două generații dacă se însumează perioadele de amenajare (1-3 ani), exploatare (15-30 ani), refacere ecologică și postmonitorizare (15-20 ani).

În termeni de biodiversitate, un depozit de deșeuri înseamnă eliminarea de pe suprafața afectată acestei folosințe a unui număr de 30-300 specii/ha, fără a considera și populația microbiologică a solului. În plus, biocenozele din vecinătatea depozitului se modifică în sensul că:

- în asociațiile vegetale devin dominante speciile ruderale specifice zonelor poluate;
- unele mamifere, păsări, insecte părăsesc zona, în avantajul celor care își găsesc hrana în gunoaie (șobolani, ciori).

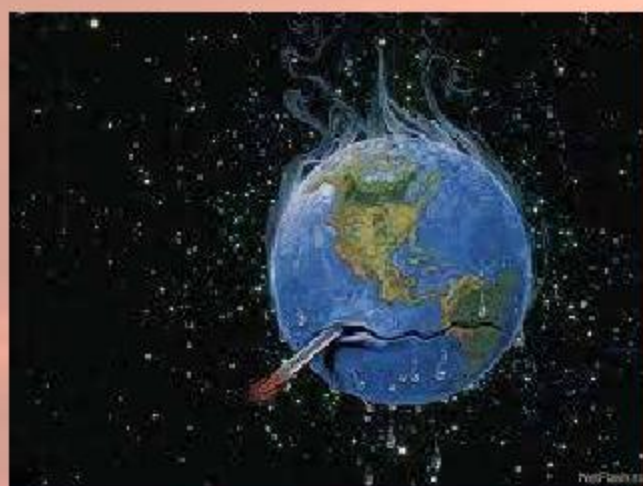
Deși efectele asupra florei și faunei sunt teoretic limitate în timp la durata exploatării depozitului, reconstrucția ecologică realizată după eliberarea zonei de sarcini tehnologice nu va mai putea restabili echilibrul biologic inițial, evoluția biosistemului fiind ireversibil modificată. Actualele practici de colectare transport /depozitare a deșeurilor urbane facilitează înmulțirea și diseminarea agenților patogeni și a vectorilor acestora: insecte, șobolani, ciori, câini vagabonzi.

Deșeurile, dar mai ales cele industriale, constituie surse de risc pentru sănătate datorită conținutului lor în substanțe toxice precum metale grele (plumb, cadmiu), pesticide, solvenți, uleiuri uzate.

Problema cea mai dificilă o constituie materialele periculoase (inclusiv nămolurile toxice, produse petroliere, reziduuri de la vopsitorii, zguri metalurgice) care sunt depozitate în comun cu deșeurile solide orășenești. Această situație poate genera apariția unor amestecuri și combinații inflamabile, explozive sau corozive; pe de altă parte, prezenta reziduurilor menajere ușor degradabile poate facilita descompunerea componentelor periculoase complexe și reduce poluarea mediului.

Un aspect negativ este acela că multe materiale reciclabile și utile sunt depozitate împreună cu cele nereciclabile; fiind amestecate și contaminate din punct de vedere chimic și biologic, recuperarea lor este dificilă.

Problemele cu care se confruntă gestionarea deșeurilor în România pot fi sintetizate astfel:

- depozitarea pe teren descoperit este cea mai importantă cale pentru eliminarea finală a acestora;
- depozitele existente sunt uneori amplasate în locuri sensibile (în apropierea locuințelor, a apelor de suprafață sau subterane, a zonelor de agrement);
- depozitele de deșeurile nu sunt amenajate corespunzător pentru protecția mediului, conducând la poluarea apelor și solului

din zonele respective;

- depozitele actuale de deșeurile, în special cele orășenești, nu sunt operate corespunzător: nu se compactează și nu se acoperă periodic cu materiale inerte în vederea prevenirii incendiilor, a răspândirii mirosurilor neplăcute; nu există un control strict al calității și cantității de deșeurile care intra pe depozit; nu există facilități pentru controlul biogazului produs; drumurile principale și secundare pe care circulă utilajele de transport deșeurile nu sunt întreținute, mijloacele de transport nu sunt spălate la ieșirea de pe depozite; multe depozite nu sunt prevăzute cu împrejurimi, cu intrare corespunzătoare și panouri de avertizare.
- terenurile ocupate de depozitele de deșeurile sunt considerate terenuri degradate, care nu mai pot fi utilizate în scopuri agricole; la ora actuală, în România, peste 12000 ha de teren sunt afectate de depozitarea deșeurilor menajere sau industriale;
- colectarea deșeurilor menajere de la populație se efectuează neselectiv; ele ajung pe depozite ca atare, amestecate, astfel pierzându-se o mare parte a potențialului lor util (hârtie, sticlă, metale, materiale plastice);

Toate aceste considerente conduc la concluzia că gestiunea deșeurilor necesită adoptarea unor măsuri

specifice, adecvate fiecărei faze de eliminare a deșeurilor în mediu. Respectarea acestor măsuri trebuie să facă obiectul activității de monitoring a factorilor de mediu afectați de prezența deșeurilor.

Bibliografie

1. Dițoiu Valeria, Holban Nina (2005) – Modificări antropice ale mediului
2. Engelking P. - Pollution
3. Tratatul de aderare România - Uniunea Europeană, Anexa VII – Mediul
4. ***, [www. Wikipedia.ro](http://www.Wikipedia.ro)

S.O.S. NATURA

Prof. inv. presc. Mariana Bălescu

Educ. Dorina Matei

Grădinița cu Program Prelungit „Traian” Râmnicu Vâlcea

Natura ne daruiește cu bucurie și simplitate, din plin, neconditionat, toate bunurile sale. Dar, de cele mai multe ori, omul n-a știut sau a uitat să protejeze aceste daruri pentru el și pentru generațiile următoare. În condițiile epocii contemporane, caracterizate prin creștere demografică, industrializare și prin acțiunea deseori necontrolată a omului asupra mediului, se pune tot mai acut problema protecției mediului înconjurător. În această problemă latura educativă are un rol determinant. Educația pentru mediu ne privește în egală măsură pe toți, adulți sau copii, iar problema, deși nu e nouă, se pune tot mai acut, devenind obiect de studiu la unele clase, sau obiectiv în cadrul unor discipline ca științe, chimie, biologie, geografie, etc.

Dacă ne întrebăm ce șansa are educația pentru mediu într-o lume manată de interese materiale și ce efecte ar avea, nu trebuie să fim paraziți de optimism, să fim convinși că, începând de la cea mai fragedă vârstă, educația ecologică are șanse mari. Cei mici trebuie să înțeleagă că pe Terra există interdependența între populația umană și nenumăratele specii de plante și animale, între societate și ciclurile biologice din natură. Aceasta se poate face atât prin lecțiile de la limba română, cunoașterea mediului, științe, educație plastică, dar și prin activitățile extracurriculare speciale.

Apoi să-i facem să înțeleagă necesitatea cuceririlor științei și tehnicii care nu trebuie să devină dușmani ai naturii, ci în concordanță cu aceasta, pentru a păstra resursele Terrei, exploatarea judicioasă a pădurilor, a bogățiilor solului și subsolului, pentru a păstra frumusețile naturale ale munților, curățenia apelor, aerului, atât de necesare plantelor, animalelor și implicit omului. Omul este în același timp creație și creator al mediului său înconjurător, care îi asigură existența fizică și îi oferă posibilitatea unei dezvoltări intelectuale, morale, sociale și spirituale.

Copiii trebuie să devină prieteni ai naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând, să-o privești ca un adevărat ecolog-cetățean ce dorește nu o natură strivită, cu gândul refacerii ei, ci constient că apara și conserva una dintre bogățiile cu care noi, românii ne mandrim. Ce ne oferă natura în schimbul prieteniei noastre? Pe lângă bucuria clorofilei, fosnetul arborilor, cântecul pasarilor, susurul apei, atât de poetice și fără de care n-am putea trăi, ne dă cel mai prozaic, dar de nelipsit bun, hrana cea de toate zilele. Credeti că acest lucru ar fi posibil dacă ar dispărea Soarele, circuitul apei în natură. Noi, cadrele didactice, părinții, politicienii, elevii, trebuie să înțelegem și să acceptăm că, oricâtă matematică, fizică, chimie ar ști un absolvent, orice talent economic și spirit de inițiativă ar avea, toate devin inoperabile și inutile dacă trăim o viață precară într-un mediu alterat, sau dacă ne sufocăm progresiv într-un mediu caruia nu mai avem ce-i face.

Bibliografie

1. M.Botnariuc, A.Vadineanu - Ecologie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1990

Pământul albastru

Prof. Brănescu Georgeta

Grădinița cu Program Prelungit "Traian" Râmnicu Vâlcea

Poate că pentru fiecare om de pe planeta Pământ cuvântul "acasă" are un înțeles diferit și poate că reprezintă un loc sau un spațiu diferit, însă un adevăr fundamental, adesea ignorat este faptul că noi toți, cei aproximativ 6 miliarde de oameni, trăim pe o singura planetă, într-o singură "casă". Din păcate, în ultimii ani, simultan cu dezvoltarea sindromului tehnologic, am început să adoptăm o atitudine de neglijență față de aceasta casă a noastră a tuturor și suntem pe cale să devenim un pericol major în tulburarea echilibrului ecologic, al propriului nostru cămin uitând că viața noastră, calitatea aerului, apei și a hranei vitale depind de felul în care noi avem grijă și respectăm dreptul la viață al Terrei.

Planeta noastră a ajuns în această situație datorită tendinței ființei umane de cucerire, de exploatare nelimitată a resurselor naturale, de nerespectare a celor mai elementare legi ale firii și de încredere că știința și tehnologia modernă vor găsi o cale de a rezolva toate aceste probleme. Nimeni nu va reuși să rezolve aceste probleme decât atunci când noi, fiecare individ în parte, vom acționa și vom începe să protestăm împotriva tuturor nedreptăților făcute planetei în numele banului sau a altor interese. Fiind cu toții cetățeni ai acestui pământ trebuie să găsim curajul să cerem dreptul la o viață curată. Poate că am fost obișnuiți să cerem dreptul la a respira un aer pur, la a putea să ne plimbăm printr-o pădure sau parc fără să întâlnim hârtii și plastic aruncate pretutindeni, la a putea să spunem NU despăduririlor masive și construcțiilor de noi combinate industriale, chimice sau nucleare.

În Septembrie 1999 pătura de ozon, în subțiere, aflată deasupra Antarcticii depășea o întindere echivalentă cu cea a subcontinentului nord american. Care este pericolul acestei deteriorări a stratului de ozon? Ozonul stratosferic absoarbe razele ultraviolete solare care sunt dăunătoare organismului uman. Fără protecția păturii de ozon, numărul îmbolnăvirilor de cancer de piele cauzate de către radiațiile ultraviolete ar deveni cu mult mai mare.

Principala cauză a acestei deteriorări s-a descoperit a fi întrebuințarea masivă a unui grup de chimicale din categoria "clorfluorcarbonaților", cel mai cunoscut fiind elementul de răcire "freon", folosit în industria producătoare de frigider și a sistemelor de aer condiționat.

Un alt pericol în desfășurare este încălzirea climei globului datorate creșterii dramatice a nivelului de dioxid de carbon în aer. Două din cauzele acestei creșteri sunt arderea și consumul de carbune, țiței și gaze naturale și procesul de despădurire masivă. Acumularea dioxidului de carbon în aer permite radiațiilor solare să penetreze înspre pământ însă nu permite caldurii dinspre planetă să treacă în spațiu. Cu cât mai dens este stratul de dioxid de carbon, cu atât mai mult căldura emisă de pământ este îndreptată înapoi înspre pământ acest lucru ducând treptat la o încălzire globală a climei Terrei. Încălzirea globală ar putea produce schimbări majore în ceea ce privește ciclul ploilor pe întregul pământ și ar putea cauza topirea calotei polare (proces similar cu cel petrecut cu 120.000 de ani în urmă).

Pe de altă parte scurgerile chimicale reziduale de fosfor sau mercur în ape din ultimii ani au adus cu ele schimbări totale în fauna și flora mediului înconjurător.

După cum bine știm România se află la început de drum pe calea reciclării materialelor din plastic sau metal.

Cetățenii trebuie să ceară cu insistență și cu perseverență dreptul la o viață armonioasă. Poate că imaginea Pământului prezentată aici pare puțin cam descurajantă, însă perseverând și dorind cu adevărat să schimbăm ceva, nu avem nimic de pierdut.

Dar de ceea ce noi avem nevoie astăzi cel mai mult este iubirea către tot ceea ce reprezintă viața. Această iubire este legația a o sută de mii de generații de oameni trăind mână în mână cu natura.

Grădinița – prima treaptă a educației ecologice

Educ. Tudor Camelia

Scoala Generală cu clasele I-VIII Nr. 27 "Principesa Ileana", București, sector 2

Grădinița poate fi considerată prima treaptă a educației ecologice, deoarece urmărește educarea copiilor preșcolari în spiritul dragostei, interesului și ocrotirii pentru natură și mediul înconjurător.

Educația ecologică are rolul de a oferi copilului preșcolar posibilitatea de a manifesta o atitudine personală, responsabilă față de mediul în care trăiește, să cunoască și să iubească și să ocrotească natura.

Educația ecologică presupune relația dintre om și natură. Fiind înzestrat cu inteligență și conștiință, omul s-a adaptat mediului ambient intervenind asupra naturii și transformând-o în interesul său.

Poluarea mediului cu substanțe toxice și radioactive, tăierea necontrolată a pădurilor, distrugerea vegetației au drept efect reducerea cantității de apă și a celei de oxigen din natură, periclitanând existența omului. Organismele internaționale trag tot mai des semnale de alarmă atenționând asupra pericolelor la care se expune omenirea prin deteriorarea mediului. Așadar, educația pentru protejarea mediului se impune tot mai pregnant dintr-o necesitate vitală a omenirii: aceea de a-și apăra existența.

Educația ecologică începe în familie și se continuă la grădiniță, școală. Copilul preșcolar vrea să afle cât mai mult despre natura, animale, păsări, fenomene ale naturii.

La grădiniță educația ecologică se poate realiza prin toate activitățile desfășurate cu copiii.

Organizarea activității copiilor pe arii de stimulare creează condiții pentru investigații, experimente, descoperiri ale proprietăților unor obiecte și fenomene din mediul înconjurător, asimilarea regulilor și normelor de comportare în vederea protejării lor.

Prin jocurile de rol, copii se transpun în viața adulților, își asumă responsabilități, își exersează deprinderile formate până la momentul desfășurării acestora, conștientizează rolul naturii în viața omului, dar și contribuția sa la dezvoltarea mediului.

Aria de stimulare ȘTIINȚA se poate concepe ca un laborator multifuncțional.

Lucrările la sectorul ARTĂ reflectă modul în care copiii percep lumea înconjurătoare.

Aria BIBLIOTECĂ favorizează îmbogățirea sferei cognitive, conturarea intereselor pentru ocrotirea și protejarea lumii înconjurătoare.

Desfășurarea jocului pe arii de stimulare satisface sarcinile de ordin formativ și adaugă noi achiziții personalității copilului.

Să protejăm mediul

Educ. Badea Maria Cristina
Visan Ecaterina Emilia

Grija fata de mediu trebuie sa fie o componenta esentiala a dezvoltarii morale, spirituale, sociale si culturale a generatiilor actuale.

Astazi, mai mult ca oricand se impune educarea tuturor cetatenilor in spirit ecologic, in special a tinerei generatii, deoarece aceasta va fi, pe langa beneficiarul de maine, factorul de decizie.

Problemele legate de mediu trebuie studiate de la cele mai fragede varste si acest lucru poate fi realizat cu o mare eficienta in cadrul unitatilor de invatamant.

Pentru ca nu toti parintii pot realiza acet lucru, fie din nestiinta, din ignoranta sau poate numai din lipsa de timp, activitatile ce se desfasoara prin intermediul unitatilor scolare au o foarte mare importanta.

La varsta prescolara educatia ecologica este la fel de importanta ca si educatia intelectuala, morala, estetica deoarece le transmite copiilor cunostinte despre mediul inconjurator, le formeaza deprinderi de a ocroti si proteja natura, le formeaza atitudini si comportamente corecte fata de mediul inconjurator.

La copii de varsta prescolara, educatia ecologica se poate realiza mai mult la nivelul formarii deprinderilor si a trairilor afective.

Copiii mici tind sa dezvolte un atasament emotional fata de ce le este familiar si fata de care se simt bine. Daca trebuie sa isi dezvolte un sentiment de interconectare cu natura, atunci au nevoie de experiente pozitive in acest sens.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu conditia sa respecte natura. Aceasta inseamna azi, mai mult ca oricand, s-o priveasca in calitate de adevarat ecolog-cetatean, cu gandul refacerii ei. Natura are nevoie de prieteni. Nu mila de vietuitoare, ci respectul este necesar unei adevarate prietenii cu natura.

Deci, am inceput activitatile ecologice cu copiii prin a revedea atitudinea lor fata de natura. Am cautat sa-i facem sa inteleaga ca totul in natura este folositor.

Am inceput initierea copiilor cu propriul lor mediu inconjurator, cu ambianta, cu „lumea lor in mic”- locuinta, sala de grupa, curtea de joc, strada si, folosindu-ne de imaginatie, am parcurs intreg globul terestru, cu portiunile lui de apa si de uscat. Oriunde ne-am gasi, peste tot, omul ca sa traiasca, are nevoie de unele conditii esentiale mediului de viata uman: sol, apa, aer, hrana.

Invatamantul prescolar opereaza cu multe elemente specifice, cunoscute bine de educatoare. In cunoasterea mediului inconjurator trebuie se predomine caracterul atractiv, accesibil si ecologic. Copiii au nevoie sa perceapa cel mai mare adevar din spatiul viului: plantele se nasc, traiesc si mor, lasand seminte pentru urmatoarea generatie de plante.

Prescolarii se intereseaza in mod deosebit de natura, de fenomenele caracteristici fiecarui anotimp, de diferite aspecte din viata plantelor si a animalelor care le atrag atentia, le trezesc curiozitatea si ii preocupa. Aceasta curiozitate pe care o manifesta copiii fata de natura, in general, trebuie mentinuta si transformata intr-o puternica dorinta de a o cunoaste, de a o intelege, si de a o ocroti mai bine. Datorita particularitatilor de varsta, se observa o activitate intensa de investigatie, de cunoastere a noului. Curiozitatea copilului este suscitata nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci si de legaturile interne, de cauzalitatea care exista intre obiecte si fenomenele percepute „de ce creste graul?”, „de ce tuna?”, „de ce cad frunzele?”. Prin toate intrebarile pe care si le pun, copiii dovedesc interesul pentru cunoasterea acestora, manifestat in toate ocaziile cu multa insistenta si pun intrebari variate.

Noi, educatoarele, avem obligatia de a raspunde la intrebarile cauzala puse de copii si sa le explicam fenomenele respective in raport cu posibilitatile lor de intelegere. In feleul acesta, copiii isi imbogatesc treptat orizontul de cunostinte, ceia ce ii ajuta sa inteleaga ca plantele au nevoie de anumite conditii de dezvoltare (apa, lumina, caldura, pamant bun) ca ele trebuie sa fie ingrijite de om, ca fiecare fenomen este rezultatul unei cauze sau ca intre fenomene exista o legatura si ca ele depind unele de altele.

La aceasta varsta puterea exemplului este foarte importanta. Deoarece copiii imita ceea ce vad,

adultii din jurul lor trebuie sa-si controleze comportamentul in permanenta. De aceea trebuie sa dovedim copiilor ca nu ne este indiferent nimic din ceea ce se petrece in jurul nostru. Totodata copiii sunt dornici sa participe la actiunile de amenjare a locului in care traiesc. Asadar, ei se vor implica cu placere in activitati de ingrijire a plantelor si animalelor, dar trebuie sa fie la fel de entuziasmati si de participarea la actiuni de curatarea a locului, camerei lor de joaca. In acest caz intervine puterea cuvintului si, renuntand la observatii critice sau chiar amenintari, cu ajutorul incurajarilor si al implicarii efective a cadrelor didactice, copiii isi pot forma comportamente ce dovedesc dorinta de a nu deteriora locul in care se afla.

Cadrele didactice constituie o cheie importanta pentru aplicarea cu succes a unui curriculum de educatie ecologica. Este foarte important ca aceste cadre didactice sa fie pregatite astfel incat sa detina abilitati cognitive si calitati afective pe care urmaresc sa le dezvolte la copiii cu care lucreaza.

Consideram ca gradinita are la indemana multiple posibilitati de realizare, in cadrul procesului instructiv-educativ a unei bune pregatiri ecologice a copiilor care se materializeaza apoi in formarea unui comportament si a unei culturi ecologice.

Am desfasurat cu copiii activitati practic-educative: „Ingrijirea si varuirea pomilor”, „Curatirea terenului de joc”, „Colectarea materialelor din natura”. Fiecare actiune organizata a prilejuit cunoasterea naturii in cele patru anotimpuri precum si factorii poluanti zonei in care se afla gradinita. Fiecare grupa a ales o alee unde a desfasurat actiuni concrete: au maturat aleile, au strans pietrele si hartiile, au varuit pomii si au plantat flori. Pe tulpina copacilor copiii au asezat placute cu indicatoare ecologice: „Nu calcati iarba!”, „Nu rupeti crengile copacilor!”, „Nu aruncati resturi menajere pe strada!”, „Iubiti si ocrotiti natura!”.

Dorim ca prin asemenea activitati sa ne aducem un mic aport la imensa munca de a face in curand din tara noastra o ROMANIE CURATA.

Cu privirea indreptata spre inaltul cerului adresam un calduros apel celor care ne conduc destinele si tragem un semnal de alarma: Voi, oameni mari intoarceti-va si chiar pentru o lipa in mijlocul naturii, simtiti-i pulsul si vibratia, ascultai-i strigatul inabusit de durere care va cheama si va implora cu glas aproape stins:

„Să faceți sacrul legământ
Să ocrotiți acest pamant
E tot ce avem mai bun si sfant
Salvati-l cat mai este timp!”

Bibliografie

1. “INFO mediu” Nr. 16/Ianuarie 2007
2. REVISTA INVATAMANTUL PRESCOLAR Nr. 3-4/1996

Planeta albatră...sănătate din farmacia domnului

Prof. Sandu Gerasela

Școala cu clasele I-VIII Sîmburești-Olt

Până la introducerea substanțelor concepute și sintetizate de om în cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea medicinei românești i-au stat la dispoziție o serie de leacuri obținute din mediul înconjurător ca substanțe minerale, părți vegetale și produse de origine animalieră.

Remediile vegetale au fost folosite de popor, preluate apoi de terapeuți și considerate deosebit de folositoare până în ziua de astăzi.

Medicii romani Publius Corcolenius și Altius Divixtus preparau „leacurile” din plante medicinale în recipiente mici, special pentru fiecare bolnav în parte, deoarece ei credeau că „nu există boli, ci bolnavi”.

Astfel, în anul 1578 apărea prima „Carte de leac”, iar în jurul anului 1800 au început să se facă primele „inventare” terapeutice între care erau plante cunoscute și azi ca:

Mușețelul, teiul, izma, anghinarea, macul roșu sălbatic-recunoscut și acum drept adjuvant al stărilor tensionale de care omul zilelor noastre nu este ferit.

În fiecare specie de plante medicinale există substanțe active necesare organismelor vii, ele putând fi folosite drept citostatice, antibiotice, de stimulare a diviziunii celulare, de stimulare a sistemului nervos central, etc.

Copiii trebuie învățați că nu toate plantele sunt folositoare, unele fiind chiar foarte otrăvitoare, de aceea, atunci când îi solicităm pe preșcolari sau pe frații lor mai mari să culeagă plante medicinale trebuie foarte multă prudență, ei trebuie verificați mai întâi dacă știu ce culeg, trebuie să fim foarte atenți, deoarece mai ales cei mici au tendința de a introduce în gură tot ce găsesc.

În activitățile de observare cu tema „Plante medicinale din zona noastră”, elevii au învățat despre mușețel că are efect dezinfectant și antiinflamator, că florile de tei combat febra atât de frecventă când sunt răciți, de asemenea izma (menta) este leacul împotriva stărilor de vomă, fiind consumate sub formă de ceaiuri sau de infuzii.

Din ce în ce mai des se fabrică pe cale industrială o serie de produse naturiste sub formă de tincturi, picături, soluții injectabile.

Deoarece unii dintre copii sunt încă foarte mici pentru a înțelege de ce este necesară folosirea plantelor medicinale, în afară de activitățile la clasă trebuie desfășurate împreună cu medicul, o serie de activități de informare a părinților.

Trebuie menționat faptul că unii părinți, din comoditate, administrează destul de ușor mai bine medicamente din farmacie, decât să-i facă un simplu ceai copilului.

Acest obicei este destul de greșit, deoarece o banală răceală cu puțină febră se pot rezolva destul de rapid cu un ceai din flori de tei sau din flori de soc, combinate acestea două au un efect imediat.

Am lămurit foarte mulți părinți că folosirea unui stil de viață sănătos înseamnă și renunțarea pe cât posibil la medicamente obținute sintetic, cu multe chimicale, care fac rău organismului și așa destul de fragil al copiilor prin efectele lor adverse în urma administrării, precum: gastrite hiperacide, senzația de uscăciune a gurii, alte medicamente produc depresia psihică, iar destul de frecvent, se poate produce foarte simplu înecarea copilului cu pilula administrată de adult în grabă, înfricoșându-l în fel și fel de chipuri.

Terapia naturistă se situează pe undeva între modul de viață științific terapeutic propriu-zisă.

Majoritatea modalităților terapeuticii naturiste asigură aplicarea conceptului de medicină preventivă.

Terapia naturistă se adresează maselor celor mai largi ale populației, pe când medicamentele administrate fără prescripția medicului duc la cele mai grave efecte adverse, adesea fatale. Copiii noștri trebuie învățați în că de pe acum că niciodată atunci când sunt bolnavi dacă vor consuma mai mult ceai nu se va întâmpla nimic, pe când dacă depășesc doza de medicamente prescrisă de medic ar putea avea urmări destul de grave.

În dorința de a fi cât mai feriți de bolile actuale o parte a populației își autoadministrează zilnic medicamente, care dacă sunt lăsate la îndemâna copiilor, aceștia le vor consuma din neștiință, pe copilul mic îl atrag foarte mult culorile vii și stim cu toții cât de frumos sunt colorate unele medicamente.

Sunt persoane care se feresc de polenul florilor, de înțepăturile de urzici, care le provoacă usturimi, dar nu știu că remediul pentru bolile reumatismale, gută, anemie, urticarie se află în această plantă deloc atrăgătoare!

Tot atât de important este faptul că cele mai frumoase flori nu folosesc la nici un tratament, din unele plante decorative se fac chiar otrăvuri! Printre acestea, oleandru, mușcatele, mătrăguna, begoniile, urzicuța de glastră sunt pe cât de frumoase pe atât de periculoase.

Adaptarea unui stil de viață sănătos prin folosirea plantelor medicinale nu înseamnă deloc necunoaștere, trebuie să fim bine informați de efectul benefic sau de gravele probleme ce pot apărea dacă folosim orice plantă pentru orice afecțiune!

Dar să nu uităm de aspectul plăcut pe care îl dau aplicările de infuzii pe locurile dureroase,

vindecarea plăgilor cu diferite pulberi din plante zdrobite, chiar frumusețea noastră se poate menține cu ajutorul acestor minuni ale naturii care sunt plantele de leac!

Cu leacurile din farmacia DOMNULUI vom evita substanțele chimice destul de dăunătoare pentru sănătate, iar un ceai, din orice plantă medicinală ar fi el nu a făcut niciodată decât bine celui care l-a folosit.

Bibliografie

1. Almanahul revistei „SĂNĂTATEA”, EDITURA „Totul pentru sănătate”, BUCUREȘTI, 1987;
2. Almanahul satelor, editat de gazeta „AGRICULTURA ROMÂNEASCĂ”, 1977;
3. Revista de Pedagogie nr.8/1978, editată de INSTITUTUL DE CERCETĂRI PEDAGOGICE ȘI PSIHOLOGICE, BUCUREȘTI.

Natura darul divinității

Prof. Marin Lazarov Paula-Ramona
Școala cu Clasele I-VIII Colibași-Argeș

Moto:

„Totul a ieșit bun din mâinile naturii, pentru a degenera în mâinile omului”
J.J.Rouseau

Pe baze noi de gândire omul a ajuns la concluzia că dacă vrem să ocrotim viața noastră și a generațiilor viitoare, trebuie să protejăm mediul înconjurător, deoarece dacă el este sănătos și curat se vor naște generații de copii la fel de viguroși și sănătoși ca și natura în care se joacă sau trăiesc.

De aceea există un raport între natură și omul conștient, om care poate face foarte mult bine, dar și alții care pot face cu bună știință mai mult rău.

Într-un mediu curat, frumos și sănătos există oameni buni, calmi, atenți, politicoși, care, cu foarte multă răbdare influențează comportarea celor din jur.

Mediul natural sănătos contribuie la menținerea echilibrului psihic al omului, aerul curat face bine atât celor bolnavi cât și celor sănătoși.

Tensiunile acumulate în cadrul muncii istovitoare sau în activitatea intelectuală se descarcă odată cu ieșirile în aer liber sub formă de plimbări, excursii, practicarea sporturilor.

Să încercăm să fim mai atenți cu tot ceea ce ne înconjoară, indiferent că este om, floare, sau plantă!

Să nu uităm că de om depinde viața de pe TERRA!

Mediul poluat înseamnă om stresat!

Zgomotul străzii provoacă comoții cerebrale, persoanele care locuiesc în apartamente sau case cu ferestre spre stradă și aud zilnic zgomotul mașinilor sau gălăgia unor oameni tulburenți, sunt de două ori mai expuși la pericolul de a face infarct miocardic sau chiar de a li se deteriora definitiv auzul.

Ar fi de dorit ca toți oamenii să se debaraseze de prostul obicei de a fi dezordonați, de a arunca la întâmplare resturile menajere, deșeuri de tot felul, mai ales din material plastic.

Dezordinea din jurul nostru se răsfrânge asupra stării noastre de spirit.

În timpul unei vieți omul respiră de circa două sute de milioane de ori, ocazie cu care mișcă aproape șase sute de tone de aer.

Dacă noi facem ca prin arderea unor materiale toxice să ridicăm mult fum în aer, dacă noi nu vrem să respirăm parfumul florilor de primăvară și pe deasupra dăm foc și pădurilor datorită focurilor nesupravegheate, planta noastră se va supăra rău de tot pe oameni...

Natura realizează un echilibru perfect înăuntrul ei prin legile ei nescrise, în natură nu ar exista

dezechilibre decât dacă omul intervine nesăbuit.

Dumnezeu a pedepsit primul om făcut după chipul și asemănarea sa pentru că nu i-a ascultat ordinul, acela de a nu se atinge de un pom unic în grădina sa...Acum de ce oare nu ia acele măsuri pentru a întrerupe oamenii care distrug păduri, sau animale în mod fraudulos?

Oare oamenii au uitat că în timpul vieții suntem în mijlocul naturii care ne ajută să trăim, iar după ce nu mai existăm ne găzduiește în pânțele ei?

Orice civilizație care se respectă menține nealterate relațiile cu natura, căci natura nu este asemenea unor oameni... ea nu cunoaște egoismul, ea își etalează frumusețile fără să o roage nimeni, fără să fie premiată sau recompensată de cineva!

„Ambianța în care trăiesc ființele de tot felul, frumusețea formelor, splendoarea culorilor, foșnetul de mătase al frunzelor, susurul izvoarelor, zvonul pădurilor, cântecul păsărilor, nu pot să nu trezească nici un ecou în suflet...”(C. Motas).

Natura, prietena copiilor

Înv. Bălasa Dumitra

Școala cu Clasele I-VIII Vulturesti, Jud. Olt

Ar trebui aplicate cele mai eficiente metode de educare a populației încă de la cea mai fragedă vârstă atât prin acțiuni cât și prin materiale educaționale care sunt și pot deveni și mai instructive.

Instituțiilor de învățământ le revin sarcini importante referitoare la educația pentru protecția mediului înconjurător.

Copiii trebuie să cunoască tainele și frumusețile naturii, să o iubească în forma ei creată de-a lungul miilor de ani de evoluție și s-o ocrotească.

Micii școlari trebuie să înțeleagă că natura este un organism viu, care suferă în evoluția sa în timp datorită schimbărilor survenite, naturale sau sociale, iar omul din prietenul naturii poate deveni dușmanul ei.

Activitățile din cadrul cercurilor „Micii ecologiști”, precum și din cadrul opționalului cu același nume, am urmărit lărgirea sferei de cunoaștere a elevilor, precum și realizarea unor experiențe plăcute, atractive, care au trezit curiozitatea copiilor și dorința de a descoperi natura de a o cunoaște mai bine, de a o proteja și de a o ocroti în același timp.

Am realizat teme precum:

- „Din tainele naturii”;
- „Să descoperim împreună”;
- „Știați că?”
- „Și plantele transpiră!”;

Acest lucru s-a putut realiza prin amenajarea unui colț al naturii cu materiale și mape tematice și cu aparatura specifică(termometru, lupă, eprubete, microscop).

Tot la colțul naturii am așezat câteva specii de plante ușor de întreținut, mai puțin pretențioase, cărora le-am observat evoluția începând de la stadiul de sămânță până la înflorire și în ultimă fază-recoltarea unor fructe sau legume.

Acțiunile practice trebuie să continue odată cu venirea primăverii în cadrul natural oferit de mediul rural.

De un real folos au fost textele literare, cântecele și jocurile despre natură, viețuitoare, activități ale copiilor în livadă, pădure, parcul de joacă, etc.

Deosebit de atractive sunt acțiunile la care participă și părinții împreună cu odraslele lor, la muncile câmpului, la igienizarea gospodăriilor, la strânsul legumelor timpurii din grădini, la alte lucrări accesibile puterilor copiilor.

Cu ocazia diferitelor concursuri din județ sau din țară am trimis lucrări confecționate din frunze uscat, mătase de porumb, plante presate sau din semințe.

În cadrul unității am amenajat expoziții cu fotografii din cadrul activităților de cunoașterea mediului, activități gospodărești și am fotografiat premianții diferitelor concursuri pe teme de ecologie.

De asemenea, diplomele obținute pentru lucrările de la concursuri au fost afișate la colțul premianților.

Bibliografie

1. "Metodica cunoașterii mediului înconjurător", EDP, BUCUREȘTI, 1980;
2. Colecția revistei „TERRA MAGAZIN”;
3. Revista „SĂNĂTATEA”-COLECȚIE

Salvați Planeta Albastră

Elevă Balaban Ana-Maria

Clasa a X-a C

Liceu: Colegiul Economic Virgil Madgearu Galați

Prof. Cîrcotă Roxana

Poluarea mediului înconjurător

Cele mai des întâlnite forme de poluare sunt: poluarea apei, poluarea solului, poluarea aerului (atmosferică). Aceste elemente de baza vieții omenești se pare că sunt și cele mai afectate de acțiunile iresponsabile ale ființei omenești.

Solul, ca și aerul și apa este un factor de mediu cu influență deosebită asupra sănătății. De calitatea solului depinde formarea și protecția surselor de apă, atât a celei de suprafață cât mai ales a celei subterane.

Apa este un factor de mediu indispensabil vieții. Ea îndeplinește în organism multiple funcții, fără apă toate reacțiile biologice devenind imposibile.

Lipsa de apă sau consumul de apă poluată are multiple consecințe negative asupra omului și sănătății sale.

Poluarea reprezintă modificarea componentelor naturale prin prezența unor componente străine, numite poluanți, ca urmare a activității omului, și care provoacă prin natura lor, prin concentrația în care se găsesc și prin timpul cât acționează, efecte nocive asupra sănătății, creează disconfort sau împiedică folosirea unor componente ale mediului esențiale vieții. (Conferința Mondială a O.N.U., Stockholm, 1972).

Privită istoric, poluarea mediului a apărut odată cu omul, dar s-a dezvoltat și s-a diversificat pe măsură evoluției societății umane, ajungând astăzi una dintre importantele preocupări ale specialiștilor din diferite domenii ale științei și tehnicii, ale statelor și guvernelor, ale întregii populații a pământului. Aceasta, pentru că primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional, în spiritul ideilor pentru combaterea poluării.

Incendiile naturale sunt o importantă sursă de fum și cenușă, care se produc atunci când umiditatea climatului scade natural sub pragul critic. Fenomenul este deosebit de răspândit, mai ales în zona tropicală, desi, în general, gradul de umiditate al

pădurilor din această zonă nu este de natura să favorizeze izbucnirea incendiului.

Prima problemă despre poluarea apei în lume este lipsa de apă potabilă și pură din punct de vedere biologic. Apa menajeră trebuie să fie lipsită de substanțe chimice ca pesticidele, alte otrăvuri, îngrășăminte, etc de bacterii și viruși.

Zonele industrializate din lume se confruntă cu procese de poluare extinse și grave. Poluarea chimică tinde să devină cea mai mare problemă pentru zonele intens populate.

Poluarea apei are multe cauze. Deșeurile rezultate de la industrie și agricultură conțin foarte multe chimicale, ele sunt deseori vinovate de îmbolnaviri. Aceste substanțe se dizolvă în apă, ajung în straturile de apă subterană sau se infiltrează în raurile subterane. Cercetătorii au estimat că peste trei sferturi din zonele existente pe glob cu deșeurile menajere pot produce chimicale daunătoare omului care s-ar putea infiltra în izvoarele subterane.

Efectele poluării apei asupra sănătății pot varia de la o indigestie până la deces.

Nu numai apă potabilă este importantă pentru ecosistem. Zonelor costiere, suprafețele de mare deschise sunt și ele afectate de poluare. Marea Mediterană și mai ales Marea Neagră sunt zone maritime intens afectate de poluare.

Dezastre naturale

In teatrul trecutului, personajele sunt oarecum constante: avem imperii, razboaie, revolutii tehnice, descoperiri, explorari, pe de o parte, si un actor magistral, pe cealalta parte: Omul. Indiferent de decor, el a fost vedeta, s-a remarcat si si-a jucat rolul pana la final, s-a cantat in poeme, s-a sculptat in stanca, si-a immortalizat chipul pe panza...Intrebat de ce se teme cel mai mult, a graita plin de importanta, dar si-a ascuns raspunsul sub masca sfioseniei: "De Dumnezeu!"

In fuga sa dupa glorie, Omul grabit a uitat de cel mai important lucru: mediul in care a fost conceput, in absenta caruia nu ar fi putut exista, acea dimensiune cu care ne straduim de mii de ani sa traим in comuniune: Natura. Este singura pe care Omul nu a reusit sa o infranga niciodata, asta poate pentru ca reprezinta matricea primordiala, un soi de mama rabdatoare care isi mai pune din cand in cand copilul la punct.

Dezastrele naturale au fost puse timp indelungat pe seama maniei divine. In zilele moderne, omul a gasit cate o explicatie pentru fiecare fenomen care da, din cand in cand, cate o lovitura autosuficientei umane.

Daca in trecut, catastrofele erau provocate de Dumnezeu, in prezent, ele sunt intretinute de noi toti, cei care refuzam sa intelegem ca omul si natura sunt ca sufletul si corpul: inseparabile.

Cand natura isi dezlantuieste furia, umanitatea pare deodata mica, sperziata si neputincioasa. Cicloane, tsunami, cutremure, eruptii vulcanice pot omori in doar cateva secunde mii de oameni. O lista a celor mai marcante dezastre nu poate fi decat subiectiva si nici nu poate cuprinde o perioada prea lunga de timp, deoarece evenimentele petrecute cu mult timp in urma nu sunt inregistrate sau sunt lipsite de acuratete. In ultimele secole, populatia globului a crescut in mod dramatic, o mare parte din pamanteni au ales zonele

de coasta, de aceea catastrofele contemporane lasa in urma mult mai multe victime decat in trecut.

- 1500 î.Cr – În jurul acestei perioade, o întreaga cultură era stearsă de pe fața pământului. Celebra civilizație minoică, foarte avansată în acele vremuri, nu s-a putut împotrivi puternicului tsunami care a lovit insula, în urma unei erupții vulcanice de proporții
- 79 – Erupția vulcanică a Vezuviului a acoperit în întregime orașele romane Pompei și Herculaneum. Redescoperite abia în 1748, respectiv 1738, cele două localități au dezvăluit secretele macabre ale uneia dintre cele mai cunoscute erupții vulcanice menționate în istorie. Deși numărul total al victimelor rămâne necunoscut, până în prezent au fost descoperite rămășițele a 1200 de victime în Pompei și circa 400 în Herculaneum.
- 1138 – În Siria a avut loc un cutremur foarte puternic, care a lăsat în urma cel puțin 230 000 de victime, fiind listat de către US Geological Survey pe locul 4 al celor mai puternice cutremure care au existat vreodată.
- 1330 – 1351 - Numită și “moartea neagră”, ciuma bubonică, cauzată de o bacterie numită *Yersinia pestis*, a ucis aproape 75 milioane de oameni, reducând populația Europei cu un procent cuprins între 30 și 60%.
- 1556 – În Shaanxi, China, a avut loc un puternic cutremur care a ucis peste 830 000 de oameni, fără ca magnitudinea acestuia să fie cunoscută vreodată.
- 1737 – Un presupus cutremur a făcut în Calcutta, India, peste 300 000 de victime. Oamenii de știință moderni au demonstrat că era vorba de un taifun.
- 1811 – 1812 – Trei cutremure petrecute în Missouri, reprezintă unele dintre cele mai puternice calamități de acest fel din istoria Statelor Unite. Cu magnitudini estimate în jurul valorii de 7,8 grade, acestea s-au făcut simțite până în Boston. Pierderile în vieți omenești au fost totuși destul de reduse, deoarece acea zonă nu era foarte populată. În schimb cutremurele au fost de natură să sperie populația, demonstrând ce se poate întâmpla dacă aceste zone cu grad ridicat de pericol ar fi mai populate.
- 1815 – În urma erupției unui vulcan din Tambora, Indonezia, 80 000 de oameni au decedat. Paradoxal, cei care au supraviețuit lavei fierbinti, au murit infometati.
- 1883 – Cea mai puternică erupție vulcanică menționată vreodată avea loc, la 27 august, în apropierea insulelor indoneziene Java și Sumatra. În urma erupției vulcanului Krakatau, 2/3 din insula Rakata au explodat, fiind sterse de pe fața Pământului. Valul tsunami care a urmat erupției, a atins înălțimea de 40 de metri, măturând totul în calea sa. Se estimează că în urma celor două cataclisme, nu mai puțin de 36.000 de oameni și-au pierdut viața.
- 1931 – Apele Fluviului Galben au ieșit din matca, lăsând în urma aproximativ 3.7 milioane de morți prin inecare, boli, foamete. O furie anterioară a râului, care s-a produs în 1887, a făcut tot pe atâtea victime.
- 1977 – Unul dintre cutremurele cu cele mai devastatoare efecte din istoria României, s-a produs la data de 4 martie 1977. Cu o intensitate de 7.2 grade pe scara Richter și o durată de 55 de secunde, cutremurul a lăsat în urma 1578 de victime, 11 300 de răniți și aproximativ 35 000 de locuințe prăbusite. Majoritatea pagubelor s-au produs în București, însă orașul Zimnicea s-a prăbusit în totalitate, reconstruirea lui începând din temelii. Epicentrul a fost localizat în Vrancea, la o adâncime de 100 kilometri, însă una de soc s-a făcut simțită în toți Balcanii.
- 1992 – Uraganul Andrew a ucis 26 de oameni, însă pagubele materiale s-au ridicat la 25 miliarde de dolari, devenind cel mai costisitor dezastru natural din istoria Statelor Unite.
- 2004 – Pe 24 decembrie un cutremur cu magnitudinea de 9.3 grade pe scara Richter, a zguduit insula Sumatra, provocând imense valuri tsunami, care au cauzat peste 225 000 de victime. În schimb această catastrofă a afectat o regiune foarte întinsă și mai mulți oameni decât oricare alt dezastru.
- 2005 – Uraganul Katrina s-a format pe 23 august și a atins punctul maxim al intensității sale în data de 28 august, ucigând peste 1800 de oameni. Pagubele materiale au fost estimate la 81.2 miliarde de dolari, devenind cel mai costisitor uragan din istoria Statelor Unite. Spre deosebire de alte calamități asemănătoare ca intensitate, acesta încă își mai face simțite efectele și astăzi. New Orleans și alte comunități aflate pe coasta încă mai depun eforturi pentru a-și reveni.

- 2005 – Un cutremur produs în Pakistan, în data de 8 octombrie, cu magnitudinea de 7.6 grade a ucis peste 40 000 de oameni.
- 2008 – Victimele ciclonului Nargis, care a avut loc în luna mai în Myanmar, se ridică la peste 22 000, însă numărul lor este încă în creștere. Muncitorii de pe câmpurile de orez au fost luați prin surprindere de ciclon. Neavând unde să se ascundă, aceștia au fost pur și simplu murați de puterea acestuia.

Om și natură

Om face parte din natură. Ca orice vițuitoare, el se naște, se hrănește, crește, se înmulțește și moare. Pentru hrană, îmbrăcăminte și locuință el se folosește de multe produse din natură. Om are unele însușiri specifice numai lui. Așa sunt: gândurile, vorbirea, munca. Prin aceste însușiri el se deosebește de celelalte vițuitoare de pe Pământ.

La începutul existenței sale, omul a cules hrana din locurile pe unde rătăcea. Se adăpostea din calea unor animale și de schimbările vremii. Mai târziu, pe măsură ce a reușit să-și facă unelte, omul a început să vâneze, să-și îmbunătățească hrana și să folosească blana unor animale pentru îmbrăcăminte.

O mare importanță în viața lui a avut-o producerea și descoperirea focului. Cu ajutorul lui s-a apărut de animale, și-a pregătit hrana, s-a putut așeza în zonele mai reci ale Pământului.

Înțelegând foloasele pe care le-ar avea prin cultivarea plantelor și creșterea animalelor, omul a avut de timpuriu asemenea îndeletniciri.

În acea perioadă omul s-a stabilit în anumite locuri, și-a construit locuințe, și-a format gospodăria, desfășurându-și cea mai mare parte a vieții sale în locul sau zona respectivă. El s-a stabilit deci într-un anumit mediu de viață, numit de obicei „mediul său înconjurător”.

Cu mintea sa iscoditoare, omul a cunoscut tot mai profund mediul său de viață și a căutat permanent să folosească tot ce acesta îi oferea pentru îmbunătățirea traiului.

La început, omul a folosit lemnul și piatra. Apoi, a folosit apa pentru plutărit și navigație, puterea vântului și a aburului. Mai târziu, el a descoperit și bogățiile ale subsolului și cu ajutorul focului a început prelucrarea lor. Azi, el fabrică tot felul de mașini și aparate cu ajutorul cărora își ușurează munca, poate străbate mări și oceane, zboară în atmosferă și dincolo de ea; sfredește până la adâncimi foarte mari scoarța Pământului.

Responsabilitatea omului față de ocrotirea mediului înconjurător este individuală, dar mai ales colectivă: protecția naturii necesită mijloace importante și angajează hotărâri la nivel local și chiar internațional.

Biodiversitatea - o problemă globală

Comunitățile biologice, dezvoltate în milioane de ani, au început să fie distruse de activitățile oamenilor. Un număr mare de specii suferă un declin rapid, unele fiind aproape de punctul de unde începe extincția lor, ca rezultat al vânării excesive, distrugerii habitatelor, atacului salvatic al pradatorilor sau cuceririi competitorilor introduși de către om. Principalul inamic al biodiversității este sărăcia iar protecția acesteia trece, în mod obligatoriu, prin ameliorarea bunăstării umanității și lupta împotriva subdezvoltării.

Diversitatea biologică este definită ca fiind abundența de entități vii pe Pământ, reprezentată de milioane de plante, animale și microorganisme, genele pe care acestea le conțin, complexitatea

ecosistemelor pe care le formează în mediul biologic.

Conservarea diversității biologice nu studiază doar specii și habitate, ci și eficacitatea unor măsuri active de protecție. Conservaționistii includ în studiile lor și aspecte sociale, economice, politice și etice. Conservaționistii nu lucrează numai în plan științific, ci și în plan politic și educațional, implicând oficialitățile locale, guvernamentale și comunitățile locale în planurile de protecție.

Diversitatea speciilor de pe Terra a crescut continuu de la apariția vieții. Aceasta creștere nu a fost constantă, existând perioade cu o rată mare a speciației urmate de altele cu schimbări minime. În timp geologic s-au produs cinci extincții în masă. Cea mai mare extincție a avut loc la sfârșitul Permianului, acum 250 milioane ani, când se pare că au dispărut între 77 - 96% din totalul speciilor marine. Este foarte probabil ca extincțiile să fie cauzate de perturbări majore (erupții vulcanice pe mari suprafețe sau coliziunea cu un asteroid), care au determinat apariția unor schimbări ale mediului carora multe specii nu le-au făcut față. Au trebuit să treacă 50 de milioane de ani pentru ca numărul mare de familii pierdute în Permian să se refacă. Extincțiile ca și speciațiile fac parte mai mult ca sigur din ciclul natural.

Chiar dacă extincțiile sunt un proces natural pierderea speciilor este periculoasă atunci când rata de extincție este mai mare decât rata speciației.

Rata actuală de extincție este de 100 până la 1 000 de ori mai ridicată decât ratele din trecutul geologic. Acest episod nou al extincțiilor este numit a șasea extincție și este datorat exclusiv activității umane. Pierderea de specii este fără precedent și ireversibilă.

Multe resurse naturale precum aerul, apele, solul, speciile rare, peisajele deosebite sunt considerate a fi resurse comune care sunt bunul întregii societăți. Aceste resurse nu sunt întotdeauna asociate cu o valoare monetară. Oamenii, industriile, utilizează și degradează aceste resurse fără a plăti decât simbolic sau deseori fără a plăti nimic, situație descrisă ca tragedia bunului comun. În sistemele ecologice de evaluare (economie ecologică) utilizarea acestor resurse comune este inclusă ca parte internă a afacerii și intra în costul de producție al produsului.

Atunci când oamenii și organizațiile vor plăti pentru acțiunile lor se va diminua și degradarea mediului. Astfel ca industriile vor avea politici de supraveghere mai severe și vor fi mai precaute cu mediul.

Ameliorarea climatului:

La nivel local arborii modifică temperatura prin reducerea insolatiei directe și procesul de evapotranspirație. Efectul racoritor diminuează utilizarea ventilatoarelor și aparatelor de aer condiționat, sporește confortul și îmbunătățește productivitatea muncii.

La nivel regional, evapotranspirația asigură secvențe ale circuitului apei în natură. Pierderea vegetației din unele regiuni de pe glob a condus la reducerea, la nivel regional, a cantității anuale a precipitațiilor.

La nivel global, creșterea plantelor este corelată cu ciclul carbonului. Diminuarea suprafeței ocupate de covorul vegetal are ca efect reducerea capacității de absorbție a CO₂, contribuind la creșterea concentrației acestui gaz în atmosferă și mai departe la efectul de încălzire globală.

Ecoturismul este o industrie în rapidă dezvoltare, implicând peste 200 milioane de persoane pe an și rulând miliarde de USD/an în lume. Vizitarea unor țări de către această categorie de turiști și cheltuielile făcute sunt realizate cu scopul de a admira comunitățile biologice și specii rare. Rolul ecoturismului este în particular important în multe țări tropicale. Ecoturismul poate furniza o justificare imediată, pragmatică pentru protejarea diversității biologice, în mod particular atunci când activitățile pe care le presupune sunt integrate într-un plan general de management.

Multa vreme, naturalistii au luat în considerare acele specii care erau rare, ori prezentau o valoare biogeografică deosebită, chiar și una sentimentală. Așa s-au declarat „monumente ale naturii”, așa s-au constituit rezervațiile științifice și naturale și, tot așa, s-au elaborat primele „liste roșii” sau „carti roșii” și s-a născut zoologia - știința a conservării biodiversității.

Pe plan mondial, la ora actuală sunt stabilite următoarele categorii zoologice de specii, alături de liste ale speciilor vegetale și animale care necesită o protecție strictă:

- specii disparute: Rinocerul lanos ,Tigrul tasmanian ,Ursul cu bot scurt, Pasarea Dodo

- specii în mare pericol: Marele liliac potcoava , Tigrul Siberian , Rata mandarina, Pinguinul magar

- specii amenintate: Koala, Foca inelata

Balenele Beluga

- specii rare:

Floarea de colt

Laleaua pestrita

Ursul marsupial

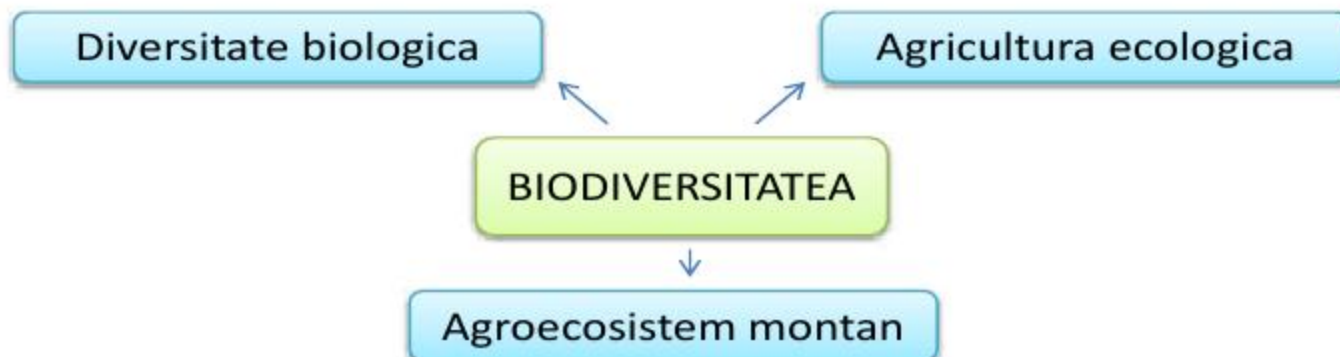

Lupul roșu

Conservarea biodiversitatii

România s-a aliniat tendinței generale privind conservarea biodiversității, semnând Convenția de la Rio asupra Biodiversității (1992).

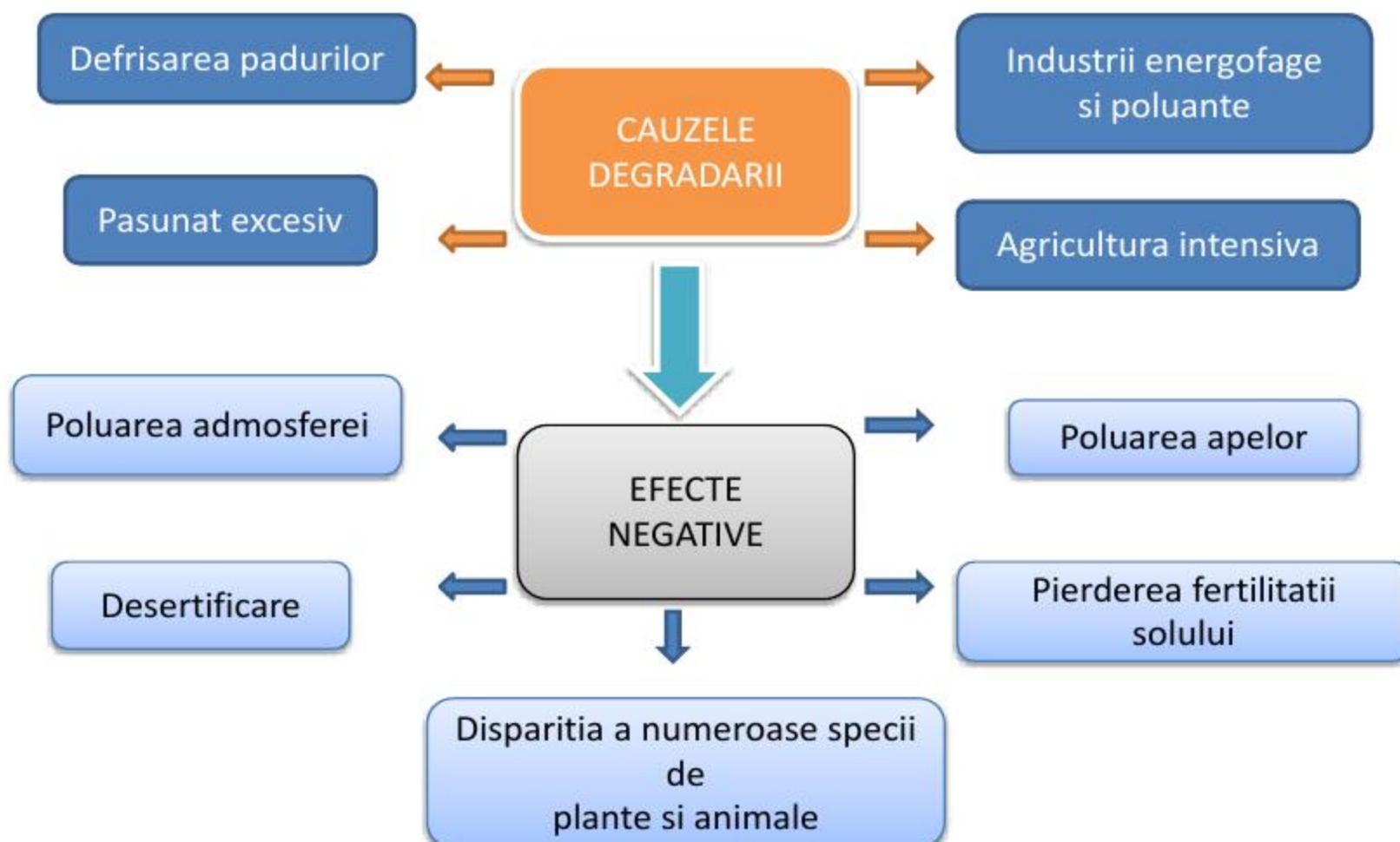
Conservarea diversității sistemelor ecologice și biologice trebuie proiectată și realizată pe baza unei game largi de strategii, programe, metode și tehnologii care urmăresc:

România este una dintre puținele țări europene în care agro-sistemele tradiționale reprezintă rezervoare semnificative.

Dezechilibrele distrug vegetația instantaneu, în timp ce instalarea unei vegetații diverse implică un proces extrem de îndelungat, fiind obligatoriu prevenirea distrugerii habitatului și deteriorarea lui.

Cauze și efectele degradării

Energia

Energia este indispensabilă vieții pe Pământ. Ea există pretutindeni și reprezintă cauza producerii unor numeroase fenomene: mișcare, lumină, sunet, căldură etc. Există mai multe forme de energie, Energia electrică este utilizată zilnic și în majoritatea activităților.

Prin utilizarea energiei solare, hidro sau eoliene, Europa ar putea crea surse de alimentare cu energie 100% regenerabilă până în 2050, dacă această idee e susținută de o piață unică de energie europeană, corelată cu o piață similară în Africa de Nord, arată un nou studiu PricewaterhouseCoopers LLP.

Consumul iresponsabil de energie va duce la epuizarea surselor de energie primară: petrol, gaze naturale, cărbuni și va spori emisiile de dioxid de carbon care vor continua să polueze planeta și să distrugă stratul protector de ozon.

Becurile cu filament sunt mari consumatoare de energie !
Becurile fără filament au un consum redus de energie !

**FII ÎNTELEPT ȘI CONSUMĂ RESPONSABIL ENERGIA ELECTRICĂ ȘI LA
SCOALĂ ȘI ACASĂ !**

Poluarea aerului

Contaminarea umană a atmosferei Pământului poate lua multe forme și a existat de când oamenii au început să utilizeze focul pentru agricultură, încălzire și gătitul alimentelor. În timpul Revoluției Industriale (sec. XVIII și XIX), poluarea aerului a devenit o problemă majoră.

Poluarea urbană a aerului este cunoscută sub denumirea de smog. Smogul este în general un amestec de monoxid de carbon și compuși organici din combustia incompletă a combustibililor fosili cum ar fi cărbunii și de dioxid de sulf de la impuritățile din combustibili. În timp ce smogul reacționează cu oxigenul, acizii organici și sulfurici se condensează sub formă de picături, întinzând ceața. Până în secolul XX smogul devenise deja un hazard major al sănătății.

Un alt tip de smog, cel fotochimic, a început să reducă calitatea aerului deasupra orașelor mari cum ar fi Los Angeles în anii '30. Acest smog este cauzat de combustia în motoarele autovehiculelor și ale avioanelor a combustibilului care produce oxizi de azot și eliberează hidrocarburi din combustibilii „nearși”. Razele solare fac ca oxizii de azot și hidrocarburile să se combine și să transforme oxigenul în ozon, un agent chimic care atacă cauciucul, rănește plante și irită plămâni. Hidrocarburile sunt oxidate în substanțe care se condensează și formează o ceață vizibilă și pătrunzătoare.

Majoritatea poluanților sunt eventual „spălați” de către ploaie, zăpadă sau ceață dar după ce au parcurs distanțe mari, uneori chiar continente. În timp ce poluanții se adună în atmosferă, oxizii de sulf și de azot sunt transformați în acizi care se combină cu ploaia. Aceasta ploaie acidă cade peste lacuri și păduri unde poate duce la moartea peștilor sau plantelor și poate să afecteze întregi ecosisteme. În cele din urmă, lacurile și pădurile contaminate pot ajunge să fie lipsite de viață. Regiunile care sunt în drumul vântului care bate dinspre zone industrializate, cum ar fi Europa și estul Statelor Unite și Canadei, sunt cele mai afectate de ploie acide. Ploile acide pot să afecteze și sănătatea umană și obiecte create de oameni; ele dizolvă încet statui istorice din piatră și fațade din Roma, Atena și Londra.

Una din cele mai mari probleme cauzate de poluarea aerului este încălzirea globală, o creștere a temperaturii Pământului cauzată de acumularea unor gaze atmosferice cum ar fi dioxidul de carbon. Odată cu folosirea intensivă a combustibililor fosili în secolul XX, concentrația de dioxid de carbon din atmosferă a crescut dramatic. Dioxidul de carbon și alte gaze, cunoscute sub denumirea de gaze de seră, reduc căldura disipată de Pământ dar nu blochează radiațiile Soarelui. Din cauza efectului de seră se așteaptă ca temperatura globală să crească cu 1,4° C până la 5,8° C până în anul 2100. Chiar dacă această tendință pare a fi o schimbare minoră, creșterea ar face ca Pământul să fie mai cald decât a fost în ultimii 125.000 ani, schimbând probabil tiparul climatic, afectând producția agricolă, modificând distribuția animalelor și plantelor și crescând nivelul mării.

Poluarea aerului poate să afecteze regiunea superioară a atmosferei numită stratosferă. Producția excesivă a compușilor care conțin clor cum ar fi clorofluorocarbonații (CFC) (compuși folosiți până acum în frigidere, aparate de aer condiționat și în fabricarea produselor pe bază de polistiren) a epuizat stratul de ozon stratosferic, creând o gaură deasupra Antarcticii care durează mai multe săptămâni în fiecare an.

Ca rezultat, expunerea la razele dăunătoare ale Soarelui a afectat viața acvatică și terestră și amenință sănătatea oamenilor din zonele nordice și sudice ale planetei.

Poluarea apelor

Cererea de apă potabilă este în creștere continuă cât timp populația globului crește. Din anul 1940 până în anul 1990 preluarea apei potabile din râuri, lacuri, rezervoare și alte surse a crescut de patru ori. Din totalul apei consumate în Statele Unite în 1995, 39% a fost pentru irigație, 39% a fost pentru generarea de curent electric, 12% a fost folosită pentru alte utilități; industria și mineritul au folosit 7% și restul a fost folosită pentru animalele domestice și în scopuri comerciale.

Apa menajeră, apa industrială și produsele chimice folosite în agricultură, cum ar fi îngrășămintele și pesticidele sunt principala cauză a poluării apelor. În Statele Unite, 37% din lacuri și estuare și 36% din râuri sunt prea poluate pentru practicarea pescuitului sau înotului în cea mai mare parte a anului. În țările în curs de dezvoltare, mai mult de 95% din apa menajeră este aruncată în râuri și golfuri, creând un hazard major pentru sănătatea umană.

Îngrășămintele chimice cum ar fi fosfații și nitrații folosiți în agricultură sunt vărsate în lacuri și râuri. Acestea se combină cu fosfații și nitrații din apa menajeră și măresc viteza de dezvoltare a algelor.

Apa poate să ajungă „sufocantă” din cauza algelor care sunt în descompunere și care epuizează oxigenul din ea. Acest proces, numit eutrofizare, poate cauza moartea peștilor și a altor forme de viață acvatică. La sfârșitul anilor '90 în apele dintre Golful Delaware și Golful Mexic au murit mii de pești din cauza dezvoltării unei forme toxice de alge numită *Pfisteria piscicida*. Se crede că motivul pentru dezvoltarea acestei specii toxice de alge a fost saturarea cu apă a terenului agricol, excesul de apă ajungând în râuri și apoi în mare, fosfații și nitrații ajutând dezvoltarea algelor. Inundațiile duc pesticidele toxice și deșeurile urbane și industriale în lacuri și râuri.

Eroziunea contribuie și ea la poluarea apelor. Pământul și nămolul duse de apă de pe dealurile defrișate, pământurile arate sau de pe terenurile de construcție pot să blocheze cursul apelor și să omoare vegetația acvatică. Chiar și cantități mici de nămol pot să elimine unele specii de pești. De exemplu, când defrișările îndepărtează învelișul de plante al versanților dealurilor, ploaia poate să ducă pământ și nămol în râuri, acoperind pietrișul din albia unui râu unde păstrăvii sau somonii își depun icrele.

Pescăriile marine naturale suportate de ecosistemul oceanului sunt o sursă esențială de proteine, mai ales pentru oamenii din țările în curs de dezvoltare. Totuși, poluarea din golfuri și estuare amenință rezervele de pește care și așa sunt aproape epuizate din cauza pescuitului excesiv. În 1989, 260.000 barili de petrol s-au vărsat din petrolierul Exxon Valdez în Strâmtoarea „Prince William” din Alaska, un vechi și bogat loc de pescuit. În 1999 s-au raportat 8.539 accidente petroliere în apele și în jurul apelor Statelor Unite, vărsându-se 4,4 miliarde de litri de petrol.

Poluarea solului

Solul este un amestec de materie din plante, minerale și animale care se formează într-un proces foarte lung, poate dura mii de ani. Solul este necesar pentru creșterea majorității plantelor și esențial pentru

toată producția agricolă. Poluarea solului este acumularea de compuși chimici toxici, săruri, patogeni (organisme care provoacă boli), sau materiale radioactive care pot afecta viața plantelor și animalelor.

Metodele neraționale de administrare a solului au degradat serios calitatea lui, au cauzat poluarea lui și au accelerat eroziunea. Tratarea solului cu îngrășăminte chimice, pesticide și fungicide omoară organisme utile cum ar fi unele bacterii, fungi și alte microorganisme. De exemplu, fermierii care cultivau căpșuni în California au dezinfectat solul cu bromidă de metil pentru a ucide organismele care ar fi putut afecta căpșunii. Acest proces omoară fără discriminare chiar și organismele benefice și lasă solul steril și dependent de îngrășăminte pentru a suporta creșterea plantelor. În consecință, se folosesc tot mai multe îngrășăminte, ceea ce duce la poluarea râurilor și lacurilor în perioadele cu inundații.

Irigația necorespunzătoare în zonele în care solul nu este drenat bine poate avea ca rezultat depozite de sare care inhibă creșterea plantelor și pot duce la lipsa recoltei. În anul 2000 î.e.n., orașele antice sumeriene de la sud de Valea Tibrului și Eufratului, în Mesopotamia, depindeau de bogăția recoltelor. Până în anul 1500 î.e.n., aceste orașe au intrat în colaps din cauza lipsei recoltei datorate salinității ridicate a solului. Aceeași problemă există azi în Valea Indusului din Pakistan, Valea Nilului în Egipt și Valea Imperială din California.

Combaterea poluării

Din cauza multor tragedii ale mediului înconjurător, de la jumătatea secolului XX, multe națiuni au instituit legi cuprinzătoare proiectate pentru a repara distrugerile anterioare ale poluării necontrolate și pentru a preveni viitoarele contaminări ale mediului.

În Statele Unite a fost creat Actul pentru Aer Curat (Clean Air Act - 1970) prin care se reduceau semnificativ anumite tipuri de poluare ale aerului, cum ar fi emisiile de dioxid de sulf. Actul pentru Apa Curată (Clean Water Act - 1977) și Actul pentru Apă Potabilă Curată (Safe Drinking Water Act - 1974) au stabilit norme pentru deversarea poluanților în ape și standarde pentru calitatea apei potabile. Actul pentru Controlul Substanțelor Toxice (Toxic Substance Control Act - 1976) și Actul pentru Conservarea și Recuperarea Resurselor (Resource Conservation and Recovery Act - 1976) au fost create pentru a supraveghea și controla deșeurile periculoase. După 1980 au fost create programe care alocu fonduri pentru curățarea celor mai contaminate terenuri de depozitare a deșeurilor. Aceste acte și alte câteva legi federale ale unor state individuale au ajutat limitarea poluării dar progresele au fost lente și au rămas multe probleme cu privire la zonele cu contaminări severe din cauza lipsei fondurilor pentru curățare și din cauza problemelor în aplicarea legilor.

Țările în curs de dezvoltare continuă să se lupte cu poluarea fiindcă nu au tehnologii pentru filtrare și curățare și trebuie să își mărească puterea economică, de cele mai multe ori cu costul poluării mediului.

Problema este că țările în curs de dezvoltare atrag investitorii străini prin forța de muncă mai ieftină, materiale brute mai ieftine și mai puține restricții pentru substanțe poluante. Maquiladoras, uzine de asamblare de-a lungul graniței dintre S.U.A. și Mexic, pe partea mexicană, creează industrie și locuri de muncă pentru Mexic dar majoritatea lor aparțin unor corporații non-mexicane care au fost atrase de forța de muncă ieftină și de lipsa legilor cu privire la poluanți. Ca rezultat, această regiune de graniță, incluzând Rio Grande este una din cele mai poluate zone din America de Nord. Pentru a se evita dezastrele ecologice și sărăcia, țările în curs de dezvoltare necesită ajutor și tehnologie de la țările și corporațiile străine, participarea comunității în inițiativele de dezvoltare și crearea de reglementări mai aspre cu privire

la poluare.

Grupuri nonguvernamentale s-au format la nivel local, național și internațional pentru a combate problemele create de poluare din toata lumea. Multe din aceste organizații răspândesc informații și ajută oameni și alte organizații, care nu sunt implicate în procesul luării deciziilor. Rețeaua Acțiunii Pesticidelor răspândește informații tehnice cu privire la efectele pesticidelor asupra agricultorilor care le folosesc. O mișcare bine organizată de justiție pentru mediu s-a ridicat pentru a pleda pentru protecția echitabilă a mediului înconjurător. Greenpeace este o organizație activistă care concentrează atenția internațională asupra industriilor și guvernelor care contaminează terenul, apele sau atmosfera cu deșeuri toxice.

Niciun om nu este sarac, toti suntem bogati, natura este bogatia noastra!

Salvați Planeta Pământ !

Elevă Balanica Georgiana

Clasa aXa J

„Educația copilului trebuie să urmărească formarea acestuia în spiritul respectului față de mediul înconjurător”

(din Convenția cu privire la Drepturile copilului)

Ce este efectul de sera?

Acesta este un fenomen natural prin care o parte a radiației terestre în infraroșu este reținută de atmosfera terestră. Efectul de sera este cauzat de cantitățile de dioxid de carbon și a altor substanțe, ce se acumulează în straturi formând o “plapumă”. Aceste substanțe dau posibilitate razelor ultra violete să treacă foarte ușor, ajungând la suprafața solului, transformându-se în energie termică, iar această energie trecând mult mai greu înapoi, formând efectul de sera. Gazele lasă lumina să patrundă, însă nu permite căldurii să scape, precum geamurile de sticlă dintr-o seră. Datorită acestui sistem, efectul de sera este benefic, asigurând încălzirea suficientă a Pământului pentru a permite dezvoltarea plantelor și a vieții. Însă în cantități prea mari, aceste elemente responsabile pentru efectul de sera vor duce la o creștere a temperaturii.

Principalele elemente care produc efectul de sera sunt: vaporii de apă, dioxidul de carbon, metanul și ozonul. De asemenea mai sunt responsabile și alte elemente, însă cu o pondere mai mică, precum: protoxidul de azot, hidrofluorocarburi, perfluorocarburi și fluorura de sulf.

Fenomene sinergice

Vulcanismul este un factor a cărui importanță a fost subestimată până recent și contribuie la încălzirea globală, producând gaze cu efect de sera, în general CO₂, continute în magma. Cenușa vulcanică conține și aerosoli sulfuroși care obținează radiația solară.

Efectul antropic

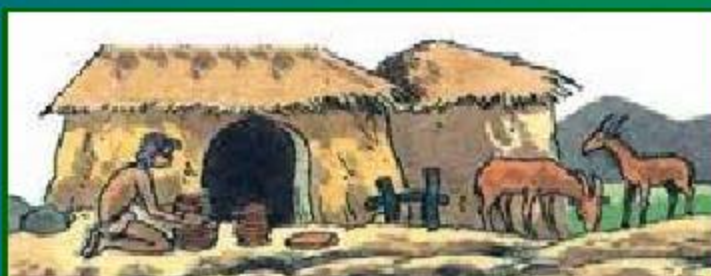
Este adevărat că și omul a ajutat la accelerarea încălzirii globale, însă chiar atât de mult precum auzim în mass-media? Activitățile oamenilor au dus la creșterea emisiilor de CO₂ datorită defrișărilor și emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a arderii combustibililor fosili. Emisiile de metan, ca urmare a activităților agricole (creșterea vacilor și cultivarea orezului), emisiile de N₂O ca urmare a folosirii îngrășămintelor chimice și a arderii combustibililor fosili. Tot datorită omului sunt și emisiile de compuși halogenati, prin utilizarea freonilor în instalațiile frigorifice. Același efect este provocat și de instalațiile pentru stingerea incendiilor, sau ca agent de propulsie în sprayuri. Dioxidul de carbon este o hrană pentru plante, însă când acesta este în exces, devine poluator.

Omul face parte din natură

- Milioane de ani în urmă...

Se hrăneau
cu plante,
fructe de
pădure și
carne crudă

Construiau locuințe din lut

Se ocupau numai cu vânătoria,
pescuitul, culegerea fructelor

Intervenția omului în schimbarea mediului

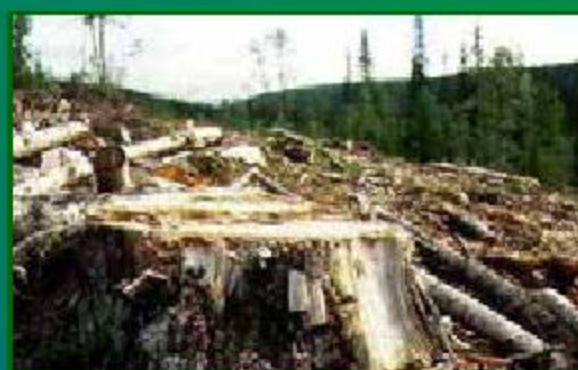
Pentru a se deplasa repede, omul
a construit drumuri, autostrăzi.

Creșterea populației a dus la
mărirea orașelor și satelor

S-au construit tot mai multe
fabrici și uzine

Tăierea pădurilor a determinat
dispariția unor plante și animale

Poluarea apei, aerului și solului

Neglijența omului față de natură a dus la poluarea Pamântului!

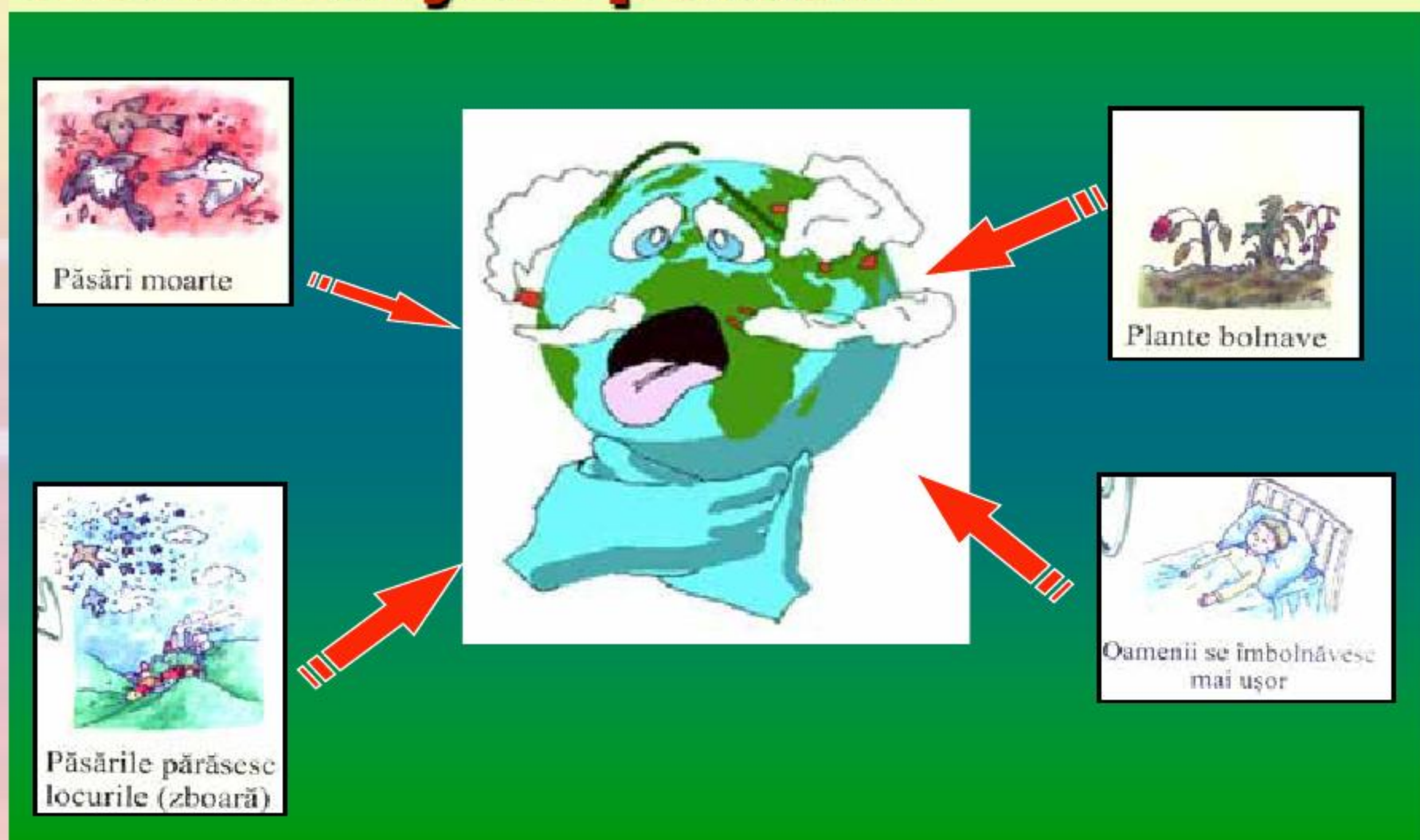

Încălzirea globală

- Ceea ce natura a creat în milioane de ani se poate distruge în câteva zile, luni sau ani***

Consecințele poluării

1. Incendii forestiere

Canada si Statele Unite ale Americii se confrunta cu un numar foarte mare de incendii forestiere, care sunt cauzate de temperaturile ridicate si de zapada care se topeste mai repede lasand pamantul uscat pentru mai mult timp.

2. Dispar ruinele

Nivelul crescut al mării si conditiile meteorologice extreme pot sa distruga complet situri arheologice, temple sau alte artefacte, asa cum este cazul Sukothai, care a fost odata capitala Regatului thailandez.

3. Muntii cresc in inaltime

Din cauza ghetarilor care se topesc, greutatea care apasa in mod normal pe suprafata pamantului acum scade, iar stratul de pamant creste brusc.

4. Atmosfera isi pierde din densitate

Cantitatea ridicata de dioxid de carbon cauzeaza o racire continua a aerului, care mai departe cauzeaza o stabilizare a acestuia, ceea ce face ca atmosfera sa fie mai putin densa.

5. Animalele sunt puse in pericol

Plantele infloresc mai devreme in fiecare an, Animalele pot intampina greutati in resetarea ceasurilor biologice si in adaptarea la aceasta schimbare. O consecinta a acestui lucru va fi faptul ca nu vor reusi sa gaseasca hrana suficienta si nu vor mai avea timp si resurse pentru a se inmulti. 6. Topirea criosferei Stratul permanent de gheata, denumit si criosfera, care se regaseste in special in emisfera nordica se topeste treptat. Acest lucru cauzeaza aparitia gaurilor, care pot afecta tot felul de structuri, de la sine de tren pana la sosele si asezari omenesti.

7. Disparitia lacurilor

Tot din cauza disparitiei treptate a criosferei, apa lacurilor poate acum sa fie absorbita de pamant, lasand ecosistemul pe care-l intretinea fara suport.

8. Natura arctica renaste mai devreme

Gheata se topeste mai devreme primavara, iar nivelul crescut de clorofila din pamant arata o „renastere” biologica ceva mai timpurie ca in trecut. 9. Animalele cauta zone de relief mai inalte Acest

lucru este cauzat în special de schimbările petrecute în habitaturile animalelor, care nu au altă soluție decât să caute un nou biotop.

10. Agravarea alergiilor

ccNivelul crescut de dioxid de carbon, cât și temperaturile ridicate asociate încălzirii globale cauzează înflorirea timpurie a plantelor și producerea unei cantități mai mari de polen.

Conservarea mediului – arii protejate

Educ. Eugenia Rus

Grădinița Așchiuță, Cluj-Napoca

Motto:

”Când distrugi pădurea, îți seacă izvoarele”

Obiectiv:

Înțelegerea mecanismelor de promovare a conservării mediului la nivel național, comunitar și internațional.

Rezervatiile Biosferei

Au fost desemnate de UNESCO, în cadrul programului “OM-BIOSFERĂ” pentru a realiza o rețea mondială de protejare a ecosistemelor semnificative, să îmbunătățească raporturile omului cu mediul și să

promoveze o dezvoltare durabilă

Sisteme de ocrotire

Uniunea internațională pentru ocrotirea naturii (UICN)
Comisii pentru Parcuri Naționale și Arii Protejate (CPNAP)

Ariile protejate

Ariile protejate naturale reprezintă instrumentul cel mai utilizat în conservarea elementelor mediului biotic și abiotic. Elementele mediului biotic și abiotic caracterizate prin unicitate, raritate și reprezentativitate se regăsesc adesea ca elemente protejate în cadrul categoriilor de arii protejate. În cadrul acestor spații ele beneficiază de o oarecare protecție în raport cu amenințările majore: supraexploatarea resurselor naturale, urbanizarea, distrugerea și degradarea mediului, bolile, speciile invazive, dezvoltarea infrastructurilor majore.

“Natura 2000” Proiect al Uniunii Europene

Proiect pentru limitarea pierderii speciilor și habitatelor naturale printr-un management inteligent care să îmbine activitățile de conservare cu cele de dezvoltare durabilă.

Rezervații ale biosferei

Rezervațiile biosferei sunt arii protejate, care îmbină conservarea, reprezentând ecosistemele majore ale globului și dezvoltarea durabilă, servind ca model de dezvoltare pentru medii particulare. Ele formează o rețea mondială pentru cercetarea și monitorizarea ecologică și reprezintă zone pentru conștientizare, educație și instruire în domeniul mediului.

În România au fost declarate până acum trei rezervații ale biosferei, și anume:

Delta Dunării

Parcul Național Retezat

Pietrosul Rodnei

Parcuri naționale și parcuri naturale protejate

- Rezervația Biosferei Delta Dunării
- Parcul Național Domogled - Valea Cernei
- Parcul Național Retezat
- Parcul Natural Porțile de Fier
- Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița
- Parcul Natural Apuseni
- Parcul Național Munții Rodnei
- Parcul Natural Bucegi
- Parcul Național Cheile Bicazului Hășmaș
- Parcul Național Ceahlău
- Parcul Național Călimani
- Parcul Național Cozia
- Parcul Național Piatra Craiului
- Parcul Natural Grăditea Muncelului - Cioclovina
- Parcul Național Semenic - Cheile Carașului
- Parcul Național Munții Măcinului
- Parcul Natural Balta Mică a Brăilei
- Parcul Natural Vânători - Neamț

Categorii de arii protejate

Categoria I.a-Rezervații stricte-destinate cercetărilor științifice- au acces interzis

Categoria I.b-Arii sălbatice-neaffectate de intervenția omului

Categoria II Parcurile naționale

Categoria III Monumente ale naturii

Categoria IV Ariile de agrement al speciilor sau habitatelor naturale

Categoria V Peisaje protejate (parcuri naturale)

Categoria VI Ariile destinate a utiliza durabil resursele naturale (parcuri regionale)

Rezervatii fizico-geologice din România:

- lacuri: L. Bâlea, L. Sf. Ana
- chei: Cheile Turzii, Râmeți, Bicazului
- cascade: Putnei, Bohodeiului
- stânci remarcabile: Detunata, Pietrele Doamnei
- forme de eroziune: Râpa Roșie, Grădina Zmeilor
- peșteri: Pestera Ursilor, P. Muierilor, P. Topolnița
- procese active: Vulcanii noroioși, Izbul Călugări
- locuri fosilifere: Dealul de la Melci, Dealul Repede

Rezervatii biologice

- Floristice: poienițe cu narcise-Vad, pădurea cu bujorul românesc-Comana, pârâul Petea cu lotus;
- Forestiere: codrii seculari Slătioara, Todirescu și Giupalău;
- mlaștini și turbării: Harman, Poiana Stampei, Mohoș;
- zoologice: V. Vâlsanului, Brateș

Rezervații complexe

- Sunt arii în care există o îmbinare de elemente fizico-geografice, biologice, și peisagistice ce pot fi încadrate în Categoria III: Cheile Turzii, Râpa Roșie, Cheile Întregalde, Cheile Crișului Repede.

Specii de plante protejate

Flori

- floarea reginei (floarea de colț)
- Smirdanul
- Sângele voinicului
- Papucul doamnei
- laleaua pestriță

Arbori

- zâmburul
- zădă
- tisa

Animale protejate

- capra neagră
- râsul
- cocoșul de munte
- broasca țestoasă de uscat
- păsări de baltă: pelicanul, egretă, lopătarul.

În România ocrotirea naturii este o acțiune bine demarată, iar comparativ cu țările europene dezvoltate, suprafața ocrotită ne plasează între cele cu rețea dezvoltată de arii protejate. Dar, gospodărirea acestor arii, fiind aproape inexistentă, face din ocrotirea naturii la noi, mai mult un deziderat, decât o realitate.

De ce educația ecologică?

Prof. Bistriceanu Constanța

Prof. Bistriceanu Ionuț

Grup Școlar "Traian Demetrescu" Craiova

Motto

Nu putem schimba pe alții, dar dacă ne putem schimba pe noi înșine, putem înceta schimbarea înfățișării Pământului".

Melodie Beattie

Copiii sunt un public important pentru educația mediului deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor. Și în unele cazuri copiii își pot influența părinții și alți membri ai comunității.

Educatorii și toți cei care lucrează în școli și cu elevi pot avea un impact deosebit, de la creșterea conștientizării și cunoașterii până la formarea de atitudini și proiecte active în numele educației mediului.

Este important să recunoaștem că nu este doar o singură cale corectă de a „face” educație pentru mediu.

De ce educație ecologică?

Educația ecologică studiază influența activităților umane asupra mediului înconjurător. În acest context, studiază în mediul natural și cel artificial, viețuitoarele, inclusiv omul și contribuie la înțelegerea circuitului energiei și materiei.

De ce trebuie să punem accent pe educație pentru mediu? Pentru că, în prezent, mai mult de 5.3 miliarde de oameni folosesc (abuzând deseori, cu bună știință sau fără) resursele naturale ale pământului.

Pe de altă parte, educația pentru mediu sporește conștientizarea problemelor și înțelegerea valorilor personale prin „descoperirea” atitudinii și înțelegerii, ajutându-i pe elevi să-și evalueze și să-și clarifice sentimentele în ceea ce privește mediul și cum contribuie la problemele acestuia. Educația pentru mediu este și practică, în sensul învățării unor lucruri cum ar fi plantarea unui copac până la reducerea consumului sau cum să trăim producând un impact negativ cât mai mic asupra mediului, iar scopul principal al programului de educație pentru mediului este să ajutăm elevii să-și dezvolte capacitatea de a gândi atât critic cât și creativ.

Ce poate face școala în acest sens?

În primul rând la nivelul fiecărei clase ar trebui să existe un responsabil cu aspectul clasei, care împreună cu tot colectivul să se preocupe de: aerisirea sălii de clasă, aruncarea gunoiului la cos și nu pe langă, păstrarea băncilor curate, a pereților, udarea florilor și îngrijirea acestora. De asemenea ar fi benefică afișarea pe perete a unor materiale care să prezinte avantajele acestor tipuri de comportamente din punct de vedere al sănătății pentru a-i face pe elevi să înțeleagă că nu fac aceste lucruri decât spre binele lor.

Putem spune că educația ecologică are următoarele obiective:

- Cultivarea dragostei pentru Terra și a tuturor elementelor care intră în componența ei: ape, plante, animale, etc;
- Creșterea dorinței de a ocroti, respecta și proteja natura prin implicarea copiilor în activități cu caracter experimental și demonstrativ;
- Dezvoltarea aptitudinilor de cercetare, explorare, investigare a mediului;
- Cunoașterea ființelor și fenomenelor din mediul înconjurător și caracteristicile acestora;
- Îmbogățirea vocabularului activ cu cuvinte din domeniul ecologic;
- Însușirea unor norme de comportament necesare pentru a asigura echilibrul dintre sănătatea individului, a societății și a mediului;
- Cunoașterea plantelor și animalelor ocrotite de lege;
- Cercetarea modalităților de reabilitare a stării mediului înconjurător prin antrenarea elevilor

în activități de îngrijire a spațiilor verzi, de reciclare a deșeurilor, de salubritate a localităților etc.;

- Conștientizarea necesității de a economisi apa, energia electrică, lemnul, etc. (toate resursele naturale);
- Formarea unei atitudini dezaprobatoare față de cei care încalcă normele și legile ecologice.

Elevii ar trebui să se implice în îngrijirea spațiilor verzi, curățarea temporară a acestora și asigurarea unui aspect estetic cât mai plăcut. Ce este mai frumos într-o recreație la școală decât să poți să admiri florile și copacii din curtea școlii mai ales în zilele de primăvară? În plus de asta se știe că orice plantă este o sursă de oxigen și în condițiile de azi în care poluarea aerului este tot mai mare, ”o moleculă” de oxigen în plus nu poate face decât bine. Elevii care au înclinații spre științele naturii ar trebui să fie primii care să se implice în astfel de activități și tot ei să-i sensibilizeze și pe ceilalți.

În afara acestor activități, ar putea să fie organizate și drumeții, activități sportive în aer liber, pentru a sprijini apropierea de natură și reducerea sedentarismului.

Și în asta constă o adevărată eco-școală: adică să educe tinerii pentru o minte sănătoasă într-un corp sănătos. Stim cu toții ce mult timp petrec copiii în fața calculatorului, uitând că există și alte moduri de petrecere a timpului liber, mai benefice pentru sănătate. Trebuie încurajată mișcarea, sportul, nu neapărat de performanță, ci acela menit să asigure un tonus bun, propice și unei învățări eficiente.

În cadrul cercurilor sau a cluburilor de elevi se pot constitui diverse forme active care să ia în custodie rezervații, monumente ale naturii, să aplice tăblițe indicatoare, panouri, banere, să împartă plante ecologice, să facă identificări și monitorizări de plante și animale rare sau ocrotite, să refacă marcaje turistice, igienizarea și ecologizarea unor spații și altele.

Este importantă și colectarea selectivă a deșeurilor și reciclarea acestora. Aceste acțiuni pot începe la școală și continua apoi acasă, precum și în drumeții organizate cu dublu scop: mișcare în aer liber și colectare de deșeuri.

Consider că sunt utile următoarele principii de urmat în școli:

Abordarea mediului în totalitatea lui: natural și artificial, tehnologic și social, economic și politic, cultural și istoric, mural și estetic. Educația ecologică este un proces continuu, începând cu vârsta prescolară și continuând cu toate stadiile formale și nonformale;

Explorarea problemelor ecologice majore din perspectiva locală, regională, națională, internațională, astfel încât elevii să cunoască factorii de mediu și din alte regiuni geografice.

Axarea pe problemele de mediu actuale și potențiale, luând în considerare evoluția lor istorică;

În prevenirea și rezolvarea problemelor de mediu, promovarea valorilor și necesitățile locale, naționale și cele internaționale ;

Descoperirea simptomelor și cauzelor reale ale problemelor de mediu;

Promovarea învățării prin cooperare.

Implicarea preșcolărilor în protejarea mediului

*Prof. Glonț Ramona Maria
Grădinița Fișcălia, Ionești, Vâlcea*

Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră poate să afecteze în mod distructiv natura. Incercăm an de an să-i apropiem pe copii ,prin activitățile pe care le desfășurăm,cât mai mult de natură. Vă voi prezenta câteva acțiuni desfășurate la G. P. Fișcălia.

Scopul:

Apropierea copiilor de natură, de frumusețile ei

Ajutarea copiilor pentru a-și forma o imagine clară despre tot ce îi înconjoară, să dobândească

priceperi și deprinderi prin acțiuni practice, să-și formeze un comportament adecvat în natură.

Obiective:

Dezvoltarea unor atitudini/comportamente favorabile ameliorării relațiilor dintre om și mediu,

Cultivarea capacității de cooperare în scopul protejării mediului,

Dezvoltarea capacității de explorare și investigare a mediului înconjurător folosind instrumente și procedee adecvate,

Dezvoltarea în rândul membrilor comunității, a cadrelor didactice, a părinților și a copiilor de a proiecta și desfășura activități în echipă cu impact în școală și comunitate.

„Parada Modei Ecologice”.

Ea a fost pregătită cu ajutorul părinților și al copiilor care au colectat materiale refolosibile (ambalaje de flori, saci menajeri, de plasă, ziare, carton, etc). Costumațiile au fost realizate în cadrul activităților practice și liber-alese cu copiii și, uneori, cu ajutorul părinților.

Parada a fost prezentată cu ocazia zilei de 8 Martie, când a avut loc și Serbarea florilor, la care au participat părinții copiilor de la Grădinița Fișcălia și membri ai comunității locale. Cele mai frumoase costumatii au fost prezentate la Concursul “Ecoinvenatorii”

„Pentru tine, NATURĂ”

În cadrul căreia copiii au realizat lucrări (picturi, desene) despre pădure, animale, păsări, care au fost expuse pe panoul „Să învățăm despre pădure”.

„Să protejăm natura!”

Am pornit pe Dealul Mare „înarmați” cu saci menajeri și multă voie bună pentru a încerca să facem „un colț de lume mai curat”.

S.O.S. Natura”

Le-au fost prezentate copiilor imagini și planșe despre Pământ, păsări (Prima mea enciclopedie, Mica enciclopedie, C.D.uri) pentru a afla ce reprezintă mediul înconjurător.

Să observăm natura!

A fost desfășurarea unei lecții de cunoaștere a mediului în pădure, unde am urmărit să observăm elementele mediului înconjurător manifestând interes și curiozitate pentru cunoștințele din domeniul ecologic. Am discutat despre insecte, plante (flori de primavara), păsări (am observat barza), animale care trăiesc acolo, despre cum putem ocroti natura cu tot ceea ce include ea.

Învățã să iubești și să ocrotești natura

Inst. Chindris Maria Daniela,
Scoala „Mircea Vulcanescu” Barsana, Maramureș

„Cine nu iubește o floare nu e în stare să-i iubească nici pe oameni”, afirmă John Ruskin, filosof care a propovăduit dragostea pentru natură, nu numai ca izvor de trainică gândire, dar mai ales ca susținere în viața fiecărui om. Orice copil poate deveni prieten al naturii dacă o respectă și participă la refacerea ei.

Cunoscând natura și descifrându-i tainele sub îndrumarea cadrului didactic copiii vor înțelege importanța acesteia și necesitatea de a o păstra sănătoasă pentru ei și pentru generațiile viitoare

Natura are nevoie de prieteni, iar noi cadrele didactice, prin educația pe care o facem copiilor referitoare la acest subiect este să insuflăm cu toată puterea, prin argumente puternice, dragostea pentru natură cu tot ceea ce ea ne oferă măreț ori simplu, bogat ori modest. Învățându-i pe copii să iubească natura nu numai că le dăm viața întregă o îndrumare nouă, veșnic senină a minții și sufletului lor, dar le oferim posibilitatea de a cunoaște că planta e o ființă și că ceea ce pare neînsuflețit, un munte, un râu, poate avea influență asupra omului.

Scopul final al educației ecologice este același în întreaga lume: de a forma o mentalitate sănătoasă vis-à-vis de calitatea mediului în care trăim. Acest deziderat poate fi îndeplinit cu succes dacă acest tip de educație este inițiat încă din primii ani de școală. Marele biolog Eugen Pora afirma că „este momentul să-i învățăm pe copii de ce trebuie protejată natura”.

Verde înseamnă viață!

Elev: Năstase Amalia

Prof. Cîrcotă Roxana

Colegiul Economic Virgil Madgearu

Construind fabrici și uzine, dezvoltând orașele și transporturile, tăind pădurile pentru a folosi lemnul și a mări suprafețele agricole, omul aruncă în aer și în apa multe deșeuri și produse nefolositoare (rezultate din producție). Astfel, omul a declanșat în mediul înconjurător multe schimbări nedorite. A stricat echilibrul natural existent în mediul înconjurător, așa încât uneori și-a pus în pericol însăși viața lui. În asemenea situație, omul s-a văzut nevoit să ia atitudine pentru înlăturarea răului pe care l-a produs. S-a trecut urgent la luarea unor măsuri pentru protecția mediului înconjurător, pentru menținerea în mediu a unui echilibru normal între toți factorii care-l compun: viețuitoare, apă, aer, sol.

Salvati planeta albastra !

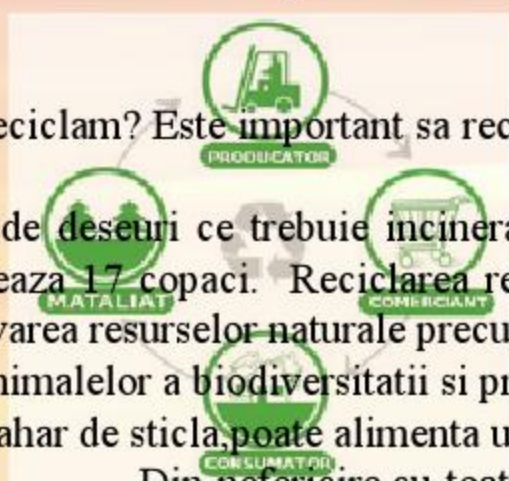
Mediul inconjurator este totalitatea elementelor antropice si naturale ale Pamantului.

Relatia dintre om si mediu difera de la om la om. Cu totii stim sau ar trebui sa stim ca activitatile umane realizate au un impact mai mult sau mai putin accentuat asupra Terrei provocand anumite schimbari. Unii oameni nu isi dau seama cat rau pot face, aruncand gunoaiele pe strada, nepasandu-le de mediul inconjurator. Ceea ce nu stim este ca pet-urile pe care unii dintre noi le aruncam se dezintegreaza in 250 de ani. Eu, daca as fi ministrul mediului in

primul rand as realiza cat mai multe centre de colectare si reciclare a pet-urilor, as plasa cat mai multe cosuri de gunoi, as replanta copaci in locurile in care padurile au fost defrisate si as inlocui pungile din plastic cu cele din hartie.

De ce este asa important sa reciclam? Este important sa reciclam deoarece reciclarea aduce niste beneficii majore Planetei Albastre.

Reciclarea reduce cantitatea de deșeuri ce trebuie incinerata sau depozitata in gropi de gunoi. Fiecare tona de hartie reciclata salveaza 17 copaci. Reciclarea reduce numarul de agenti poluanti din aer si apa. Reciclarea ajuta la conservarea resurselor naturale precum: lemnul, apa si minereurile. Previne distrugerea habitatelor naturale ale animalelor a biodiversitatii si previne eroziunea solului, iar energia pe care o recuparam cand reciclam un pahar de sticla, poate alimenta un bec pentru patru ore.

Din nefericire, cu toate ca planeta se gaseste la ora actuala intr-o stare critica datorita lipsei de informatie, a neglijentei sau a eforturilor sustinute de catre marile companii industriale care au tot interesul sa faca acest lucru, ele fiind un factor major de poluare al mediului si de perturbare a balantei ecologice.

Vom prefera intotdeauna un peisaj natural, in locul unei imagini cu un combinat chimic. Nu este nevoie de alta dovada ca suntem umani, ca apartinem acestei planete si ca avem dreptul si obligatia sa o pastram asa cum ne-a fost lasata de generatiile de dinaintea noastra.

Începând cu Conferința Națiunilor Unite asupra Mediului Inconjurator de la Stockholm din iunie 1972 se recunoaste, oficial si la nivel international, interdependenta dintre problemele sociale, tehnologice, economice si cele ecologice. Pornind de la

acest adevăr, s-a dezvoltat conceptul, apoi strategia, dezvoltării durabile, în cadrul căreia ecologia joacă rolul unei adevărate plăci turnante. Recunoașterea importanței acestei discipline, patrunderea ideilor și principiilor ecologice în conștiința unei mari părți a populației, inserarea problemelor de mediu în programele partidelor și guvernelor etc. sunt realizări incontestabile. Lor li se datorează dezvoltarea de programe internaționale, elaborarea unor acte normative coerente și constituirea unor organisme naționale și internaționale specializate pe problemele mediului înconjurător.

Cum putem salva planeta?

1. Schimbați becurile cu unele economice. În afară de faptul că ele consumă mai puțin, deci faci economie la lumina, becurile economice sunt și mai puțin poluante.
2. Inchideți computerul în timpul nopții. Obiceiul pe a-l lăsa pe sleeping mode este cât se poate de greșit. Consumi curent și, dacă te vei lega de economia de timp, avem și aici o soluție: îi poți da drumul chiar când te trezești sau imediat ce ajungi la muncă, iar astfel nu mai aștepti minutul acela lung ca să se deschidă.
3. Nu mai lăsa cuptorul să se încălzească înainte să-l folosești. Fripturile alea bune la cuptor ies la fel de bune și dacă îi dai drumul în timp ce introduci tava cu friptura în interior.
4. Folosește propria cană și nu paharele de plastic. De fiecare dată când te îndrepti spre automatul de apă plată de la muncă, ai putea folosi cană adusă de acasă și vei salva câteva pahare de plastic pe zi. Vezi că reciclarea nu este așa de grea?
5. Munceste de acasă, dacă este posibil. Imaginează-ți că vei consuma din start mai puțină energie și benzină.
6. Du-ți mașina regulat la service. O mașină care funcționează bine, are filtrele de aer curățate și roțile umflate, va polua mai puțin atmosfera și va consuma mai puțină benzină.
7. Spală-te pe dinți fără să irosești apă. Învată să te speli pe dinți mai economic, ținând robinetul închis în timpul periajului.
8. Usucă-ți rufele la aer curat, nu în uscătorul mașinii de spălat. Vei consuma mai puțin curent și vor mirosi mai bine după.
9. Folosește baterii reincarcabile. Te țin ani întregi față de restul, care sunt extrem de nocive

Nu Pământul aparține omului, ci omul aparține Pământului

Educ. Nirăștean Camelia

Educ. Muntean Andreea

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 19 Tg. - Mureș

Moto:

**„Eu sunt copilul,
Tu ții în mainile tale destinul meu,
Tu determini în cea mai mare măsură
Dacă voi reuși sau voi eșua în viață!
Dă-mi, te rog, acele lucruri care
Să mă îndrepte spre fericire!
Educă-mă, te rog, ca să pot fi
O binecuvântare pentru lume!”**

(Din „Cilos Appels”)

Există o nevoie imperioasă de educație ecologică pentru toate vârstele!

Lucrări realizate de copii, cu materiale reciclabile....pungi, capace de plastic...

Jucării, obiecte de uz zilnic, lucruri haioase toate acestea am reușit să le realizăm din nimicuri care zac pe stradă sau în coșurile de gunoi.

Priveste în jurul tău și spune dacă munții de deșuri nu-ți taie respirația, dacă aerul viciat de noxele mașinilor nu te sufocă, dacă schimbările climatice radicale nu te înspăimântă...

Așa că am spus **“Stop plastice pe Terra le-aruncăm și reciclăm”**

Un mediu curat fără peturi

Elevă Fronie Lavinia cls.a VII-a

Elevă Dicu Ana-Nicoleta, cls. a VII-a

Elevă Diu Diana, cls. a VII-a

Elev Buse Teodor, cls. VII-a

Coordonator: Prof. Violeta Negrea

Scoala Nr. 33 Craiova

Introducere

Acum un secol, în Statele Unite, belgianul Leo Baekeland punea la punct un material care avea să revoluționeze piața de consum: banalul material plastic, care a început să fie folosit pentru producerea celor mai diverse obiecte. Materia prima pentru aceste plastice este petrolul motiv pentru care rezervele de petrol s-au redus simțitor. Un studiu realizat de Ministerul Mediului indică, teoretic, că un român folosește 250 de pungă pe an, iar durata de utilizare a fiecăruia dintre aceste ambalaje este de doar 20 de minute. Băutul din sticle și pahare de plastic crește riscul ingerării de substanțe chimice cu efecte periculoase asupra sănătății umane. Din punct de vedere al impactului asupra mediului, plasticul este

unul dintre cele mai nocive materiale existente. Acesta se degradează în sute de ani, eliberând în sol substanțele chimice, patrunde în apa omorând speciile de mamifere acvatice și de pești, zac pe spațiile verzi emitând mirosuri periculoase. Substanța Bisfenol-A, din compoziția produselor de plastic ar putea avea efect toxic asupra sănătății umane. Aceasta substanță este prezentă în unele ambalaje de plastic pentru mâncare și băutura, dar și în compoziția CD-urilor și a unor dispozitive medicale care pot dezvolta leziuni pre-canceroase

În anul 2005, după multe experimente, s-a realizat un produs biodegradabil, BIOLICE, un produs natural din făina de porumb nemodificat genetic ce poate înlocui toate ambalajele tradiționale, mai ales cele folosite în supermarket (sacosele shoppers)

Bacteria *Pseudomonas putida* S12 a fost „dresată” în laborator să transforme resturile menajere în plastic de către cercetătorul **Jean-Paul Meijnen, de la Universitatea de Tehnologie din Delft, Olanda.**

Cercetătorii de la Imperial College London au creat un nou tip de plastic, care are la bază glucoza din plante. Polimerii rezultati servesc la crearea noului tip de plastic prietenos cu mediul care spre deosebire de plasticul realizat din ulei, care se descompune în sute de ani, acesta se descompune în doar câteva luni, și creșterea acestor plante cere mai puține resurse decât actualul proces de obținere a plasticului.

În prezent, cele mai frecvent utilizate materii prime în producția de plastice bazate pe biomasă sunt porumbul, amidonul și cartofii. Dar trestia de zahăr sau alte categorii de materii prime regenerabile, inclusiv procentul de biomasă prezent în industria produselor lactate, fabrici de celuloză, silvicultură, etc.) pot, de asemenea, să fie utilizate.

Există doar două soluții pentru reducerea folosirii plasticului nonbiodegradabil: reciclarea sau limitarea consumului prin producerea de plastic biodegradabil. Având în vedere că procesul de reciclare la noi în țară reprezintă doar 1% din deșeurile produse singura alternativă rămâne limitarea consumului de plastic nonbiodegradabil prin producerea de plastic biodegradabil. În proiectul pe care l-am realizat am ales o metodă simplă de a produce plastic biodegradabil, din polimeri lactici, metoda care poate fi aplicată ușor de fiecare dintre noi acasă pentru a ne convinge și a-i convinge și pe cei din jurul nostru de

ce folosirea plasticului biodegradabil este mai buna decat cea a plasticului nonbiodegradabil.

Scopul

Având în vedere că plasticul nu numai că se descompune greu și stă mult timp (200-400 ani) depozitat pe pământ, dar poate elibera și substanțe toxice care intră în pământ atunci când este îngropat, ne-am propus ca scop al acestui proiect, să producem plastic biodegradabil pentru a demonstra cum acesta se descompune mai repede decât plasticul obișnuit dorind în același timp prin informația din acest proiect să le arătăm celor din jurul nostru cum folosirea plasticului biodegradabil este mai bună decât folosirea plasticului bazat pe petrol

Ipoteza

Dacă îngropăm nasturi făcuți din plastic biodegradabil și nasturi din plastic non biodegradabil în mostre de sol vom constata că nasturii din plastic biodegradabil se vor descompune mai repede în comparație cu nasturii din plastic nonbiodegradabil.

Materiale

Două vase mici pentru plante

Patru cești cu sol de ghiveci

Lopată mică de grădină

Mănuși de grădinar

Cinci nasturi mici din plastic albi cumpărați din comerț

Cinci nasturi mici biodegradabili

O jumătate de ceașcă de apă în fiecare zi

Pentru producerea nasturilor biodegradabili:

Cratiță mică neaderentă

Lingură de plastic

O jumătate de ceașcă cu smântână

O linguriță de oțet alb

Suport de oală

Prosoape de hârtie groasă

Ceașca de cafea

Folie de aluminiu

Metode și proceduri

Etapa I. Producerea de nasturi biodegradabili

1. Se toarnă o jumătate de ceașcă cu smântână într-o cratiță până ce smântâna începe să facă spumă. Se îndepărtează apoi smântâna de pe foc

2. Se adaugă o linguriță de oțet alb în smântână și se amestecă. Crema ar trebui să formeze grămăjoare (să aglutineze)

Metode și proceduri

Etapa I. Producerea de nasturi biodegradabili

3. Se pun două prosoape de hârtie deasupra unei cești și se mulează înăuntru, apoi se adaugă amestecul în cană

4. Se lasă cinci minute ca substanța rezultată să se răcească, apoi se scoate hârtia afară din ceașcă

și se stoarce în cană fiecare picătură de lichid existent în conținutul din prosop

Metode si proceduri

Etapa I. Producerea de nasturi biodegradabili

5. Se desface hârtia și se observă o substanță albă ca plasticul

6. Se formează câțiva nasturi mici și se pun pe folia de aluminiu și se aștepta 24 de ore pentru a se obține un plastic natural gălbui

Etapa a ii-a

Ingroparea nasturilor (a)

1. Ne asigurăm că nasturii sunt uscați și tari

2. Se umple fiecare ghiveci cu o ceașcă de pământ de flori

Ingroparea nasturilor

5. Se adaugă o jumătate de ceașcă de apă zilnic timp de 7 zile.
6. Se dezgroapă nasturii din fiecare ghiveci și se fac comparații

Rezultate

După șapte zile se constată mari diferențe între nasturii din cele două ghivece. Plasticul obișnuit nu și-a schimbat forma, mărimea, culoarea sau consistența

Nasturii biodegradabili și-au schimbat forma, mărimea, culoarea și consistența;

Nasturii biodegradabili au fost mai mici, moi și terciuiți, albi strălucitori și mai subțiri. Acest lucru dovedește că plasticul biodegradabil se descompune

Concluzii

În concluzie, după ce am demonstrat cum plasticul biodegradabil se descompune în comparație cu plasticul obișnuit, putem constata că ipoteza a fost corectă. Am dovedit predicția că îngropând nasturii de plastic biodegradabil în pământ, pe care l-am udat zilnic timp de șapte zile, aceștia se descompun într-un timp scurt în comparație cu nasturii non biodegradabili fără să polueze într-un fel solul cu substanțe chimice așa cum o face plasticul nonbiodegradabil.

Propuneri

Bazându-ne pe rezultatele acestui proiect, credem că marile companii industriale ar trebui să folosească plastic biodegradabil la produsele pe care le produc deoarece plasticul biodegradabil care este aruncat și-ar descompune mai repede și este mai prietenos mediului.

Creșterea taxelor pentru ambalajele din plastic astfel încât să descurajeze folosirea acestora și să orienteze consumatorii spre ambalaje biodegradabile

Inscripționarea pe ambalaj cu »biodegradabil» sau, »nonbiodegradabil», cumpărătorii să aleaga în cunoștința de cauză.

De asemenea, propunem ca fiecare produs din plastic să fie inscripționat cu un cod care atenționează asupra gradului de toxicitate al materialului plastic precum și mediatizarea semnificației acestor coduri care informează consumatorii despre compoziția ambalajului, cunoscându-se faptul că plasticul conține substanțe toxice, care se infiltrează atât în sol cât și în alimente și băuturi.

Conform sloganului „Aer curat contra plastic- un gest mic pentru individ, o schimbare mare pentru

comunitate,, propunem și recomandăm consumatorilor reutilizarea pungilor de plastic, folosirea veselei de ceramică, carton sau alte materiale în locul celor de plastic

Echipa de proiect

Omul a învățat să iubească Pământul!

Elev: Filip Dud Mihai clasa a VII-a – responsabil Cercul "Clio"

Coordonator: Prof. Petric Călin Dorin

Școala Generală cu Clasele I-VIII Luncoiu de Jos Hunedoara

Salut prietene! Sunt Pământul, aproapele tău!

Salut prietene! Sunt Pământul, aproapele tău!

Salut prietene! Sunt Pământul, aproapele tău!

Salut prietene! Sunt Pământul, aproapele tău!

Salut prietene! Sunt Pământul, aproapele tău!

Salut prietene! Sunt Pământul, aproapele tău!

Salut prietene! Sunt Pământul, aproapele tău!

Salvați planeta noastră

Coordonator: Prof. Cîrcota Roxana

Elevă: Serban Gabriela

Clasa a- X -a J

Cum vrem sa arate planeta albastră?

Oare câți dintre noi stăm să ne gândim la imaginile dezolante ale celor mai pitorești locuri, devenite acum ruine? Câți dintre noi recunoaștem că suntem vinovați de schimbările climatice și de transformarea planetei albastre într-o planetă cenușie?

Care este rolul omului in transformarea planetei?

Relația om-mediul are în prezent valențe de strânsă luptă, contra cronometru, este o relație tensionată, datorită acelei forțe pe care omul crede că o are asupra a tot ce-l înconjoară. Natura însă nu este o forță ușor de învins, își cere dreptul de a fi respectată și considerată ca primă forță în viața pe pământ.

Omul are în ecosistem rolul de componentă strâns înlănțuită cu celelalte și nu de stăpân și distrugător.

Înainte de a fi mult prea târziu, să lăsăm egoismul, să ne gândim la copiii noștri, la copiii copiilor noștri și să-i învățăm pe ei cum pot salva ceea ce se mai poate salva din planeta care ne-a găzduit cu atâtea sacrificii.

Școala românească de azi are menirea să transmită cunoștințe teoretice și profesionale, dar și să formeze la copii abilități de a trăi, ca parte a unei comunități, implicați și responsabili față de problemele ei. Astfel, din dragoste pentru natură și din credința că se poate pune o temelie solidă în educația copiilor noștri, iau naștere proiecte menite să asigure planetei o viață sănătoasă, să ducă la evitarea unor noi dezastre.

SOS: salvati planeta

Natura ne dăruiește cu bucurie și simplitate, din plin, necondiționat, toate bunurile sale. Dar, de cele mai multe ori, omul n-a știut sau a uitat să protejeze aceste daruri pentru el și pentru generațiile următoare. În condițiile epocii contemporane, caracterizate prin creștere demografică, industrializare și prin acțiunea deseori necontrolată a omului asupra mediului, se pune tot mai acut problema protecției mediului înconjurător. În această problemă latura educativă are un rol determinant. Educația pentru mediu ne privește în egală măsură pe toți, adulți sau copii, iar problema, deși nu e nouă, se pune tot mai acut, devenind obiect de studiu la unele clase, sau obiectiv în cadrul unor discipline ca științe, chimie, biologie, geografie, etc.

Planeta noastră este în pericol. Poate fi ea salvată?

Recentele secete, recoltele care nu corespund așteptărilor și aerul poluat care sufocă orașele, unul după altul, toate au aceleași caracteristici amenințătoare. Ele sunt simptome ale unei planete bolnave, ale unei planete care nu mai poate să facă față la toate cerințele pe care omul le aruncă grămadă asupra ei.

Pe pământ, nimic nu este mai important pentru supraviețuirea noastră decât aerul pe care îl respirăm, alimentele pe care le mâncăm și apa pe care o bem. Fără cruțare, aceste elemente vitale care întrețin viața sunt fie contaminate, fie distruse încetul cu încetul — și aceasta chiar de către om.

Această amenințare nu poate fi tratată cu superficialitate. Populația lumii crește în mod constant, iar cererile legate de resursele limitate se multiplică. Viitorul nostru este amenințat într-o mare măsură de degradarea mediului înconjurător al planetei. S-au luat suficiente măsuri pentru a evita o tragedie?

Este greu să ajuți un alcoolic care este convins că nu are probleme cu băutura. În mod asemănător, primul pas în îmbunătățirea sănătății planetei constă în recunoașterea proporțiilor pe care le-a luat boala.

Cand va si salvata planeta noastra de la dezastru ?

Ecologia (din cuvintele grecești: ecos – casă și logos – știință, adică “știința studierii habitatului”) este o știință biologică de sinteză ce studiază interacțiunea dintre organisme, plante și mediul în care ele trăiesc (abiotici și biotici). Pentru aceasta ecologia analizează îndeaproape structura, funcția și productivitatea sistemelor biologice supraindividuale (populații, biocenoze) și a sistemelor mixte (ecosisteme).

Cu timpul, în a doua jumătate a sec. XX prin conștientizarea importanța condițiilor de mediu, semnificația termenului ecologie s-a lărgit peste sensul restrâns din domeniul biologiei, devenind și un sinonim pentru ideea de protecție a mediului înconjurător. Totodată, se leagă strâns de ecologie domeniul

promovării unei economii ecologizate, unde principiile ecologice devin și principii fundamentale în dezvoltare.

Natura este mama noastră. Ce este mai rău pe lumea asta decât să ne batem părinții?... Pe orice mamă o doare când copiii ei suferă... Pe mama noastră de ce n-ar dura când ne vede pe noi copiii ei suferind prin ea din cauza noastră?!...

Consecințele poluării:

- Asupra mediului este posibilă contaminarea sau poluarea chimică a animalelor acvatice și contaminarea bacteriologică sau poluarea chimică și radioactivă a legumelor, fructelor sau a zarzavaturilor.
- Acidificarea este procesul prin care suprafața pământului este „saracită” în baze și suferă continuu o creștere a acidității, ducând la degradarea solului și a apelor precum și la deteriorarea ecosistemelor aferente.
- Reduce fertilitatea solului, nedeveloparea plantelor, scăderea cantității de O₂, eroziunea, moartea plantelor și animalelor din sol.
- Ecologii acordă o atenție deosebită protecției aerului atmosferic deoarece poluarea atmosferei cauzează consecințe negative pe scară globală: distrugerea stratului de ozon; ridicarea temperaturii planetei; înrăutățirea sănătății omului;

Pentru a rezolva această problemă propun următoarele soluții:

- Folosirea combustibililor nedăunători: uleiul provenit din celulele algelor, energia electrică/solară și a hidrogenului, deoarece este cel mai răspândit element din univers;
- Asprirea legilor cu privire la abuzul tăierii pădurilor, vanatului excesiv și celor ce depozitează resturile industriale în locuri neamenajate;
- Programe educaționale, pentru populația tinăra a planetei;
- Propunerea unei cote maxime de emisii de CO₂ în atmosferă;
- Folosirea mijloacelor de transport în comun pe baza de electricitate;
- Protejarea și mărirea spațiului ocupat de Parcurile Naturale Naționale;
- Acțiuni ample de împădurire, economisire a energiei și de a informa populația Terrei;
- Diminuarea emisiilor de gaze și pulberi în aer cu ajutorul filtrelor și a unor tehnologii moderne aplicate în industrie;
- Construirea de vehicule cât mai puțin poluante;
- Plantarea unor zone verzi de protecție;
- Dotarea echipamentelor industriale poluante cu instalații de reținere (filtre);
- Producerea energiei prin procedee nepoluante (solar, eolian);
- Utilizarea carburanților nepoluanti de către autovehicule sau dotarea acestora cu filtre speciale;
- Extinderea și protejarea spațiilor verzi, a parcurilor, a gardurilor vii;
- Construirea de bazine speciale de colectare a deeurilor și rezidurilor, pentru a împiedica deversarea directă a acestora în apele de suprafață;
- Construcția de zone de protecție a apelor;
- Construirea unor stații de epurare a apelor reziduale ale localităților;
- Execuția lucrărilor de îndiguire și de construire a unor baraje;
- Să nu se arunce și să nu se depoziteze pe maluri sau în albiile râurilor de euri de orice fel;
- Construcția unor zone de depozite a gunoaielor;
- Diminuarea eroziunii solului prin plantarea arborilor;
- Folosirea judicioasă a îngrășmintelor, pesticidelor, precum și a metodelor agrotehnice care sporesc fertilitatea solurilor;
- Construirea de spații de epurare a apei;
- Modernizarea gropilor de gunoi;
- Ridicarea nivelului de securitate nucleară;
- Controlul poluării industriale și a substanțelor chimice utilizate în procesele industriale;
- Menținerea suprafețelor împădurite și utilizarea lemnului pădurilor numai în limita aprobată prin lege;

- Combaterea eroziunii solului;
- Colectarea rezidurilor menajere în recipiente speciale, pe sortimente și reciclarea acestora.

Poluarea

- Poluarea reprezintă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care interferează cu sănătatea umană, calitatea vieții sau funcția naturală a ecosistemelor (organismele vii și mediul în care trăiesc). Chiar dacă uneori poluarea mediului înconjurător este un rezultat al cauzelor naturale cum ar fi erupțiile vulcanice, cea mai mare parte a substanțelor poluante provine din activitățile umane.
- Sunt două categorii de materiale poluante (poluanți):
- Poluanții biodegradabili sunt substanțe, cum ar fi apa menajeră, care se descompun rapid în proces natural. Acești poluanți devin o problemă când se acumulează mai rapid decât pot să se descompună.
- Poluanții nondegradabili sunt materiale care nu se descompun sau se descompun foarte lent în mediul natural. Odată ce apare contaminarea, este dificil sau chiar imposibil să se îndepărteze acești poluanți din mediu

Poluarea aerului

- Poluarea urbană a aerului este cunoscută sub denumirea de „smog”. Smogul este în general un amestec de monoxid de carbon și compuși organici din combustia incompletă a combustibililor fosili cum ar fi cărbunii și de dioxid de sulf de la impuritățile din combustibili. În timp ce smogul reacționează cu oxigenul, acizii organici și sulfurici se condensează sub formă de picături, întinzând ceața. Până în secolul XX smogul devenise deja un pericol major pentru sănătate
- Poluarea aerului poate să afecteze regiunea superioară a atmosferei numită stratosferă. Producția excesivă a compușilor care conțin clor cum ar fi clorofluorocarbonații (CFC) (compuși folosiți până acum în frigidere, aparate de aer condiționat și în fabricarea produselor pe bază de polistiren) a epuizat stratul de ozon stratosferic, creând o gaură deasupra Antarcticii care durează mai multe săptămâni în fiecare an. Ca rezultat, expunerea la razele dăunătoare ale Soarelui a afectat viața acvatică și terestră și amenință sănătatea oamenilor din zonele nordice și sudice ale planetei.

Poluarea apelor

- Poluarea apelor este de obicei invizibilă deoarece agenții poluanți se dizolvă în apă. Oricum, există și excepții cum ar fi detergenții care produc spuma, sau titeiul și reziduurile netratate care plutesc la suprafață. Toți agenții poluanți pot fi detectați în laboratoare prin teste biochimice standardizate. Din aceste teste rezultă un nivel care determină gradul de extindere al poluării și cel de puritate relativă a apei.
- Se poate monitoriza și efectul pe care-l are poluarea asupra plantelor și animalelor și aceasta este o altă metodă prin care oamenii de știință pot determina nivelul de poluare.
- Poluanții ajung în apă printr-o serie de surse, direct sau indirect, invariabil prin acțiuni umane, fie ele acide, deversări deliberate, revarsări sau infiltrări

Poluarea solului

- Solul, ca și aerul și apa, este un factor de mediu cu influență deosebită asupra sănătății. De calitatea solului depinde formarea și protecția surselor de apă, atât a celei de suprafață, cât mai ales a celei subterane
- Poluarea este deosebit de evidentă și în cazul solului. Deseurile de tot felul care nu au fost evacuate în ape și aer acoperă uscatul tocmai în locurile aglomerate unde fiecare metru pătrat este intens și multiplu solicitat, degradează terenurile agricole tocmai acolo unde sunt mai fertile, urătesc natura tocmai acolo unde este mai căutată pentru frumusețea ei. Încă o contradicție a civilizației: alături de capacitatea de a crea un mediu de viață acceptabil, chiar și în spațiul cosmic, stă rezolvarea precară a salubrității solului. Dar deseurile solide constituie numai un aspect al problemei. Solul mai este supus acțiunilor poluarilor din aer și apă.
- Într-adevăr, solul este locul de întâlnire al poluanților. Pulberile din aer și gazele toxice dizolvate

de ploaie în atmosfera se întorc pe sol. Apele de infiltrație impregnează solul cu poluanți antrenându-i spre adâncimi, iar raurile poluate infectează suprafețele inundate sau irigate. Aproape toate deșeurile solide sunt depozitate prin aglomerare sau aruncate la întâmplare pe sol. De la mucusul de țigară sau biletul de autobuz până la autoturismul abandonat, de la picătura de ulei scursă din tractorul care ară câmpul până la groapa de gunoi cu diverse deșuri, toate sunt poluări directe ale solului. În orașe deșeurile sunt înlăturate mai mult sau mai puțin sistematic. Dacă nu ajung în ape, sunt depozitate pe anumite terenuri, limitând poluarea la suprafețe mai reduse, dar există și pericolul infiltrării în panza freatică.

Măsuri de combatere a poluării

- Dotarea marilor întreprinderi industriale, a exploatarilor miniere subterane cu dispozitive, care epurează și neutralizează substanțele poluante (exhaustoare cu filtre etc.);
- Amplasarea noilor obiective industriale în afara zonelor de locuit;
- Pentru controlul tehnic al vehiculelor, serviciul de circulație dispune de analizatoare de gaze, filmetru și sonometru;
- Amplasarea în locuri speciale a rampelor de gunoi și transportul acestuia cu autovehicule închise;
- Realizarea unei perdele vegetale de protecție, în jurul unor întreprinderi industriale, răspunzătoare de poluarea aerului atmosferic;
- Plantarea de arbori și arbuști, extinderea parcurilor etc.;
- Suprainaltarea cosurilor, la unitățile care generează mari cantități de fum și gaze etc.
- Împotriva poluării aerului de către autovehicule se preconizează: folosirea turbinelor cu gaz, a unui combustibil combinat (benzina și gaz nepoluant) și extinderea automobilului electric.
- Se estimează că în mări și oceane, diversate, anual, circa 5 mln. tone de titei, iar o tonă se răspândește pe o suprafață de minimum 12 km². În aceste condiții, pelicula de hidrocarburi afectează procesul de evaporare, având consecințe directe asupra climei, acesta constituind una dintre cauzele majore, care determină seceta în anumite zone.

Pentru a preveni poluarea solului:

- Studiarea fiecărui tip de sol;
- Folosirea rațională a irigațiilor, pesticidelor nepoluante, erbicidelor selecționate;
- Utilizarea îngrășămintelor specifice în cantități adecvate;
- Efectuarea unor lucrări de prevenire și combatere a eroziunii;
- Combaterea alunecărilor de teren, indiguiri, regularizări pe maluri;
- Plantarea perdelelor verzi, care absorb unii poluanți.
- Pământul este casa noastră. Dacă noi nu o vom proteja, nu va mai fi timp și viața nu va mai exista. Omul și societatea umană fac parte integrantă din biosferă și depind strâns de resursele ei. Protecția biosferei este de o importanță capitală pentru umanitate.

Măsuri de prevenire a poluării

Asigurarea populației mondiale, în continuă creștere, cu produse agroalimentare și a industriei prelucrate, cu materii prime, impune cu necesitate ca toate resursele de la sol să fie protejate și valorificate integral, cu randament sporit și eficiență economică cât mai mari.

În acest scop, este necesar să se asigure cele mai bune măsuri de gospodărire a solurilor, de prevenire și combatere a fenomenelor de degradare a lor, pentru a se menține și sporii fertilitatea, respectiv capacitatea lor productivă. Tocmai în acest scop, recent, în țara noastră, Ministrul Agriculturii și Industriei Alimentare a introdus norme tehnice de protecție a calității solului obligatorii pentru toți deținătorii de terenuri agricole, cu privire la prevenirea degradării solului datorate excesului de apă, sărăturării secundare, eroziunii prin apă și vânt, degradării stării fizice a solurilor, degradării solului prin acidifiere ca urmare a aplicării sistematice și în doze crescânde a îngrășămintelor cu azot cu potențial de acidifiere, apariției de escese sau curențe în unele elemente nutritive, contaminării cu diverse substanțe și organisme dăunătoare.

În același scop, pentru cunoașterea tendinței de evoluție a calității solului de către factorii de decizie la diferite niveluri, se întocmește periodic evidența stării de calitate a solurilor, cu efecte de prognoze și avertizări asupra eventualelor fenomene sau pericole de degradare a solurilor.

Măsuri de protecție

Asigurarea populației mondiale, în continuă creștere, cu produse agroalimentare și a industriei prelucrate, cu materii prime, impune cu necesitate ca toate resursele de la sol să fie protejate și valorificate integral, cu randament sporit și eficiență economică cât mai mari.

În acest scop, este necesar să se asigure cele mai bune măsuri de gospodărire a solurilor, de prevenire și combatere a fenomenelor de degradare a lor, pentru a se menține și spori fertilitatea, respectiv capacitatea lor productivă. Tocmai în acest scop, recent, în țara noastră, Ministrul Agriculturii și Industriei Alimentare a introdus norme tehnice de protecție a calității solului obligatorii pentru toți deținătorii de terenuri agricole, cu privire la prevenirea degradării solului datorate excesului de apă, sărăturării secundare, eroziunii prin apă și vânt, degradării stării fizice a solurilor, degradării solului prin acidifiere ca urmare a aplicării sistematice și în doze crescânde a îngrășămintelor cu azot cu potențial de acidifiere, apariției de escese sau curențe în unele elemente nutritive, contaminării cu diverse substanțe și organisme dăunătoare.

În același scop, pentru cunoașterea tendinței de evoluție a calității solului de către factorii de decizie la diferite niveluri, se întocmește periodic evidența stării de calitate a solurilor, cu efecte de prognoze și avertizări asupra eventualelor fenomene sau pericole de degradare a solurilor.

„Când mediu nu-l vom mai polua, sănătate vom respira!„

Nu neglija mediul, Natura are grijă de noi, doar dacă avem și noi grijă de ea !

Aționați înainte să fie prea târziu

Dorim să trăim, nu să supraviețuim!

Eu, Tu, El, Ea – doar împreună vom putea

Planeta... merita atenția ta!

Protecția mediului înconjurător, obiectiv prioritar al educației ecologice

*Prof. Înv. Preșc. Stănescu Mihaela
Grădinița Nr.2 Schitu Golești Județul Argeș*

Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe și impresii prin contactul direct cu natura înconjurătoare. Fiecare contact direct cu mediul înconjurător îmbogățește vocabularul copiilor, permite formarea treptată a sentimentului de admirație și dragoste pentru natură.

Prin activitățile desfășurate se urmărește:

- Conștientizarea necesității păstrării unui mediu curat și sănătos;
- mărirea interesului copiilor pentru Terra, pentru frumusețile ei;
- Educarea copiilor pentru păstrarea unui mediu curat acolo unde locuiesc;
- Formarea atitudinilor dezaprobatore față de cei care nu păstrează mediul curat, care nu ocrotesc animalele;
- existența continuității acțiunilor întreprinse pentru prevenirea poluării și îngrijirii mediului,

- grădiniță – familie;
- selectarea corectă a gunoiului, conform noilor reglementări.

Educație pentru mediu

Prof. Boșonea Georgeta

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1 Râmnicu Vâlcea

Educația pentru mediu este un concept care a devenit tot mai prezent în opinia noastră. Asistăm la preocupări care vizează protecția mediului, prin organizarea de acțiuni de protecție a acestuia.

Conform principiilor pentru Dezvoltare Durabilă evidențiate în Declarația de la Rio, oamenii au dreptul la o viață sănătoasă într- un mediu natural sigur și curat.

Ținând cont de toate aceste considerente, protecția mediului înconjurător trebuie să fie o preocupare a tuturor încă de la cea mai fragedă vârstă. De aceea școlile au îndatorirea de a educa copiii în spiritul protejării mediului înconjurător.

Centrul Carpato Danubian de Geoecologie a inițiat Proiectul de Program LeAf „Să învățăm despre pădure”.

În cadrul acestui Proiect de Educație pentru Mediu am desfășurat Proiectul „Tainele pădurii”.

Proiectul educațional „Tainele pădurii” a fost inițiat de către preșcolarii grupei mari B a Grădiniței cu Program prelungit, nr.1, Rm. Vâlcea. Colaborarea copiilor de grădiniță cu reprezentanți ai comunității a făcut ca activitățile să fie mai plăcute și mai interesante.

Am planificat și desfășurat activități pe măsura potențialului de înțelegere a copiilor, acestea având rolul de a-i face conștienți de existența mediului natural din jur și de necesitatea protejării lui, având în vedere ritmul alert de degradare a mediului din cauza neglijenței și indiferenței oamenilor.

Deoarece la vârsta preșcolară copiii nu dețin suficiente informații despre ceea ce reprezintă natura, planeta Pământ, au fost necesare activități de informare a acestora și inițiere a lor în tot ceea ce reprezintă plantele, animalele, apa, aerul etc.

LOCUL DE DESFĂȘURARE: Pădurea dealului Capela, sala de grupă și curtea Grădiniței cu Program Prelungit, nr.1, Rm. Vâlcea, parcuri, alte locuri din natură.

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: 1.11.2010-12.06.2011

GRUPUL ȚINTĂ: 20 de copii preșcolari ai grupei mari B de la Grădinița cu Program Prelungit, nr. 1, Rm. Vâlcea

SCOPUL PROIECTULUI: Înțelegerea rolului pe care natura îl are în dezvoltarea armonioasă a omului, precum și a necesității de ocrotire a acesteia, cultivarea dragostei copiilor față de mediul în care trăiesc, implicarea în proiect a părinților și a comunității.

COMPETENȚE GENERALE:

1. Conștientizarea faptului că Pământul cu toate comorile sale reprezintă o valoare care trebuie ocrotită și păstrată cu grijă.
2. Corelarea activității desfășurate în natură cu cerințele curriculum-ului de educație ecologică.
3. Cultivarea în rândul copiilor a comportamentelor ecologice de ocrotire a naturii.
4. Dezvoltarea în rândul membrilor comunității, a cadrelor didactice, a părinților și a copiilor a dorinței de a proiecta și desfășura activități în echipă cu impact în școală și societate.

COMPETENȚE SPECIFICE:

1. Privind preșcolarii:

- Să înțeleagă rolul pe care îl reprezintă natura.
- Să manifeste interes și curiozitate pentru cunoștințele ecologice.
- Să-și formeze comportamente ecologice și să respecte regulile de ocrotire a naturii.

- Să desfășoare activități experimentale și demonstrative care să contribuie la păstrarea sănătății mediului.
- Să-și formeze atitudini dezaprobatore față de cei care încalcă normele de protecție a mediului.
- Să relaționeze cu cei din jur în acțiunea de ocrotire a mediului.
- Să exprime opinii și stări sufletești proprii.
- Să-și îmbogățească vocabularul cu termeni ecologici.

ACTIVITĂȚI

- Întâlniri de lucru și de informare și documentare.
- Activități practice.
- Amenajare de expoziții cu lucrări ale copiilor.
- Activități extracurriculare (drumeții, excursii, serbări).

RESURSELE PROIECTULUI

1. Umane:

- 20 de copii ai grupei mari B de la Grădinița cu Program Prelungit, nr. 1, Rm. Vâlcea
- Profesor: Boșonea Georgeta
- Părinți
- Reprezentanți ai comunității (Muzeul Statului Rm. Vâlcea)

2. **Materiale:** planșe, imagini, pliante, aparat de fotografiat, aparat de filmat, caiete, creioane colorate, carioci, acuarele, lipici, foarfece, materiale din natură, cărți, coșuri pentru colectarea deșeurilor, materiale refolosibile.

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- Realizare de albume
- Realizare de portofolii
- Evaluări curente (conversații, acțiuni cu rol ecologic, lucrări practice, realizarea unui spațiu personalizat.
- Evaluări finale (realizarea unui proiect privind îndeplinirea obiectivelor proiectului)
- Realizare de expoziții cu lucrări ale copiilor
- Serbări

STRATEGIA PROIECTULUI

Nr. crt.	Denumirea activității	Obiective operaționale	Data	Locația	Resurse
1.	Împreună pentru o natură mai curată -întâlnire de lucru cu partenerii	-Să evalueze rezultatele proiectului anterior. -Să acționeze în vederea demarării noului proiect. -Să realizeze harta proiectului. -Să stabilească punctele cheie ale proiectului. -Să repartizeze responsabilitățile coordonatorilor de proiect. Să stabilească activități comune ale partenerilor.	noiembrie	Sala de festivități a Bibliotecii Județene	Planșe, imagini, texte literare, enciclopedii, cărți, CD-uri, pliante, calculator

2.	În jurul Pomului de Crăciun -serbare	-Să învețe cântece cu mesaj ecologic. -Să afle cum a fost ales bradul pom de Crăciun, prezentând sceneta „Povestea bradului”. -Să participe cu plăcere la activitate	decembrie	Sala de festivități a grădiniței	Costume confecționate împreună cu copiii și părinții, pom de Crăciun, ornamente.
3.	Să învățăm despre pădure -realizarea unui panou cu imagini despre pădure	-Să colecționeze imagini despre pădure. -Să sorteze imagini despre pădure în funcție de anotimp. -Să realizeze panouri cu imagini despre pădure. -Să-și îmbogățească cunoștințele cu noțiuni despre pădure (importanța pădurii pentru sănătatea oamenilor).	februarie	Holul grădiniței	Lucrări ale copiilor, planșe, imagini despre natură, pliante informaționale, panou.
4.	Natura-prietena mea	-Să realizeze lucrări folosind tehnicile de lucru învățate. -Să participe la activitate cu interes. -Să dorească să realizeze lucrări frumoase pentru a participa la expoziția organizată cu prilejul „Zilei Pământului”.	Martie	Sala de clasă	hârtie glasă, hârtie creponată, foarfece, lipici, caiete, acuarele, pensule, carton.
5.	Copăcelul meu -cel mai frumos -plantare de copaci în curtea grădiniței	-Să participe cu plăcere la activitatea de plantare de pomi în curtea grădiniței. -Să înțeleagă rolul copacilor pentru sănătatea naturii și a oamenilor, cât și pentru înfrumusețarea mediului înconjurător.	Aprilie	Curtea grădiniței	Hârleți, sape, găleți, pomi.
6.	Hai la drum cu voie bună -excursie tematică	-Să fie conștienți de importanța aerului curat pentru sănătatea omului. -Să experimenteze starea de „a fi în pădure”. -Să cunoască flora și fauna specifice pădurii. -Să conștientizeze rolul pădurii în crearea unei atmosfere nepoluată. -Să-și îmbogățească vocabularul cu termeni noi.	Mai	Parcul Govora, pădurile din jurul orașului	Microbuz, aparat de fotografiat.
7.	Creștem sănătoși într-un mediu sănătos	-Să înțeleagă rolul naturii curate pentru sănătatea oamenilor. -Să înțeleagă cum se poate conserva natura într-un mediu nepoluat. -Să se simtă bine într-un mediu natural curat.	Iunie	Muzeul Satului Bujoreni	Aparat de fotografiat.

La mijloc de codru des

Educatoare Dobrică Manuela
Grădinița Ionești Jud. Vâlcea

ARGUMENT

Protecția mediului înconjurător constituie o problemă de nivel internațional și ar trebui conștientizată nu numai de către agențiile de monitorizare a calității mediului ci și de noi, oamenii inzestrați cu inteligență și conștiință, care ne-am adaptat mediului ambiant și am intervenit asupra naturii transformând-o în interesul nostru.

Organismele internaționale trag tot mai des semnale de alarmă, atenționând asupra pericolelor la care se expune omenirea prin deteriorarea mediului ambiant. Așadar, educația pentru protejarea mediului se impune tot mai pregnant, dintr-o necesitate vitală a omenirii, aceea de a-și apăra existența.

Educația ecologică este o componentă esențială a modelării unui comportament civilizată față de natură. Din nefericire nu este tratată ca atare, ignorându-se faptulcă, pentru a proteja trebuie să cunoaștem ceea ce dorim să protejăm.

Educația ecologică în grădiniță abordează problematica ecologiei punând accent pe învățarea perceptivă. Modalitățile de organizare și desfășurare a activităților de educație ecologică, conform managementului clasei, oferă libertatea de desfășurare a acestora atât ca activități integrate, opționale cât și ca activități extracurriculare și lasă la latitudinea educatoarelor proiectarea acestora în funcție de necesități sau alți factori în cadrul cărora copiii vor fi încurajați permanent să exploreze, să pună întrebări, să dialogheze în grup, să coopereze, să lucreze în echipă.

Având în vedere faptul că mulți copii acasă stau singuri sau însoțiți de bunici mai învârstă, am considerat că este bine să îi deprindem aici, acum, cu participarea la ecologizarea mediului.

În scopul trezirii și menținerii interesului pentru protejarea și îngrijirea mediului înconjurător, am căutat să îmbinăm observațiile cu activitățile practice, deoarece, începând cu anul acesta școlar avem o altă locație, cu săli de clasă spațioase și luminoase, cu părculeț și loc de joacă frumos pe care îl vom amenaja.

Prin derularea proiectului „La mijloc de codru des” am urmărit familiarizarea preșcolarilor cu noțiuni despre pădure (tipuri de copaci din diferitele zone ale lumii, cum ia naștere un copac și cum se derulează viața lui, curiozități din viața copacilor), conștientizarea de către aceștia a rolului pădurii în viața noastră și în păstrarea echilibrului natural, sensibilizarea copiilor în vederea protejării mediului, realizării de acțiuni de colectare a deșeurilor ce poluează pădurea din preajma grădiniței care, adesea reprezintă un loc de depozitare a deșeurilor casnice, implicarea copiilor în amenajarea parcului de joacă și a spațiului verde din curtea grădiniței.

LOCUL DE DESFĂȘURARE: Sala de grupă și curtea Grădiniței Ionești, pădurea dealului din satul Ionești

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: 1.11.1010-15.06.2011

GRUPUL ȚINTĂ: 16 preșcolari ai grupei mari de la Grădinița Ionești

SCOPUL PROIECTULUI: Sensibilizarea copiilor și adulților pentru a deveni participanți activi în ocrotirea mediului, aplicând normele, regulile de protecție a naturii, formarea unor deprinderi de ocrotire a mediului înconjurător în general și al pădurii în special, formarea sentimentelor de respect față de pădure.

OBIECTIVE CADRU:

- Dezvoltarea capacității de explorare și investigare a mediului înconjurător folosind instrumente și procedee adecvate;
- Familiarizarea preșcolarilor cu starea de deteriorare a mediului înconjurător;
- Stimularea interesului copiilor și responsabilității pentru menținerea unui mediu natural echilibrat, propice vieții;
- Formarea convingerilor și atitudinilor comportamentale ecologice ale copiilor;

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

Privind preșcolarii:

- Să descrie importanța relațiilor existente într-o pădure, interacțiunea om-mediul;
- Să prezinte diferite tipuri de păduri (arbori) din diverse zone ale lumii.
- Să identifice schimbările copacului în cele patru anotimpuri.
- Să prezinte prietenii și dușmanii copacului.
- Să identifice principalele surse de poluare a mediului și implicit a pădurii.
- Să prezinte unele măsuri de protecție a mediului, reguli și norme de comportament ecologic.
- Să contribuie la păstrarea sănătății mediului în care trăiește (colectarea materialelor refolosibile, îngrijirea spațiilor verzi, cultivarea plantelor etc.)
- Să exprime grija și dragostea față de mediu prin activitățile individuale și de grup.
- Să realizeze jucării utilizând scoarță de copac, ghinde, conuri, rumeguș, pahare și sticle de plastic etc.
- Să denumească câteva din meșteșugurile tradiționale care au ca principală temă prelucrarea lemnului.
- Să culeagă câteva din prelucrările folclorice care au ca și temă pădurea.
- Să-și aleagă fiecare un copac pentru a avea grijă de el.
- Să-și îmbogățească vocabularul cu termeni ecologici.

Privind cadrele didactice:

- Să ofere situații în care preșcolarii sunt stimulați să acționeze și să învețe prin propria acțiune;
- Să îmbine armonios metodele didactice tradiționale cu cele moderne în vederea stimulării capacității de cunoaștere a copiilor astfel încât aceștia să-și însușească noțiuni ecologice noi;

Privind părinții și comunitatea:

- Să se implice cu seriozitate în acțiunile grădiniței, sprijinind activitățile desfășurate de copii;
- Să conștientizeze rolul pe care îl au în formarea și dezvoltarea copiilor și să și-l asume.

ACTIVITĂȚI

- Activități de informare realizate în cadrul activităților din grădiniță (lecturi după imagini, convorbiri, prezentări Power Point, observări, etc);
- Activități practice (desene, colaje, picturi, machete);
- Amenajarea colțului „TAINILE PĂDURII”;
- Amenajarea spațiului verde al grădiniței și al spațiului de joacă (plantarea răsadurilor de flori, copaci, arbori ornamentali, gazon);
- Activități extracurriculare („MICUL CREATOR DE MODĂ!” , excursii, drumeții, plimbări în pădure).

RESURSELE PROIECTULUI

1. Umane

16 preșcolari

Ed Dobrică Manuela

Părinții copiilor preșcolari

Reprezentanți ai comunității locale

2. Materiale: planșe, imagini, pliante, aparat de fotografiat, caiete, creioane colorate, carioci, acuarele, lipici, foarfece, materiale din natură, cărți, coșuri și saci menajeri pentru colectarea deșeurilor, materiale refolosibile, spumă de mare, mănuși chirurgicale, răsaduri de flori, arbori ornamentali, gazon.

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- Realizare de portofolii;
- Realizare de albume cu imagini din timpul activităților;
- Evaluări curente (conversații, acțiuni cu rol ecologic, lucrări practice, realizarea unui spațiu personalizat);
- Evaluări finale (realizarea unui proiect privind îndeplinirea obiectivelor proiectului);
- Realizarea de expoziții;
- Parada Modei ecologice.

STRATEGIA PROIECTULUI

Nr crt	Denumirea activității	Obiective operaționale	Data	Locația	Resurse
1	„UN MEDIU CURAT – O VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ!” -activitate de informare, întâlnire de lucru cu partenerii	Înscrierea în proiect; Să afle ce reprezintă natura; Să înțeleagă rolul pădurii pentru viețuitoare și om; Să înțeleagă necesitatea protejării naturii;	decembrie	Sala de clasă	Planșe, imagini, texte literare, globul pământesc, revista Arborele lumii, revista Terra, CD-uri, prezentări Power Point.
2	„PENTRU TINE, NATURĂ!”	Să prezinte importanța pădurii pentru om și viețuitoare; Să acționeze împotriva defrișării necontrolate după propriile posibilități (realizare de afișe); Să realizeze lucrări și jucării folosind tehnicile de lucru învățate; Să participe cu lucrări la expoziția organizată cu prilejul „Zilei Pământului”	Februarie-martie	Sala de clasă, dealul din apropierea grădiniței	Prezentare Power Point, „Prima mea enciclopedie” acuarele, carton, lipici, hârtie glasată și creponată, rumeguș, conuri de brad, ghindă.

3	„MICUL CREATOR DE MODĂ!”	Să confecționeze cu ajutorul adulților costume din materiale refolosibile; Să participe la paradă;	martie	Sala de clasă	Costume confecționate din materiale refolosibile împreună cu copiii și părinții,
4	„O CURTE DE VIS!”	Să participe cu plăcere la acțiunea de plantare de flori și puieți în curtea grădiniței	Aprilie	Curtea grădiniței	Lopățele, greble, apă, răsaduri de flori, puieți
5	„FIIND COPIL PĂDURI CUTREIERAM...”	Să cunoască fauna și flora specifice pădurii din zona noastră dar și din alte zone ale lumii; Să manifeste sensibilitate pentru frumusețile naturii; Să fie conștienți de importanța aerului curat pentru sănătatea omului;	mai	Sala de clasă Dealul Ionești	Caiete , creioane, carioci, „Prima mea enciclopedie” Prezentare Power Point, aparat foto
6	„SĂ PROTEJĂM PĂDUREA!”	Să colecteze deșeurile aruncate în pădurea din apropierea grădiniței; Să înțeleagă necesitatea protejării naturii și efectele negative ale poluării; Să trieze deșeurile colectate în funcție de materialul din care sunt confecționate.	iunie	Dealul Ionești	Saci menajeri, mănuși chirurgicale, aparat foto.

Echipa verde își face apariția

Prof. învă. preșcolar Teșuică Laura Georgiana
Grădinița cu Program Normal Fișcălia
Înv. Dobrică Valeria,
Școala cu cls. I-IV Fișcălia

Protecția naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de reconstrucție ecologică și acțiuni de depoluare.

Scopul principal al educației privind mediul înconjurător este acela de a oferi fiecărui individ posibilitatea de a manifesta o atitudine personală, responsabilă față de mediul în care trăiește. De aceea, în educație trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei. Este important ca noi, cei ce avem misiunea de a-i educa pe cei mici, să avem o conștiință ecologică bine conturată, pentru ca acțiunile pe care le desfășurăm să fie eficiente și credibile în fața copiilor.

Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră poate să afecteze în mod distructiv natura.

Activitățile educației ecologice trebuie să se desfășoare într-o atmosferă relaxantă, unde interesul și comunicarea să încurajeze inițiativele, dar și opțiunile fiecăruia.

Abordarea educației ecologice prezintă câteva etape care descriu un traseu formativ:

- perceperea și observarea naturii prin excursii, ieșiri în natură, tabere;
- determinarea trăirii unor senzații și sentimente ale copiilor în mijlocul naturii,
- implicarea personală a fiecăruia;
- asumarea responsabilității;
- alcătuirea unei strategii de acțiune pentru a forma la copii interesul pentru astfel de acțiuni.

Prin aceste activități, preșcolarii vor înțelege că orice acțiune de distrugere este cât se poate de dăunătoare pentru că strică echilibrul naturii.

Pentru a îndeplini obiectivele educației ecologice prevăzute de curriculum pentru învățământul preșcolar, preșcolarii de la Grădinița Fișcălia și școlarii de la Școala cu cls. I-IV Fișcălia au format echipa verde „Prietenii naturii” și s-au înscris în anul școlar 2010-2011, în proiectul național „Școli pentru un viitor verde”.

În cadrul acestui proiect au fost desfășurate activități ce vizează formarea comportamentului ecologic al copiilor prin acțiuni de informare asupra necesității păstrării unui mediu curat și sănătos, de ecologizare și protejare a mediului, de reconstrucție a spațiului din curtea grădiniței.

Temele activităților ce s-au desfășurat în fiecare din lunile februarie, martie, aprilie și mai au fost următoarele:

Colțul verde - un spațiu special amenajat în incinta grădiniței, unde preșcolarii și școlarii s-au putut informa asupra problemelor mediului.

Amenajarea unui spațiu verde în curtea grădiniței prin plantarea unor arbuști, plante, flori, iarbă.

Colectarea selectivă a uneia din următoarele categorii de deșuri: hârtie/carton sau deșuri de aluminiu tip doză și livrarea către un centru specializat de colectare.

Activitate creativă la alegere.

Preșcolarii și școlarii de la Fișcălia desfășoară periodic activități cu caracter ecologic. Dacă în toamnă am participat la programul național „Let's do it Romania” și am ecologizat zona gării din Fișcălia, pe parcursul lunilor de iarnă ne-am canalizat atenția spre colectarea selectivă a deșeurilor și pe depozitarea corectă a lor în pubele.

O parte din deșeurile colectate de copii au făcut obiectul unei alte preocupări a noastre, aceea de a le transforma în obiecte utile.

Cu ajutorul părinților, care întotdeauna ne susțin demersurile, am dat frâu liber imaginației..... și iată ce a rezultat: din cutii de medicamente, cilindri de la hârtia igienică, pahare de unică folosință, copiii au construit un robot; din pahare de unică folosință mici, folie de aluminiu, cofraje de ouă a rezultat o vază cu flori;

Mașinuțe, rachete, trenulețe, ciuperci, castele, ursuleți, iepurași, au fost alte produse ale imaginației creatoare ale copiilor, jucării care și-au găsit locul

în grădinițele noastre.

De asemenea, am creat și costume din materiale reciclabile pentru care copiii au lucrat cu foarte multă pasiune și pe care au hotărât că le vor prezenta, ori de câte ori vor avea ocazia.

Întreaga noastră muncă a fost încununată de succes în data de 18 februarie când, înarmați cu ustensilele necesare și cu minunatele costumații realizate, am participat la Concursul național Ecoinventatorii, desfășurat la Grădinița cu P.P. Nord 1 Rm Vâlcea, cu două echipaje la atelierul de creație (unde au câștigat un premiu special și un premiu III) și un echipaj

la Parada modei ecologice (premiul II).

Așteptăm cu nerăbdare ca soarele să-și întoarcă razele spre noi, permițându-ne astfel să ne întoarcem în natură, să ne manifestăm grija și admirația pentru mediul înconjurător respirând aerul înmiresmat și proaspăt al primăverii.

Efectele schimbarilor climatice si fenomenelelor extreme

Educatoare: Maria Ciuca-GPP Ostroveni 3

Ghiorghita Ioana- GPP Ostroveni 3

În prezent, încălzirea globală produce topirea accelerată a calotelor polare. Aceasta, perturbă circuitul termosalin din oceane. Petele și exploziile solare, contribuie la topirea calotelor polare și a ghetarilor. Topirea calotelor polare produce ridicarea nivelului oceanic planetar. Creșterea temperaturii apei favorizează și mai mult acest lucru datorită dilatării. Paradoxal, odată cu încălzirea globală, sistemul climatic perturbat generează fenomene de răcire locală abruptă. Fenomenele de răcire locală abruptă sunt accentuate, mai ales, de perturbarea circuitului termosalin.

- Gazul metan este prezent în solul, subsolul și mai ales sub crusta oceanelor, în cantități importante, ca urmare a descompunerii materialului lemnos din perioada erelor geologice. Atât oceanele cât și calotele (pe măsură ce se topesc) eliberează gazul metan din hidrații naturali. Metanul eliberat de oceane amplifică efectul de seră, generând încălzire globală.

Asadar oceanele suferă modificări, ca urmare a încălzirii globale, iar aceasta devine tot mai dinamică. Oceanele dizolvă importante cantități de dioxid de carbon, un alt gaz cu efect de seră prelungit. Datorită amplificării dinamicii fenomenelor meteo, a variațiilor tot mai abrupte a temperaturii și salinității oceanelor, acestea încearcă să compenseze modificările prin absorbția, respectiv eliberarea, în unele zone,

a unor cantități prea mari de dioxid de carbon. În acest fel, oceanele devin fie prea acide pentru plancton, alge și corali, fie, atmosfera rămâne prea încărcată cu dioxid de carbon, care creează efect de seră încălzind oceanele și intensificând evaporarea.

În ultimii ani, vulcanismul s-a intensificat sub acțiunea deplasărilor tot mai severe a plăcilor tectonice. Vulcanismul și tectonica globală generează cutremure și mega cutremure al căror număr și intensitate crește anual. Mega cutremurele produc fenomene meteo extreme precum tsunami. Cutremurele dar mai ales, mega cutremurele care perturbă intens apa mărilor și oceanelor, amplificând eliberarea gazelor cu efect de seră de sub crustele oceanice. Alături de factorul antropic, vulcanismul produce poluare

Ecologie în grădiniță

Ed. Ilie Maria

Grăd. P.P. Ostroveni 3 Loc. Rm. Vâlcea Jud. Vâlcea

Protecția naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte importante:

- prevenirea deteriorării mediului;
- acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau în principal în măsuri reparatorii;
- păstrarea sau întreținerea zonelor depoluate.

Educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață, care nu este numai al său ci și al plantelor și animalelor.

Punctul de plecare al acestui demers îl constituie optica noastră, ce trebuie să exprime respectul pentru mediul natural de care beneficiem cu toții, și pe care îl vor moșteni generațiile viitoare. Deci este important ca noi, cei ce avem misiunea de a-i educa pe cei mici, să avem o conștiință ecologică bine conturată, pentru ca acțiunile pe care le desfășurăm să fie eficiente pentru copii.

Preșcolarii trebuie să realizeze ca problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de neînsemnată ar fi, poate afecta în mod distructiv natura.

Educația ecologică trebuie să înceapă încă din grădiniță. Să îi învățăm pe copii să fie descoperitori, să privească, să asculte, să-și mobilizeze vibrațiile inimii descoperind și prețuind comorile ascunse ale lumii, iar cunoștințele și deprinderile formate să constituie piatra de temelie a educației ecologice, care să devină o componentă importantă a educației permanente.

În grădiniță, în cadrul activităților de cunoaștere a mediului înconjurător, copiii trebuie să înțeleagă unul din principiile fundamentale ale lumii vii: tot ce este viu, se naște, trăiește și moare. Pe parcursul vieții animalele și plantele cresc, se maturizează și se înmulțesc. Prin activitățile planificate în grădiniță copiii trebuie să înțeleagă că orice ființă are dreptul la viață. Deci grădiniței îi revine importanta sarcină de natură inclusiv ecologică aceea ca, încă de la cea mai fragedă vârstă copiii să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura.

Bibliografie:

1. Bora E. *Apărarea mediului înconjurător*, Colecția "ABC", București, 1976.
2. Apostol D, *Neștiuta natură*, Editura Ion Creanga, București, 1998.

“EDUPET 2012”

Ed. Marilena Murtaza

Daniela Borcosi

Grăd.P.P. Ostroveni 3 Loc.Rm.Vâlcea Jud.Vâlcea

În Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 3, din Rm. Valcea se derulează proiecte educaționale pe teme ecologice și participă la programul organizat de Ministerul Educației în colaborare cu Asociația „Școli pentru un viitor verde”, și Editura CD Press.

La data de 01.02.2012, a avut loc prima întâlnire a Echipei Verde, din acest an. După ce au fost prezentate Raportul de Activitate pentru anul școlar trecut, membrilor Echipei li s-a decernat Diploma de Merit primită de la Asociația Școli pentru un Viitor Verde

Bucuria recunoașterii muncii noastre și a preocupării pentru păstrarea și protejarea mediului înconjurător ne-a mobilizat, și am decis să participăm și anul acesta la concursul organizat de Asociație **EDUPET 2012.**

Ne-am repartizat sarcinile pe grupe:

- mediatizare în grădiniță a proiectului,
- colectare selectivă a Pet-urilor,
- compactare, sub deviza: **”Natura este MAMA vietii. Noi o respectăm așa cum ne respectăm mama**

Apoi, am discutat despre modul în care trebuie să ne desfășurăm activitatea igienă și securitatea muncii în timpul derulării activităților, spații de colectare a pet-urilor întregi și de depozitare a celor compactate, modul de funcționare a aparatului și măsurile speciale de siguranță ce se impun în timpul folosirii lui.

Iată-ne, compactând primele pet-uri colectate din grădinița noastră.

INIȚIETREA ACTIVITĂȚII DE PROIECT – EDUPET 2012

Natura este mama noastră

Ea trebuie respectată

Exact așa cum fiecare

Ne respectăm mama

Grădinița noastră reciclează PET-uri

Acțiunea este parte a Proiectului educațional Eco-Scoala

Prescolarii Grădiniței cu Program Prelungit Ostroveni 3, din Rm. Valcea învăț zi de zi alături de educatoarele lor să aibă grija de mediul înconjurător, să ocrotească natura prin gesturi, prin efort susținut.

Tot ceea ce aud ei la grădinița pun mai apoi în practică și acasă, fiind mesageri ai lucrurilor bune. În prima zi a lunii februarie, prescolarii au avut ocazia să vadă cu ochii lor cum funcționează un aparat numit

“Tepet”, aparat folosit la demonstrația de reciclare a peturilor.

Prescolarii se pregătesc zilnic pentru a ocroti natura

Demonstrația a fost intitulată sugestiv “Colectăm și reciclăm PET-uri”, fiind parte a Programului educațional Eco-Scoala. Cei mici au muncit cot la cot cu părinții lor pentru a aduna peturile necesare demonstrației. Copiii din grupele mari și colegii lor din grupa pregătitoare s-au pus pe treabă îndrumați de educatoarele grupelor. Copiii noștri sunt pe zi ce trece tot mai conștienți de importanța activităților ecologice. Ei învăț foarte repede lucrurile noi și reușesc să le transmită membrilor comunității. Tocmai din acest motiv, la Grădinița noastră se pune accent pe educația ecologică”.

Concursul National "Scoli pentru un viitor verde"

Echipa verde a Gradinitei cu Program Prelungit Ostroveni 3 a participat la Concursul National „Scoli pentru un viitor verde”, sectiunea Pipo.

Echipa verde , formata din 100 de prescolari si coordonata de Murtaza Marilena ,Ilie Maria si Stancu Elena a intrat in competitia „Scoli pentru un viitor verde” in luna februarie. Concursul, ajuns la a doua editie in 2011, a fost organizat de Ministerul Educatiei in colaborare cu Asociatia „ Scoli pentru un viitor verde „, si Editura CD Press.

Copiii si cadrele didactice din gradinita au derulat timp de patru luni activitati tematice prin care au incercat sa demonstreze ca sunt cei mai buni ecologisti.

S-a amenajat „Coltului verde” al gradinitei unde au afisat lista de activitati.

Echipa verde impreuna cu educatoarele implicate in proiect ,copii si parintii acestora au reusit sa stranga in luna martie o cantitate impresionanta de hartie. Activitatile au continuat in aprilie cu ample actiuni de curatenie, derulate in curteagradinitei , dar si in exterior.

Micii ecologistii au tras un semnal de alarma comunitatii prin marsul organizat in cartierul Ostroveni avand ca „ S.O.S. pastreaza fii alaturi de noi “.

In luna aprilie sa marcheze Ziua Pamantului prin mesaje de mediu desenate cu creta pe asfalt . Toate actiunile intreprinse pe parcursul celor patru luni de concurs au fost stranse, asa cum a impus regulamentul, in Jurnalul verde.

POSTERE CU MESAJ ECOLOGIC

Sa ocrotim natura

Educatoare: PiersecĂ Mariana
Grădinița P. P. Ostroveni 3 Rm. Vâlcea

Pentru a cunoaște modul de funcționare al acestui sistem din care facem și noi parte este esențial ca omul să fie educat în spiritul respectului pentru mediul înconjurător, pentru ca el să devină conștient de faptul că nu este stăpânul naturii, ci parte a ei.

Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața. De aceea, în educația realizată în grădiniță trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă în general natura pentru ei. Natura trebuie respectată și nu dominată. Ea formează un întreg, imens, dar nu nesfârșit! – în care fiecare componentă are un rol precis. În acest context, educarea preșcolarilor în vederea însușirii unor norme de comportament ecologic, a devenit tot mai necesară astăzi, când se înregistrează o influență crescută a omului asupra naturii. Mediul ambiant în care copiii își desfășoară activitatea, prin variatele lui aspecte, constituie un prilej permanent de influențare a personalității acestora. Mai întâi de toate, mediul ambiant oferă copilului posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru el, care îi stârnește curiozitatea, dorința de a-l cunoaște. Astfel, din contactul cu obiectele și jucăriile sale, cu lucrurile personale și cele ale adulților, apar diferite întrebări din care rezultă că preșcolarul se interesează de denumirea, calitățile sau proveniența lor. Adulții în familie, cât și educatoarele la grădiniță, trebuie să satisfacă aceste interese. Prin răspunsul dat se transmit atât cunoștințele solicitate de copil cât și mesajele cu privire la atitudinea pe care trebuie să o aibă copilul față de fiecare lucru sau ființă. Cu alte cuvinte, concomitent cu transmiterea de cunoștințe, se formează la fiecare copil o atitudine corespunzătoare, un anumit mod de comportare.

Bibliografie

1. Geamăna, A.N., *Pentru Earth Voice Romania – 3R – Material didactic alternativ, destinat activităților de educație ecologică*, Ed. Nelmaco, București, 2004
2. Pârvu, C., *Îndrumător pentru cunoașterea mediului*, București, 1982.

Cuprins

1.	SALVAȚI PLANETA ALBAȘTRA !	4
	Prof. Boncan Ruxandra Grădinița cu Program Prelungit „Traian”, Râmnicu Vâlcea	
2.	Educația ecologică la vârsta preșcolară	7
	Prof. Aniniș Violeta Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea	
3.	Pământul – Planeta Noastră	8
	Prof. înv. primar Coman Cătălina Raluca Educc Nițulescu Fănica Școala Nr. 2 Bradu, Județul Argeș	
4.	Poluarea-un dușman al Terrei	9
	Prof. înv. preșcolar Ban Daniela Grădinița cu Program Normal Lunca-Bujoreni	
5.	Soarele și planeta albastră	10
	Prof. Grosu Stela Valentina Grădinița nr. 232 București-sector 3	
6.	Ocrotiți Pământul! – Activitate extracurriculară de educație ecologică	10
	Prof. înv. primar Grigorescu Crinela Înv. Pițilă Tudora Școala Nr. 84 „N. Bălcescu” București	
7.	Proiectarea ecologică în grădiniță	12
	Prof. înv. preșcolar: Fenichiu Dorina Prof. înv. preșcolar: Nicula Cosmina Grădinița nr. 207 „Floare albastră” București sector 4	
8.	Educația ecologică și planeta albastră	13
	Prof. Răducu Costinela Grădinița nr. 232 București	
9.	Natura – prietena mea dragă	15
	Prof. înv. preprimar: Baicu Maria Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1 Călimănești	
10.	Natura-viitorul nostru	16
	Prof. Toader Daniela Alina Școala cu Clasele I-VIII Jiblea-Veche Calimanesti	
11.	Educația ecologică a copiilor preșcolari!	17
	Inst. Călugăroiu Maria-Cornelia Școala cu Clasele I-VIII, Galeșu, Jud. Argeș	
12.	Cum ne protejăm planeta?	20
	Prof. Călugărițoiu Mihaela	

- Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu- Vâlcea
13. *Învăț să protejiez mediul înconjurător* 21
 Prof. învă. primar Bivol Oana
 Școala Națională „Oprea Iorgulescu” Câmpulung, Argeș
14. *Copiii cunosc și prețuiesc natura* 22
 Prof. Chiriac Ionica
 Grădinița Nr. 23 Craiova
15. *Recilarea hartie, o activitate la îndemana oricui și în folosul tuturor* 23
 Nichifor Sandra- Elena, cl. a X-a,
 Clubul Elevilor Victoria
 Prof. Coordonator: Simionescu Raluca
 Baiulescu Magdalena
16. *Schimbările climatice și consecințele acestora* 26
 Prof. Mirea Emilia
 Colegiul Comercial „Carol I” Constanța
17. *De ce educația ecologică?* 27
 Prof. Bistriceanu Constanța
 Prof. Bistriceanu Ionuț
 Grup Școlar “Traian Demetrescu” Craiova
18. *Natura ne dăruiește sănătate* 30
 Prof. Dragomiroiu Delia
 Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1
19. *Caracteristici ale abordării cunoașterii mediului la vârsta prescolară.* 32
 Educ. Radutoiu Gheorghita
 Educ. Dumitrascu Mihaela
20. *Educarea copiilor în spiritul protejării mediului înconjurător* 33
 Prof. Enache Ileana
 Grădinița Nr. 23 Craiova
21. *Educația ecologică în grădinița de copii* 34
 Educ. Enăchioiu-Vlad Simona-Elena
22. *S.O.S - Planeta Albastră!* 37
 Prof. învă. preșcolar Călugăroiu Maria - Viorica
 Grădinița cu Program Normal Stănuleasa - Sîmburești - Olt
23. *Modul de realizare a educației ecologice în grădinița de copii* 38
 Educ. Antonie Ana Maria
 Grădinița cu Program Normal Nr. 3 Râmnicu Vâlcea
24. *Salvați Orașul Galați* 39
 Prof. Cîrcotă Roxana
 Colegiul Economic „Virgil Madgearu,, Galați

25. *Pământul, casa noastră* 40
Regep Dorina
Tocik Mihaela
Grădinița 195 "Prichindel" București
26. *Politica de mediu în România* 41
Prof. Petric Călin Dorin
Școala Generală cu clasele I-VIII Luncoiu de Jos Hunedoara
27. *Implicarea școlărilor în protejarea mediului înconjurător* 42
Prof. Cîrstina Daniela
Școala cu clasele I-VIII Ionesti Vâlcea
28. *Dreptul la un mediu sănătos* 43
Prof. înv. primar. Fugaciu Victoria Tasi
Liceul cu Program Sportiv „Petrașche Trișcu„ Craiova
29. *Încălzirea climatică la nivel global* 44
Prof. Anca Barbulescu
Liceul Teoretic "Tudor Arghezi" Craiova
30. *Ochi de copil – ochii naturii* 45
Prof. înv. pr. Dîrleci Gina-Eugenia
Colegiul Național de Informatică "Matei Basarab" Râmnicu Vâlcea
31. *Educația ecologică la preșcolari prin activitățile din grădiniță* 46
Prof. înv. preșc. Bece Georgeta Mădălina
Școala cu Clasele I-VIII Măceșu De Sus Dolj
32. *Alaska* 47
Inst. Pătru Cristiana
Inst. Onuț Maria
Școala cu clasele I-VIII Măgura Structura Govora-Sat Comuna Mihăești Județul Vâlcea
33. *Măsuri de prevenire a producerii deșeurilor* 49
Prof. Bădiță Elena
Prof. Aprodu Maria
Grădinița cu Program Prelungit „Nicolae Bălcescu” Râmnicu Vâlcea
34. *Sport și sănătate în mediul natural* 50
Prof. Negreanu Emilia
Grădinița Cu Program Normal Leleasca-Olt
35. *Mediul natural- sănătate pentru toți copiii* 51
Inst. Stuparu Medonia
Grădinița cu Program Normal Trepteni, Vitomirești-Olt
36. *Aer, soare, sănătate!* 52
Educatoare: Drăgușin Maria
Grădinița Cu Program Normal Dejești-Vitomirești-Olt

37. *Natura, prietena mea!* 53
 Prof. Nistrea Viorica
 Gradinita nr.23 Craiova Judetul Dolj
38. *Preșcolarul și ecologia* 54
 Prof. înv. preșc. Băluță Mihaela
 Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea
39. *Formarea gândirii ecologice la preșcolari* 55
 Educ. Vasile Maria
 Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu Vâlcea
40. *Natura curată înseamnă viață* 56
 Educ. Ungureanu Aurora
 Educ. Georgescu Monica
 Grădinița cu Program Prelungit Nord 2 Râmnicu Vâlcea
41. *Dezvoltarea conștiinței ecologice la elevi* 58
 Prof. Peche Alina-Marieta
 Gradinita cu Program Prelungit Nord 3 Rm. Valcea
42. *Cum se realizează educația ecologică în grădinițe* 59
 Educ. Marin Maria
 Educ. Antonie Ana
 Grădinița cu Program Normal Nr. 1 Râmnicu Vâlcea
43. *Importanța educației ecologice* 59
 Prof. Ștefănescu Elena
 Grădinița cu Program Normal Nr. 3 Râmnicu Vâlcea
 Prof. Olteanu Adriana
 Prof. dir. Antonovici Ștefania
 Grădinița Nr. 207 "Floare albastră" Sector 4, București
44. *Modalități de realizare a educației ecologice la vârsta preșcolară* 62
 Educ. Ciutescu Verginica
 Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea
45. *Sănătatea pământului, sănătatea noastră* 63
 Educ. Alexandru Silvia
 Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni Râmnicu Vâlcea, Jud.Vâlcea
 Prof. înv. preșc. Guță Corina
 Prof. înv. preșc. Coca Elena
 Grădinița cu Program Prelungit Nr. 8 Reșița
 Educ. Eugenia Rus
 Grădinița cu Program Prelungit Așchiuță, Cluj-Napoca
46. *Natura, prietena noastră* 66
 Prof. înv. primar Popescu Cornelia
 Prof. înv. primar. Constantinescu Daniela
 Școala de Arte și Meserii Argetoaia, Dolj

47. *Planeta albastra – casa noastră* 67
Prof. Kandert Stela
Școala Gimnazială „Silvania” Șimleu Silvaniei jud. Sălaj
48. *Pământul – comoara noastră* 68
Prof. inv. prescolar Deaconu Elena
Grădinița cu Program Normal Sălătrucel Județul Vâlcea
49. *Importanța educației ecologice în învățământul primar* 69
Prof. Înv. Primar Joică Maria-Cristina
Școala cu Clasele I-VIII Sălătrucel Județul Vâlcea
50. *Să protejăm natura* 70
Educ. Sandu Narcisa
Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1 Râmnicu Vâlcea
51. *Educația ecologică- componentă vitală a educației* 71
Prof. Lupu Aurelia- Carmen
Școala cu clasele I-VIII Nr. 13 Timișoara
52. *Apa între materie și spirit* 72
Prof. Dăncău Monica-Adriana
Școala cu clasele I-VIII Anton Pann, Râmnicu Vâlcea, Jud.Vâlcea
53. *Igiena mediului înconjurător Proiect Leaf- “Minunile pădurii”* 74
Prof. inv. primar Ungureanu M. Carmen- Ionela
Școala Națională “Oprea Iorgulescu” Câmpulung, jud. Argeș
54. *Atitudine ecologică la vârsta preșcolară* 77
Prof. Șorlei Daniela Ioana
Grădinița cu Program Prelungit Nord 1 Râmnicu Vâlcea
55. *Protecția mediului înconjurător, obiectiv prioritar al educației ecologice* 78
Prof. Înv. Preșc. Stănescu Mihaela
Grădinița Nr. 2 Schitu Golești Județul Argeș
56. *Să învățăm să ocrotim și să iubim natura!* 79
Educ. Nicolae Maria
Grădinița cu Program Prelungit Sud Râmnicu Vâlcea
57. *Instruirea ecologică a preșcolar* 80
Prof. inv. preșc. Popescu Elena
Grădinița cu Program Prelungit Sud Râmnicu Vâlcea
58. *Pericolul poluării determinat de impactul depozitelor de deșeuri industriale și urbane asupra mediului* 81
Dr. ing. prof. educație tehnologică Sergentu Delia
Școala cu clasele I-VIII Drăgănești de Vede, Teleorman
59. *S.O.S. NATURA* 84
Prof. inv. presc. Mariana Bălescu
Educ. Dorina Matei
Grădinița cu Program Prelungit „Traian” Râmnicu Vâlcea

60. *Pământul albastru* 85
 Prof. Brănescu Georgeta
 Grădinița cu Program Prelungit "Traian" Râmnicu Vâlcea
61. *Grădinița – prima treaptă a educației ecologice* 86
 Educ. Tudor Camelia
 Școala Generală cu clasele I-VIII Nr. 27 "Principesa Ileana", București, sector 2
62. *Să protejăm mediul* 87
63. *Planeta albatră...sănătate din farmacia domnului* 88
 Prof. Sandu Gerasela
 Școala cu clasele I-VIII Sîmburești-Olt
64. *Natura darul divinității* 90
 Prof. Marin Lazarov Paula-Ramona
 Școala cu Clasele I-VIII Colibași-Argeș
65. *Natura, prietena copiilor* 91
 Înv. Bălasa Dumitru
 Școala cu Clasele I-VIII Vulturești, Jud. Olt
66. *Salvați Planeta Albastră* 92
 Elevă Balaban Ana-Maria
 Clasa a X-a C
 Liceu: Colegiul Economic Virgil Madgearu Galați
 Prof. Cîrcotă Roxana
67. *Salvați Planeta Pământ !* 104
 Elevă Balanica Georgiana
 Clasa a X-a J
68. *Conservarea mediului - arii protejate* 108
 Educ. Eugenia Rus
 Grădinița Așchiuță, Cluj-Napoca
69. *De ce educația ecologică?* 111
 Prof. Bistriceanu Constanța
 Prof. Bistriceanu Ionuț
 Grup Școlar "Traian Demetrescu" Craiova
70. *Implicarea preșcolărilor în protejarea mediului* 112
 Prof. Glonț Ramona Maria
 Grădinița Fișcălia, Ionești, Vâlcea
71. *Învață să iubești și să ocrotești natura* 114
 Inst. Chindris Maria Daniela,
 Școala „Mircea Vulcanescu” Barsana, Maramureș
72. *Verde înseamnă viață!* 115
 Elev: Năstase Amalia
 Prof. Cîrcotă Roxana

73. *Nu Pământul aparține omului, ci omul aparține Pământului* 116
Educ. Nirăștean Camelia
Educ. Muntean Andreea
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 19 Tg. - Mureș
74. *Un mediu curat fără peturi* 118
Elevă Fronie Lavinia cls.a VII-a
Elevă Dicu Ana-Nicoleta, cls. a VII-a
Elevă Diu Diana, cls. a VII-a
Elev Buse Teodor, cls. VII-a
Coordonator: Prof. Violeta Negrea
Școala Nr. 33 Craiova
75. *Omul a învățat să iubească Pământul!* 122
Elev: Filip Dud Mihai clasa a VII-a – responsabil Cercul "Clio"
Coordonator: Prof. Petric Călin Dorin
Școala Generală cu Clasele I-VIII Luncoiu de Jos Hunedoara
76. *Salvati planeta noastră* 126
Coordonator: Prof. Cîrcota Roxana
Elevă: Serban Gabriela
Clasa a- X -a J
77. *Protecția mediului înconjurător, obiectiv prioritar al educației ecologice* 131
Prof. Înv. Preșc. Stănescu Mihaela
Grădinița Nr.2 Schitu Golești Județul Argeș
78. *Educație pentru mediu* 132
Prof. Boșonea Georgeta
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1 Râmnicu Vâlcea
79. *La mijloc de codru des* 135
Educatoare Dobrică Manuela
Grădinița Ionești Jud. Vâlcea
80. *Echipa verde își face apariția* 138
Prof. învă. preșcolar Teșuică Laura Georgiana
Grădinița cu Program Normal Fișcălia
Înv. Dobrică Valeria,
Școala cu cls. I-IV Fișcălia
81. *Efectele schimbărilor climatice și fenomenele extreme* 140
Educatoare: Maria Ciuca-GPP Ostroveni 3
Ghiorghita Ioana- GPP Ostroveni 3
82. *Ecologie în grădiniță* 141
Ed. Ilie Maria
Grăd.P.P. Ostroveni 3 Loc.Rm.Vâlcea Jud.Vâlcea

83. *“EDUPET 2012”* 142
Ed. Marilena Murtaza
Daniela Borcosi
Grăd. P.P. Ostroveni 3 Loc. Rm. Vâlcea Jud. Vâlcea
84. *Sa ocrotim natura* 144
Educatoare: Piersecă Mariana
Grădinița P. P. Ostroveni 3 Rm. Vâlcea

